

การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
กันยายน 2559

การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
กันยายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
กันยายน 2559

อริญชัย พรหมเทพ. (2559). การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน,

รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ ประจันบาน.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาการศึกษา (Educational Research and Development) โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้กรอบความคิดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินฟุตบอล ระยะที่ 2 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 ท่าน เป็นผู้ตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ จำนวน 7 ท่าน และ ผู้ตัดสินระดับชั้น 1 จำนวน 12 ท่าน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล และระยะที่ 3 เป็นการนำตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลไปทดลองใช้ประเมินผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลจริง โดยนำผลการประเมินมาเพื่อใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลประกอบด้วย 6 ด้าน และ 23 ตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.1 - 1.4 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 8 ข้อ 2) ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 2.1 - 2.5 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 13 ข้อ 3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ตัวชี้วัดที่ 3.1 - 3.4 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 7 ข้อ 4) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 - 4.4 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 14 ข้อ 5) ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 5.1 - 5.3 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 6 ข้อ และ 6) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.1 - 6.3 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน 5 ข้อ ส่วนตัวชี้วัดในแต่ละด้านของผู้ตัดสินฟุตบอลมีความจำเป็นต่อผู้ตัดสินฟุตบอลทั้งสิ้น ซึ่งในแต่ละด้านมีความสำคัญ เพื่อใช้สำหรับสร้างเกณฑ์ การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยและผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่เรียนหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาการตัดสินฟุตบอลของกิจกรรมพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา

THE DEVELOPMENT OF INDICATORS AND COMPETENCY
FOR FOOTBALL REFEREES

AN ABSTRACT
BY
ARIN PHROMTHEP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Doctor of Education Program in Health Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University
September 2016

Arin Phromthep. (2016). *The development of indicators and competency for football referees*. Dissertation, Ed.D. (Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Lect. Dr. Sathin Prachanban, Assoc. Prof. Pakorn Prachanban.

The objectives of this research were to study and to develop indicators and competencies for football referees. The educational research and development was applied, then divided into three phases: the first phase was to study the competencies for football referees in Thailand by applying the core competency concept of football referee in Thailand, which were taken from the documents and related research and data were collected from football referee of Thailand by the use of questionnaires. In phase two, the expert was nineteen experts, FIFA football referee was seven football referees and twelve football referees were investigated the suitable indicators and competencies for football referee of Thailand by using Delphi Technique. The last phase was to use the indicators and competencies criteria with the football referees. The construct validity, key indicators and football referees competencies were analyzed by confirmatory factor analysis.

This research revealed that the core indicators of football referees had six dimensions and twenty-three indicators: 1) physical fitness dimension, the indicator 1.1 – 1.4 having a set of eight criteria for consideration and eight criteria for judgement, 2) the dimension of personal characteristics, the indicator 2.1 – 2.5 had thirteen criteria for consideration and thirteen criteria for judgement, 3) moral and ethical dimension, the indicator 3.1 – 3.4 had seven criteria for consideration seven criteria for judgement, 4) performance dimension, the indicator 4.1 – 4.4 had fourteen criteria for consideration and fourteen criteria for judgement, 5) the laws of the game dimension, the indicator 5.1 – 5.3 had six criteria for consideration and six criteria for judgement, 6) the professional ethics dimension, the indicator 6.1 – 6.3 had five criteria for consideration and five criteria for judgement. Each indicator, will index for football referees to consider, and considered it to be essential for football referees.

ประกาศคุณูปการ

คุณุภินิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือและความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ประจันบาน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้องแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญและให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางพลศึกษาอาจารย์ ดร.พิมพาม่วงศิริธรรม และอาจารย์เทเวศน์ จันทร์หอม ที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิรมย์ อันประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชัย บัวบุชา ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาในการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลต่างๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ ผู้มีส่วนช่วยผลักดันและให้คำปรึกษาการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยและผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ตัดสินฟุตบอล ที่เสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ คณบดีคณะครุศาสตร์ที่ให้โอกาสในการศึกษาต่อระดับคุณุภินิพนธ์เพื่อนำประโยชน์มาใช้ในการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในบุญคุณของพระคุณบิดา มารดา ซึ่งเป็นผู้อุปการคุณ ที่มีพระคุณอย่างใหญ่หลวงต่อผู้วิจัย ขอขอบคุณ ครูอาจารย์ พี่น้องและเพื่อนๆที่ให้การส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือเป็นกำลังใจมาให้โดยตลอด และขอขอบคุณภรรยาและลูกที่เป็นกำลังใจที่ดีให้กันเสมอมา จนทำให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศสิ่งที่ได้งามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครู อาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอน บิดามารดาผู้ให้กำเนิด คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถานที่ให้ความรู้และการศึกษาที่ดีงาม สร้างระเบียบวินัยและความรับผิดชอบจนทุกวันนี้

อริญชัย พรหมเทพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
คำถามการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 10
ความเป็นมาของกีฬาฟุตบอล.....	10
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	15
ด้านสมรรถภาพทางกาย.....	15
ด้านบุคลิกภาพ.....	26
ด้านคุณธรรมจริยธรรม.....	36
ด้านการปฏิบัติหน้าที่.....	39
ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน.....	51
ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ.....	56
ระเบียบการสอบเลื่อนขั้นของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอล.....	59
ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล.....	61
ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย.....	61
เทคนิคเดลฟาย.....	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	71
งานวิจัยในประเทศ.....	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	95
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ระยะ.....	96
ระยะที่ 1.....	96
ระยะที่ 2.....	100
ระยะที่ 3.....	103
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
ตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล.....	108
ระยะที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและ	
เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล.....	116
ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล.....	154
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	179
สรุปผลการวิจัย.....	179
อภิปรายผล.....	185
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	200
ข้อเสนอแนะวิจัยครั้งต่อไป.....	200
บรรณานุกรม.....	201
ภาคผนวก.....	211
ภาคผนวก ก.....	212
ภาคผนวก ข.....	215
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	236

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย อายุ 13 ปี ทั่วประเทศ.....	22
2 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิง อายุ 13 ปี ทั่วประเทศ.....	22
3 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย อายุ 14 ปี ทั่วประเทศ.....	23
4 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิง อายุ 14 ปี ทั่วประเทศ.....	23
5 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย อายุ 15 ปี ทั่วประเทศ.....	23
6 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิง อายุ 15 ปี ทั่วประเทศ....	23
7 ข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย.....	64
8 แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ.....	69
9 วิเคราะห์และสังเคราะห์สมรรถนะของผู้ตัดสิน/ผู้ฝึกสอนกีฬาต่างๆ.....*	92
10 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสัดส่วน.....	97
11 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้าน สมรรถภาพทางกาย (N = 245).....	108
12 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านบุคลิกภาพ (N = 245).....	110
13 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณธรรมจริยธรรม (N = 245)	111
14 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านการปฏิบัติหน้าที่ (N = 245)	112
15 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน (N = 245)	114
16 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N = 245).....	115
17 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย.....	116
18 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ.....	120
19 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม.....	123
20 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	125
21 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสิน.....	130
22 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณ วิชาชีพ.....	133
23 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย (N=19).....	135

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ (N=19).....	137
25 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม (N=19)	138
26 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ (N=19)	139
27 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน (N=19).....	140
28 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N=19).....	141
29 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4.....	142
30 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5	144
31 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4.....	147
32 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติ หน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.4.....	148
33 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ ของกติกาฟุตบอล ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.3.....	151
34 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 6 ด้าน จรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.1 – 6.3.....	152
35 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพ ทางกาย (N=200)	154
36 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ (N=200)	155
37 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม (N=200)	157
38 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติ หน้าที่ (N=200)	158

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
39 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน (N=200)	160
40 การประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N=200)	162
41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลทุกด้าน (N=200)	163
42 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านสมรรถภาพทางกาย'	164
43 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านบุคลิกภาพ.....	166
44 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านบุคลิกภาพ.....	169
45 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านการปฏิบัติหน้าที่.....	171
46 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านความรู้ของกติกาฟุตบอล.....	173
47 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ.....	175
48 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน.....	177

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2 การทดสอบสมรรถภาพของผู้ตัดสินฟุตบอล วิ่งระยะ 40 เมตร.....	24
3 การทดสอบสมรรถภาพของผู้ตัดสินฟุตบอล วิ่งระยะ 150 เมตรเดิน 50 เมตร	25
4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	95
5 แบบจำลององค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางกาย.....	164
6 แบบจำลององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ.....	166
.....	
7 แบบจำลององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม.....	168
8 แบบจำลององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่.....	170
9 แบบจำลององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน.....	173
10 แบบจำลององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ.....	175
11 แบบจำลององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน.....	177

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและนิยมกันอย่างแพร่หลายทั่วโลกเห็นได้จากจำนวนสมาชิกสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation Internationale de Football Association) ซึ่งมีถึง 203 ประเทศ (FIFA WORLD 55, 2009) ในประเทศไทย กีฬาฟุตบอลเริ่มมีการเล่นครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่รัชกาลที่ 5 ได้ส่งข้าราชการไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษทำให้ได้รับวัฒนธรรมการเล่นฟุตบอลเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย โดยมีเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรีเป็นผู้ริเริ่ม (ประโยค สุทธิสง่า, 2528:1) และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากคนไทยอย่างแพร่หลาย จะเห็นได้ว่าการจัดการแข่งขันตลอดปี ไม่ว่าจะเป็นฟุตบอลต่างประเทศ ฟุตบอลในประเทศ สถานศึกษา หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน ต่างก็มีการแข่งขันเชื่อมความสัมพันธ์โดยใช้กีฬาฟุตบอลเป็นสื่อ (มานพ พวงศร, 2547: 1) กีฬาฟุตบอลได้รับความนิยมและเผยแพร่มากขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งในปี 2539 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกในประเทศอย่างเป็นทางการโดยใช้ชื่อว่า จอห์นวอล์กเกอร์ไทยแลนด์ซอกเกอร์ลีก (Johnny Walker Thailand Soccer League) และต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อลีก การแข่งขันไปตามผู้สนับสนุนหลักในปีต่อๆมา อย่างไรก็ตามในการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกของประเทศไทยในระยะแรกพบว่าทีมที่ร่วมการแข่งขันส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งทำให้คนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัดไม่มีโอกาสได้ชมและมีส่วนร่วมในเกมการแข่งขันเท่าที่ควร ดังนั้นในปี พ.ศ. 2542 การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพขึ้นในส่วนภูมิภาคโดยใช้ชื่อว่าโปรวินเชียลลีก (Provincial League) ทำให้ทีมฟุตบอลในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแข่งขันโดยใช้ระบบ การแข่งขันแบบเหย้า-เยือน และต่อมาในปี พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นการยกระดับฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยให้เข้มแข็งจึงได้มีการรวมการแข่งขันระหว่างไทยลีกและโปรวินเชียลลีกขึ้นเป็นฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกโดยมีคณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่ได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลเป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวางรากฐานการแข่งขันฟุตบอลสู่การเป็นลีกอาชีพอย่างสมบูรณ์ และสามารถยกระดับทีมฟุตบอลของประเทศไทยเข้าสู่การแข่งขันในระดับเอเอฟซีแชมเปียนส์ลีก (AFC Champions League) ที่เป็นการแข่งขันระดับสโมสรที่ใหญ่ที่สุดในทวีปเอเชียและในระดับฟีฟ่าคลับเวิลด์คัพ (FIFA Club World Cup) ซึ่งเป็นการแข่งขันของทีมสโมสรระดับโลก (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553)

การแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก ของประเทศไทยในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นอย่างมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นจาก จำนวนผู้ชมที่เพิ่มมากขึ้น รายได้ของแต่ละสโมสร ค่าลิขสิทธิ์ถ่ายทอดสดการแข่งขันการจำหน่ายของที่ระลึกของสโมสร และเงินสโมสรฟุตบอลที่ลงทุน

เป็นหลายพันล้าน สโมสรฟุตบอลในประเทศไทยได้เข้าร่วมแข่งขันในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการเติบโตในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาได้สอดคล้องกับปัจจัยด้านการพัฒนากีฬาฟุตบอลของปรีชา เปือกขวัญดี (2531:1) ที่พบว่าประเทศไทยจะพัฒนาให้การกีฬาฟุตบอลประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการคือ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้สื่อข่าว และผู้ชม ผู้ตัดสิน วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้ตัดสินฟุตบอลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นอย่างมากและเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้วงการกีฬาฟุตบอลพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งตัวผู้ตัดสินนั้นเป็นผู้ชี้ขาดในเกมการแข่งขันฟุตบอล เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการแข่งขัน ถ้าผู้ตัดสินไม่มีมาตรฐานการตัดสินที่ดี อาจจะทำให้เกมการแข่งขันเกิดความรุนแรง และมีปัญหาและเหตุการณ์ต่างๆ ตามมา เนื่องด้วยผู้ตัดสินคุมเกมการแข่งขันและผู้เล่นในสนามไม่อยู่ ควบคุมพฤติกรรมนักฟุตบอลไม่ได้ ซึ่งผู้ตัดสินที่มีสมรรถนะดี มีมาตรฐานในการตัดสินดีก็จะสามารถควบคุมนักกีฬาให้อยู่ในกฎ กติกาในการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ฟุตบอลลีกหรือแม้แต่ฟุตบอลสมัครเล่น

ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานหลายสถาบันได้ผลิตและผลักดันผู้ตัดสินฟุตบอลขึ้นมาประดับวงการฟุตบอลอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็น สถาบันการพลศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ รวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั่วประเทศผลิตผู้ตัดสินฟุตบอลมาหลายรุ่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบกับการเรียนการสอนวิชาการเป็นเจ้าหน้าที่และการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลตามหลักสูตรทำให้นักศึกษาได้ศึกษากติกาฟุตบอลและการเป็นผู้ตัดสินตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาต่างๆ การเรียน การสอนวิชาการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลเพื่อที่จะมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ประสบการณ์เป็นผู้ตัดสินฟุตบอล ทำให้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเข้ามามีบทบาทในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลเพิ่มขึ้น นักศึกษาบางคนได้มีรายได้เสริมจากการตัดสินฟุตบอล และได้หาประสบการณ์ใหม่ๆ ในการตัดสินฟุตบอลรายการต่างๆ และส่วนมากนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาจะสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลฯ เพื่อที่จะได้วุฒิปัตรในการตัดสินฟุตบอลไปตัดสินไม่ว่าจะเป็นฟุตบอลลีกหรือฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานรายการต่างๆ ที่สมาคมฟุตบอลฯ จัดขึ้น

อย่างไรก็ตามท่ามกลางการขยายตัวของปัจจัยและองค์ประกอบที่ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ของการพัฒนากีฬาฟุตบอลของประเทศไทยในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ต่างกันโดยสิ้นเชิง จากอดีตถึงปัจจุบันฟุตบอลลีกเติบโตแบบก้าวกระโดด ไม่ว่าจะเป็นฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก ฟุตบอลดิวิชั่น 1 และ 2 ทำให้สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้เล่น ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน โดยเฉพาะผู้ตัดสินมีความจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถนะดี มีองค์ความรู้ มีความสามารถและมีความเข้าใจในกฎกติกาของการตัดสินฟุตบอล รวมทั้งยังต้องมีประสบการณ์ในการตัดสินเป็นอย่างดี แต่จากการศึกษาพบว่าปัญหาและ

อุปสรรคในการคัดเลือกผู้ตัดสินที่มีคุณภาพ ยังขาดตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

ปัญหาอย่างหนึ่งที่พบคือปัญหาของผู้ตัดสินที่เป็นองค์ประกอบสำคัญมากอีกองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยให้กีฬาฟุตบอลมีการพัฒนาไปสู่ระดับสากลหรือพัฒนาให้ทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจาก ขบวนการลอบยิงผู้ตัดสินฟุตบอลการทำร้ายร่างกายผู้ตัดสินไม่พอใจการทำหน้าที่ของผู้ตัดสิน โดยการปิดล้อมสนามแข่งขันโดยผู้ชม การยื่นหนังสือของสโมสรฟุตบอลต่างๆ ประท้วงการทำหน้าที่ตัดสินของผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่องและปัญหามีการต่อว่า การคัดค้าน มีอคติอย่างรุนแรงต่อตัวผู้ตัดสินผ่านสื่อต่างๆ และปัญหาที่เกี่ยวกับตัวผู้ตัดสินการแบ่งฝ่ายพวกของผู้ตัดสิน ค่าตอบแทนของผู้ตัดสินที่ได้รับล่าช้า จนต้องมีการประท้วงออกสื่อต่างๆ ผ่านทางโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ และโดยจากการศึกษาของมนตรี เติยนพลกรัง, 2551: 1) พบว่าการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีนั้นเป็นเรื่องยาก ดังนั้นการจะเป็นผู้ตัดสินที่ดีผู้ตัดสินต้องมีองค์ประกอบหลายประการ อาทิ

1. ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลต้องมีความแม่นยำในเรื่องของกติกาแข่งขัน
2. ผู้ตัดสินฟุตบอลควรฟิตซ้อมร่างกายอย่างสม่ำเสมอ
3. ผู้ตัดสินฟุตบอลต้องมีความยุติธรรมและกล้าที่จะตัดสินใจและขาดความเชื่อมั่น
4. ผู้ตัดสินฟุตบอลต้องสามารถอดทนต่อความกดดันจากผู้เล่น ผู้ฝึกสอน ผู้ชม ทั้งภายใน

สนามและนอกสนามการแข่งขัน

ภาพเหตุการณ์การทำหน้าที่ของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ผิดพลาดบ่อยครั้งทำให้ผู้ชม ผู้ฝึกสอน ผู้เล่น เสื่อมศรัทธาในการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินฟุตบอล เกิดการประท้วงไม่พอใจการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาด้านมาตรฐานและคุณภาพของผู้ตัดสินที่ต้องทำหน้าที่ควบคุมเกมการแข่งขัน และควบคุมความประพฤติของนักกีฬา โดยผู้ตัดสินต้องอยู่ใกล้กับนักกีฬาระหว่างการแข่งขันมากที่สุด (มนตรี พิมแพง, 2548: 1)

การแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยมีการแข่งขันกันสูงบางทีมใช้งบประมาณหลายล้านบาทสถิติการลงทุนที่เพิ่มอย่างต่อเนื่อง การขยายตัวของสโมสรฟุตบอลและแฟนคลับ เม็ดเงินที่เข้ามาจากสปอนเซอร์ ร้านค้า ห้างร้านต่างๆ และเงินรางวัลการแข่งขันที่สูงขึ้นหลายสิบล้านบาท จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าฟุตบอลในประเทศไทยเติบโตขึ้นมากแตกต่างจากอดีตโดยสิ้นเชิง ทั้งสื่อโทรทัศน์ภาครัฐและภาคเอกชนต่างให้ความร่วมมือกันเพื่อพัฒนาฟุตบอลลีกในประเทศไทยให้ได้มาตรฐานระดับสากล ดังนั้น ผู้ตัดสินฟุตบอลจึงต้องพัฒนามาตรฐานและคุณภาพในการตัดสินฟุตบอลเพื่อให้เกิดการแข่งขันเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม แต่จากการศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ทำหน้าที่ตัดสินฟุตบอลลีกในประเทศไทยทั้งองค์ประกอบตัวชี้วัดสมรรถนะและมาตรฐานของการตัดสินของผู้ตัดสินยังไม่มีเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน เนื่องจากปัจจุบันผู้ตัดสินฟุตบอลลีกมีประสบการณ์ในการตัดสินน้อยผู้ตัดสินบางคนกำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระดับชั้นของผู้ตัดสินยังอยู่ระดับ 3 ทำให้เกิดการตัดสินผิดพลาดอยู่บ่อยครั้ง ส่วนหนึ่งมาจากผู้ชม นักเตะและผู้

ฝึกสอนในสนามสร้าง ความกดดันแก่ผู้ตัดสิน นอกจากนี้ สมรรถภาพ ทางกายของผู้ตัดสินมีส่วนสำคัญทำให้การตัดสินเกิดการผิดพลาดได้เนื่องจากผู้ตัดสินไม่ทันเกมอยู่ห่างจากเหตุการณ์ ทำให้การตัดสินด้อยประสิทธิภาพลงไปปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ตัดสินดังกล่าววัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร (2526) สรุปไว้เป็นลักษณะต่างๆ 6 ลักษณะคือ

1. การตัดสินผิดพลาด เพราะขาดความแม่นยำในกติกาการตัดสินอย่างถ่องแท้ และตามไม่ทันกับการเล่นเทคนิคใหม่ๆ
2. การขาดความมั่นใจในการตัดสิน เพราะขาดประสบการณ์ในการตัดสิน
3. การขาดความยุติธรรมให้สิทธิพิเศษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือลำเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่ง เพราะหวังผลอามิสสินจ้างรางวัลต่างๆ
4. การติดตามเกมการเล่นไม่ทัน เพราะขาดความฟิตของร่างกาย
5. ขาดการตัดสินใจที่ดี เพราะประสบการณ์น้อยและไม่รู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการตัดสิน
6. การตัดสินด้วยอารมณ์ เพราะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ให้มั่นคงได้

ในการพัฒนาผู้ตัดสินหรือในการสอบเลื่อนชั้นของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะต้องมีการวัดและทดสอบด้านต่างๆ เช่นการทดสอบความรู้ ความเข้าใจในกฎกติกา ซึ่งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ใช้ข้อสอบวัดความรู้ (Knowledge Test) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดเช่นเดียวกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ใช้ข้อสอบของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Test) สำหรับการวัดสมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินฟุตบอล สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International De Football Association) ได้นำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย (FIFA Fitness Tests for Referees and Assistant Referees) ซึ่งเป็นแบ่งการทดสอบออกเป็น 2 แบบคือการทดสอบการวิ่งระยะสั้น 40 เมตร จำนวน 6 เที้ยว (Sprint Test) และการทดสอบการวิ่งแบบมีเวลาพัก (Interval Test) วิ่ง 150 เมตรเดิน 50 เมตร รวมกันทั้งหมดคือ 4 กิโลเมตรหรือเท่ากับ 10 รอบสนามฟุตบอลมาใช้ทดสอบการเป็นผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ตัดสินสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ส่วนการวัดด้านบุคลิกภาพ ความคล่องแคล่ว ความกระตือรือร้น ความมั่นใจในการตัดสินใจและการปฏิบัติในการเป็น ผู้ตัดสิน รวมทั้งเทคนิคการดำเนินการตัดสิน ตำแหน่งการยืน ทิศทางการวิ่งการเคลื่อนที่ การพิจารณา การฟาวล์ การควบคุมให้การแข่งขันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยตามหลักในการประเมินต่างๆ ในปัจจุบันสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ยังไม่มีตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ชัดเจน ในการสอบเป็นผู้ตัดสินสมาคม การสอบเลื่อนชั้น และในการปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอล ในสนาม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ดีและเป็นมาตรฐานของผู้ที่จะเป็นผู้ตัดสินฟุตบอล รวมถึงสามารถใช้ในการประเมินเพื่อคงสภาพการเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่ได้มาตรฐานสากล อีกทั้งเป็นแนวทางในการ

พัฒนามาตรฐานของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลและเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ทำหน้าที่ตัดสินฟุตบอลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาและพัฒนาตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ได้ตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลเพื่อใช้ในการประเมินคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลและเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตัดสิน รวมถึงสามารถใช้ในการประเมินเพื่อคงสภาพการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลอีกทั้งเป็นการพัฒนาองค์กรของผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยที่ได้มาตรฐานสากลต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ตัวชี้วัดของผู้ตัดสินฟุตบอลมีความสำคัญอย่างไร
2. ตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีคุณภาพเป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development) แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลซึ่งได้จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้กรอบความคิดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอล ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย
2. ด้านบุคลิกภาพ
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอลในระดับต่างๆ คือ ผู้ตัดสินระดับนานาชาติ (FIFA) และผู้ตัดสินฟุตบอลที่ขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็นส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 530 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 245 คน โดยการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอล จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย
2. ด้านบุคลิกภาพ
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในขั้นตอนนี้เป็นการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 19 ท่าน

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 19 คน จำแนกเป็น

1. ผู้ตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน
2. ผู้ตัดสินฟุตบอลในประเทศ ระดับชั้น 1 จำนวน 12 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการนำตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลไปทดลองใช้ประเมินผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลจริง โดยนำผลการประเมินมาเพื่อใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL)

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 400 คน

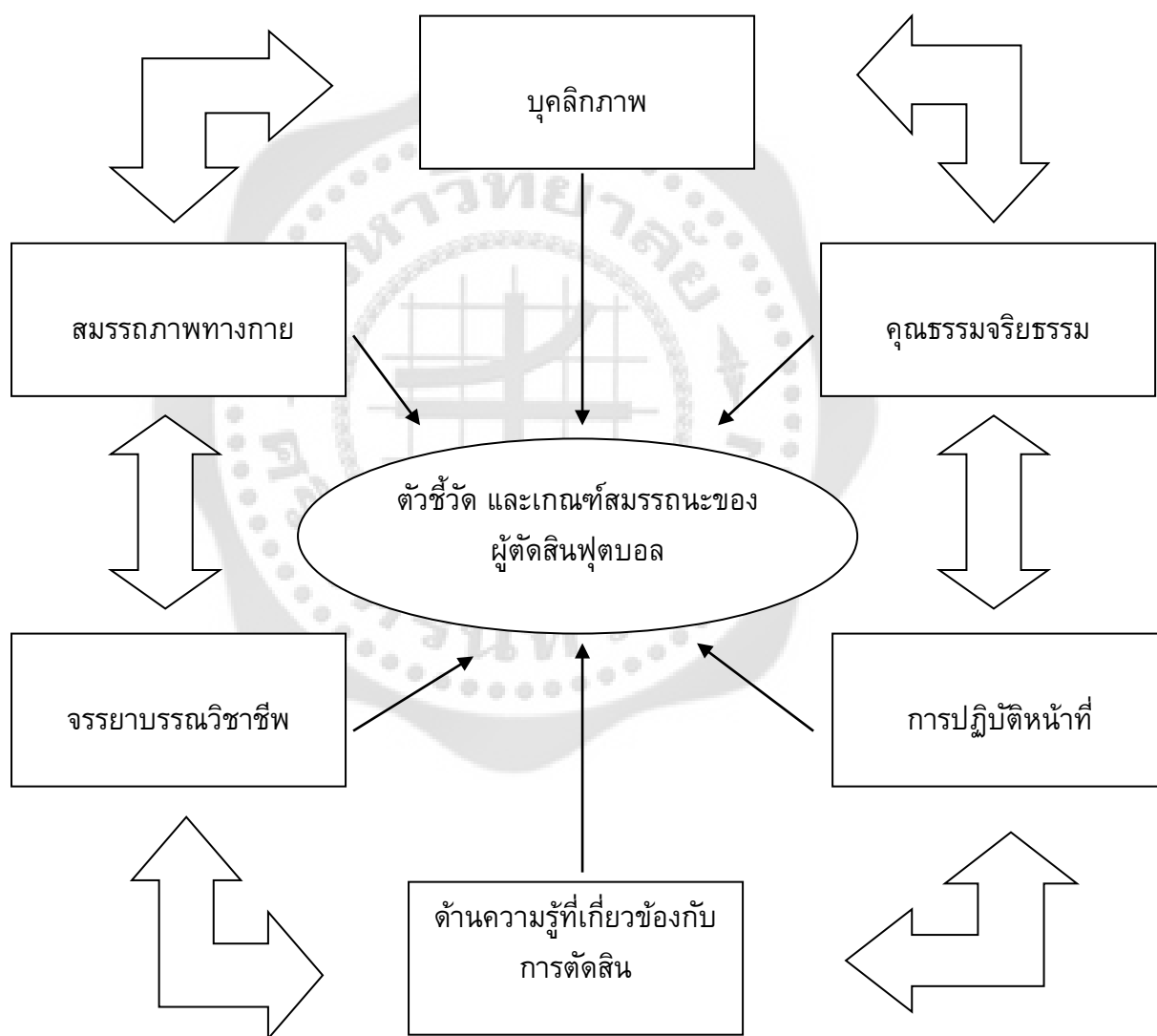
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความตรงเชิงโครงสร้างและน้ำหนักความสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวชี้วัด และเกณฑ์ สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล 6 ด้านได้แก่ ด้านสมรรถภาพทางกายด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ด้านด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินและด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้วิจัยได้สรุป กรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อนำเสนอการพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะผู้ตัดสินฟุตบอล

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการจัดทำสมรรถนะการตัดสินกีฬาฟุตบอล โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้นและให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ตัวชี้วัด หมายถึง หน่วยวัดความสำเร็จของการทำหน้าที่ตัดสินฟุตบอลที่ถูกกำหนดขึ้นใช้วัดผลเพื่อพัฒนาผู้ตัดสินฟุตบอลและวัดผลความสำเร็จของผู้ตัดสินฟุตบอล

เกณฑ์สมรรถนะ หมายถึง การจำแนกระดับความสามารถคุณสมบัติผู้ตัดสินที่ทำหน้าที่ในการตัดสินกีฬาฟุตบอล

ผู้ตัดสินฟุตบอล หมายถึง ผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ระดับของผู้ตัดสินฟุตบอล หมายถึง การจัดความสามารถของผู้ตัดสินให้อยู่ในอันดับที่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่

ระดับ 3 หมายถึงผู้ตัดสินฟุตบอลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินเป็นเวลาติดต่อกัน 3 ปี โดยในปีแรกปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 8 ครั้งและในปีที่ 2 จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่าปีละ 8 ครั้งติดต่อกัน ทั้ง 3 ปี และผ่านการทดสอบสมรรถภาพประจำปี ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ไม่น้อยกว่า 75 % หรือตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และชำระค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

ระดับ 2 หมายถึงผู้ตัดสินฟุตบอลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่าปีละ 15 ครั้งเป็นเวลาติดต่อกัน 2 ปี ผ่านการทดสอบความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ไม่น้อยกว่า 75 % หรือตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและชำระค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

ระดับ 1 หมายถึงผู้ตัดสินฟุตบอลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่าปีละ 18 ครั้งผ่านการตัดสินฟุตบอลรอบชิงชนะเลิศที่สมาคมเป็นผู้จัดอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งเป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ไม่น้อยกว่า 75% หรือตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและชำระค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

ผู้ตัดสินนานาชาติ (FIFA) หมายถึง ผู้ตัดสินฟุตบอลซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่า ปีละ 18 ครั้ง ทั้งการเป็นผู้ตัดสินทั้งในต่างประเทศและในประเทศ ตัดสินฟุตบอลชิงชนะเลิศที่สมาคม จัดไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง ผ่านการทดสอบสมรรถภาพ ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ไม่น้อยกว่า 75% หรือตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และชำระค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจะส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนา กีฬาฟุตบอล มีหน้าที่ ส่งเสริมและเผยแพร่การกีฬาฟุตบอล ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างสมาชิกสโมสรและวงการกีฬาทั่วไป ส่งเสริมความสัมพันธ์กับสมาคมฟุตบอลนานาชาติสนับสนุนอุปกรณ์และบุคลากรเกี่ยวกับการกีฬาฟุตบอลต่อหน่วยงานองค์กรต่างๆ และควบคุมการดำเนินงานของคณะกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางและสนับสนุนงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมาของกีฬาฟุตบอล
2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 ด้านสมรรถภาพทางกาย
 - 2.2 ด้านบุคลิกภาพ
 - 2.3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม
 - 2.4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่
 - 2.5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
 - 2.6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. ระเบียบการสอบเลื่อนขั้นของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอล
4. ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
 - 4.1 ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย
 - 4.2 ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในต่างประเทศ
5. เทคนิคเคลฟาย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ
7. ตารางวิเคราะห์และสังเคราะห์คุณลักษณะของผู้ตัดสิน/ผู้ฝึกสอนกีฬาต่างๆ

ความเป็นมาของกีฬาฟุตบอล

ฟุตบอล(Football) เป็นกีฬาที่มีผู้สนใจชมการแข่งขันและเข้าร่วมเล่นมากที่สุดในโลก ชนชาติใดเป็นผู้กำเนิดกีฬานี้ขึ้นอย่างแท้จริงนั้นไม่อาจจะยืนยันได้อย่างแน่นอน เพราะแต่ละชนชาติต่างยืนยันว่าเกิดจากประเทศของตน แต่ในประเทศฝรั่งเศสและประเทศอิตาลี ได้มีการเล่นชนิดหนึ่งที่เรียกว่า “ซูลูเอ” (Soule) หรือจิโอโค เดล คาซิโอ (Guoco Del Calcio) มีลักษณะการเล่นที่คล้ายคลึงกับกีฬาฟุตบอลในปัจจุบัน ทั้งสองประเทศอาจถกเถียงกันว่า กีฬาฟุตบอลถือกำเนิดจากประเทศของตน อันเป็นหาข้อยุติไม่ได้ เพราะขาดหลักฐานการยืนยันอย่างแท้จริง (กองกีฬา กรมพลศึกษา,2530)

ดังนั้นประวัติของกีฬาฟุตบอลที่มีหลักฐานที่แท้จริงสามารถอ้างอิงได้ เพราะการเล่นที่มีกติกาการแข่งขันที่แน่นอน คือประเทศอังกฤษเพราะประเทศอังกฤษตั้งสมาคมฟุตบอลในปี พ.ศ. 2406 และฟุตบอลอาชีพของอังกฤษเกิดขึ้นปี พ.ศ. 2431

อรรถกร เวชการ (2554) ได้กล่าวไว้ว่า วิวัฒนาการด้านฟุตบอลจะเป็นไปพร้อมกับความเจริญของมนุษย์ตลอดมา ต้นกำเนิดกีฬาตะวันออกไกลจะได้รับอิทธิพลมาจากสงครามครั้งสำคัญๆ เช่น สงครามพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช ได้นำเอา “เกลโล-โรมัน” (Gello-Roman) พร้อมกีฬาต่างๆ เข้ามาสู่เมืองกอล (Gaul) อันเป็นรากฐานส่วนหนึ่งของกีฬาฟุตบอลในอนาคต และการเล่นฮาร์ปาสตัม (Harpastum) ได้ถูกดัดแปลงมาเป็นกีฬาซูลอ

วิวัฒนาการของฟุตบอล มีวิวัฒนาการด้านต่างๆดังต่อไปนี้คือ ภาคตะวันออกไกล ขงจื้อ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “กั๋งฟู” เกี่ยวกับกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาที่ใช้เท้า และศิระะ ในสมัยจักรพรรดิ เซิงติ (Emperor Cneng Ti, 32 ปีก่อนคริสตกาล) มีการเล่นกีฬาที่คล้ายกับฟุตบอล ซึ่งเรียกว่า “ซือ-ชู” (Tsu-Chu) หมายถึง การเตะลูกหนังด้วยเท้า กีฬาชนิดนี้ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ซึ่งนักประพันธ์และนักประวัติศาสตร์ในสมัยนั้นได้ยกย่องผู้เล่นที่มีชื่อเสียงให้เป็นวีรบุรุษของชาติ และในสมัยเดียวกันได้มีการเล่นคล้ายฟุตบอลในประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย และวิวัฒนาการภาคตะวันออกกลางในกรุงโรมความเจริญของตะวันออกไกลได้แผ่ขยายถึงตะวันออกกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของสงครามโดยพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช การเล่นกีฬาชนิดหนึ่งเรียกว่าฮาร์ปาสตัม เป็นกีฬา ที่นิยมของชาวโรมัน และชาวกรีกโบราณวิธีการเล่นคือ มีประตูคนละข้างแล้วเตะลูกบอล ไปยังจุดมุ่งหมายที่ต้องการ เช่น จากหมู่บ้านหนึ่งไปอีกหมู่บ้านหนึ่ง การเล่นจะเป็นการเตะ หรือการขว้างไปข้างหน้า ฮาร์ปาสตัม หมายถึง การเหวี่ยงไปข้างหน้า การเล่นกีฬาฮาร์ปาสตัมในกรุงโรม ดูเหมือนจะเป็นต้นกำเนิดของกีฬา ที่มีการเล่นในสมัยกลาง ในการเล่นฮาร์ปาสตัมสนามจะมีขนาดเล็กกว่าสนามกีฬาซูลอ แต่จุดประสงค์ของกีฬาทั้งสองคือ การนำลูกบอลไปยังแดนของตน แต่เนื่องจาก มีเสียงอีกทีโครมครามจากการวิ่งแย่งลูกบอล ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้มากมาย อันเป็นข้อห้าม ของพระเจ้า จึงมีพระบรมราชโองการ ในนามพระเจ้าแผ่นดินห้ามเล่นกีฬาดังกล่าวในเมือง ผู้ฝ่าฝืน มีโทษจำคุก นอกจากนี้ยังมีข้อห้ามซึ่งออกในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 1892 ขอให้เล่นยิงธนูในวันฉลองต่าง ๆ แทนการเล่นเกมฟุตบอล ในโอกาสต่อมา กีฬาฟุตบอลได้จัดให้มีการแข่งขันกันอีกครั้ง ซึ่งเป็น การเผชิญหน้ากันระหว่างทีมต่าง ๆ ที่อยู่ห่างกันประมาณ 3-4 ไมล์ (5-6.5 กิโลเมตร)

ในปี พ.ศ. 2344 กีฬาชนิดนี้ได้ขจัดเกลาคให้ดีขึ้น มีการกำหนดจำนวนผู้เล่นให้เท่ากันในแต่ละข้าง ขนาดของสนามอยู่ระหว่าง 80-100 หลา (73-91 เมตร) และมีประตูทั้งสองข้างที่ริมสุดของสนามที่ทำด้วยไม้ 2 อันห่างกัน 2-3 ฟุต

ในปี พ.ศ. 2366 ได้จัดให้มีการเล่นฟุตบอลในรูปแบบของการเล่นในปัจจุบัน (William Alice) คือ ผู้เริ่มวางกฎบังคับต่าง ๆ สำหรับกีฬาฟุตบอลและรักบี้ ในปี พ.ศ. 2393 ได้มีการออกระเบียบ และกฎของการเล่นไปสู่ดินแดนต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตาม โดยจำกัดจำนวนผู้เล่นให้มีข้างละ 15-20 คน

ในปี พ.ศ. 2413 มีการกำหนดผู้เล่นให้เหลือข้างละ 11 คน โดยมีผู้เล่นกองหน้า 9 คน และผู้รักษาประตู 2 คน โดยผู้รักษาประตูใช้เท้าเล่นเหมือน 9 คนแรก จนกระทั่งให้เหลือผู้รักษาประตู 1 คน แต่อนุญาตให้ใช้มือจับลูกบอลได้ในปี พ.ศ. 2423

ในปี พ.ศ. 2400 สโมสรฟุตบอลได้ก่อตั้งเป็นครั้งแรกที่เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ประเทศอังกฤษและต่อมาในวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2406 สโมสรฟุตบอล 11 แห่งได้มารวมกันที่กรุงลอนดอนเพื่อก่อตั้งสมาคมฟุตบอลขึ้น ถือเป็นรากฐานในการกำเนิดสมาคมแห่งชาติ จนถึง 140 สมาคม และทำให้ผู้เล่นฟุตบอลต้องเล่นตามกฎและกติกาของสมาคมฟุตบอล จนเวลาผ่านไปจากคำว่า Association เป็น Assoc และกลายเป็น Soccer ในที่สุด ซึ่งนิยมเรียกกันในประเทศอังกฤษแต่ชาวอเมริกา เรียก Football หมายถึง American Football

ภายนอกเกาะอังกฤษ พวกกะลาสีเรือ ทหาร พ่อค้า วิศวกร หรือแม้แต่นักบวชได้นำกีฬาชนิดนี้ไปเผยแพร่ ประเทศเดนมาร์กเป็นประเทศที่ 2 ในยุโรป

ในอเมริกาใต้ สโมสรแรกที่ได้ถูกตั้งขึ้นในประเทศอาร์เจนตินา เมื่อพี่น้องชาวอังกฤษ 2 คน ได้ลงข้อความโฆษณาในหนังสือพิมพ์ของเมืองบูเอโนสไอเรส (Buenos Aires) เพื่อหาผู้อาสาสมัคร ในปี พ.ศ. 2427 กีฬาฟุตบอลก็กลายมาเป็นวิชาหนึ่งในโรงเรียนของเมืองบูเอโนสไอเรส การแข่งขันระดับชาติครั้งแรกในทวีปอเมริกาใต้ คือการแข่งขันระหว่างอาร์เจนตินากับอุรุกวัย ในปี พ.ศ. 2448 แต่อเมริกาเหนือเริ่มแข่งขันเมื่อปี พ.ศ. 2435

ในอิตาลี ฮาร์ปาสตัมเป็นต้นกำเนิดจีโอโค เดล คาลซิโอ ผู้เล่นกีฬาจะเป็นผู้นำทางสังคม หรือแม้แต่ผู้นำชั้นสูงของศาสนา เช่น สันตะปาปาเคลเมนต์ที่ 7 ลีโอนที่ 10 และเออร์เบินที่ 7 เป็นถึงแซมเปียนในกีฬาฟลอเรนไทน์ฟุตบอล ต่อมาชาวโรมันได้ดัดแปลงเกมการเล่นฮาร์ปาสตัมเสียใหม่ โดยกำหนดให้ใช้เท้าเตะลูกบอลเท่านั้น ส่วนมือให้ใช้เฉพาะการทุ่มลูกบอล ซึ่งนักบวชโรมันนิยมเล่นกันมาก

กีฬาฮาร์ปาสตัมมีต้นกำเนิดมาจากสมัยโรมันได้ถูกดัดแปลงมาเป็นกีฬาซูลอหรือซูลูเกอ กีฬาชนิดนี้เหมือนกับฮาร์ปาสตัม คือ นำลูกบอลกับไปยังแดนของตน แต่สนามมีขนาดกว้างกว่ามาก การเล่นซูลูเกอมักจะมีขึ้นในบ่ายวันอาทิตย์หลังจากสวดมนต์เย็น จะมีการแข่งขันสำคัญในช่วงเวลาดีคาร์นิวัล กีฬาชนิดนี้เป็นที่นิยมมากในเขตปรีตานิและมอร์ลันด์ กีฬาชนิดนี้ได้ถูกแพร่หลายไปยังอังกฤษโดยผู้ติดตามของวิลเลียมผู้พิชิต ภายหลังการรบที่แฮสติ้ง (Hasting)

เมื่อ 900 ปีมาแล้ว ประเทศอังกฤษได้ตกอยู่ในความปกครองของพวกเคนส์ เชื้อสายโรมัน ซึ่งยกกองทัพมาตีหมู่เกาะอังกฤษตอนใต้ และได้ปกครองเรื่อยมา จนปี พ.ศ. 1589 อังกฤษเริ่มแข็งข้อ และสามารถขับไล่พวกเคนส์ออกจากประเทศได้ หลังจากนั้น 2-3 ปี อังกฤษจึงเริ่มปรับปรุงประเทศ เป็นการใหญ่มีการขุดอุโมงค์ตามพื้นที่หลายแห่ง ซึ่งในการขุดอุโมงค์คนงานคนหนึ่งได้ไปพบกะโหลกศีรษะในบริเวณที่เคยเป็นสนามรบ และเป็นที่ฝังศพของพวกเคนส์มาก่อน ทุกคนในเวลานั้นแน่ใจ ว่าเป็นกะโหลกของพวกเคนส์ อารมณ์แค้นจึงเกิดขึ้นทันที เมื่อต่างคนต่างคิดถึงเหตุการณ์ที่ถูกพวกเคนส์กดขี่ทารุณจิตใจคนอังกฤษในสมัยนั้น ด้วยเหตุผลนี้คนงานคนนั้นจึงเตะกะโหลกศีรษะทันที ส่วนคนอื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณนั้นก็พากันหยุดงานชั่วคราว แล้วหันมาเตะกะโหลกศีรษะ

เป็นการใหญ่ เพื่อระบายอารมณ์ความแค้นที่เก็บมานานอย่างสนุกสนาน ผลที่สุดเมื่อคนงานเหล่านั้นหาคะโหลดศีรษะเตะกันไม่ได้ก็เอาถุงลมของวัวมาทำเป็นลูกกลมๆ ขึ้นเตะแทนกะโหลกศีรษะ ปรากฏว่าเป็นที่รื่นเริงสนุกสนานกันมาก

ต่อมาชาวโรมันได้นำเกมนี้ไปเล่นในอังกฤษ จากนั้นชาวอังกฤษได้ปรับปรุงวิธีการเล่น เทคนิคการเล่น ตลอดจนกติกาให้เหมือนในสมัยปัจจุบัน คือ เกมฟุตบอลที่ใช้เท้าเล่น แต่ในระยะแรกของการเล่นฟุตบอลจะเล่นกันเป็นกลุ่ม ๆ เฉพาะพวกคนธรรมดาเท่านั้น ไม่มีการจำกัดจำนวนผู้เล่น ประตู จะห่างกันเป็นไมล์และใช้เวลาในการเล่นหลายชั่วโมง จะเป็นการเล่นระหว่างทหารใหม่ที่ถูกเกณฑ์ นักบวช คนที่แต่งงานแล้ว คนโสดและพวกพ่อค้า เกมชนิดนี้ได้กลายเป็นสิ่งฉลองในงานพิธีต่างๆ เช่น ในวัน โชรพ ทิวส์เดย์ (Shrove Tuesday) จะมีฟุตบอลนัดสำคัญให้คนได้ชม เกมในสมัยนั้นจะเล่นกันอย่างรุนแรงและมีการบาดเจ็บกันมาก ในวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 1857 พระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 2 ได้ทรง ออกพระราชกฤษฎีกา เนื่องจากมีเสียงอีกที่ก่อกวนโครมจากการวิ่งแย่งลูกบอล ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุมากมายอันเป็นของห้ามขอพระเจ้า โดยห้ามเล่นกีฬาดังกล่าว ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษจำคุก

ฟุตบอลได้เริ่มแข่งขันภายใต้กฎของสมาคมแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2412 ระหว่างทีมรัดเกสต์ กับทีมบรินท์ตัน จากนั้นก็มีการฟุตบอลได้เจริญขึ้นช้า ๆ ในต่างจังหวัดจนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้มีการตั้งสมาคมฟุตบอลต่างจังหวัดขึ้นในปี พ.ศ. 2450 และมีการฝึกสอนในปี พ.ศ. 2484

ในทวีปเอเชีย อินเดียเป็นประเทศแรกที่เริ่มเล่นฟุตบอล ศาสตราจารย์จากวิทยาลัยกัลกัตตา เป็นผู้นำสำเนากฎกติกาการเล่นมาเผยแพร่ในปี พ.ศ. 2426 และในปี พ.ศ. 2433 ได้มีการแข่งขันชิงถ้วยรางวัลเป็นครั้งแรกในทวีป ซึ่งยังไม่มีชื่อเสียงในด้านการเล่นฟุตบอล กีฬาชนิดนี้ก็ได้เริ่มมีการเล่นมาก่อนร่วม 100 ปีมาแล้ว เช่น สมาคมฟุตบอลแห่งนิวเซาท์เวลส์ ได้ถูกตั้งขึ้นในออสเตรเลีย ปี พ.ศ. 2425 และสมาคมฟุตบอลของนิวซีแลนด์ได้ถูกตั้งขึ้นหลังจากนั้น 9 ปี

ในแอฟริกา สมาคมระดับชาติแห่งแรกได้ถูกตั้งขึ้นในประเทศแอฟริกาใต้ แต่อียิปต์เป็นประเทศแรกที่มีการแข่งขันระดับชาติในปี พ.ศ. 2467 คือ 3 ปี หลังจากที่ได้ก่อตั้งสมาคมขึ้นและอียิปต์สามารถเอาชนะอังการีได้ 3-0 ในกีฬาโอลิมปิกที่ปารีส

การแข่งขันระดับชาติเป็นการแข่งขันระหว่างอังกฤษกับสกอตแลนด์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2415 และในปีแรกของศตวรรษที่ 20 โดยประเทศยุโรปอื่น ๆ อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2447 กลุ่มประเทศต่าง ๆ ในแถบนี้ได้ประชุมที่ปารีส เพื่อก่อตั้งสมาคมฟุตบอลนานาชาติขึ้น ในครั้งแรกก่อนการจัดตั้งสหพันธ์ 20 วัน สเปนและเดนมาร์กไม่เคยร่วมกันแข่งขันระดับชาติมาก่อน และ 3 ประเทศใน 7 ประเทศ ที่เข้าร่วมประชุมยังไม่มี สมาคมฟุตบอลในชาติของตน แต่ฟีฟาก็แข็งแกร่งขึ้นเรื่อยมา โดยมีสมาชิก 5 ชาติ ใน ปี พ.ศ. 2481 และ 73 ชาติในปี พ.ศ. 2493 ในปัจจุบันมีสมาชิกถึง 146 ประเทศ ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของฟีฟ่า ทำให้ฟีฟ่าเป็นองค์กรกีฬากีฬาที่ใหญ่ที่สุดในโลก

สหพันธ์ประจำทวีปของสมาคมฟุตบอลแห่งแรกตั้งขึ้น คือ Conmebol ซึ่งเป็นสหพันธ์ของอเมริกาใต้ สหพันธ์นี้ได้ถูกจัดขึ้นเพื่อจัดตั้งการแข่งขันภายในทวีปได้แพร่หลายมากขึ้น จึงได้มีการจัดตั้งในทวีปอื่น ๆ ขึ้นอีก คือ สหภาพสมาคมฟุตบอลยุโรป ในปี พ.ศ. 2497 ซึ่งเป็นปีเดียวกับ

การจัดการจัดตั้งในทวีปเอเชีย และ 2 ปีก่อนการจัดตั้งสมาคมฟุตบอลยุโรป ในปี พ.ศ. 2497 ซึ่งเป็นปีเดียวกับการจัดตั้งสหพันธ์ฟุตบอลแห่งแอฟริกา (Conceal) หรือสหพันธ์ฟุตบอลแห่งอเมริกากลาง อเมริกาเหนือ และแคริบเบียน ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2504 และน้องใหม่ในวงการฟุตบอลคือสมาคมฟุตบอลแห่งโอเชียเนีย (Oceannair)

ในส่วนสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International Football Association: FIFA) ก่อตั้งขึ้นที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อ พ.ศ. 2447 โดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยและประเทศที่เข้าร่วมก่อตั้ง 17 ประเทศ คือ ฝรั่งเศส เบลเยียม เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ สเปน สวีเดนและสวิตเซอร์แลนด์ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองซูริก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์สหพันธ์ฟุตบอลที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีทั้งหมดดังนี้

1. Africa (C.A.F.) เป็นเขตที่มีสมาชิกมากที่สุด ได้แก่ ประเทศแอลจีเรีย ตูนิเซีย ไนจีเรีย และซูดาน เป็นต้น
2. America-North and Central Caribbean (Conceal) ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา เม็กซิโก คิวบา เติคัลลาเตอรัส กัวเตมาลา และ ฮอนดูรัส เป็นต้น
3. South America (Conmebol) ได้แก่ ประเทศเปรู บราซิล อุรุกวัย โบลิเวีย อาร์เจนตินา ชิลี เวเนซุเอลา อิควิเตอร์ และโคลัมเบีย เป็นต้น
4. Asia (A.F.C.) เป็นเขตที่มีสมาชิกรองจากแอฟริกา ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง เลบานอน อิสราเอล อิหร่าน จอร์แดน และเนปาล เป็นต้น
5. Europe (U.E.F.A.) เป็นเขตที่มีการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ฮังการี อิตาลี สกอตแลนด์ รัสเซีย สวีเดน สเปน และเนเธอร์แลนด์ เป็นต้น
6. Oceannair เป็นเขตที่มีสมาชิกลดน้อยที่สุดและเพิ่งจะได้รับการแบ่งแยก ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟีจี และปาปัวนิวกินี เป็นต้น ซึ่งประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกต้องเสียค่าบำรุงเป็นรายปี ปีละ 300 ฟรังก์สวิส หรือประมาณ 2,400 บาท

สหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย ในทวีปเอเชียมีการจัดตั้งสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (A.F.C) เพื่อดำเนินการด้านฟุตบอล ดังนี้

พ.ศ. 2495 มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่เฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ โดยมีนักกีฬาและเจ้าหน้าที่จากประเทศในเอเชียเข้าร่วมการแข่งขันด้วย จึงได้ปรึกษารื้อกันในการจัดตั้งสหพันธ์ฟุตบอลเอเชียขึ้น

พ.ศ. 2497 มีการแข่งขันเอเชียนเกมส์ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ก็ได้เริ่มตั้งคณะกรรมการจากชาติต่างๆ ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิก 12 ประเทศ

พ.ศ. 2501 มีการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่ประเทศญี่ปุ่น ได้มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องนี้ และมีประเทศเข้าร่วมเป็นสมาชิกรวม 35 ประเทศ

พ.ศ. 2509 ฟีฟ่าได้มองเห็นความสำคัญของ A.E.C. จึงได้กำหนดให้มีเลขานุการประจำในเอเชีย โดยออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด รวมทั้งเงินเดือน และคนแรกที่ได้รับตำแหน่งคือ Khaw EveTurk

พ.ศ. 2517 ในการแข่งกีฬาเอเชียนเกมส์ที่เตหะราน ประเทศอิหร่าน ได้มีการประชุมประเทศสมาชิก A.F.C. และที่ประชุมได้ลงมติขับอิสราเอล ออกจากสมาชิกและให้จีนแดงเข้าเป็นสมาชิกแทนทั้ง ๆ ที่จีนแดงไม่ได้เป็นสมาชิกของฟีฟ่า นับว่าเป็นการสร้างเหตุการณ์ที่ประหลาดใจให้กับบุคคลทั่วไปเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลทางการเมือง

พ.ศ. 2519 มีการประชุมที่ประเทศมาเลเซีย ปรากฏว่าประเทศสมาชิกได้ลงมติให้ประเทศไต้หวันออกจากสมาชิก และให้รับจีนแดงเข้ามาเป็นสมาชิกแทน ทั้ง ๆ ที่ไต้หวันเป็นประเทศที่ร่วมกันก่อตั้งสหพันธ์ขึ้นมา

หน้าที่หลักงานของสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียมีงานที่จะต้องดำเนินการจัดการแข่งขันและควบคุมการแข่งขันดังนี้ คือ

1. ดำเนินการจัดการแข่งขันและควบคุม Asian cup
2. ดำเนินการจัดการแข่งขันและควบคุม Asian youth
3. ดำเนินการจัดการแข่งขันและควบคุมฟุตบอลโลกรอบคัดเลือก
4. ดำเนินการจัดการแข่งขันและควบคุม Pre-Olympic
5. ดำเนินการจัดการแข่งขันและควบคุม World Youth
6. ควบคุมการแข่งขัน King Cup, President Cup, Murdeka, Djakarta Cup นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากฟีฟ่าจัดส่งวิทยากรมาช่วยดำเนินการ

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย

คำว่าสมรรถภาพทางกายได้มีผู้ให้ความหมาย ไว้มากมายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับยุคสมัยนั้นมีความต้องการสมรรถภาพทางกายเพื่อวัตถุประสงค์ใด

กรมพลศึกษา (2545: 9-10) ประมวลความหมายของสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) จากนักวิชาการ อาทิ แฮร์ริสัน คลาร์ค (Harrison Clarke) โด널 เค แมทธิวส์ (Donald K. Mathew) รอเรนท์และโรแลนด์ นิดสันและเจเวทท์ กล่าวไว้ว่า หมายถึง “ความสามารถของร่างกายที่สามารถประกอบกิจกรรมหรือทำงานได้เป็นระยะเวลานาน ๆ ติดต่อกัน และผลที่ได้รับมีประสิทธิภาพสูง” นอกจากนี้ยังกล่าวไว้อีกว่า ขณะเดียวกันมีกำลังกายที่สามารถปฏิบัติกิจวัตรอื่น ๆ ได้อีก และควรพิจารณาด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมควบคู่กันไปด้วย

สุพิตร สมานิต (2548: 5) กล่าวว่า “สมรรถภาพทางกาย” หมายถึง สภาวะของร่างกายที่อยู่ในสภาพดีเพื่อที่จะช่วยให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดี จะสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการแก้ไขสถานการณ์ต่างๆได้เป็นอย่างดี

Tritschler (2000: 476) ได้กล่าวถึงความหมายของสมรรถภาพทางกายได้ 2 แนวทาง คือ

1. เป็นความสามารถของร่างกายในการปฏิบัติภาระงานในชีวิตประจำวันให้ประสบความสำเร็จ ด้วยความแข็งแรง และตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา ไม่เหนื่อยล้าจนเกินไป และยังมีพลังงานเหลือเพียงพอที่จะสนุกกับกิจกรรมในเวลาว่าง และสามารถเผชิญกับภาวะฉุกเฉินนอกเหนือความคาดหมาย

2. เป็นความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยความกระฉับกระเฉงในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่เหนื่อยล้าจนเกินไป และสามารถคงไว้ซึ่งสมรรถภาพเช่นนี้ตลอดชีวิต

Corbin and et al. (2000) กล่าวว่าสมรรถภาพทางกายคือ การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี โดยมีความเสี่ยงต่อการที่จะเกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพก่อนถึงเวลาอันสมควร และมีพลังงานในการประกอบกิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน

University of Missouri-Rolla (2000) กล่าวว่าสมรรถภาพทางกายเป็นความสามารถของร่างกายในการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน และกิจกรรมอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยไม่เกิดความเหนื่อยล้ามากเกินไป

สมรรถภาพทางกายยังมีความเกี่ยวเนื่องกับความสามารถในการออกกำลังกายและเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสมบูรณ์ของการปฏิบัติทักษะทางกลไกในการออกกำลังกายหรือการทำกิจวัตรประจำวันได้อีกทางหนึ่งดังนี้

1. สมรรถภาพทางกายจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการมีสุขภาวะที่ดี
2. สมรรถภาพทางกายของแต่ละบุคคลแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะงานหรือกิจกรรมที่ทำ และการฝึกเพื่อพัฒนาหรือคงสภาพระดับสมรรถภาพทางกายไว้
3. ระดับสมรรถภาพที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับอายุ เพศ ลักษณะรูปร่าง อาชีพ และข้อจำกัดทางร่างกาย เช่น ข้อจำกัดเมื่อเป็นโรคเบาหวานโรคหอบหืด เป็นต้น
4. สมรรถภาพทางกายมีผลกระทบต่อระดับสติปัญญา ความมั่นคงทางอารมณ์ สุขภาพร่างกายและระดับความเครียด
5. สมรรถภาพทางกายไม่สามารถสะสมหรือเก็บไว้ได้ ถ้าไม่ใช้หรือไม่ฝึกซ้อมทุกวัน ระดับสมรรถภาพก็จะลดลงจากเดิม

ความสำคัญของสมรรถภาพทางกาย

กรมพลศึกษา (2539: 9) กล่าวว่าสมรรถภาพของร่างกายจะเกิดขึ้นได้นั้นก็ต่อเมื่อร่างกายได้มีการเคลื่อนไหวหรือออกกำลังกายเท่านั้นและสมรรถภาพทางกายนี้จะเป็นสภาพของร่างกายที่จะเกิดขึ้นและหายไปได้การที่จะรักษาให้สมรรถภาพของร่างกายคงสภาพอยู่เสมออันมีวิธีเดียวเท่านั้นคือจะต้องออกกำลังกายเป็นประจำอยู่เสมอทุกวัน คุณค่าของสมรรถภาพทางกายจากการออกกำลังกายเป็นประจำนั้นพอจะสรุปเป็นข้อ ๆ ที่สำคัญดังนี้คือ

1. การออกกำลังกายเป็นประจำนั้นจะช่วยกระตุ้นให้ร่างกายได้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะวัยเด็กซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในระหว่างการเจริญเติบโต กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่และได้สัดส่วน ทำให้สมรรถภาพในการทำงานต่างๆ ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพในงานเท่ากันกล้ำเนื้อที่มีสมรรถภาพสูงจะทำงานสำเร็จได้โดยใช้แรงงานที่น้อยกว่า และเหนื่อยน้อยกว่าประหยัดกว่า ทำให้สามารถนำกำลังงานที่เหลือไปใช้ในงานอื่นได้อีกต่อไป

2. ผู้มี สมรรถภาพทางกายดีจะช่วยให้มีบุคลิกลักษณะสง่าผ่าเผย สามารถที่จะเคลื่อนไหวหรือเดินเหินได้ด้วยความสะดวกคล่องแคล่วและกระฉับกระเฉงเป็นไปตามจังหวะหรือลีลาของการเคลื่อนไหวหรือการเดินนั้นๆ การเคลื่อนไหวของร่างกายในลักษณะดังกล่าวนี้นอกจากจะเป็นการประหยัดแรงงานได้เป็นอย่างดีแล้วยังเป็นการส่งเสริมความสง่าราศีให้แก่ตนเองเป็นอย่างดีอีกด้วย

3. ผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายดีจะเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีมีประสิทธิภาพในการประกอบกิจการงานต่างๆ ประจําวันได้ผลผลิตที่สูง ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจะสามารถตรากตรำและมีสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนได้ดีกว่าเป็นระยะเวลานานกว่า ทำให้ได้รับผลการเรียนดีกว่าผู้ที่ไม่มีความสมรรถภาพทางกาย

4. กล้ามเนื้อหลังตอนล่างมีความสำคัญในการป้องกันโรคปวดหลังเมื่อมีอายุสูง ถ้าได้มีการออกกำลังกายเพื่อให้กล้ามเนื้อส่วนนี้ได้มีการพัฒนาเป็นปกติและถูกต้องตั้งแต่วัยเด็กแล้วจะเป็นการช่วยป้องกันโรคปวดหลังได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่งด้วย

5. สำหรับวัยเด็กนั้นการมีสมรรถภาพทางกายดีจะช่วยให้เป็นเด็กที่มีความกระตือรือร้น มีความต้องการที่จะเคลื่อนไหวและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

6. การออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายมีสมรรถภาพนั้นเป็นวิธีที่ดีอย่างหนึ่งในการที่จะช่วยรักษาและควบคุมน้ำหนักตัว การควบคุมน้ำหนักตัวด้วยวิธีการลดอาหารอย่างเดียวนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องอย่างมาก โดยเฉพาะในวัยเด็กที่อยู่ระหว่างการเจริญเติบโต วิธีที่ดีที่สุดและถูกต้องนั้นควรจะเป็นการควบคุมด้วยการออกกำลังกายและอาหารควบคู่กันไป

7. การออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายมีสมรรถภาพนั้นเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานประสานกันระหว่างระบบไหลเวียนกับระบบหายใจ ซึ่งเป็นการป้องกันโรคหัวใจเสื่อมสมรรถภาพได้เป็นอย่างดีและในปัจจุบันนี้มีความเชื่อว่าโรคเสื่อมสมรรถภาพนี้เองเป็นต้นเหตุของโรคหัวใจวายที่กำลังเป็นโรคร้ายที่คุกคามอย่างหนึ่งในสังคมสมัยใหม่ วิธีป้องกันที่ดีอย่างหนึ่งก็ด้วยการออกกำลังกายเป็นประจำเพื่อรักษาสมรรถภาพทางกายนั่นเอง

8. คำกล่าวของกรีกโบราณที่ว่า “จิตใจที่ผ่องใสอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์” นั้นเพื่อให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นควรจะขยายความต่อไปอีกว่า “เรือนร่างที่สมบูรณ์นั้นคือเรือนร่างที่มีสมรรถภาพทางกายดี” ฉะนั้น เมื่อร่างกายมีสมรรถภาพดี สุขภาพสมบูรณ์ ก็ย่อมจะเป็นผลต่อประสิทธิภาพทางด้านจิตใจด้วยจากที่กล่าวมาแล้วนี้จะเห็นว่าสมรรถภาพทางกายเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการมีชีวิตอยู่ประจําวันที่เป็นไปได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข ซึ่งจะได้จากการออกกำลังกายเป็นประจำและสม่ำเสมอกิจกรรมการออกกำลังกายนี้อาจจะเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆที่เป็นไปตามความสนใจเหมาะสมกับเพศและวัย สภาพการณ์และเวลาที่มีอยู่นั้น เช่นบางคนอาจจะออกกำลังกายด้วยการวิ่ง ขำๆวันละประมาณ 15 ถึง 20 นาทีหรือบางคนอาจจะเล่นกีฬาอย่างใดอย่างหนึ่งตามความถนัด และความสนใจของตนเองก็ได้ ข้อสำคัญก็มีอยู่ว่าการออกกำลังกาย

ภายนั้นควรจะเป็นกิจกรรมที่ร่างกายได้ออกกำลังกายและทำงานมากกว่ากิจกรรมที่กระทำอยู่ในชีวิตประจำวันคือให้ร่างกายได้

องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย

สมาคมสุขภาพ พลศึกษา นันทนาการและเต้นรำประเทศสหรัฐอเมริกา (The American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance: AAHPERD) จำแนกสมรรถภาพออกเป็น 2 แบบ (William E Prentice, 1999 :5) คือ

1. ส่วนที่สัมพันธ์กับสุขภาพ (Health-related Fitness) คือ องค์ประกอบของสมรรถภาพที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบทำงานของร่างกายให้มีประสิทธิภาพ และการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาพดี ประกอบด้วย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความทนทานของกล้ามเนื้อ ความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและหายใจ ความอ่อนตัว และสัดส่วนร่างกาย

2. ส่วนที่สัมพันธ์กับทักษะกลไก (Motor Skill-related Fitness) คือ องค์ประกอบของสมรรถภาพที่เกี่ยวกับทักษะกลไก ประกอบด้วย ความเร็ว กำลังกล้ามเนื้อ การทรงตัว ความคล่องแคล่วว่องไว เวลาปฏิกิริยาตอบสนอง และการทำงานประสานสัมพันธ์กัน (Coordination) ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย

องค์ประกอบของสมรรถภาพที่สัมพันธ์กับสุขภาพเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อทักษะกลไกด้วยเช่นกัน การใช้องค์ประกอบส่วนใดมากน้อยขึ้นอยู่กับชนิดของกิจกรรมที่ทำหรือชนิดของกีฬาที่เล่น

เพิ่มศักดิ์ สุริยจันทร์ (2536: 59 – 60) กล่าวว่า องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายประกอบด้วย

1. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) หมายถึง ความสามารถสูงสุดที่เกิดจากการหดตัวครั้งหนึ่งของกล้ามเนื้อ (Contraction) เพื่อเคลื่อนน้ำหนักหรือต้านน้ำหนักเพียงครั้งเดียวโดยไม่จำกัดเวลา เช่น การดึงข้อแรงบีบมือ

2. ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อ ที่สามารถทำงานซึ่งมีความหนักพอประมาณ ได้ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่เสื่อมประสิทธิภาพ เช่น การลุกนั่ง 30 วินาที

3. พลังงานของกล้ามเนื้อ (Muscular Power) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อที่หดตัว ได้อย่างแรงฉับพลันทันที (Explosive) ในเวลาอันสั้นที่สุดซึ่งทำให้วัตถุหรือร่างกายเคลื่อนที่ออกไป เป็น ระยะทางมากที่สุด เช่น การยืนกระโดดไกล

4. ความอ่อนตัว (Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหวให้ได้มุมของการเคลื่อนไหวอย่างเต็มที่ของข้อต่อแต่ละข้อต่อ วัดได้เป็นองศา ซึ่งเป็นความสามารถในการยืดของเนื้อเยื่อ (Tissue) เอ็น (Ligament) และกล้ามเนื้อ (Muscle) โดยโครงสร้างทางสรีรวิทยาของข้อต่อช่วยให้สามารถกำหนดองศาของระดับการยืดหยุ่นได้

5. ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตและหายใจ (Cardio – Respiratory Endurance) หมายถึง ประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจที่สามารถทำให้ร่างกายปฏิบัติงานขนาดปานกลางติดต่อกัน เป็นระยะเวลานาน เช่น การวิ่ง 12 นาที วิ่ง 1000 เมตร

6. ความเร็ว (Speed) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อในการเคลื่อนที่ของร่างกาย จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว เช่น การวิ่งเร็ว 50 เมตร

การทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ตั้งแต่สมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการศึกษาการทดสอบสมรรถภาพทางกายรูปแบบต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นการทดสอบที่สร้างขึ้นในประเศยุโรปและอเมริกา จึงมีแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมากมาย มีทั้งแบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไก แบบทดสอบประสิทธิภาพการไหลเวียนโลหิต ซึ่งแบบทดสอบสมรรถภาพดังกล่าว (ไพฑูรย์ แสนวิเศษ, 2528) ได้แก่

1. แบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ซึ่งเริ่มต้นมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 โดยนักมนุษยวิทยาชาวฝรั่งเศสได้ผลิตไดนาโมมิเตอร์ (Dynamometer) สำหรับวัดขึ้นและต่อๆ มา มีแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้แก่

1.1 แบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของซาเจนท์ (Sargent) ที่เรียกว่า Intercollegiate Strength Test

1.2 เครื่องวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ของเคลล็อกกี้ (Kellogg) ที่เรียกว่า Universal Dynamometer

1.3 แบบทดสอบสำหรับวัดกลุ่มกล้ามเนื้อที่ทำหน้าที่เคลื่อนไหว 30 ข้อ ของคลาร์ค (Clarke)

1.4 แบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของโรเจอร์ (Roger) ที่เรียกว่า Roger PFI Test

1.5 แบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของเคราส์ (Kraus) ที่เรียกว่า Kraus Weber Strength Tests

2. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไก ซึ่งเริ่มมีใช้ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้แก่

2.1 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของอินเดียนา (Indiana Motor Fitness Test) ผู้ที่คิดค้นขึ้นคือ บุก วอลเตอร์ (Book Walter)

2.2 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของทหารบก (Motor Fitness Test the Armed Force)

2.3 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ใช้ทดสอบกับนักบินนาวิ (The Naval Preflight Program)

2.4 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกระดับประถมศึกษา (Elementary School Motor Fitness Tests) ของแฟรงค์ลีนและเลห์สเทน (Franklin and Listens)

2.5 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของโอเรกอน (Oregon Motor Fitness Test)

3 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกทั่วไป (General Motor Fitness Test) ได้แก่

3.1 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกทั่วไปของนิวตันส์ (Newtons Motor Ability Test)

3.2 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของสก๊อต (Scoot Motor Ability Test)

3.3 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของแบร์โรว์ (Barrow Motor Ability Test)

3.4 แบบทดสอบความสามารถในการเล่นกีฬาทั่วไป โดยวัดจากความสามารถทางด้านกลไกของโคเซิน (The Coizens Test of General Athletic Motor Ability)

3.5 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของลาร์สัน (Larsons Motor Ability)

3.6 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกทั่วไปของแม็คคลอย (McCloy's General Athletic Motor Ability)

4. แบบทดสอบการทำงานของหัวใจและประสิทธิภาพในการไหลเวียนโลหิต (Cardio Vascular Test)

5. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ เป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายตามแบบของ"คณะกรรมการนานาชาติเพื่อจัดทำมาตรฐานการทดสอบความสมบูรณ์ทางกาย" (International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test) ชื่อ ย่อ ICSPFT แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนจากนานาชาติเพื่อจัดทำมาตรฐานการทดสอบความสมบูรณ์ทางกาย เป็น"สภานานาชาติเพื่อการวิจัยความสมบูรณ์ทางกาย" (International Council for Physical Fitness Research มีชื่อย่อว่า ICPFR) ประกอบด้วยรายการทดสอบ 8 รายการด้วยกันคือ

5.1 วิ่ง 50 เมตร (50 Meter Sprint)

5.2 ยืนกระโดดไกล (Standing Broad Jump)

5.3 แรงบีบมือ (Grip Strength)

5.4 ลูกนั่ง 30 วินาที (30 Second Sit-ups)

5.5 ดึงข้อสำหรับชาย (Pull-ups) งอแขนห้อยตัวสำหรับหญิง (Flexed Arm Hang)

5.6 วิ่งเก็บของ (10 Meter Shuttle Run)

5.7 งอตัวข้างหน้า (Trunk Forward Flexion)

5.8 วิ่งทางไกล 600 เมตรชาย-หญิงอายุต่ำกว่า 12 ปี 800 เมตรหญิงอายุ 12 ปีขึ้นไป 1,000 เมตรชายอายุ 12 ปีขึ้นไป

6. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของสมาคมกีฬาสสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (Japan Amateur Sport Association : JASA)

เทพฤทธิ์ สิทธิพนธ์ (2555: 27-29) ประเทศญี่ปุ่นนับตั้งแต่มีการบูรณะประเทศ รัฐบาลของประเทศญี่ปุ่นเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของพลเมืองให้มีความสำคัญของการเร่งสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าอย่างสูงสุดสุขภาพพลานามัยของพลเมืองเป็นสำคัญที่สุดการกีฬาทุกประเภทเป็นสื่อสำคัญที่จะกระตุ้นให้พลเมืองมีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรงมีการนำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของต่างชาติมาใช้เพื่อเป็นแรงกระตุ้นและมีการติดตามผลการ

พัฒนาคุณภาพของประชากรเป็นระยะ ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและจริงจังโดยคณะกรรมการระดับชาติเป็นประจำทุกปี ในปี ค.ศ.1970 ได้มีการคิดปรับปรุงแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยโครงการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Project of Promotion Physical Fitness in Japan Amateur Sport Association) เป็นแบบทดสอบใช้กับบุคคลทุกระดับอายุมีความสะดวกในการทดสอบใช้อุปกรณ์ในการทดสอบน้อยสามารถกระทำได้ทุกที่และต่อมาในปี ค.ศ. 1983 ได้มีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) ซึ่งสามารถใช้ทำการทดสอบได้ตั้งแต่อายุ 4 ปีจนถึง 65 ปีแบบทดสอบประกอบด้วยข้อทดสอบ 5 รายการดังนี้

6.1 ยืนกระโดดไกล (Standing Long Jump)

6.2 ลูก-นั่ง (Sit-Up)

6.3 ดันพื้น (Push-up)

6.4 วิ่งกลับตัว (Timed Shuttle Run)

6.5 วิ่ง 5 นาที (5 Minutes Distance Run)

7. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ฟิสคัล เบสท์ (Physical Best) เป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและเป็นโปรแกรมการให้การศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนอายุ 5-18 ปีแบบทดสอบฟิสคัลเบสท์ (Physical Best) สร้างขึ้นโดย “AAHPERD” (The American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance) และนำมาใช้ในโรงเรียน ในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 แบบทดสอบนี้เข้ามาแทนแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบอื่นๆ ที่สหพันธ์แห่งสหรัฐอเมริกา (American Alliance) ได้สร้างขึ้นมาก่อนหน้านี้ เช่นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเยาวชนของ “AAHPER” (1958) หรือแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเยาวชนฉบับปรับปรุงของ “AAHPER” (1976) หรือแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเยาวชนฉบับปรับปรุงใหม่ (1980) ของ “AAHPER” (1980) ข้อแตกต่างระหว่างแบบทดสอบฟิสคัลเบสท์ (Physical Best) กับแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายชุดอื่นๆ คือเกณฑ์ที่ใช้หลังการทดสอบทุกรายการกล่าวคือแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายชุด (Standards) ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ได้จากการวิจัยและพบว่าค่าที่ปรากฏในเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ จะใช้เกณฑ์มาตรฐานระดับโรงเรียนระดับเขตการศึกษาระดับจังหวัดเป็นต้น แต่เกณฑ์ที่ใช้ของฟิสคัลเบสท์ (Physical Best) ได้แก่เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ (Health Fitness) สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์ กับสุขภาพ (Health Fitness Standards) เป็นค่าต่ำสุดที่สามารถป้องกันปัญหาด้านสุขภาพของร่างกายทั้งในปัจจุบันและอนาคตแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายฟิสคัลเบสท์ (Physical Best) ประกอบด้วยรายการทดสอบ 5 รายการคือ

7.1 การทดสอบเดิน/วิ่ง 1 ไมล์ (One Mile Walk/Run) เพื่อประเมินความสามารถในการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจ

7.2 การทดสอบหาผลรวมความหนาของไขมันใต้ผิวหนังระหว่างกล้ามเนื้อต้นแขนด้านหลังกับกล้ามเนื้อน่อง (Sum of Triceps and Calf Skin Folds) เพื่อประเมินสัดส่วนของร่างกาย

7.3 การทดสอบนั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach) เพื่อประเมินความอ่อนตัวของร่างกาย

7.4 การทดสอบลุก-นั่ง (Modified Sit-up) เพื่อประเมินความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อหน้าท้อง

7.5 การทดสอบดึงข้อ (Pull-ups) เพื่อประเมินความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อแขนและหัวไหล่

- การสร้างเกณฑ์มาตรฐาน

สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ กรมพลศึกษา (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ระดับอายุ 13– 15 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสร้างเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียน โดยผลการวิจัยพบว่า

ตาราง 1 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย อายุ 13 ปี ทั่วประเทศ

รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
- นั่งงอตัวไปข้างหน้า	11.6 ขึ้นไป	9.1-11.5	3.9-9.0	1.3 – 3.8	1.2 ลงมา
- ยืนกระโดดไกล	196 ขึ้นไป	185-195	163-184	152-162	151 ลงมา
- ลุก-นั่ง 30 วินาที	28 ขึ้นไป	26-27	20-25	18-19	17 ลงมา
- วิ่งเก็บของ	10.97 ลงมา	10.98-11.48	11.49-12.50	12.51-13.01	13.02 ขึ้นไป
- วิ่ง 50 เมตร	7.77 ลงมา	7.78-8.31	8.32-9.38	9.39-9.91	9.92 ขึ้นไป

ตาราง 2 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิง อายุ 13 ปี ทั่วประเทศ

รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
- นั่งงอตัวไปข้างหน้า	12.3 ขึ้นไป	9.5-12.2	3.9-9.4	1.2-3.8	1.1 ลงมา
- ยืนกระโดดไกล	166 ขึ้นไป	157-165	137-156	128-136	127 ลงมา
- ลุก-นั่ง 30 วินาที	22 ขึ้นไป	19-21	14-18	11-13	10 ลงมา
- วิ่งเก็บของ	12.19 ลงมา	12.20-12.77	12.78-13.95	13.96-14.53	14.54 ขึ้นไป
- วิ่ง 50 เมตร	8.74 ลงมา	8.75-9.39	9.40-10.69	10.70-11.34	11.35 ขึ้นไป

ตาราง 3 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย อายุ 14 ปี ทั่วประเทศ

รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
- นิ่งอตัวไปข้างหน้า	13.1 ขึ้นไป	10.3-13.0	4.6-10.2	1.8-4.5	1.7 ลงมา
- ยืนกระโดดไกล	207 ขึ้นไป	195-206	171-194	159-170	158 ลงมา
- ลูก-นึ่ง 30 วินาที	28 ขึ้นไป	26-27	21-25	19-20	18 ลงมา
- วิ่งเก็บของ	10.85 ลงมา	10.86-11.34	11.35-12.33	12.34-12.82	12.83 ขึ้นไป
- วิ่ง 50 เมตร	7.39 ลงมา	7.40-7.94	7.95-9.05	9.06-9.60	9.61 ขึ้นไป

ตาราง 4 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิง อายุ 14 ปี ทั่วประเทศ

รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
- นิ่งอตัวไปข้างหน้า	13 ขึ้นไป	10.3-12.9	4.8-10.2	2.0-4.7	1.9 ลงมา
- ยืนกระโดดไกล	168 ขึ้นไป	158-167	139-157	129-138	128 ลงมา
- ลูก-นึ่ง 30 วินาที	21 ขึ้นไป	19-20	14-18	11-13	10 ลงมา
- วิ่งเก็บของ	12.24 ลงมา	12.25-12.79	12.80-13.90	13.91-14.45	14.46 ขึ้นไป
- วิ่ง 50 เมตร	8.72 ลงมา	8.73-9.34	9.35-10.58	10.59-11.19	11.20 ขึ้นไป

ตาราง 5 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย อายุ 15 ปี ทั่วประเทศ

รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
- นิ่งอตัวไปข้างหน้า	14.7 ขึ้นไป	11.9-14.6	6.0-11.8	3.1-5.9	3.0 ลงมา
- ยืนกระโดดไกล	221 ขึ้นไป	208-220	183-207	170-182	169 ลงมา
- ลูก-นึ่ง 30 วินาที	29 ขึ้นไป	27-28	22-26	20-21	19 ลงมา
- วิ่งเก็บของ	10.55 ลงมา	10.56-11.03	11.04-12.00	12.0-12.48	12.49 ขึ้นไป
- วิ่ง 50 เมตร	7.10 ลงมา	7.11-7.64	7.65-8.72	8.73-9.25	9.26 ขึ้นไป

ตาราง 6 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิง อายุ 15 ปี ทั่วประเทศ

รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
- นิ่งอตัวไปข้างหน้า	14.2 ขึ้นไป	11.2-14.1	5.2-11.1	2.3-5.1	2.2 ลงมา
- ยืนกระโดดไกล	169 ขึ้นไป	159-168	138-158	128-137	127 ลงมา
- ลูก-นึ่ง 30 วินาที	21 ขึ้นไป	19-20	14-18	12-13	11 ลงมา
- วิ่งเก็บของ	12.23 ลงมา	12.24-12.83	12.84-14.03	14.04-14.62	14.63 ขึ้นไป
- วิ่ง 50 เมตร	8.87 ลงมา	8.88-9.52	9.53-10.82	10.83-11.46	11.47 ขึ้นไป

การทดสอบสมรรถภาพของผู้ตัดสินฟุตบอลในปัจจุบัน

FIFA Fitness Tests for Referees and Assistant Referees

การทดสอบ สมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินฟุตบอลในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การทดสอบการวิ่งระยะสั้น (Sprint Test)

การวิ่งระยะทาง 40 เมตร จำนวน 6 รอบ โดยมีการพักระหว่างรอบเป็นเวลา 30 วินาที มีขั้นตอนการทดสอบดังต่อไปนี้

1. ผู้ทดสอบสมรรถภาพจะต้องวิ่งทั้งหมด 6 รอบ อย่างต่อเนื่อง ระยะทาง 40 เมตร
2. โดยเริ่มต้นการออกตัวด้วยระยะทาง 1.5 เมตร ห่างจากจุดเริ่มต้นที่กำหนด
3. ถ้าผู้ทดสอบเกิดการสะดุดหรือล้มสามารถเริ่มต้นการทดสอบอีกครั้งที่จุดดังกล่าว
4. ถ้าผู้ทดสอบไม่สามารถวิ่งได้ครบ 6 รอบ (เวลาในการทดสอบไม่ผ่าน) ผู้ทดสอบมีโอกาสทดสอบได้อีกครั้งหลังครบการวิ่ง 6 รอบ

5. ถ้าผู้ทดสอบวิ่งไม่สามารถผ่าน 2 รอบ ถือว่าการสอบครั้งนั้นไม่ผ่าน

หมายเหตุ เวลาที่ใช้ในการทดสอบของผู้ตัดสินชาย

ผู้ตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 6.2 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 6.0 วินาที

ผู้ตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 6.4 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 6.2 วินาที

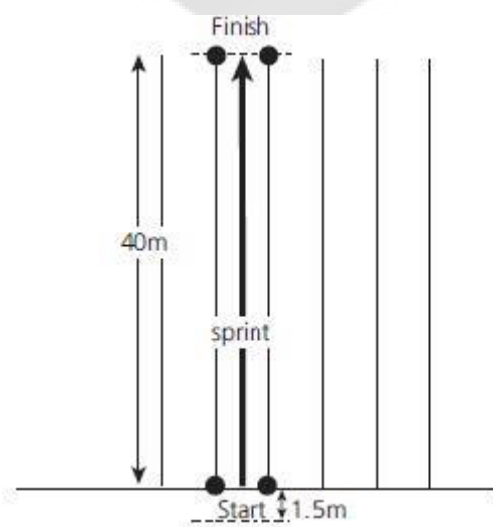
เวลาที่ใช้ในการทดสอบของผู้ตัดสินหญิง

ผู้ตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 6.6 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 6.4 วินาที

ผู้ตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 6.8 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 6.6 วินาที

ภาพประกอบ 2 การทดสอบสมรรถภาพของผู้ตัดสินฟุตบอล วิ่งระยะ 40 เมตร

2. การทดสอบการวิ่งแบบมีเวลาพัก (Interval Test)

การวิ่งระยะทาง 150 เมตรโดยมีการเดินพักระหว่างรอบเป็นเวลา 35- 50 วินาที มีขั้นตอนการทดสอบดังต่อไปนี้

1. ผู้ทดสอบวิ่งต่อเนื่องทั้งหมด 10 รอบ
2. ระยะการวิ่งหนึ่งรอบ 300 เมตร และ 100 เมตร สำหรับการเดิน
3. เริ่มต้น วิ่ง 150 เมตร ตามระยะเวลาที่กำหนด
4. เดิน 50 เมตร ตามระยะเวลาที่กำหนด
5. ทำตามกระบวนการนี้จนครบ

มีการวางตั้งสำหรับจุดเดิน ระยะทาง 3 เมตร ในแต่ละจุด

ถ้าผู้ทดสอบไม่สามารถถึงจุดเดินได้ตามเวลาที่กำหนดจะได้รับการเตือน

ถ้าผู้ทดสอบไม่สามารถเข้าถึงจุดเดินเป็นครั้งที่สอง การทดสอบครั้งนั้นถือว่าไม่ผ่าน

หมายเหตุ เวลาที่ใช้ในการทดสอบของผู้ตัดสินชาย

ผู้ตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 30 วินาที เดิน 35 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 30 วินาที เดิน 40 วินาที

ผู้ตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 30 วินาที เดิน 40 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 30 วินาที เดิน 45 วินาที

เวลาที่ใช้ในการทดสอบของผู้ตัดสินหญิง

ผู้ตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 35 วินาที เดิน 40 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินนานาชาติ ใช้เวลาวิ่ง 35 วินาที เดิน 45 วินาที

ผู้ตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 35 วินาที เดิน 45 วินาที

ผู้ช่วยตัดสินในประเทศ ใช้เวลาวิ่ง 35 วินาที เดิน 50 วินาที

สรุปได้ว่า สมรรถภาพทางกาย คือสมรรถภาพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สมรรถภาพที่เกี่ยวข้อง กับทักษะและสมรรถภาพทางสรีรวิทยา ส่วนของสมรรถภาพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพนั้น จะสัมพันธ์ กับการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ทำให้ปราศจากโรคที่เกิดขึ้นจากการขาดการออกกำลังกายซึ่งประกอบด้วย ความแข็งแรง และความทนทานของกล้ามเนื้อ สัดส่วนของร่างกาย ความอดทน ของระบบไหลเวียนโลหิตและความอ่อนตัว ส่วนการทดสอบสมรรถภาพของผู้ตัดสินฟุตบอล ในปัจจุบันคือ การทดสอบแบบ Referee Physical Fitness Test แบ่งออกเป็น 2 แบบทดสอบคือ 1. Interval Test 150 เมตร เดิน 50 เมตรจำนวน 10 รอบ หรือทั้งหมดคือ 4 กิโลเมตร 2. Sprint Test วิ่ง 40 เมตร จำนวน 6 เที้ยว

2. ด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล ไม่สามารถเลียนแบบบุคลิกภาพผู้อื่นได้เหมือนทุกประการและบุคลิกภาพสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้จากกระบวนการพัฒนาบุคลิกภาพ

กระบวนการพัฒนาบุคลิกภาพ ผู้ที่ต้องการจะพัฒนาบุคลิกภาพของตนจะต้องเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ตนเองก่อน เนื่องจากมนุษย์ทุกคนมักจะมีนิสัยเข้าข้างตนเอง และคิดว่าตนเองดีแล้ว ไม่มีข้อบกพร่องใดๆ จึงสมควรต้องอาศัยผู้อื่นช่วยดูและวิเคราะห์แนะนำ บุคคลทั่วไปมักมีลักษณะดังนี้

1. คนเรามักไม่ค่อยได้สำรวจตัวเอง
2. คนเราจะคุ้นเคยกับตนเองและไม่รู้ว่าตนเองมองอะไรไม่ดีบ้าง
3. คนเราจะรู้สึกตัวเองดีไปหมด

บุคลิกภาพ (Personality) มาจากภาษาละตินว่า Persona แปลว่าหน้ากากที่ตัวละครสมัยกรีกและโรมันสวมใส่เพื่อแสดงบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันให้ผู้ดูเห็นได้ในระยะไกลๆ

บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะโดยส่วนรวมอันเป็นของจำเพาะแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายใน และภายนอก ซึ่งแสดงออกทางท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ความเฉลียวฉลาด ตลอดจนกิริยามารยาท ลักษณะนิสัยและอุปนิสัยเป็นการยากที่จะให้ความหมายของบุคลิกภาพที่แน่นอนตายตัวเพราะคนมักตัดสินบุคลิกภาพของผู้อื่นโดยเอาความรู้สึกของตนเองเป็นเครื่องวัดจากปฏิกิริยาที่บุคคลอื่น แสดงต่อตนเองเป็นเกณฑ์รู้สึกที่ดีหรือไม่ดีจากความชอบหรือไม่ชอบเป็นสำคัญซึ่งอาจจะไม่ใช่ภาวะ ที่แท้จริงของบุคคลนั้นก็ได้เพราะคนสองคนอาจมีความรู้สึกต่อปฏิกิริยาของคนคนหนึ่งแตกต่างกันขึ้นกับการรับรู้ที่แตกต่างกัน

โดยทั่วไปคำว่าบุคลิกภาพมักใช้ในการบ่งบอกถึงทักษะทางสังคมของผู้คนมากกว่ามีจะมีการคิดคำนึงและวิเคราะห์ทำความเข้าใจถึงที่มา และทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังเรื่องดังกล่าว

สุชา จันทน์เอม (2544: 84) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคลทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว ในด้านกิจการงาน และในสังคมโดยทั่วไป และยังได้กล่าวถึงคำจำกัดความของบุคลิกภาพของนักจิตวิทยาเด่น ๆ ดังนี้

นักจิตวิทยาที่มองบุคลิกภาพแบบลักษณะรวมของบุคคล ได้แก่ Sanford กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือกระบวนการร่วมกันระหว่างลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล (รวมทั้งลักษณะทางร่างกาย และจิตใจ) อย่างเป็นแบบฉบับเดียว ซึ่งแต่ละลักษณะต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และรวมกันเป็นลักษณะเฉพาะประจำตัวของแต่ละบุคคล ส่วน Hilgard กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล ต่อสิ่งแวดล้อม และ Schneiders กล่าวว่า บุคลิกภาพคือ กระบวนการสร้าง หรือการรวมคุณลักษณะ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจของบุคคล ตลอดจนความสามารถ ความโน้มเอียง นิสัย อากัปกริยาของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ และบุคลิกภาพจะเป็นเครื่องกำหนดปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อตนเองและต่อผู้อื่น และเป็นผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุ บุคคล และวัฒนธรรมของสังคมที่เขาอาศัยอยู่

อลพอร์ต (มุสตี พฤษภาคม. 2547; 3 อ้างอิงจาก Allport)ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่าบุคลิกภาพ เป็นหน่วยรวมของระบบทางกายและจิตภายในตัวบุคคล ซึ่งกำหนดลักษณะการปรับตัวเป็นแบบเฉพาะของบุคคลนั้นต่อสิ่งแวดล้อม และบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลจะเห็นได้ชัดเจนจากลักษณะนิสัยในการคิดและการแสดงออกรวมทั้งทัศนคติ ความสนใจต่าง ๆ กิริยาท่าทาง ตลอดจนปรัชญาชีวิต ที่บุคคลนั้นยึดถือ

สตีต วงศ์สุวรรณ (2544: 4) กล่าวถึงบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของแต่ละบุคคล ทั้งลักษณะภายนอก ภายใน และปัจจัยต่าง ๆ อันมีอิทธิพลต่อความรู้สึกรู้ใจของผู้พบเห็นส่วน จินตนิพนธ์ อิศวนนท์ (ม.ป.ป. : 2) ได้แสดงทัศนะว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่หล่อหลอมให้เป็นและอยู่ในคนคนนั้นไม่ว่าจะเป็นจุดเด่นจุดด้อยก็ตาม ซึ่งทำให้เขามีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ จนกระทั่งไม่เหมือนกับผู้อื่นใดในโลกซึ่ง สุรางค์ โค้งตระกูล (2545: 31) กล่าวถึงความหมายที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในหมู่นักจิตวิทยาว่า คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลแสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร และเกศินี สุทธาวารกุล (2543: 146-147) บุคลิกภาพ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกนึกคิดและลักษณะนิสัย ซึ่งทำให้บุคคลมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำอธิบายว่าอะไรคือส่วนประกอบหรือโครงสร้างของบุคลิกภาพที่แตกต่างกันของมนุษย์ประกอบด้วยแนวคิดที่สำคัญ 2 แนวคิดคือ

1. สนใจศึกษาลักษณะโดยธรรมชาติของส่วนประกอบหรือโครงสร้างของบุคลิกภาพโดยตรง โดยเชื่อว่าลักษณะโดยธรรมชาติทำให้บุคลิกภาพแตกต่างกัน
2. เชื่อว่าสิ่งกระตุ้นเป็นส่วนประกอบหลักที่สำคัญของบุคลิกภาพเพราะเป็นตัวการที่มีอิทธิพล ในการก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกของคน

บุคลิกลักษณะของบุคคลสามารถดัดแปลงแก้ไขเสริมสร้างให้ดีขึ้นได้โดยอาศัยการฝึกหัดปรับปรุงการทำทางและลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. The Way You Look การมองด้วยสายตาจะแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็น ต้องมองด้วยความสุภาพเรียบร้อย มองด้วยความรักเมตตาปราณี ไม่มองอย่างเหยียดหยามดูหมิ่นดูแคลน

2. The Way You Dress การแต่งกายสะอาดเรียบร้อยใช้สีถูกต้องและเหมาะสมแก่กาลเทศะตลอดทั้งส่วนอื่นๆ ของร่างกาย เช่น หน้าตา จมูก เล็บ ให้พอดีไม่มากเกินไป

3. The Way You Talk การพูดเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้เราเข้ากับบุคคลได้ทุกเพศทุกวัยและทุกชนชั้น ต้องมีศิลปะในการพูด ใช้คำพูดที่มีเหตุผลสุภาพเรียบร้อยไพเราะอ่อนหวาน

4. The Way You Walk การเดิน ระวังไม่ให้มีเสียงดังเกินไปรบกวนผู้อื่น ควรเดินตัวตรง ออกผายไหล่ผึ่ง

5. The Way You Acts การแสดงท่าทางน่าดูน่าชม เช่น ท่าทางในการพูดสุภาพไม่ให้มีการแสดงประกอบมากเกินไป

6. The Skill With Which You Do Thing ทักษะในการทำงานในหน้าที่การงานที่ดีหรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งมีความชำนาญคล่องแคล่วว่องไว

7. Your Health สุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์อยู่เสมอ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดีด้วยการปรากฏและวางตนให้เหมาะสมและมีมารยาทดี (Good Manner)

สรุป บุคลิกภาพคือผลรวมของการผสมผสานปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว แนวความคิดทัศนคติ ความสามารถในการปรับตัวต่อสภาวะแวดล้อมและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดของแอลเดอร์

อัลเฟรด แอลเดอร์ (Alfred Adler) เป็นจิตแพทย์ที่ได้ค้นคว้าและพัฒนาบุคลิกภาพขึ้นมาใหม่ เรียกว่า จิตวิทยาปัจเจกชน (Individual Psychology) แอลเดอร์มีความเชื่อว่าบุคคลโดยพื้นฐานแล้ว จะถูกจูงใจโดยปรารถนา บุคคลบางคนมีความรู้สึกเป็นปรารถนาเมื่อมีร่างกายพิการและมีความต้องการ ที่จะทำการชดเชยปรารถนาเหล่านี้ ความรู้สึกที่ตนมีปรารถนาทำให้เกิดแรงขับที่เรียกว่า ปรารถนา เช่น ลอร์ด ไบรอน (Lord Byron) นักกวีชาวอังกฤษ ขาพิการเป็นแชมป์เปียนว่ายน้ำ บีโธเว่น (Beethoven) หูพิการได้สร้างตนเองจนประสบความสำเร็จเป็นนักดนตรีเอกของโลก

แอลเดอร์ พยายามเข้าใจอำนาจสร้างสรรค์ที่ลึกลับ ซึ่งแสดงออกโดยมีความอยากพัฒนาอยากเอาชนะและอยากประสบความสำเร็จ และแม้แต่การพยายามชดเชยความล้มเหลวโดยการพยายามประสบความสำเร็จ ข้อคิดเหล่านี้แม้ดูง่ายแต่ก็เป็นข้อเสนอน่าสนใจ ตามความคิดของแอลเดอร์ ความเข้าใจบุคลิกภาพของมนุษย์จะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รู้เป้าหมายชีวิตของเรา ตรงข้ามกับ ฟรอยด์ (Freud) ซึ่งเป็นคนเชื่อเรื่องการกำหนด (Determinist) แอลเดอร์ มีจุดยืนทาง Teleological ซึ่งหมายความว่า พฤติกรรมในปัจจุบันถูกกำกับโดยเป้าหมายในชีวิต มนุษย์นั้นมีเป้าหมายในชีวิต ต้องการมีความสมบูรณ์แบบ หรือต้องการประสบความสำเร็จ และมนุษย์ถูกจูงใจ

ให้ต่อสู้เพื่อได้แสดงความสามารถพิเศษการเคลื่อนไหวสู่ความสมบูรณ์แบบตามข้อเสนอแนะของแอลเลอร์ หรือการที่ถูกผลักดันโดยความรู้สึกเป็นด้อย เป็นการต่อสู้จากทางลบให้เป็นทางบวกที่ต่อเนื่อง ดังนั้น แอลเลอร์คิดว่ามนุษย์ เรามีแรงผลักดันให้ดีขึ้นที่ยิ่งใหญ่ (Great Upward Drive)

แนวความคิดพื้นฐานที่สำคัญเกี่ยวกับบุคลิกภาพของแอลเลอร์มาจากคลินิกโรคคนไข้โรคจิต คนไข้ของเขามีทั้งศิลปินและนักกายกรรม ซึ่งมาเปิดการแสดงที่สวนสาธารณะบริเวณใกล้ๆ คลินิก แอลเลอร์พบว่าคนไข้ที่เข้ามารักษาตัวส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จและมีผลกำลังสมบูรณ์แข็งแรงแต่เมื่อสืบประวัติจะพบว่าคนไข้เหล่านี้เป็นเด็กอ่อนแอและเจ็บป่วยบ่อยๆ ในสมัยเมื่อเป็นเด็ก แต่ปัจจุบันกลับเอาชนะความอ่อนแอเหล่านี้ได้ จุดนี้เองทำให้แอลเลอร์สนใจศึกษาแนวความคิดในเรื่องการได้รับความสำเร็จจากการชดเชยความรู้สึกด้อยของบุคคลเหล่านี้

แนวความคิดที่สำคัญของแอลเลอร์เกี่ยวข้องกับบุคลิกภายในไว้ 6 ประการคือ

1. ลักษณะสมมุติในจิตใจ (Fictional Finalism) การอบรมเลี้ยงดู สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมในสังคมและสภาพแวดล้อมต่างๆ จะทำให้บุคคลเกิดความคิดเชิงสมมุติขึ้นในจิตใจ ลักษณะที่ปลูกฝังขึ้นนั้นจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ตามลักษณะเชิงสมมุติ นั้น เช่น คนที่เกิดในครอบครัวที่เน้นเรื่องความเสมอภาค การเลี้ยงดูโดยให้สิทธิเท่าเทียมกัน ปลูกฝังในเรื่องการเคารพสิทธิของผู้อื่น การอยู่ในสังคมอย่างไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมทางสังคมตามระบอบของประชาธิปไตย หรือการที่ปลูกฝังในเรื่องความซื่อสัตย์ โดยมีพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี จนเป็นลักษณะเชิงสมมุติในใจ แต่เมื่อบุคคลเติบโตขึ้นเผชิญกับสังคมที่เอารัดเอาเปรียบ แสวงหาผลประโยชน์ใส่ตนโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องหากบุคคล ไม่สามารถทั้งลักษณะเชิงสมมุตินี้ได้ ก็จะปรับตัวยากและมีบุคลิกขวางโลกสวนทางกับผู้อื่น

2. การดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น (Striving for Superiority) คือการที่บุคคลพยายามดิ้นรนต่อสู้ เพื่อให้ตนเองมีสถานะเหนือไปกว่าเดิม ซึ่งในแต่ละบุคคลมีความมานะพยายามในการต่อสู้อุปสรรคไม่เท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับการถูกอบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก เช่น เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างทะนุถนอมมากเกินไปก็จะดิ้นรนต่อสู้หน่อย แต่เด็กที่ลำบากมาตั้งแต่เล็ก จะมีการดิ้นรนต่อสู้อย่างหนักเพื่อเอาชนะอุปสรรค เป็นต้น

3. การรู้สึกด้อยและการชดเชย (Inferiority Feeling and Compensation) ความบกพร่องทางด้านร่างกาย และจิตใจของคนเรา เป็นชนวนก่อให้เกิด “ปมด้อย” ทำให้คนเราหาสิ่งที่มาชดเชยหรือที่เรียกว่า “ปมเด่น” การพยายามหาสิ่งชดเชยนั้น จะเปลี่ยนแปลงเป้าหมายไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้สิ่งชดเชยที่ทำให้ความรู้สึกด้อยนั้นลดลง โดยเฉพาะในวัยเด็ก เด็กต้องอยู่ท่ามกลางผู้ใหญ่ซึ่งมีอำนาจเหนือกว่าทุกอย่าง เด็กจึงเกิดความรู้สึกด้อย จึงต้องดิ้นรนเพื่อลบล้างให้ตนมีฐานะเท่าเทียมผู้ใหญ่

4. ความสนใจในสังคม (Social Interest) ความสนใจทางสังคมเป็นตัวการพัฒนาของบุคลิกภาพในบุคคล คนที่เข้มแข็ง คือคนที่มีความสนใจทางสังคมมากในทางตรงกันข้ามคนที่อ่อนแอจะมีพลังความสนใจทางสังคมน้อย คนที่มีความสนใจสังคมสูงมีความกล้าเผชิญไม่หลีกเลี่ยง

สภาพแวดล้อมไม่กลัวจนถึงกับถอยหนีไปจากความจริง แอดเลอร์มีความเห็นว่าคนเราจะพัฒนาความสนใจทางสังคมขึ้นเรื่อย ๆ เป้าหมายสูงสุดก็คือ ความสนใจเกี่ยวกับความสมบูรณ์แบบของสังคม เป็นความสนใจ เพื่อสังคม การที่คนเราจะพัฒนาความสนใจไปถึงจุดนี้ได้จะต้องผ่านประสบการณ์มามากพอสมควร

5. แบบของการดำรงชีวิต (Style of Life) ลักษณะที่กล่าวมาแล้วใน 4 ข้อข้างต้นนั้นล้วนมีอิทธิพลต่อแบบการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทั้งสิ้น สิ่งแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลมากในการหล่อหลอมบุคลิกภาพ มนุษย์ทุกคนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ย่อมมีทางเลือกในการดำเนินชีวิต หรือวิถีชีวิต (Way of Life) ต่างกันออกไป การดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลย่อมก่อให้เกิดบุคลิก ประจำตัวที่แตกต่างกัน

6. ตนเองที่สร้างสรรค์ (Creative Self) แอดเลอร์มีความคิดเห็นว่าคุณคนจะมีลักษณะสร้างสรรค์หล่อหลอมมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมกำหนดลักษณะความสามารถเฉพาะอย่าง มาให้ และสิ่งแวดล้อมจะทำให้เราปรับตัวให้เข้ากับหลาย ๆ สิ่งได้ องค์ประกอบของทั้งสองอย่างผสมผสานกัน จะช่วยทำให้การตีความหมายรวมตัวกันเป็นทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม เป็นการแสดงออกที่เป็นเอกลักษณ์

ทฤษฎีและแนวคิดของฟรอยด์ (Sigmund Freud)

รวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2542: 25-29) กล่าวว่า ฟรอยด์ เป็นจิตแพทย์ชาวออสเตรียเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาประสาทพยาธิวิทยา (Neuropathology) สนใจรักษาคนไข้โรคจิตโดยเปิดโอกาสให้คนไข้พูดแล้ว นำคำพูดของคนไข้ไปวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์สนใจการวิเคราะห์ตนเอง (Self – Analysis) สิ่งที่ทำให้เขามีชื่อเสียงมากคือการเสนอความคิดว่าสมมุติฐานทางพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากสัญชาตญาณทางเพศไว้ดังนี้

1. โครงสร้างของบุคลิกภาพ (Structure of Personality) ฟรอยด์อธิบายโครงสร้างของบุคลิกภาพว่าประกอบไปด้วยระบบใหญ่ 3 ระบบคืออิด (Id) อีโก้ (Ego) ซูเปอร์อีโก้ (Super Ego) คนที่มีบุคลิกภาพที่ดีระบบทั้ง 3 ระบบจะทำงานกลมกลืนประสานกันทำให้บุคคลปรับปรุงให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุขในทางตรงกันข้ามถ้าทั้ง 3 ระบบขัดแย้งกันบุคคลก็ไม่สามารถปรับตัวได้ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจโลกจะมีผลต่อบุคลิกภาพทันทีที่โครงสร้างของบุคลิกภาพสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 อิด (Id) อธิบายได้ว่าเป็นตัวแทนของพลังงานภายในทำหน้าที่ขจัดความตึงเครียดของบุคคลมี 2 ประการคือการขจัดออกไปทันทีโดยอัตโนมัติเรียกว่าการสะท้อน (Reflex Action) เช่นหากเกิดความระคายเคืองขึ้นในจมูกเราก็จะจามออกมาหรือหากผงฝุ่นเข้าตาน้ำตาของเราจะไหลเป็นต้นเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดแต่มนุษย์ไม่สามารถระบายความเครียดได้ด้วยวิธีการสะท้อนทั้งหมดจึงเกิดกระบวนการที่สองคือการสร้างภาพเพื่อให้เกิดความสมหวัง (Image of Wish Fulfillment)

1.2 อีโก้ (Ego) หมายถึงตัวควบคุม Id ให้มีการตอบสนองหรือแสดงออกที่เหมาะสม แก่บุคคลนั้นๆตามสภาพความเป็นจริงที่เราเป็นอยู่อีโก้จึงมีหน้าที่จัดความต้องการของตน ให้สอดคล้องกับโลกภายนอกโดยอาศัยการวางแผนสำหรับการกระทำต่างๆด้วยความคิดจากเหตุผลระบบอีโก้จึงเฝ้าหาความพึงพอใจจากหลักของความเป็นจริง (Reality Principle) เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมและแนวทางพัฒนาการของระบบอีโก้จะถูกกำหนดโดยพันธุกรรม

1.3 ซุปเปอร์อีโก้ (Super Ego) เป็นระบบที่สามของบุคลิกภาพเป็นตัวแทนภายในของมโนธรรมคุณธรรมและความคิดของสังคมเป็นการแสดงพฤติกรรมที่จะควบคุมอีโก้ของบุคคลให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามทำนองคลองธรรมตลอดถึงระเบียบกฎเกณฑ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมในสังคมนั้นเช่นการที่เด็กและผู้ใหญ่ช่วยเหลือพยุงคนชราเวลาข้ามถนน เป็นต้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยากในสังคมปัจจุบันตัวอย่างที่กล่าวแสดงให้เห็นถึงส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

2. พลั้งของบุคลิกภาพ (Dynamics of Personality)พลั้งงานสำหรับที่ใช้ปฏิบัติงานในบุคลิกภาพของคนเรานั้นได้มาจากสัญชาตญาณ (Instincts) ซึ่งเป็นสมบัติติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดพลั้งงาน จากสัญชาตญาณจะส่งไปใช้ในกระบวนการทางจิตระดับต่างๆซึ่งมีจุดหมายคือสนองตอบความต้องการ ของสัญชาตญาณให้เกิดความพึงพอใจในบุคคลได้ถ้าพลั้งงานส่วนใหญ่ถูกควบคุมด้วยระบบซูปเปอร์อีโก้พฤติกรรมของคนๆนั้นจะหันไปทางเป็นคนดีมีศีลธรรมตามที่สังคมคาดหวัง แต่หากพลั้งงานถูกควบคุมโดยระบบอีโก้บุคคลจะมีพฤติกรรมคำนึงถึงความเป็นจริงมีพฤติกรรมตอบสนองความพึงพอใจ ของตนเองในวิถีทางที่สังคมยอมรับแต่ถ้าพลั้งงานถูกควบคุมโดยระบบอีดิพพฤติกรรมของบุคคลจะอยู่ ในลักษณะหุนหันพลันแล่นปราศจากความยับยั้งชั่งใจ

3. พัฒนาการของบุคลิกภาพ (Development of Personality)บุคลิกภาพของบุคคลจะมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆตั้งแต่วัยเด็กวัยรุ่นไปสู่วัยผู้ใหญ่การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมจะช่วยบุคคลในการพัฒนาทักษะต่างๆเพื่อขจัดความคับข้องใจและความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นลง ฟรอยด์เห็นว่าในกลุ่มชนที่เจริญพัฒนาการของบุคลิกภาพเกิดขึ้นเนื่องจากคนเรามีการรับยับยั้งแรงผลักดันตามธรรมชาติมีการเปลี่ยนพลั้งงานตามธรรมชาติมาเป็นพลั้งที่แสดงออกตามวิถีทางที่สังคมยอมรับฟรอยด์แบ่งขั้นของพัฒนาการบุคลิกภาพออกเป็น 5 ขั้นใหญ่ๆโดยเน้นถึงความสำคัญของอายุช่วง 5 ปีแรกของชีวิตว่าในช่วง 5 ปีแรกของชีวิตเป็นระยะสำคัญที่สุดของการวางรากฐานบุคลิกภาพ พ่อแม่เป็นบุคคลที่สำคัญที่จะช่วยตอบสนองความพึงพอใจทางด้านร่างกายและจิตใจของบุคคลฟรอยด์เรียกในช่วง 5 ปีแรกว่าเป็นขั้นเตรียมเพศ (Pregenital Stages) อย่างไรก็ตามการพัฒนาบุคลิกภาพ ในทัศนคติของฟรอยด์มีดังนี้

3.1 ระยะปาก (Oral Period) เป็นระยะปีแรกของชีวิตตอบสนองความพึงพอใจของชีวิตทางปากมีความสำคัญในการวางรากฐานบุคลิกภาพของมนุษย์คือถ้าเด็กได้กินอิ่มนอนหลับก็จะมีความรู้สึกปลอดภัย (Sense of Security) และมีความรู้สึกไว้วางใจต่อโลก (Sense of Trust) จะทำให้เด็กมีสุขภาพจิตดีตอนโตเข้ากับคนอื่นได้ง่ายแต่ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ถูกปล่อยให้หิวไม่มีความอบอุ่น จะทำให้บุคลิกภาพเก็บตัว (Shut In) หงอยเหงาม

3.2 ระยะทวาร (Anal Period) เป็นระยะที่สองของชีวิตที่มีความพึงพอใจจากการขับถ่ายการฝึกขับถ่ายจะมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กหากมีวิธีฝึกที่เหมาะสมมีนิสัยยืดหยุ่นไม่เข้มงวด หากพ่อแม่มีการฝึกที่เด็กยังไม่พร้อมและมีการลงโทษอย่างรุนแรงจะทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ และทำให้เด็กกลายเป็นคนไม่มีระเบียบหรือระเบียบจัดมากเกินไปฟิสิกส์ในเรื่องการแต่งกาย หรือเป็นคนตระหนี่ ถี่เหนียว

3.3 ระยะอวัยวะเพศ (Phallic Period) เป็นช่วงอายุตั้งแต่ปีที่ 3-5 ที่ความพอใจไปอยู่ที่อวัยวะเพศเป็นระยะที่เด็กพูดได้มีความสนใจทุกสิ่งรอบ ๆ ตัวเด็กจะรู้ว่าตนเองเป็นหญิงหรือชาย เป็นระยะที่เด็กผู้ชายรักแม่มากและมีความริษยาพ่อเห็นพ่อเป็นศัตรูจะทำให้เด็กเกิดความไม่สบายใจรู้สึกผิดคับข้องใจฟรอยด์เรียกลักษณะนี้ว่าปมออดิปัส (Oedipus Complex) คำว่า “ออดิปัส” มาจากนิยายปรัมปราของกรีกความรู้สึกกลัวพ่อนี้จะต้องเป็นพวกเดียวกับพ่อจะทำให้รู้สึกสบายใจขึ้นโดยวิธีเลียนแบบ (Identification) พ่อนำลักษณะพ่อมาเป็นของตนเองเมื่อพ้นวัยเด็กก็จะผ่านปมนี้ไปได้ ส่วนเด็กหญิงในช่วงระยะนี้จะรู้สึกว่าแม่เป็นเพศที่อ่อนแอเด็กหญิงจะหันไปใกล้ชิดพ่อจะทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติของเด็กหญิงในวัยนี้เด็กสังเกตว่าพ่อรักแม่ก็จะพยายามเลียนแบบแม่ ก็เพื่อจะได้รับความรักจากพ่อดังนั้นหากเด็กหญิงจะเลียนแบบแม่ก็นับว่าผ่านปมนี้ไปได้

3.4 ขั้นแฝงเร้น (Latency Stage) อยู่ในวัย 6 – 12 ปีเป็นระยะที่เด็กพัฒนาจากการรักตนเองไปรักสภาพแวดล้อมเช่นเริ่มมีเพื่อนฝูงในระยะเข้าโรงเรียนเป็นต้นสิ่งแวดล้อมที่บ้านและที่โรงเรียนจะมีส่วนในการวางรากฐานบุคลิกภาพสังคมจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากแรงผลักดันของสัญชาตญาณทางเพศของเด็กจะอยู่ในสภาพที่พอจะควบคุมได้

3.5 ขั้นความพอใจอยู่ที่เพศตรงข้าม (Genital Stage) ตั้งแต่วัยรุ่นเป็นต้นไปจะเป็นระยะความพึงพอใจอยู่ที่เพศตรงข้ามเป็นระยะที่อารมณ์รุนแรงมีความอยากรู้อยากเห็นชอบอิสระมีความคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงร่างกายอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่สนใจในการสร้างครอบครัวมีการสร้างหลักฐานให้ตนเองสรุปแล้วฟรอยด์อธิบายว่าบุคลิกภาพของมนุษย์เราพัฒนามาจากการสนองตอบความต้องการของตนเองโดยจัดความไม่สบายใจให้หมดไปด้วยการกระทำ ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งฟรอยด์เรียกวิธีการเหล่านี้ว่ากลไกในการป้องกันตัวซึ่งบางวิธีการก็ทำให้บุคลิกภาพก้าวหน้าแต่บางวิธีการก็ทำให้บุคลิกมีปัญหาได้อย่างไรก็ตามฟรอยด์เป็นนักจิตวิทยาคนแรกที่ย้ำให้เห็นความสำคัญของพัฒนาการในระยะ 5 ปีแรกของชีวิตว่าสำคัญที่สุดในการวางรากฐาน ของบุคลิกภาพ

ทฤษฎีและแนวคิดของฮอร์นีย์ (Horney's Theory)

คาเรนฮอร์นีย์ (Karen Horney) เป็นจิตแพทย์ชาวเยอรมันแนวความคิดของฮอร์นีย์ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากฟรอยด์แต่มีแนวความคิดคัดค้านฟรอยด์ในหลายประการคือในเรื่องที่ฟรอยด์อธิบายเกี่ยวกับปมออดิปัส (Oedipus Complex) ซึ่งเกิดจากความรู้สึกของเด็กที่เป็นปรปักษ์ต่อพ่อ เห็นพ่อเป็นคู่แข่งแย่งความรักของแม่นั้น ฮอร์นีย์เห็นว่าความกังวลของเด็กเกิดจากความไม่มั่นคง ในความสัมพันธ์กับพ่อแม่มากกว่านอกจากนี้ที่ฟรอยด์อธิบายลักษณะจิตใจของเด็กหญิง

ว่าอวัยวะเพศของตนเป็นปมด้อยทำให้จิตใจเพศชายจึงทำให้เกิดความกังวลและไม่แน่ใจนั้น ออร์นีย์ไม่เห็นด้วยอธิบายว่าการที่เด็กหญิงมีความกังวลเนื่องมาจากสัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่ลูก มากกว่าเรื่องอวัยวะเพศชายประการสุดท้ายออร์นีย์เชื่อว่าความก้าวร้าว (Aggression) ของบุคคลไม่ได้ติดตัวมา แต่เกิดซึ่งต่างจากฟรอยด์ซึ่งอธิบายว่าความก้าวร้าวเป็นการแสดงออก สัญชาตญาณมุ่งไปสู่ความตาย ที่ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิดแต่ออร์นีย์บอกว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อทำให้เกิดความปลดปล่อยออร์นีย์

มีความเห็นว่าเมื่อบุคคลเผชิญปัญหาเนื่องจากไม่ได้รับความอบอุ่นทางจิตใจหรือรู้สึกโกรธแค้นต่อโลกเขาจะใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งใน 3 ประการคือ

1. บุคลิกภาพแบบหันหน้าเข้าหาผู้อื่น (Moving Toward People) ได้แก่คนที่มักไม่ขัดใจใครมีกิจกรรมรยาทอ่อนน้อมเข้ากับผู้อื่นได้ง่ายไม่กล้าคัดค้านหรือขัดใจใครเพื่อให้ได้รับความรักตอบแทน

2. บุคลิกภาพแบบสู้ (Moving Against People) เป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ ได้แก่คนที่เข้มแข็งไม่ค่อยฟังคนอื่นไม่ค่อยไว้หน้าใครไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ชอบเป็นหัวหน้าเป็นคนที่มีบุคลิกภาพทะเยอทะยานเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งสูงมากทำได้ทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าบางคนยึดความสามารถทางเพศเป็นสำคัญ

3. บุคลิกภาพแบบหนี (Moving Away from People) คนที่มีบุคลิกแบบนี้จะแสดงพฤติกรรม ในลักษณะถือตัวเย็นชาไม่ชอบยุ่งกับใคร เป็นคนเข้ากับคนอื่นยากไม่ค่อยยืดหยุ่น ชอบอยู่คนเดียว ไม่ค่อยเผชิญปัญหามักจะปรับตัวโดยวิธีหลีกเลี่ยงปัญหา

ตุลา มหาพสุธารนทร์ (2547: 213 –214) ได้นำแนวคิดของ แอดเลอร์ (Adler) เกี่ยวกับบุคลิกภาพ ซึ่งคนเราทุกคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเดินตามกฎ (The Ruling Types) เป็นบุคลิกภาพที่ไม่สนใจผู้อื่นมีความต้องการควบคุมคนอื่นเพื่อตนจะได้มีความรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญและมีอำนาจ มักมีลักษณะเอาแต่ใจตนเองและกล้าที่จะทำร้ายทั้งจิตใจและร่างกายของผู้อื่น วิธีการที่ใช้ในการควบคุมมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การใช้เงิน รางวัล ค่าจ้าง หรือกำลังในการควบคุมผู้อื่น

2. บุคลิกภาพแบบเฉื่อยชา (The Getting Type) เป็นบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชาในการกระทำกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาของตนเอง บุคคลเหล่านี้จะคอยฟังผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา ทำให้ มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ไม่รู้ว่าตนเองจะสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จเหมือนผู้อื่นหรือไม่ บุคคล ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้มักชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ตอบสนองคำร้องขอของตนเอง รวมทั้งมักใช้ ความอ่อนหวานออกอ้อนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

3. บุคลิกภาพแบบหลีกเลี่ยง (The Avoiding Types) เป็นบุคคลที่ขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยแทนที่จะเผชิญกับปัญหา บุคคลเหล่านี้จะหลีกเลี่ยงหรือหลบเลี่ยงปัญหา เพื่อช่วยให้ตนไม่เกิดความรู้สึกฟ่ายแพ้ในเวลาที่ประสบความล้มเหลวในการแก้ปัญหา บุคคลเหล่านี้มัก

ใช้วิธีการสร้างฝัน จินตนาการว่าตนเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความโดดเด่นในสังคมเพื่อลดความรู้สึกด้อย ของตนเอง

4. บุคลิกภาพแบบมีประโยชน์ (The Socially Useful Types) เป็นผู้ที่เติบโตมาในครอบครัว ที่มีสมาชิกของครอบครัวคอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีการปฏิบัติต่อกันด้วย ความยกย่องและเห็นอกเห็นใจกัน ทำให้บุคคลเหล่านี้มีความเชื่อมั่นและมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง และให้ความร่วมมือในการทำงานกับบุคคลอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

Hans Eysenck (1991) อธิบาย บุคลิกภาพโดยจัดกลุ่มลักษณะนิสัย (Trait) ด้วยวิธี Factor Analysis โดยแบ่งกลุ่มนิสัยออกเป็น 2 มิติ หรือที่เรียกว่า “Big Two” คือ

1. มิติเก็บตัวคู่ค้ำกับแสดงตัว (Introverted-Extraverted)
2. มิติอารมณ์มั่นคงคู่ค้ำกับอารมณ์หวั่นไหว (Emotional Stability-Neuroticism)

บุคคลที่มีลักษณะเก็บตัว (Introverted) คือ คนที่ค่อนข้างเก็บเฉยไว้ตัว ไม่ชอบอยู่ในกลุ่ม คนหลายๆบุคคลที่มีลักษณะแสดงตัว (Extraverted) เป็นคนชอบสังคม ไม่ไว้ตัว มีเพื่อนมาก ชอบงานที่เสี่ยงและท้าทายบุคคลที่มีอารมณ์มั่นคง (Stable) เป็นคนที่ใจสงบ น่าเชื่อถือไว้วางใจได้บุคคลที่มีความ โน้มเอียงไปทางอารมณ์หวั่นไหว (Neuroticism) มักเป็นคนเจ้าอารมณ์และเมื่อระเบิดอารมณ์ ออกมาแล้ว ใช้เวลาค่อนข้างนานกว่าจะหวนกลับสู่สภาวะอารมณ์ปกติ

สมพร สุทัศนีย์ (2544: 78) ยังได้นำเสนอแนวคิดของ Black and Mouton เกี่ยวกับการแบ่งบุคลิกภาพของบุคคลออกตามรูปแบบของพฤติกรรมกรรมการบริหาร ได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทไม่เอาไหน (Impoverished) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ เต่า บุคคลประเภทนี้ จึงไม่กล้าเผชิญปัญหา ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยอมตามผู้อื่น
2. ประเภทยอมตาม (Country Club Manager) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ ตึกดาหมี เป็นบุคคลที่ยอมผู้อื่นโดยไม่มีเงื่อนไข ยอมให้คนอื่นกดขี่ได้เต็มที่ บุคคลประเภทนี้จะให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจโดยไม่ปริปากบ่น มีความเสียสละ มักจะยอมให้คนอื่น ทำสิ่งต่างๆ ก่อนเสมอ มองโลกในแง่ดี

3. ประเภทชอบใช้อำนาจ (Authoritarian) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ ฉลาม ธรรมชาติ ของฉลามคือดุร้าย บุคคลประเภทนี้จึงมีพฤติกรรมก้าวร้าว ดุร้าย ชอบใช้อำนาจในการแก้ปัญหา โดยไม่คำนึงความรู้สึกของผู้อื่น เน้นความต้องการของตนเอง มักแก้ปัญหาด้วยการเผชิญหน้า การแก้ปัญหานำไปสู่การต่อสู้และทำร้าย

4. ประเภทกลางๆ (Mediocre) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ สุนัขจิ้งจอก เป็นบุคคลที่ไม่ยอมเสียเปรียบใคร แก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีประนีประนอม เช่น แบ่งคนละครึ่งเพราะการแบ่งคนละครึ่งยอมทำให้อีกฝ่ายได้รับผลประโยชน์ไม่เต็มที่ การแก้ปัญหามักจะเป็นไปในลักษณะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เอาตัวรอด ขาดความจริงใจ

5. ประเภทใจเย็น (Team Manager) สัญลักษณ์ของคนประเภทนี้ คือ นกฮูก เป็นบุคคลที่ใจเย็น เพราะนกฮูกไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อมนุษย์ แต่จะชอบแอบดูลับหลังเหมือนการตื่นในเวลา

กลางคืน บุคคลประเภทนี้จึงพยายามศึกษาความต้องการของผู้อื่นและความต้องการของตนเอง วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งคือ ควบคุมอารมณ์ รับฟังด้วยความเข้าใจ พุดจาไพเราะ ขอความเห็น แสดงความเห็น แสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายๆ ทาง และแก้ปัญหาด้วยการสนองความต้องการของตนเองและของผู้อื่น

นอกจากนี้ สมพร สุกตัญญู (2544: 80) ยังได้นำแนวคิดของประสพ รัตนกร เกี่ยวกับบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ที่ให้ความคิดเห็นว่า

1. ประเภทปัญญาชน คนประเภทนี้มักจะใช้สติปัญญาเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรม ทำอะไรก็ต้องไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล
2. ประเภทปากเป็นอก คนประเภทนี้ชอบใช้วาจาเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ หรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. ประเภทถืออำนาจเป็นใหญ่ คนประเภทนี้ชอบใช้อำนาจวางโต หรือแผ่งไว้ด้วยอำนาจ
4. ประเภทที่รู้จักและเข้าใจตนเอง คือ ประเภทที่รู้จักฐานะของตนเองว่าเป็นใครมีความสำคัญอย่างไร
5. ประเภทที่มีความอดทน คนประเภทนี้จะมีอดทน อดกลั้น
6. ประเภทเจ้าอารมณ์ คนประเภทนี้ใช้อารมณ์เป็นใหญ่ มีอารมณ์รุนแรง ถ้ารักก็รักมาก ถ้าเกลียดก็เกลียดมาก เป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น
7. ประเภทที่ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ คนประเภทนี้นอกจากจะยึดระเบียบกฎเกณฑ์แล้ว ยังเป็นประเภทเถรตรง
8. ประเภทยึดถือสังคม คนประเภทนี้ชอบทำตามสังคม เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงสิ่งต่างๆ ตามสังคม นิยมใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องสำอาง เสื้อผ้าตามแฟชั่น ตามสังคม

นอกจากนี้มีการจำแนกบุคคลในวงการสมาคมตามพฤติกรรมที่แสดงออกเป็น 4 ประเภท โดย สมพร สุกตัญญู (2544: 8) ได้กล่าวถึงแนวคิดของธรรมรส โชติคุณุชร ดังนี้

1. พวกที่ชอบใช้อำนาจเหนือผู้อื่น (Dominant) คนพวกนี้ชอบทำตัวเหนือผู้อื่น ชอบเป็นผู้นำ อยากมีชื่อเสียงเด่นในสังคม
2. พวกยอมจำนน (Submissive) คนพวกนี้เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน ว่านอนสอนง่าย ยอมเสียเปรียบผู้อื่น ผ่อนปรน ใครว่าอะไรก็ว่าตาม มักตกเป็นเบี้ยล่างผู้อื่นเสมอ ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง
3. พวกประนีประนอม (Compromise) เมื่อเข้าสมาคมคนพวกนี้ชอบแสดงพฤติกรรมแบบไปขอที่มีลักษณะอ้อมขอม ไม่เคร่งครัดระเบียบ
4. พวกบูรณาการ (Intergration) พวกนี้มีจิตใจโอปอ้อมอารี รักพวกพ้อง

พอสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ เป็นลักษณะของแต่ละบุคคล พฤติกรรม การแสดงออกทั้งหมดในจิตใจ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีลักษณะเช่นใด เมื่ออารมณ์ ประสบการณ์ของบุคคลนั้น อยู่ในสังคมที่ดี การแสดงออกทางสังคมหรือการเลี้ยงดูก็เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม กำหนดบุคลิกภาพได้เช่นกัน บุคลิกภาพจะช่วยให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กันในทางที่ดี เมื่อบุคคลนั้นมีการแสดงออกทางพฤติกรรม

ที่มั่นคง ย่อมเป็นที่ยอมรับของสังคมอันจะส่งผลให้บุคคลนั้นมีการปรับตัวเข้าสู่สังคมอย่างราบรื่น และมีความสุข ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตต่อไป

3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คำว่า “คุณธรรม” และ “จริยธรรม” มักมีการพูดถึงการนำไปใช้ในความหมายที่แยกกันไม่ออก บางครั้งก็เรียกควบกันไปเป็นคุณธรรมจริยธรรม ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่กันไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจในคุณธรรมและจริยธรรมในแนวทางเดียวกันซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมมีดังนี้

ความหมายของคุณธรรม

คุณธรรมหมายถึง สภาพคุณงามความดี เป็นสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจ ซึ่งสามารถแยกออกเป็น 2 ความหมายได้ดังนี้คือ

1. ความประพฤติดีงาม เพื่อประโยชน์สุขแก่ตนเองและสังคม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักศีลธรรมทางศาสนา ค่านิยมทางวัฒนธรรม ประเพณี หลักกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ

2. การรู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำ และไม่ควรทำ และอาจกล่าวได้ว่า คุณธรรมคือจริยธรรมแต่ละข้อที่นำมาปฏิบัติจนเป็นนิสัย เช่น คนที่ซื่อสัตย์ เสียสละ มีความรับผิดชอบ ฯลฯ

วีระ บำรุงรักษา (2523: 131) ระบุความหมายของคุณธรรมไว้ดังนี้ “หมายถึงความรู้สึนึกคิด (Mental Attitude) หรือสภาพจิตใจที่เป็นกุศลคุณธรรมเป็นพื้นฐานของการแสดงออกเน้นการกระทำพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นสภาพจิตใจที่เป็นกุศลที่เรียกว่า “คุณธรรม” นี้เกิดขึ้นได้เพราะจิตรู้จักความจริง (Truth) ความดี (Goodness) และความงาม (Beauty)”

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2527: 10 – 11) อธิบายความหมายของคุณธรรมว่าหมายถึงความดีความงามของบุคคลที่กระทำไปด้วยความสำนึกในจิตใจโดยมีเป้าหมายว่าเป็นการทำความดีหรือเป็นพฤติกรรมที่ดีเป็นที่รักของสังคมเช่นความเสียสละความมีน้ำใจงามความเกรงใจความยุติธรรมความรักเด็กความรักเพื่อนมนุษย์และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว “คุณธรรม” หมายถึงความดีงามที่อยู่ภายในจิตใจการแสดงออกในการประพฤติ มีคุณงามความดีที่ทำงานเป็นนิสัย ซึ่งอาจเป็นความดีงามที่เกิดจากการหลักศีลธรรมทั้งทางกาย วาจา และใจโดยเป็นการที่ดีทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

ความหมายของจริยธรรม

ประสาธ อิศรปรีดา (2523: 120) ให้ความหมายของจริยธรรมหมายถึงจารีตประเพณี มารยาทหรือความประพฤติในสังคมหรือรูปแบบของพฤติกรรมซึ่งปฏิบัติตามมาตรฐานของกลุ่มลักษณะต่างๆของมนุษย์เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

พนัส หันนาคินท์ (2523: 19 – 20) ให้ความหมายของจริยธรรมว่าหมายถึงคุณสมบัติทางความประพฤติที่สังคมมุ่งหวังให้สมาชิกของสังคมนั้นประพฤติตามจริยธรรมนั้นเกี่ยวข้องโดยตรง กับการความถูกต้องในความประพฤติซึ่งมีความหมายถึงการกระทำอย่างเสรีในขอบเขตของมโนธรรม อันได้แก่ความสำนึกในความบังควรที่จะกระทำหรือเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำของสมาชิกแต่ละคนในสังคมนั้นความเปลี่ยนแปลงของจริยธรรมย่อมเกิดขึ้นได้อยู่เสมอในเมื่อสถานการณ์ของการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป

บุญมี แท่นแก้ว (2532) ให้ความหมายจริยธรรมไว้ จริยธรรมหมายถึง “ธรรมชาติหรือหลักธรรมที่บุคคลควรประพฤติ” จัดว่าเป็นคุณธรรมที่แสดงออกทางร่างกายในลักษณะดังามถูกต้องอันเป็นสิ่งที่ประสงค์ของสังคมและจริยธรรมจะมีได้จึงต้องอาศัยหลักคำสอนทางศาสนาอันได้แก่ศีล (Precept) อันหมายถึงหลักหรือกฎเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติเพื่อตัดหรือฝีกหัดกายและวาจาให้เรียบร้อยให้เป็นไปปกติกล่าวคือจะพูดหรือทำอะไรให้เป็นไปตามปกติอย่าให้ผิดปกติ (ผิดศีล) เช่น พูดให้ถูกต้องให้เป็นธรรมกระทำให้ถูกต้องให้เป็นธรรมเมื่อพูดหรือกระทำถูกต้องเป็นธรรมย่อมมีความสุขความสบายเยือกเย็นไม่เดือดร้อนอันเป็นผลการมีความสุขความสบายเยือกเย็นไม่เดือดร้อนดังกล่าวจึงเป็นผลของการ มีศีลหรือเป็นผลแห่งการมีคุณธรรมในจิตใจ เมื่อมีคุณธรรมในจิตใจแล้วก็เป็นเหตุให้ประพฤติจริยธรรมได้ถูกต้องดังนั้นคุณธรรมและศีลจึงเป็นโครงสร้างของจริยธรรม

เพียเจท์ (Piaget.1960: 1) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมไว้ว่าเป็นลักษณะประสบการณ์ของบุคคลอันประกอบขึ้นด้วยระบบของกฎเกณฑ์การให้ความร่วมมือและความเชื่อจนทำให้คุณธรรมยังคงมีอยู่ทั้งนี้การพัฒนาจริยธรรมของบุคคลนั้นมี 3 ขั้นคือขั้นก่อนจริยธรรมซึ่งถือว่าบุคคลยังไม่มีจริยธรรมแต่สามารถเรียนรู้ได้ขั้นเชื่อฟังคำสั่งจะเป็นขั้นที่บุคคลจะเชื่อฟังผู้มีประสบการณ์มีการคิดก่อนการปฏิบัติตามและขั้นสุดท้ายคือขั้นยึดหลักแห่งตนเป็นขั้นที่บุคคลใช้ประสบการณ์และพัฒนาการทางสติปัญญาในการรับรู้จริยธรรม

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544) กล่าวคำว่าจริยธรรมแยกออกเป็นจริย+ธรรมคำว่าจริยะหมายถึงความประพฤติหรือกิจที่ควรประพฤติส่วนคำว่าธรรมมีความหมายหลายอย่างเช่น คุณความดีหลักคำสอนของศาสนาหลักปฏิบัติเมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันเป็น “จริยธรรม” จึงได้ความหมายตามตัวอักษรว่า “หลักความประพฤติ” หรือ “แนวทางของการประพฤติ” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525 ให้คำนิยามว่าจริยธรรมคือธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรมกฎศีลธรรม

บราวน์ (Brown. 1968: 411-414) ให้ความหมายของจริยธรรมว่าจริยธรรมคือระบบกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่บุคคลใช้ในการแยกแยะการกระทำที่ถูกต้องออกจากการกระทำที่ผิด

เรสต์ (Rest.1976: 6) ให้ความหมายของจริยธรรมว่าเป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับหลักความยุติธรรมในขณะที่มีการปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมโดยไม่เกี่ยวข้องกับคุณค่าหรือความรู้สึกของบุคคลแต่ละคน

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976: 45) ได้กล่าวว่าจริยธรรมเป็นพื้นฐานของความยุติธรรมโดยถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกันของบุคคลซึ่งไม่ได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ทั่วไปแต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่ยอมรับไว้ในทุกสถานการณ์และ

ไม่มีความขัดแย้งเป็นอุดมคติ

โกศล มีคุณ (2524: 4) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า เป็นเซาร์ปัญญาทางสังคมของบุคคล อันได้แก่การรับรู้ การสังเกต เข้าใจสถานการณ์ของสังคมเข้าใจอำนาจของสังคม คือความสามารถ ในการปรับตัวและควบคุมตัวเองในด้านต่างๆให้สอดคล้องกับสังคมกลุ่มถึงสาระต่างๆของบุคคลในสังคม เกิดจากความเจริญทางสติปัญญาที่องงามเพื่อเสริมสร้างสังคม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 2) กล่าวว่าจริยธรรมหมายถึงลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่างๆด้วยลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมจะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภทคือเป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้นคือเป็นพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบให้การสนับสนุนและผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประการหนึ่งคือลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้อยู่ในสมาชิกในสังคมเป็นการกระทำที่สังคมลงโทษและไม่สมควร

สงบ ลักษณะ (2535: 29) กล่าวว่าจริยธรรมประกอบด้วยสองส่วนคือส่วนที่เป็นค่านิยมที่เป็นคุณลักษณะภายในจิตอันจะคอยชักจูงกระตุ้นให้บุคคลเกิดความโน้มเอียงที่จะประพฤติ (ทำพฤติกรรมภายนอก) ไปในทางที่ดีงามต่างๆตามค่านิยมจริยธรรมนั้นอีกส่วนหนึ่งของจริยธรรมคือการกระทำพฤติกรรมต่างๆได้สอดคล้องกับมาตรฐานของความดีงามทั้งปวงที่สังคมกำหนดและยอมรับต้องการ

องค์ประกอบของคุณธรรมและจริยธรรม

กรมวิชาการได้ให้คำอธิบายว่าจริยธรรมของบุคคลประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ส่วนประกอบด้านความรู้ (Moral Reasoning) คือความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงามสามารถตัดสินใจแยกความถูกต้องออกจากความไม่ถูกต้องด้วยการคิด

2. ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึก (Moral Attitude and Belief) คือความพึงพอใจศรัทธาเลื่อมใสเกิดความนิยมยินดีที่จะรับนำจริยธรรมมาเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ

3. ส่วนประกอบทางด้านพฤติกรรมแสดงออก (Moral Conduct) คือพฤติกรรมการกระทำที่บุคคลตัดสินใจจะกระทำถูกหรือผิดในสถานการณ์แวดล้อมต่างๆเชื่อว่าอิทธิพลส่วนหนึ่งของการกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมแบบใดจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของส่วนประกอบทั้ง 2 ประการที่กล่าวข้างต้นและบางส่วนอาจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่นลักษณะทางจิตวิทยาบางประการของบุคคลนั้น ๆ หรือความรุนแรงของการบีบคั้นของสถานการณ์ที่รุมเร้าบุคคลนั้นอีกด้วยเป็นต้น

ลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมนั้นแบ่งออกเป็น 4 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรมหมายถึงการมีความรู้ในสังคมของตนนั้นถือว่าการกระทำชนิดใดดีควรกระทำและการกระทำชนิดใดเลวควรดเว้นลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมมากน้อยเพียงใดปริมาณความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับอายุระดับการศึกษาและพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย

2. ทศคติเชิงจริยธรรมหมายถึงความรู้สึกรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบลักษณะนั้นเพียงใดทศคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้นแต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจมีทศคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ทศคติเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคลเพราะทศคตินั้นจะรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ เข้าด้วยกันฉะนั้นทศคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่สำคัญคือจะใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำกว่าการใช้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของบุคคลแต่เพียงอย่างเดียวนอกจากนี้ทศคติเชิงจริยธรรมของบุคคล ในเวลาหนึ่งยังอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึงการที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจ ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ ของบุคคล

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมหมายถึงการที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรือดเว้น การแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคม ให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการกระทำที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อ ความผาสุกและความทุกข์ ของสังคมการศึกษาด้านอื่นๆ ของจริยธรรมจึงเป็นเพียงเพื่อให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ ของบุคคลนั้น

จากการศึกษาพอจะสรุปได้ว่าจริยธรรมหมายถึงความสำนึกและการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมออกมาตามที่สังคมยอมรับว่าถูกต้องเหมาะสม เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้เกิดมีในตัวบุคคลมากที่สุด

4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่

การปฏิบัติงานจากการศึกษาเอกสารปรากฏว่ามีนักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้หลายท่านดังนี้

กิตติพันธ์ รุจิรกุล (2529) กล่าวว่า การปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ นอกจากจะมีการแบ่งระดับการปฏิบัติงาน แล้วยังต้องมีการแบ่งส่วนงานที่จะต้องปฏิบัติออกเป็นหน่วยงานย่อยๆ ซึ่งมีหัวหน้าหน่วยหรือผู้นำหน่วย เป็นผู้รับผิดชอบงานตามลักษณะหน้าที่ของตนที่แตกต่างกัน ในการปฏิบัติงานที่ต่างชนิดต่างหน้าที่ก็เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น ซึ่งจะทำให้ผู้นำมีความสนใจที่ทักษะมีความรู้มีทักษะและมีบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนแตกต่างกันไป

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2529) กล่าวว่า การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ ศาสตร์คือการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ความสามารถประสบการณ์ทักษะเทคนิควิธีทำงานต่างๆ ศิลป์คือการที่จะนำเอาความรู้หลักการและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับคนสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนขอบเขตจำกัดของทรัพยากรให้เป็นไปตามบทบาททำหน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งงานต่างๆ ที่กำหนดขึ้นในหน่วยงาน

การแข่งขันกีฬาทุกประเภทจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ผู้ตัดสินมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้ตัดสินที่ดีต้องมีแนวปฏิบัติดังที่วิจารณ์เกตุแก้ว (2533) กล่าวไว้ดังนี้

1. จะต้องเข้าใจกติกาอย่างแจ่มแจ้งเพราะจะช่วยให้การตัดสินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ถ้าหากว่าผู้เล่นเจตนากระทำผิดกติกาและเสียมารยาทจะต้องคาดโทษถ้าหากว่าประพฤติผิดอย่างร้ายแรงจะต้องไล่ออกจากสนาม
3. เมื่อได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีความสมบูรณ์ของร่างกายมีความยุติธรรมและตัดสินถูกต้องตามกติกา
4. ตัดสินว่าผิดกติกาหรือไม่เร็วเท่าไรยิ่งดีแต่การลงโทษนั้นถ้าช้าอีกหน่อยก็ควรจะกระทำคือรอดูผลสักครู่ว่าเป็นลูกได้เปรียบหรือไม่
5. การละเมิดกติกาถือว่าเป็นความผิดกติกาทุกครั้งจะต้องถูกลงโทษโดยการเป่านกหวีดหยุดการเล่นนอกจากว่าเป็นการได้เปรียบหรือไม่
6. การได้เปรียบไม่ควรจะมีในเขตโทษคือโทษอย่างไรก็ให้เป่านกหวีดลงโทษเลยไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับกระทำผิด
7. จะต้องติดตามการเล่นอยู่ตลอดเวลาแต่อย่าให้กระชั้นชิดนักจนทำให้เวลาลูกได้กลับมาไม่ทันควรจะอยู่หลังหรือเสมอลูกบอลเล็กน้อยเท่านั้น
8. การรู้ลักษณะต่างๆ ของการทำผิดกติกาช่วยให้ผู้ตัดสินมีความมั่นใจมากขึ้น
9. การเล่นลูกด้วยมือถ้าหากว่าเป็นการเจตนาเล่นลูกด้วยมือเท่านั้นจึงจะถูกลงโทษบางครั้งผู้ตัดสินไม่เห็นเกี่ยวกับการเล่นลูกด้วยมือและได้เป่านกหวีดให้เตะ ณ จุดเตะโทษเพราะเข้าใจผิดเป็นการตัดสินใจของผู้ตัดสินพลาดเพราะอยู่ห่างเกินไป
10. การเล่นที่ผิดกติกาและเสียมารยาทอย่างร้ายแรงเมื่อผู้ตัดสินเห็นชัดและแน่ใจแล้วอย่ารีรออยู่ให้ไล่ผู้เล่นนั้นออกไปเลย
11. ระยะทางที่ลูกบอลเคลื่อนที่ภายหลังจากการทุ่มแล้วนั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่จะตัดสินว่าเป็นการทุ่มที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ คือ
 - 11.1 หันหน้าเข้าสู่สนาม
 - 11.2 ส่วนของเท้าใดเท้าหนึ่งจะอยู่บนเส้นข้างหรือบนพื้นดินนอกสนามได้
 - 11.3 ใช้มือทั้งสองจับลูกบอลมีน้ำหนักเท่ากัน
 - 11.4 ลูกบอลจะมาจากข้างหลังแล้วมาปล่อยเหนือศีรษะ

12. ผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินจะต้องให้ความยุติธรรมต่อผู้รักษาประตูในเมื่อมีการเตะจากมุมบางครั้งผู้รักษาประตูจะประพฤติน่าเกลียดก่อนการเตะโทษหรือการเตะจากมุมเล็กน้อยด้วยเหตุนี้อาจจะทำให้กระทบกระเทือนต่อการพิจารณามารยาทของผู้เล่นได้

13. ระบบวิ่งตามเส้นทแยงมุมเป็นหลักการของผู้ตัดสินที่ดีผู้ตัดสินจะต้องวิ่งแยกออกไปจุดเส้นทแยงมุมเพื่อที่จะติดตามการเล่นไปอย่าใกล้ชิดเพื่อควบคุมอยู่ห่างจากการเล่นประมาณ 10 หลา (เฉลี่ยเมื่อครบ 90 นาทีแล้ว)

ข้อเตือนใจ อย่าเข้าไปใกล้การเล่นจนเกินไปนักจนเป็นที่กีดขวางต่อการเล่นหรือต่อผู้เล่นอื่นๆ

14. การยกแขนสัญญาณเพื่อแสดงว่าเตะโทษโดยอ้อม จะยกแขนอยู่จนได้เตะลูกบอลไปถูกหรือเล่นโดยผู้เล่นคนอื่นๆ หรือจนกว่าลูกจะตายแล้วจึงเอาแขนลง

15. การใช้นกหวีดผสมกับสัญญาณมือให้ถูกจังหวะถือว่าเป็นลักษณะของผู้ตัดสินที่ดี

16. อย่าเป่านกหวีดพร่ำเพรื่อเป็นการก่อความรำคาญต่อทั้งผู้ดูและผู้เล่น

17. ถ้าหากลงโทษผู้เล่นที่จะละเมิดกติกาแล้วจะต้องเริ่มเล่นโดยเร็วการเริ่มเล่นอย่างรวดเร็วในบางครั้งก็ดีแต่บางครั้งจะต้องรอให้ผู้ตัดสินให้สัญญาณก่อนเช่นเมื่อผู้รักษาประตูถูกลงโทษเพราะถือลูกบอลเกินกว่า 6 วินาทีผู้ตัดสินจะให้ฝ่ายตรงกันข้ามได้เตะโทษโดยอ้อมอย่างรวดเร็วไม่ได้จะต้องรอให้ผู้รักษาประตูเข้าประจำที่ของเขาเสียก่อนการกระทำเช่นนี้เป็นการแสดงความยุติธรรมต่อทั้งสองข้าง

คุณลักษณะที่ดีของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

ผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การแข่งขันดำเนินไปได้อย่างถูกต้องราบรื่นและน่าสนใจ ผู้ตัดสินจะต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้ ประสาท โน้มนำ (2548: 7) ได้กล่าวว่า เคยมีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์วิจัยกันว่า ผู้ตัดสินที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องกติกาอย่างถ่องแท้ หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้ทันต่อปัจจุบัน

2. เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายสมบูรณ์และแข็งแรง หมั่นฝึกอยู่เป็นประจำโดยเฉพาะปัจจุบันนี้ผู้เล่นและระบบการเล่นของผู้เล่นนั้นมีการพัฒนาเทคนิคสูงขึ้น ทำให้เกมการแข่งขันมีความสนุกสนานมากกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นถ้าหากสมรรถภาพทางร่างกายของผู้ตัดสินไม่ดีแล้วจะทำให้ยากต่อการควบคุมการแข่งขันเป็นอย่างมาก

3. เป็นผู้เสียงสละอุทิศตนเพื่อผลประโยชน์ของสังคมผู้ตัดสินส่วนรวม ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกันหรือหาวิธีการใดที่จะได้รับผลประโยชน์จากผู้ตัดสินด้วยตนเองเพื่อความก้าวหน้าอย่างไม่ถูกต้อง

4. เป็นผู้มีประสบการณ์ในด้านการตัดสินเป็นอย่างดี หมั่นลงปฏิบัติหน้าที่บ่อยๆ การได้ตัดสินอยู่เป็นประจำเป็นสิ่งที่เพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านการตัดสินได้เป็นอย่างดี และสามารถที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าดีกว่าผู้ที่มาปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นประจำ

5. มีคุณลักษณะที่ดีทั้งรูปร่างทรวดทรงและจิตใจ

6. มีความยุติธรรมทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

7. ยึดหลักสำคัญ 4 ประการ

7.1 มีสมรรถภาพทางกลไกของร่างกายเป็นอย่างดี

7.2 มีความยุติธรรมในการตัดสิน

7.3 มีความมั่นคงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

7.4 มีความสนุกสนาน

ชูชัย บัวบูชา. (2536: 6) อ้างอิงจาก วิทยา วงษ์สมาน (2532) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ตัดสินที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้เป็นอย่างดี มีความสนใจติดตามข่าวจากสื่อมวลชนต่าง ๆ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ต่าง ๆ กับบุคคลทั่วไป

2. เป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องของกฎกติกาเป็นอย่างดี สามารถทบทวนตีความในดัวบทบาทของกติกาบทลงโทษ และมติของสภาได้อย่างถูกต้องชัดเจน

3. มีบุคลิกลักษณะที่ดีทั้งรูปร่างทรวดทรง การแต่งกายเรียบร้อยทั้งขณะปฏิบัติหน้าที่ในสนามและนอกสนาม มีกิริยามารยาทเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ รู้กาลเทศะ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักการเข้าสังคมกับบุคคลทั่วไป

4. มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำ มีสายตาดี รู้จักการสังเกต มีสติปัญญาและไหวพริบดี มีการพักผ่อนที่เพียงพอ ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มสุรา

5. มีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่เป็นนักการพนัน โดยเฉพาะการเล่นการพนันเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอล ไม่ว่าตัวเองจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันครั้งนั้น ๆ หรือไม่ก็ตาม ในรายการที่ท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน เช่น เป็นฝ่ายจัดการแข่งขัน ฝ่ายจัดผู้ตัดสินหรือเป็นผู้ตัดสิน ท่านไม่ควรให้ความสนิทสนมกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้เล่น ไม่ว่าจะ เป็นเพื่อนหรือญาติมิตรก็ตาม

6. มีสุขภาพจิตดี จิตใจหนักแน่นมั่นคง ไม่หวั่นไหว ควบคุมสติได้ทุกสถานการณ์ไม่ว่า ปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาของครอบครัวหรือปัญหาในหน้าที่การงานจากที่ทำงาน

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้รู้จักชนะและให้อภัยซึ่งกันและกัน ยินดีรับฟังคำแนะนำเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของตนเองจากเพื่อนผู้ตัดสินในระหว่างพักครึ่งการแข่งขันหรือหลังการแข่งขัน ต้องไม่วิจารณ์การทำหน้าที่ของเพื่อนผู้ตัดสินไปในทางที่ไม่ดีต่อหน้าบุคคลอื่น

8. เป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมและทำหน้าที่ในการตัดสิน ติดตามดูการแข่งขันเพื่อยึดเป็นแบบอย่าง มีความมานะ อดทน และเป็นนักสู้ มีความตั้งใจในการทำหน้าที่

9. เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในธรรมชาติมนุษย์ว่าเมื่อไหร่ ควรจะเอาจริงเอาจัง เข้มงวดดกั้น เพิกเฉยหรือมองข้ามการกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างไป มีความสามารถที่จะเข้าใจและอ่าน เจตนาของผู้เล่น ได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในขณะที่ทำหน้าที่

10. ควรยึดหลัก 3 ประการ ดังนี้

10.1 Fitness คือ ต้องมีสมรรถภาพทางกลเป็นอย่างดี

10.2 Fairness คือ ต้องมีความยุติธรรมในการตัดสิน

10.3 Firmness คือ ต้องมีความมั่นคงทั้งทางกายและจิตใจ

ประสาธ โนพันธุ์ (2548:8) อ้างถึง เรื่องเดชเชิดพุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของ การเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีสมรรถภาพทางกายดี
2. มีความรู้ความเข้าใจกติกาอย่างถ่องแท้
3. มีความมั่นใจและมั่นคงในตนเองโดยถือคติว่าผู้ตัดสินจะต้องทำตนเสมือน

3.1 หูหนวก

3.2 เป็นใบ้

3.3 ตาเหยี่ยว

4. มีความยุติธรรม
5. มีบุคลิกภาพและการวางตัวที่เหมาะสม
6. เป็นคนทันสมัยต่อเหตุการณ์เสมอ
7. ให้เกียรติและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
8. มีการตัดสินที่เด็ดขาดแน่นอนทันเกม
9. คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เล่นเป็นสำคัญ

วัฒนาพรมสาธา ณ สกลนคร (2525) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่า ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องมีบุคลิกลักษณะนิสัยดี
2. การแต่งกายสะอาดสดใส
3. ต้องศึกษาอ่านกติกาและติดตามการเคลื่อนไหวของฟุตบอลทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ อยู่อย่างสม่ำเสมอ
4. ต้องเข้าร่วมสัมมนาระหว่างเพื่อนผู้ตัดสินเสมอ
5. ต้องยอมรับคำตัดสินจากผู้ตัดสินด้วยกันและจากผู้อื่น
6. ต้องยึดหลัก 3 ประการอย่างเคร่งครัดคือ
 - 6.1 Fairness มีความยุติธรรม
 - 6.2 Fitness มีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์เด็ดขาดจับใจ
 - 6.3 Firmness มีความหนักแน่นมั่นคงใจกล้าไม่หวั่นเกรงต่ออิทธิพลใดๆทั้งสิ้น

ผู้ตัดสินมีอำนาจในการปฏิบัติการตัดสินแต่เพียงผู้เดียวด้วยความเด็ดขาดจึงจำเป็นจะต้องรักษาบุรุษกำลังกายให้พืดยุ่เสมอติดตามการเล่นได้ทันต่อเหตุการณ์ทุกครั้งและผู้ตัดสินลงโทษผู้เล่นหรือให้การเล่นดำเนินต่อไปผู้ตัดสินต้องอยู่ใกล้จุดเกิดเหตุไม่เกิน 10 หลาความผิดพลาดจะลดน้อยลง

ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อถือให้แก่คนอื่น

ประโยคสุทธิสง่า (2537) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องศึกษาอ่านกติกาและติดตามความเคลื่อนไหวของวงการฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ
2. อุปกรณ์ต้องดีมีประสิทธิภาพเช่นนาฬิกาปากกานกหวีดสมุดบันทึกและใบเหลืองใบแดง
3. ต้องมีบุคลิกดีและแต่งกายสะอาด
4. ต้องมีการสัมมนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกผู้ตัดสินและผู้อื่นด้วย
5. ต้องยึดหลัก 3 ประการอย่างเคร่งครัด

5.1 fitness คือมี สมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์คือเข้มแข็งเด็ดขาดจับปล้นทันเหตุการณ์ไม่แสดงความอ่อนแอให้เห็น

5.2 fairness คือต้องมีความยุติธรรมทั่วไปเพื่อความศักดิ์สิทธิ์และศรัทธาในผลงาน

5.3 firmness คือมีจิตใจหนักแน่นมั่นคงเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นคนใจเย็นไม่หวาดหวั่นหรือหวาดกลัวและกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องโดยไม่หวั่นเกรงอิทธิพลใดๆทั้งสิ้น

จากการศึกษารายงานการวิจัยตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยขอสรุปคุณลักษณะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีได้ดังนี้คือผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา รู้ลักษณะของการกระทำผิดกติกาสามารถที่จะเข้าใจและวินิจฉัยเจตนาของผู้เล่นได้เป็นอย่างดี มีประสบการณ์ในการตัดสินมีบุคลิกภาพที่ดีทั้งรูปร่างท่าทางสมรรถภาพทางกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ แต่งกายสะอาด การวางตัวที่เหมาะสมมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสติปัญญาไหวพริบสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความยุติธรรมในการตัดสินและมีความมั่นคงหนักแน่นไม่หวั่นเกรงต่ออิทธิพลใดๆทั้งสิ้น

แนวปฏิบัติของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

(ชูชัย บัวบูชา. 2536 :11-12) นอกจากที่กล่าวมาทั้งหมดแล้ว มารยาทและวินัย ที่เป็นแนวทางปฏิบัติของของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีดังนี้

1. ส่งเสริมและเผยแพร่การกีฬาฟุตบอล
2. ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างสโมสร และวงการกีฬาทั่วไป
3. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับสมาคมฟุตบอลนานาชาติ
4. จัดดำเนินการและควบคุมการแข่งขันฟุตบอล ตามกติกาสากลที่ประกาศใช้แล้วทั้งภายในประเทศและระดับชาติ

5. ศึกษาวิเคราะห์ และจัดทำโครงการแผนงาน สถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาฟุตบอล และประเมินผล

6. จัดและดำเนินการเกี่ยวกับทีมชาติไทย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลระหว่างประเทศ ระดับต่าง ๆ

7. สำรวจ จัดสร้าง และบูรณสถานที่สำหรับกีฬาฟุตบอล

8. ส่งเสริมและประสานงานการจัดการกีฬาฟุตบอลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

9. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการกีฬาฟุตบอล แก่บรรดาสโมสรสมาชิกหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

10. สนับสนุนอุปกรณ์และบุคลากรเกี่ยวกับการกีฬาฟุตบอล ต่อหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

11. ควบคุมการดำเนินงานของคณะกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอล

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินที่ 4

ภิรมย์ อันประเสริฐและชลัชภิรมย์. (2538) ได้กล่าวไว้ว่าผู้ตัดสินจะต้องได้รับการแต่งตั้งให้ลงปฏิบัติหน้าที่ตัดสินในการแข่งขันแต่ละครั้ง เขามีหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กติกา กำหนด เริ่มตั้งแต่ได้เข้าไปในสนามเล่นผู้ตัดสินมีอำนาจสั่งลงโทษจะครอบคลุมถึงการกระทำผิดหรือสั่ง ให้หยุดการเล่นชั่วคราวหนึ่งหรือเมื่อลูกบอลได้ออกจากการเล่นการตัดสินใจของผู้ตัดสินตามความจริงนั้นจะต้องคำนึงถึงการเล่นครั้งสุดท้ายและจะดูผลของการเล่นผู้ตัดสินมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. ปฏิบัติไปตามกติกา

2. ออกระงับการลงโทษผู้เล่นที่กระทำผิดในเมื่อผู้ตัดสินเห็นว่าผู้เล่นฝ่ายตรงกันข้ามได้ประโยชน์ในการเล่น (Advantage)

3. ต้องบันทึกผลการแข่งขันรักษาเวลาและให้เล่นตามเวลาที่ตกลงกันและต่อเวลาที่ต้องเสียไปเพราะอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์อื่นๆ

4. มีอำนาจตามดุลยพินิจที่จะสั่งให้หยุดการเล่นเมื่อมีการละเมิดกติกาและสั่งให้หยุดชั่วคราวหรือสั่งให้การแข่งขันต้องสิ้นสุดเมื่อใดก็ตามตามเหตุผลที่สำคัญๆเช่นมีผู้ชมเข้าไปในสนามหรือสาเหตุอื่นๆซึ่งผู้ตัดสินได้พิจารณาเห็นว่าจำเป็นต้องหยุดการแข่งขันในกรณีที่ผู้ตัดสินจะต้องรายงาน ให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันทราบภายในเวลาที่กำหนดและต้องเป็นไปตามระเบียบการแข่งขันที่กำหนดขึ้นโดยสมาคมฟุตบอลแห่งชาติการรายงานนี้จะส่งโดยไปรษณีย์ธรรมดาก็ได้

5. จากเวลาที่ผู้ตัดสินเข้าไปในสนามการคาดโทษ (Caution) ผู้เล่นคนใดก็ตามที่กระทำผิดไม่ทำตามคำสั่งหรือมีความประพฤติไม่สุภาพและการกระทำผิดซ้ำซากสั่งพักไม่ให้เข้าเล่นในครั้งต่อไปในกรณีนี้ผู้ตัดสินจะต้องส่งชื่อผู้กระทำความผิดต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขันภายในเวลาที่กำหนดและให้สอดคล้องตามเงื่อนไขโดยสมาคมแห่งชาติภายใต้ระเบียบการแข่งขันรายงานนี้จะส่งโดยไปรษณีย์ธรรมดาก็ได้

6. ไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากผู้เล่นและผู้ช่วยผู้ตัดสินเข้าไปในสนามเล่นก่อนที่จะได้รับอนุญาต

7. หยุดการเล่นถ้าเห็นว่าผู้เล่นได้รับการบาดเจ็บจริงๆ เพื่อเคลื่อนผู้บาดเจ็บออกนอกสนามและเริ่มเล่นต่อไปทันทีถ้าผู้เล่นบาดเจ็บเล็กน้อยการเล่นจะต้องไม่หยุดจนกว่าลูกบอลจะไม่อยู่ในการเล่นผู้เล่นจะไปที่เส้นข้างหรือเส้นประตูเพื่อได้รับการดูแลใด ๆ ก็ตามจะต้องไม่ทำการรักษากันในสนาม

8. ให้ผู้เล่นออกจากการแข่งขัน (Send-Off) สำหรับผู้เล่นที่เห็นว่าได้เล่นรุนแรง (Violent Conduct) เจตนากระทำผิด (Serious Foul Play) หรือกระทำผิดซ้ำซาก (The Use of Foul) หรือการใช้วาจาไม่สุภาพ (Abusive Language)

9. ให้สัญญาณสำหรับการเริ่มเล่นใหม่ทุกครั้งภายหลังที่การเล่นได้หยุดลง

10. พิจารณาเลือกลูกบอลที่จัดหาไว้ใช้สำหรับการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกาข้อ 2

เรื่องเซเชตพุท (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินว่าผู้ตัดสินมีความรับผิดชอบและมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกติกการแข่งขันลงโทษผู้กระทำผิดแม้ว่าความผิดนั้นจะเกิดในขณะที่พักการเล่นชั่วคราวหรือขณะที่ลูกอยู่นอกการเล่นคำตัดสินของผู้ตัดสินในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเล่นให้ถือเป็นเด็ดขาดเพียงเท่าที่เกี่ยวกับผลของการแข่งขันเท่านั้นผู้ตัดสินต้องปฏิบัติตามดังนี้

1. ปฏิบัติตามกติกา

2. ออกระงับการลงโทษได้ในกรณีที่เห็นว่าการลงโทษนั้นอาจจะเป็นการให้ประโยชน์แก่ฝ่ายที่กระทำผิด

3. บันทึกการเล่นและทำหน้าที่เป็นผู้รักษาเวลาเพื่อให้ได้เล่นกันเต็มตามเวลาที่กำหนดหรือเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ขาดเซเวเวลาที่เสียไปโดยอุบัติเหตุหรือเนื่องด้วยเหตุอื่น ๆ

4. สั่งหยุดการเล่นชั่วคราวเมื่อมีการละเมิดกติกาและสั่งพักหรืองดการแข่งขันเมื่อดินฟ้าอากาศไม่อำนวยให้ผู้เข้ามากรี๊ดขางหรือเหตุอื่นที่เห็นว่าจำเป็นแล้วให้รายงานเหตุการณ์ต่อสมาคมหรือองค์กร ที่จัดการแข่งขัน

5. ตัดสินใจคาดโทษผู้เล่นที่มีมารยาทไม่ดีตั้งแต่ได้เข้ามาในสนาม

6. ไม่ให้ผู้อื่นใดนอกจากผู้ช่วยผู้ตัดสินและผู้เล่นเข้ามาในสนามโดยไม่ได้ขออนุญาต

7. สั่งหยุดการเล่นเมื่อเห็นว่าผู้เล่นบาดเจ็บสาหัสแล้วนำคนเจ็บออกนอกเขตสนามโดยด่วนแล้วเริ่มเล่นต่อไปทันที

8. ให้ผู้เล่นออกจากการแข่งขันเมื่อพิจารณาเห็นว่าผู้เล่นนั้นมีมารยาทไม่ดีหรือเล่นผิดกติการ้ายแรงหรือละเมิดกติกาเสมอๆ หรือให้วาจาหยาบคาย

9. ให้สัญญาณสำหรับการตั้งต้นเริ่มเล่นใหม่ทุกครั้งภายหลังที่การเล่นหยุดลง

10. พิจารณาลูกบอลที่จัดไว้ใช้ในการแข่งขันเป็นไปตามกติกาหรือไม่

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตัดสินพอสรุปได้ว่าผู้ตัดสินมีหน้าที่และความรับผิดชอบต้องปฏิบัติตามกฎกติกาและมีความสัมพันธ์กันกับผู้ช่วยผู้ตัดสินและผู้ตัดสินคนที่ 4 ก่อนที่จะให้

สัญญาณหยุดการเล่นทุกครั้งแต่หากเป็นลูกได้เปรียบควรจะให้เล่นต่อไปและจะต้องจดบันทึกผลการแข่งขัน การคาดโทษการไล่ออกและรักษาเวลาของการแข่งขันเมื่อมีกาะเมิดกติกาต้องสั่งหยุดการเล่นถ้าผู้เล่นประพฤติอย่างไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาจะต้องคาดโทษผู้เล่นคนนั้นและหากผู้เล่นกระทำผิดกติกา อย่างร้ายแรงจะต้องให้ผู้เล่นคนนั้นออกจากการแข่งขันและไม่ให้ผู้เล่นบุคคลอื่นเข้าไปในสนามก่อนได้รับอนุญาตถ้าเห็นว่าผู้เล่นได้รับบาดเจ็บจริงๆ ต้องหยุดการเล่นเพื่อเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บออกนอกสนามเมื่อการเล่นได้หยุดลงจะต้องให้สัญญาณการเริ่มเล่นใหม่ทุกครั้ง

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้ตัดสิน

กรมพลศึกษา (2536) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินว่าผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งสองคน จะได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ (ทำตามคำสั่งของผู้ตัดสิน) โดยปฏิบัติหน้าที่ดังนี้

1. เมื่อลูกบอลออกจากการเล่น
2. ฝ่ายใดมีสิทธิที่จะได้เตะมุมเตะจากประตูหรือได้ทุ่ม
3. เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งสองจะต้องเป็นผู้ช่วยของผู้ตัดสินเพื่อที่จะให้การแข่งขันเป็นไปตามกติกาของการแข่งขันในกรณีที่ผู้ช่วยผู้ตัดสินก้าวก่ายหน้าที่ของผู้ตัดสินมากเกินไปหรือความประพฤติไม่เหมาะสมผู้ตัดสินจะปลดผู้ช่วยผู้ตัดสินและหาผู้ช่วยผู้ตัดสินมาแทนใหม่ (ผู้ตัดสินจะต้องรายงานเหตุการณ์และเรื่องราวนี้ไปยังคณะกรรมการผู้ช่วยผู้ตัดสินควรใช้อุปกรณ์ เช่น ธงของสนามที่จัดการแข่งขัน)

ประสาธ โนพันธ์ (2548:7) ได้กล่าวถึงผู้ช่วยผู้ตัดสินว่าผู้ช่วยผู้ตัดสินควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามกติกาเท่านั้นไม่มีอำนาจหน้าที่ชี้ขาดใดๆทั้งสิ้นและหน้าที่ที่ผู้ช่วยผู้ตัดสินได้รับมอบหมาย มีดังนี้

1. ให้สัญญาณเมื่อลูกบอลได้ออกจากสนามทั้งลูกแล้ว
2. ให้สัญญาณว่าฝ่ายใดมีสิทธิที่จะได้เตะมุมเตะจากประตูหรือทุ่มลูก
3. ให้สัญญาณเมื่อเกิดการล้ำหน้า
4. ให้สัญญาณการเปลี่ยนตัวผู้เล่น
5. ช่วยควบคุมดูแลการวางลูกบอลเตะจากเขตประตูและเขตโทษ
6. ให้คำปรึกษาแก่ผู้ตัดสินในกรณีที่มีปัญหา

วัฒนาพรมสาธา ณ สกลนคร (2525) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า

1. ให้สัญญาณเมื่อลูกบอลได้ออกนอกสนามทั้งลูกแล้ว
2. ให้สัญญาณบอกผู้ตัดสินว่าฝ่ายไหนได้ทุ่มได้เตะมุมได้เตะจากประตู
3. บอกผู้ตัดสินถึงกรณีที่ผู้เล่นที่เล่นหยาบรุนแรงหรือมีมารยาทไม่ดีต่างๆ
4. ให้ข้อคิดเห็นในกรณีที่ผู้ตัดสินขอความเห็นด้วย
5. ให้สัญญาณเมื่อมีการเปลี่ยนตัว

ประโยศุทธิสง่า (2538) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินว่า

1. แจ้งว่าเมื่อไรลูกออก
2. แจ้งว่าฝ่ายใดได้

2.1 เตะจากมุม

2.2 เตะจากประตู

2.3 ทุ่มลูก

3. ช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามกติกา

3.1 แจ้งให้ผู้ตัดสินทราบถึงการเล่นรุนแรงหรือมีมารยาทไม่สุภาพ

3.2 แจ้งการล้ำหน้า

3.3 แจ้งการกระทำผิดกติกาที่อยู่ใกล้ๆตน

3.4 แจ้งการทุ่มที่ไม่ถูกกติกา (โดยดูจากส่วนล่างของลำตัวผู้ทุ่ม)

3.5 แจ้งการวางลูกตั้งเตะจากประตูที่ไม่ตรงจุด

3.6 แจ้งผู้เล่นฝ่ายรุกเอามือปิดลูกเข้าประตู

3.7 แจ้งผู้ตัดสินว่าลูกเข้าประตู (โดยการวิ่งขึ้นมาสู่เส้นแบ่งแดนทันที)

3.8 แจ้งผู้ตัดสินว่าผู้เล่นสำรองขอทำการเปลี่ยนตัว

3.9 แจ้งผู้ตัดสินว่าหมดเวลาการแข่งขัน

3.10 แจ้งผู้ตัดสินว่าผู้รักษาประตูทำแฮนด์บอล

4. ให้ความคิดเห็นต่างๆในปัญหาผู้ตัดสินจะหาหรือ

5. ผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 1 และคนที่ 2 นับผู้เล่นของแต่ละฝ่ายจะต้องมี 11 คนเป็นผู้รักษาประตู 1 คน
หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้ตัดสินสรุปได้ว่าผู้ช่วยผู้ตัดสินมีหน้าที่และความ
รับผิดชอบในการแจ้งลูกออกและให้สัญญาณบอกผู้ตัดสินว่าฝ่ายไหนได้ทุ่มได้เตะจากมุมได้เตะ
จากประตูให้สัญญาณการล้ำหน้าการเปลี่ยนตัวช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการเล่นให้เป็นไป
ตามกติกาและให้ความคิดเห็นต่างๆ ในสนามเมื่อผู้ตัดสินต้องการความคิดเห็นและช่วยเหลือในการ
ตัดสินใจ

หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4

กรมพลศึกษา (2536) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่าการช่วยเหลือ
ในการควบคุมการแข่งขันอยู่ภายนอกสนามเพื่อทำให้การแข่งขันดำเนินการได้ด้วยมีประสิทธิภาพ
กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จึงมีหน้าที่ดังนี้คือ

1. ช่วยเหลือผู้ตัดสินตามที่ผู้ตัดสินมอบหมายให้ เช่น

1.1 จับเวลาการแข่งขัน

1.2 บันทึกใบเหลือง – แดง

1.3 บันทึกหมายเลขเสื้อผู้ที่กระทำผิด

1.4 บันทึกหมายเลขเสื้อผู้ที่ถูกกระทำผิด

1.5 บันทึกนาทีที่เกิดเหตุ

1.6 บันทึกผู้ทำประตูและนาทีที่ทำประตู

2. ตรวจสอบผู้เล่นสำรองที่จะทำการเปลี่ยนตัว

3. นำผู้เล่นสำรองที่จะทำการเปลี่ยนตัวไปรอที่เส้นข้างตรงเส้นแบ่งแดนกลาง
 เรื่องเซตเซตพุทธ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่ามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ควบคุมการเปลี่ยนตัวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
2. เมื่อผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยตัดสินในสนามเกิดอุบัติเหตุต้องเข้าทำหน้าที่แทนได้ตามลำดับคือเป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 2
3. ตรวจอุปกรณ์การแต่งกายของผู้เล่นให้เป็นไปตามกติกาข้อที่ 4
4. จัดบันทึกการคาตโทษหรือการไล่ออกของผู้เล่นโดยจดเวลาที่คาตโทษและหมายเลขของผู้เล่นที่เกี่ยวข้อง
5. ควบคุมการรักษาพยาบาลนักฟุตบอลนอกสนามขณะทำการแข่งขัน
6. จัดบันทึกรายละเอียดลงในใบบันทึกของผู้ตัดสินคนที่ 4 ตามความเป็นจริง
7. ขณะปฏิบัติหน้าที่ควรนั่งในที่ที่จัดให้โดยเฉพาะไม่นั่งปะปนกับคนอื่น
8. ต้องมีลูกบอลและเก็บลูกบอลสำรองไว้ 1 – 2 ลูก
9. เป็นผู้จับเวลาเพื่อบันทึกเหตุการณ์ต่างๆในสนามหรือกรณีที่ผู้ตัดสินต้องการหาหรือเรื่องของเวลาการแข่งขัน

วิริธ ธิโสภา (2539) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ว่ามีจำนวน 1 คนคอยช่วยดูแลเกมการแข่งขันที่นอกเหนือจากหน้าที่ของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งภายในและนอกสนาม แข่งขันดังนี้

1. การเปลี่ยนตัวผู้เล่น
2. ควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่และผู้เล่นสำรองที่อยู่ข้างสนามแข่งขัน
3. จัดบันทึกเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสนามแข่งขัน
4. ประสานและร่วมมือกับกรรมการผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอย่างใกล้ชิดจนเสร็จสิ้นการแข่งขัน

ประโยศุทธิสง่า (2537) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ไว้ดังนี้

1. โดยทั่วไปแล้วกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จะควบคุมการเปลี่ยนตัวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
2. จะต้องแต่งชุดผู้ตัดสินอาจจะสวมชุดวอร์ม หรือเสื้อกันฝนทับชุดผู้ตัดสินก็ได้
3. เมื่อผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินในสนามเกิดอุบัติเหตุขึ้นก็ต้องทำหน้าที่แทนได้ตามลำดับ
4. การเปลี่ยนตัวผู้เล่นสำรองปฏิบัติดังนี้
 - 4.1 ตรวจดูใบเปลี่ยนตัวของผู้เล่นว่าเป็นการกรอกข้อความอย่างถูกต้องโดยผู้จัดการทีม
 - 4.2 จะไม่ยอมให้ใครเข้าไปในสนามแม้แต่ผู้เล่นสำรองที่ไม่มีชื่อใน 5 คนนั้นด้วย
 - 4.3 ตรวจอุปกรณ์ของผู้เล่นให้เป็นไปตามกติกาข้อ 4
 - 4.4 เมื่อตรวจเป็นที่พอใจแล้วก็ให้เข้าไปแทนได้

4.4.1 พาผู้เล่นสำรองไปข้างสนาม

4.4.2 ชูหมายเลขผู้ที่จะออก

4.4.3 คอยจนกว่าคนที่จะถูกเปลี่ยนออกมาเสียก่อนโดยออกด้านใดของสนามก็ได้

4.4.4 เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้จึงเข้าไป

4.4.5 จะเข้าได้เมื่อลูกอยู่นอกการเล่น

4.4.6 จะเข้าได้เฉพาะตรงเส้นแบ่งแดนเท่านั้น

4.5 จดบันทึกหมายเลขเวลาที่เปลี่ยนตัวไว้

5. การวอร์มอัพ (Warming up) หรือการอบอุ่นร่างกายผู้เล่นที่จะเข้าไปเปลี่ยนตามปกตินั้น จะต้องวอร์มอัพและผู้เล่นสำรองที่ต้องเปลี่ยนมักจะวิ่งไปมาข้างๆเส้นข้างกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับกรวอร์มอัพนี้โดยบอกให้สวมชุดวอร์มหรืออื่นๆที่มีสีแตกต่างจากผู้เล่นทั้งสองทีมที่กำลังเล่นอยู่ในสนาม

6. จดบันทึกการคาดโทษหรือการไล่ออกของผู้ตัดสินไว้ จดเวลาที่คาดโทษหมายเลขของผู้เล่น ที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินเพียงแต่จดหมายเลขและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งผู้เล่นที่กระทำผิดและผู้เล่นที่เกี่ยวข้องด้วย

7. ถ้ามีเหตุการณ์ใดๆเกิดขึ้นกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จะเข้าไปแทนผู้ตัดสินและทำหน้าที่ตัดสินแทน

8. ถ้าหากมีผู้เล่นบาดเจ็บในสนามเกิดขึ้นและแจ้งความประสงค์ว่าต้องการหมอถ้าผู้ตัดสินอนุญาตให้เข้าไปได้กรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 จะต้องดูว่าให้เข้าไปได้เพียง 2 คนเท่านั้นและไม่ห้ามเครื่องดื่มหรือน้ำแข็งเข้าไป

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2539) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตัดสิน ผู้ช่วย ผู้ตัดสินและกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ก่อนการแข่งขันว่าต้องแนะนำและตกลงระหว่าง 4 คน ในข้อสำคัญต่างๆในการตัดสินเป็นการทำงานเป็นทีมที่ดีเบื้องต้นก่อนการแข่งขันที่ได้มีการแนะนำตกลงกันจะเป็นสิ่งที่ดีในเรื่องของความสัมพันธ์กันผู้ตัดสินก็จะได้มีความมั่นใจและมีความสำนึก ร่วมกันระหว่างทำหน้าที่อย่างมีอำนาจเหนือการให้คำแนะนำให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินและกรรมการผู้ตัดสิน คนที่ 4 ได้แสดงความคิดเห็นและตกลงก่อนปฏิบัติหน้าที่อาจจะช่วยเหลือถ้าผู้ตัดสินต้องการให้ช่วย เพื่อความสัมพันธ์อันดีนอกเหนือจากข้อตกลงจากรายการข้างล่างนี้และพื้นที่ที่น่าจะทำการตกลงกัน ก่อนคือ

1. ล้าหน้า (Off Side) เมื่อมีการลงโทษคำวินิจฉัยที่นอกเหนือโดยผู้ตัดสินให้สัญญาณที่ยอมรับ

2. การเตะลูกมุม (Corner Kick) ตำแหน่งของผู้ช่วยผู้ตัดสินผู้ตัดสินต้องชี้ว่าจะมีการเตะมุม

3. การเตะโทษ (Free Kick) ตำแหน่งของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินโดยเฉพาะการเตะจากนอกเขตโทษ

4. การเตะโทษ ณ จุดโทษ (Penalty Kick) ตำแหน่งของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอะไรที่จะให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินช่วย

5. การทำผิดในเขตโทษและนอกเขตโทษอะไรที่จะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ต้องการ
6. ความผิดใกล้กับผู้ช่วยผู้ตัดสินการแสดงสัญญาณปฏิเสธในกรณีของการได้เปรียบ
7. การเปลี่ยนตัวกับการปฏิบัติและหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 1 และผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 2
8. การเตือนและการไล่ออกกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 และผู้ช่วยผู้ตัดสินคนที่ 1 จะช่วยอย่างไร
9. เมื่อทำประตูได้ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะช่วยอย่างไร
10. ความผิดในสนามที่ผู้ตัดสินไม่เห็นและอยู่ข้างหลังผู้ช่วยผู้ตัดสินจะปฏิบัติอย่างไรที่จะแจ้งให้ผู้ตัดสินได้ทราบ
11. ความผิดในเขตโทษจะให้ผู้ช่วยผู้ตัดสินช่วยอย่างไรกับผู้เล่นฝ่ายป้องกัน
12. การจับเวลา
13. การทูลหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ตัดสินจะช่วยอย่างไร
14. การก้าวร้าวโดยผู้เล่นและผู้ช่วยผู้ตัดสินจะปฏิบัติอย่างไรที่จะแจ้งให้กับผู้ตัดสินได้ทราบ
15. ผู้รักษาประตูเล่นลูกด้วยมือนอกเขต
16. ผู้เล่นบาดเจ็บและปฐมพยาบาลกันบนเส้นข้าง
17. การตะโกนบอกที่เส้นข้างผู้ช่วยผู้ตัดสินจะต้องแจ้งผู้ตัดสินได้ทราบ
18. ผู้ตัดสินบาดเจ็บผู้ช่วยผู้ตัดสินจะปฏิบัติอย่างไรและจะช่วยเหลือผู้ตัดสินอย่างไร

สรุปได้ว่ากรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ตัดสินตามที่ผู้ตัดสินมอบหมายให้ควบคุมการเปลี่ยนตัวผู้เล่นสำรองตรวจอุปกรณ์และการแต่งกายของผู้เล่นให้เป็นไปตามกฎกติกาฉบับที่กรายละเอียดหน้าที่ผู้เล่นที่ทำประตูผู้เล่นที่ถูกคาดโทษผู้เล่นที่ถูกไล่ออก ผู้เล่นที่ถูกเปลี่ยนตัวเข้าและออก และบันทึกรายละเอียดลงในใบบันทึกของกรรมการตัดสินคนที่ 4 ตามความเป็นจริง และเมื่อผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินในสนามได้รับบาดเจ็บขึ้นจะต้องเข้าทำหน้าที่แทนได้ตามลำดับแต่ในปัจจุบัน หากผู้ตัดสินในสนามได้รับบาดเจ็บกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 ต้องทำหน้าที่แทน

5. ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน

ฟุตบอล เป็นกีฬานิดหนึ่งในการเล่น 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 11 คน โดยเริ่มต้นเกมจะมีลูกฟุตบอลอยู่กลางสนาม โดยให้ทั้ง 22 คนรุมแย่งลูกบอลที่เวลานั้น ส่งให้กัน แล้วยิงประตูของฝั่งตรงข้ามให้ได้ ถ้ายิงเข้าประตูของฝั่งตรงข้ามได้จะได้ 1 คะแนน เวลาจบเกม 90 นาทีทีมใดได้ประตูมากกว่าทีมนั้นชนะ

ฟุตบอล เป็นกีฬาที่ข้อห้ามใช้มือหรือแขนเล่น สามารถใช้เล่นบอลด้วยเท้า ขา หัว ลูกฟุตบอลเป็นลูกที่มีสัณฐานกลม ลูกบอลทำจากวัสดุที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้เล่น การแข่งขันสามารถดำเนินไป บนพื้นสนามธรรมชาติหรือพื้นสนามเทียม ตามกติกาการแข่งขันพื้นผิวของสนามเทียม

ต้องเป็นสีเขียวเท่านั้น พื้นสนามที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ในการแข่งขันระหว่างทีมตัวแทนของสมาชิกสมาคมที่เข้าร่วมกับ ฟิฟ่า หรือสมาคมระหว่างประเทศต้องตรงกับข้อกำหนดของคุณภาพในการออกแบบสนามฟุตบอล ของฟิฟ่า หรือมาตรฐานสนามฟุตบอลเทียมสากล เว้นแต่จะมีการผ่อนผันพิเศษที่ให้ไว้โดยฟิฟ่า

กติกาฟุตบอล การแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที โดยทั้ง 2 ฝ่ายมีหน้าที่ยิงประตูฝั่งตรงข้ามให้ได้มากกว่า ทั้งนี้ หากเสมอกันในการแข่งขันฟุตบอลรายการแพ้คัดออก จะต้องเวลาเพิ่มอีกครั้งละ 15 นาที รวม 2 ครั้ง 30 นาทีด้วยกัน และถ้าหากยังตัดสินผู้ชนะไม่ได้ ก็จะเตะจุดโทษตัดสินฝั่งละ 5 ลูก ซึ่งถ้าหากตัดสินไม่ได้อีก ก็จะยิงทีละ 1 ต่อ 1 คือ หากใครยิงพลาด และอีกฝ่ายยิงได้ เกมก็จบทันที อย่างไรก็ตาม เมื่อยิงครบ 11 คนแล้วตัดสินผู้ชนะไม่ได้ ก็จะวนกลับมายิงใหม่ที่คนแรก ไปเรื่อย ๆ

ข้อ 1 สนาม

1. ขนาดสนาม ต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ต้องไม่ยาวกว่า 130 หลา หรือไม่สั้นกว่า 100 หลาและไม่กว้างกว่า 100 หลา หรือไม่แคบกว่า 50 หลา

2. การเขียนเส้น ในสนามต้องเขียนเส้นต่างๆ ดังปรากฏในแผนผังให้ชัดเจน ส่วนกว้างไม่เกิน 5 นิ้ว เส้นด้านยาวทั้งสองข้างเรียกว่า “เส้นข้าง” เส้นด้านสกัดทั้งสองข้างเรียกว่า “เส้นประตู” ที่มุมสนามมีธงปักไว้ทุกมุม ให้เขียนเส้นขวางกลางสนามเรียกว่า “เส้นแบ่งแดน” ตรงกึ่งกลางของเส้นแบ่งแดน มีจุดศูนย์กลางสนาม

3. เขตประตูที่เส้นประตูทั้งสองข้าง ห่างจากเสาประตูออกไปข้างละ 6 หลา ให้เขียนเส้นตรงยาว 6 หลา เข้าไปในสนามให้ได้ฉากกับเส้นประตู แล้วเขียนเส้นจรดปลายเส้นทั้งสองขนานกับเส้นประตู เนื้อที่ภายในเขตนี้เรียกว่า “เขตประตู”

4. เขตโทษที่เส้นประตูทั้งสองข้างห่างจากเสาประตูทั้งสองข้างออกไปข้างละ 18 หลา เข้าไปในสนามให้ได้ฉากกับเส้นประตู แล้วเขียนเส้นตรงจรดปลายเส้นทั้งสองขนานกับเส้นประตู เนื้อที่ภายในเขตนี้เรียกว่า “เขตโทษ”

5. เขตมุมจากมุมสนามแต่ละแห่งเป็นจุดกลางให้เขียน $\frac{1}{4}$ ของวงกลมในสนามด้วยรัศมี 1 หลา

6. ประตูต้องมีเสาสองต้นปักตั้งตรงบนเส้นประตู ห่างจากธงมุมสนามเข้ามาเท่าๆกัน จะติดตาข่ายไว้กับเสา

ข้อ 2 ลูกบอล

ลูกต้องกลม เปลือกนอกทำด้วยหนัง หรือวัตถุอื่นใดที่ได้รับการยินยอมให้ใช้ ห้ามใช้วัตถุใดที่อาจกระทำให้อันตรายแก่ผู้เล่น

ข้อ 3 จำนวนผู้เล่น

การเล่นฟุตบอล ให้เล่นกันระหว่าง 2 ชุด ชุดหนึ่งมีผู้เล่นไม่เกิน 11 คน โดยให้ผู้เล่นคนหนึ่งเป็นผู้รักษาประตู

ข้อ 4 อุปกรณ์ของผู้เล่น

1. ผู้เล่นจะสวมสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งจะเป็นอันตรายแก่ผู้เล่นอื่นไม่ได้
2. รองเท้า (หุ้มข้อหรือธรรมดา)
3. ผู้รักษาประตู ควรใช้เครื่องแต่งกายที่มีสีต่างกับผู้เล่นและผู้ตัดสินอย่างเด่นชัด

ข้อ 5 ผู้ตัดสิน

ผู้ตัดสิน ต้องได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินในการแข่งขันแต่ละครั้ง ผู้ตัดสินมีอำนาจลงโทษผู้กระทำผิด แม้ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในขณะพักการเล่นชั่วคราวหรือขณะที่ลูกบอลอยู่นอกการเล่น คำตัดสินของผู้ตัดสินในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเล่นนั้น ให้ถือเป็นเด็ดขาดเพียงเท่าที่เกี่ยวกับผลของการเล่นนั้น

ข้อ 6 ผู้กำกับเส้น

ผู้กำกับเส้นทั้งสองคนต้องได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่แจ้งว่า

1. เมื่อลูกบอลออก
2. ฝ่ายใดมีสิทธิที่จะได้เตะมุม เตะจากประตูหรือทุ่มลูก
3. เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้เล่น

ข้อ 7 ระยะเวลาเล่น

นอกจากจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ให้กำหนดระยะเวลาเล่นเป็นสองตอนตอนละเท่าๆ กัน ตอนละ 45 นาที ภายใต้อาณัติต่อไป

1. ชดเชยเวลาอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุหรือเหตุอื่นๆ ที่เสียไปแต่ละตอน
2. เพิ่มเวลาสำหรับการเตะโทษ ณ จุดเตะโทษให้เสร็จสิ้นไปถึงแม้ว่าระยะเวลาตามปกติหมดแล้ว จะเป็นในครั้งแรกหรือในครั้งเวลาหลังก็ตาม

ข้อ 8 การเริ่มเล่น

1. เมื่อเริ่มเล่น ในการที่จะเลือกแดนหรือเลือกเตะเริ่มเล่นก่อน ให้ตัดสินโดยการเสี่ยง ด้วยการโยนหัว โยนก้อย ฝ่ายที่ชนะการเสี่ยงเป็นผู้มีสิทธิในการเลือกแดนหรือเลือกเตะ
2. เมื่อได้ประตู การเล่นต้องเริ่มต้นใหม่ ในทำนองเดียวกัน โดยผู้เล่นคนหนึ่งของฝ่ายที่เสียประตูเป็นผู้เตะเริ่มเล่น
3. เมื่อหมดครึ่งเวลา การตั้งต้นเล่นใหม่หลังจากได้หยุดพักระหว่างครึ่งเวลาแล้ว ให้เปลี่ยนแดนและให้ผู้เล่นคนหนึ่งของชุดฝ่ายตรงข้ามที่มีได้เตะเริ่มเล่นในตอนแรก เป็นผู้เตะเริ่มเล่น

ข้อ 9 ลูกตายและไม่ตาย

ลูกตาย

1. เมื่อลูกได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้างออกไปนอกสนามหมดทั้งลูก ไม่ว่าจะลี้ไปบนพื้นสนามหรือลอยไปในอากาศ

2. เมื่อผู้ตัดสินสั่งให้หยุดการเล่น

ลูกไม่ตาย นับตั้งแต่ได้เริ่มการเล่นเป็นต้นไป ลูกจะอยู่ในการเล่นโดยตลอดจนถึงเลิกการเล่น

ข้อ 10 การนับประตู

เมื่อลูกทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูเข้าไปในระหว่างเสาประตูทั้งสองและภายใต้คานประตู โดยผู้เล่นฝ่ายรุกไม่ได้ขวางหรือใช้มือหรือแขนทำให้ลูกนั้นเข้าไปในประตู นอกจากผู้รักษาประตูซึ่งอยู่ภายใน เขตโทษของตน

เมื่อการเล่นเสร็จแล้ว ฝ่ายที่ได้ประตูมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ ถ้าทั้งสองฝ่ายไม่ได้หรือได้ประตูเท่ากัน นับว่า "เสมอกัน"

ข้อ 11 การล้ำหน้า

1. ผู้เล่นจะอยู่ในตำแหน่งล้ำหน้า ถ้าเขาอยู่ใกล้เส้นประตูของคู่ต่อสู้กว่าลูกบอล

2. ผู้เล่นจะถูกตัดสินให้เป็นเล่นล้ำหน้าและจะถูกลงโทษ ถ้าผู้ตัดสินพิจารณาเห็นว่าขณะที่ลูกโดนหรือลูกเล่นโดยผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน

3. ผู้เล่นจะยังไม่ถูกตัดสินว่าล้ำหน้า ถ้า

3.1 เขาเพียงแต่อยู่ในตำแหน่งล้ำหน้าเท่านั้น หรือ

3.2 เขาได้รับลูกโดยตรงจากการเตะจากประตู การทุ่มจากเส้นข้าง การเตะจากมุม หรือการปล่อยลูกจากมือโดยผู้ตัดสิน

4. ถ้าผู้เล่นถูกตัดสินให้เป็นเล่นล้ำหน้า ผู้ตัดสินจะให้คู่ต่อสู้ได้เตะโทษโดยอ้อม ณ ที่ซึ่งการละเมิดกติกาได้เกิดขึ้น

ข้อ 12 การเล่นที่ผิดกติกาและเสียมารยาท

ผู้เล่นคนใดเจตนากระทำผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 9 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. เตะ หรือ พยายามจะเตะคู่ต่อสู้

2. ขัดขาคู่ต่อสู้ คือทำหรือพยายามจะทำให้คู่ต่อสู้ล้มลงด้วยการใช้ขา หรือด้วยการหมอบลง ข้างหน้าหรือข้างหลัง

3. กระโดดเข้าหาคู่ต่อสู้

4. ชนคู่ต่อสู้อย่างรุนแรง

5. ชนคู่ต่อสู้ข้างหลัง นอกจากคู่ต่อสู้ที่เจตนาที่ดักกัน

6. ทำร้าย หรือพยายามจะทำร้ายคู่ต่อสู้ หรือถ่มน้ำลายรดคู่ต่อสู้

7. จุด ดึง คู่ต่อสู้

8. ผลัก ดัน คู่ต่อสู้

9. เล่นด้วยมือ คือ ทุบ ต่อย บัด เตะลูกด้วยมือ หรือแขน

ข้อ 13 การเตะโทษ

การให้เตะโทษนั้นแยกได้เป็นสองสถาน คือ “เตะโทษโดยตรง”และ“เตะโทษโดยอ้อม”

ข้อ 14 การเตะโทษ ณ จุดโทษ

การเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ จะต้องเตะจากจุดโทษและเมื่อก่อนจะเตะผู้เล่นทุกคนนอกจากผู้เตะและผู้รักษาประตูของฝ่ายรับ ต้องอยู่ในสนามแต่นอกเขตโทษ และให้ห่างจากจุดโทษอย่างน้อย 10 หลา จากจุดเตะโทษ ผู้รักษาประตูของฝ่ายรับต้องยืน บนเส้นประตูระหว่างเสาประตูของตน จนกว่าผู้เตะ ได้เตะลูกแล้ว

ข้อ 15 การทุ่ม

เมื่อลูกทั้งลูกได้ผ่านเส้นข้างออกไปนอกสนาม ไม่ว่าจะกลับไปบนพื้นสนามหรือลอยไปในอากาศก็ตาม ให้ทุ่มลูก ณ ที่ซึ่งลูกนั้นได้ผ่านเส้นข้างออกไป การทุ่มจะทุ่มลูกไปทางไหนก็ได้ โดยผู้เล่น ของฝ่ายตรงข้ามกับผู้ที่ถูกลูกนั้นเป็นครั้งสุดท้ายเป็นผู้ทุ่ม ผู้ทุ่มในขณะที่ปล่อยลูกออกไป ต้อง หันหน้าเข้าสู่สนามและเท้าทั้งสองต้องอยู่บนเส้นข้าง หรืออยู่บนพื้นสนามนอกเส้นข้าง ผู้ทุ่มต้องใช้ มือทั้งสองทุ่มและจะต้องปล่อยให้ลูกออกจากด้านหลังและให้เหนือศีรษะของตนจะเล่นลูกนั้นได้ทันที ในเมื่อลูกเข้าไปในสนาม แต่ผู้ทุ่มจะเล่นลูกที่ตนทุ่มไปนั้นอีกไม่ได้จนกว่าลูกทุ่มนั้นจะได้ถูกผู้เล่นคนใดคนหนึ่งเสียก่อน การทุ่มลูกตรงเข้าประตูทีเดียวไม่นับเป็นประตู

ข้อ 16 การเตะจากประตู

เมื่อลูกทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูออกไปนอกสนาม นอกจากจะได้ผ่านไปในระหว่างเสาประตู ภายใต้คานประตู ไม่ว่าจะกลับไปบนพื้นสนามหรือลอยไปในอากาศก็ตาม โดยฝ่ายรุกเป็นผู้ถูกลูก นั้นเป็นครั้งสุดท้าย ให้ฝ่ายรับเป็นผู้นำลูกไปวางเตะภายในเขตประตูทางด้านที่ใกล้ลูกนั้นและต้อง เตะครั้งเดียวให้ลูกออกนอกเขตโทษ ถ้าเตะครั้งเดียวลูกไม่ออกนอกเขตโทษ ผู้เตะเมื่อเตะลูกแล้วจะ เล่นลูกนั้นซ้ำอีกไม่ได้จนกว่าลูกจะได้ถูกผู้เล่นคนใดคนหนึ่งเสียก่อน

ข้อ 17 การเตะจากมุม

เมื่อลูกทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูออกไปนอกสนาม นอกจากจะผ่านไปในระหว่างเสาประตู ไม่ จะกลับไปบนพื้นสนามหรือลอยไปในอากาศก็ตาม โดยฝ่ายรับเป็นผู้ถูกลูกนั้นเป็นครั้งสุดท้าย ให้ ฝ่ายรุกรนำลูกไปวางเตะภายในเขตมุม ณ ฐมุมใกล้กับที่ลูกได้ออกไปและต้องไม่ทำให้คันธง เคลื่อนที่ ในการเตะจากมุมนี้ ถ้าเตะทีเดียวลูกตรงเข้าประตูให้นับว่าได้ประตู ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกับผู้ เตะจากมุมนั้นจะเข้ามาอยู่ใกล้ลูกในขณะที่ผู้เตะกำลังจะเตะลูกน้อยกว่า 10 หลา ไม่ได้เว้นเสียแต่ผู้ เตะจะได้เตะให้ลูกไปได้ไกลอย่างน้อยเท่ากับระยะรอบวงของลูกจึงจะเล่นต่อไปได้ จะเล่นลูกนั้นซ้ำ อีกไม่ได้จนกว่าลูกนั้นจะได้ถูกหรือเล่นโดยผู้เล่นคนใดคนหนึ่งเสียก่อน

6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

จรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง ประมวลมาตรฐานความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพต้องประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบอาชีพปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง โดยที่ข้อบัญญัตินั้นอาจเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หรือบอกกล่าวด้วยวาจาในสังคมวิชาชีพนั้นก็ได้ ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณจะต้องได้รับโทษโดยการว่ากล่าวตักเตือน ถูกพักงาน หรือถูกยกเลิกใบประกอบวิชาชีพ ได้

จรรยาบรรณ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบการอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษา และส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ จรรยาบรรณจึงเป็นหลักความประพฤติของบุคคลในแต่ละกลุ่มอาชีพ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรม

วิชาชีพ (Profession) มีผู้ให้ความหมายไว้ เช่น วิลเบิร์ต อี มัวร์ (Wilbert E. Moore) อธิบายว่า วิชาชีพคือ การประกอบอาชีพเต็มเวลา โดยผู้ประกอบอาชีพ(Profession) อุทิศเวลาให้แก่อาชีพนั้น ๆ ผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเดียวกัน และมักมีการจัดตั้งสมาคมวิชาชีพอย่างเป็นรูปธรรม ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้และทักษะในการประกอบวิชาชีพนั้น ๆ อันเป็นผลมาจากการที่ได้รับการฝึกอบรม หรือ การศึกษาตรงตามสาขาที่ประกอบอาชีพ นอกจากนี้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องยึดมั่นอยู่กับกฎเกณฑ์ของการประกอบวิชาชีพ ปฏิบัติงานและให้บริการด้วยจิตสำนึกในวิชาชีพ ตลอดจนมีความเป็นอิสระในการประกอบวิชาชีพ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบวิชาชีพมีความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพของตนในระดับสูง

จรรยาบรรณ (Professional Ethics) เป็นสิ่งประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบวิชาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็น ลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

1. ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง ฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้
2. หลักความประพฤติที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลในแต่ละกลุ่มวิชาชีพ

จรรยาบรรณ มีความหมายต่าง ๆ ดังนี้

กู๊ด (Good,1973: 100) ได้กล่าวว่า จรรยาบรรณหมายถึง แบบมาตรฐานและหลักแห่งความดี ที่สามารถแนะนำและถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่น มาตรฐานแห่งความดีนี้เป็นแบบอย่างที่ดีงาม ถูกต้องจะถูกสร้างขึ้นโดยบุคคลหนึ่ง ๆ หรือกลุ่มสังคมหรืออาชีพหนึ่ง เพื่อเป็นแนวปฏิบัติของสมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ

จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลลดความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อ เสียง และฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน,2538: 214)

อมรา เล็กเรณสินธุ์ (2542: 97-103) กล่าวว่า จรรยาบรรณเป็นข้อกำหนดสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพที่เป็นศาสตร์ชั้นสูง มีองค์กรหรือสมาคมรองรับ จะต้องประพฤติปฏิบัติเพื่อการครองตน

และครองงาน ผู้ประกอบวิชาชีพที่ต้องศึกษาศาสตร์เฉพาะชั้นสูงที่มีจรรยาบรรณนั้นคือ เป็นผู้ทำหน้าที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

1. เป็นอาชีพที่ต้องผ่านการศึกษาเล่าเรียนระดับสูง
2. มีการคัดเลือกสรรหาบุคคลเข้ามาในวงการวิชาชีพนั้น
3. มีจรรยาบรรณหรือจริยธรรมของผู้ที่อยู่ในวงการวิชาชีพนั้น
4. มีสมาคมวิชาชีพคอยควบคุมกำกับดูแล

การกำหนดจุดมุ่งหมายของจรรยาบรรณเพื่อ 1) ให้คนที่อยู่ในวิชาชีพนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงาน 2) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริหาร 3) เพื่อรักษาชื่อเสียง เกียรติยศศักดิ์ศรีของผู้ที่อยู่ในวงวิชาชีพนั้น ๆ และ 4) การกำหนดจรรยาบรรณเป็นลายลักษณ์อักษร จะช่วยให้ผู้ประกอบวิชาชีพตระหนักในความสำคัญของวิชาชีพตน และให้ผู้รับบริการรับรู้และเข้าใจ

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2542: 28) ได้ให้ความหมายคำว่า จรรยาบรรณ คือ มาตรฐานของความประพฤติ และการใช้ดุลยพินิจทางศีลธรรมที่ว่าการกระทำของบุคคล องค์กรถูกหรือผิด สมควรหรือไม่สมควร

หลักการสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพ

1. ความรักความศรัทธาในอาชีพ

อาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพถือปฏิบัตินั้นย่อมเป็นอาชีพที่สุจริต ในการประกอบอาชีพก็ย่อมได้รับผลตอบแทนจากวิชาชีพนั้นๆ ดังนั้นความรักความศรัทธาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบวิชาชีพพึงมี เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจและกำหนดกรอบของการกระทำอันจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้า ทางหน้าที่การงานและต่อสถาบัน

2. ความซื่อสัตย์สุจริต

การดำเนินกิจกรรมต่างๆ นั้นโดยเฉพาะผู้ประกอบวิชาชีพจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในด้านการงานในหน้าที่ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงหัวหน้างาน เพื่อจะทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งระหว่างการทำงานรวมถึงภายหลังการทำงานเสร็จสิ้นไปแล้วก็ตาม

3. การให้ความเคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับหรือจรรยาบรรณในอาชีพ

อาชีพแต่ละอาชีพนี้น่อมมีกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติ จรรยาบรรณวิชาชีพเป็นตัวกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีบุคลิกลักษณะตามแบบแผนของอาชีพโดยต้องอาศัยผู้ประกอบวิชาชีพให้ความเคารพและปฏิบัติตามจึงจะบังเกิดผล

4. ยกย่องให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ

วิชาชีพแต่ละแขนงย่อมมีเกียรติ การยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพมีความสำคัญอย่างยิ่ง การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญ สร้างมิตรภาพทั้งการทำงานและเรื่องการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม เพื่อให้การประกอบอาชีพดำเนินไปอย่างไม่เกิดข้อขัดแย้งและประสบผลสำเร็จ

5. การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ

เมื่อมีวิชาชีพเกิดขึ้นการที่จะทำให้องค์กรนั้นมีความเข้มแข็ง และเป็นที่รู้จักกันมากขึ้นในสังคม จำเป็นต้องมีการรวมกลุ่มทางสังคมเพื่อฝึกกำลังสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ออกมาสู่สาธารณะชน ทำให้เกิดการก่อตัวขององค์กรเพื่อเป็นรากฐานความมั่นคงทางวิชาชีพต่อไป

การปฏิบัติตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพ

การที่บุคคลประกอบอาชีพที่จำเป็นต้องมีพร้อมทั้งประสบการณ์ความสามารถในเรื่องวิชาการแล้ว ก็ยังต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งจรรยาบรรณเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีหลักการและแนวทางปฏิบัติตามที่ถูกต้องเหมาะสมอันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและความเชื่อมั่นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การปฏิบัติตนให้อยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพจึงเปรียบเสมือนตัวชี้วัดมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีหลักปฏิบัติดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ปฏิบัติงานอย่างมีเกียรติและซื่อสัตย์ตลอดเวลาที่ได้ร่วมงานทั้งกับผู้รับบริการ และเพื่อนร่วมวิชาชีพด้วยกัน ซึ่งเป็นตัวสำคัญที่บ่งบอกถึงความจริงใจทั้งต่อหน้าและลับหลัง
2. ความเป็นกลางดำเนินกิจกรรมอย่างยุติธรรมและไม่ลำเอียง ซึ่งจะต้องปราศจากอคติหรือพิจารณาเป็นการล่วงหน้า ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในรูปแบบการแสดงออกต่อผู้รับบริการวิชาชีพและเพื่อนร่วมวิชาชีพ
3. ความเป็นอิสระการปฏิบัติงานจะต้องมีความเป็นอิสระในการที่ให้บริการทางด้านต่างๆ หรือบริการสาธารณะซึ่งการดำเนินการนั้นเป็นไปอย่างอิสระ แต่ผู้ประกอบการวิชาชีพต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่าผลประโยชน์ที่ได้รับเป็นไปอย่างถูกกฎหมาย เป็นไปตามระเบียบแบบแผนแล้วข้อตกลงที่ตั้งไว้
4. การรักษาความลับผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องให้ความนับถือธรรมชาติของความลับของข้อมูลของผู้รับบริการในการให้บริการทางวิชาชีพและข้อมูลควรได้รับการปกปิดแก่บุคคลที่ 3 โดยปราศจากการขออนุญาตเฉพาะเรื่อง หรือเป็นหลักเกณฑ์ทางกฎหมาย

มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

ผู้ประกอบการวิชาชีพถูกคาดหวังว่าจะต้องมีมาตรฐานทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพตามคุณสมบัติวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน ประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพจะถูกนำมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่โดยผู้รับบริการวิชาชีพพึงจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน มาตรฐานวิชาชีพควรจะสามารถและความระมัดระวังผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องแสดงออกในการให้บริการทางวิชาชีพด้วยความระมัดระวัง ด้วยความสามารถ และด้วยความขยันหมั่นเพียร เนื่องจาก มีหน้าที่ที่จะต้องรักษาความรู้และความชำนาญอย่างต่อเนื่อง และพฤติกรรมทางจริยธรรมผู้ประกอบการวิชาชีพจะต้องประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมตลอดเวลาและต้องรักษาชื่อเสียงที่ดีในวิชาชีพ การให้คำปรึกษาแก่ผู้รับบริการวิชาชีพอย่างเต็มความสามารถ

กล่าวโดยสรุป จรรยาบรรณ รูปแบบหนึ่งของจริยธรรมในวงการวิชาชีพเป็นข้อกำหนด กฎเกณฑ์ให้ผู้ประกอบวิชาชีพยึดถือปฏิบัติ มีประกาศิตบังคับในระดับ “พึง” คือพึงทำอย่างนั้น พึง ทำอย่างนี้ ในการทำงานทุกอาชีพย่อมจะต้องมีจรรยาบรรณที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ทุกคนมี คุณธรรมและจริยธรรมใช้เป็นหลักยึดถือในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพ จรรยาบรรณในวิชาชีพเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อผดุงเกียรติและ สถานะของวิชาชีพนั้น ผลสัมฤทธิ์หรือเป้าหมายของจรรยาบรรณและศักดิ์ศรีของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อคนและเพื่อนงาน ดังนั้นในแต่ละวิชาชีพจึงได้กำหนดจรรยาบรรณมากำหนด บทบาทหน้าที่และพฤติกรรม ของสมาชิกในวงการวิชาชีพ

ระเบียบการสอบเลื่อนขั้นของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอล

ซูชัย บัวบูชา (2536: 12-15) กล่าวว่า เพื่อให้การจัดอันดับขีดความสามารถของผู้ตัดสิน เป็นไปด้วยความถูกต้อง และให้ความยุติธรรมแก่สมาชิกผู้ตัดสินทุกคน คณะกรรมการผู้ตัดสิน สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ อาศัยอำนาจตามข้อ 20 แห่งระเบียบว่าด้วยการดำเนินกิจการ ของคณะกรรมการผู้ตัดสิน พ.ศ. 2515 เห็นควรวางระเบียบไว้ดังนี้

1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการสอบเลื่อนอันดับผู้ตัดสิน พ.ศ.2523” ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2531

2. ให้ยกเลิกระเบียบการสอบเลื่อนอันดับ พ.ศ.2523 ที่แย้งกับระเบียบนี้

3. ระเบียบนี้ใช้ปฏิบัติโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ให้ความเห็นชอบรับรอง

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อจัดอันดับขีดความสามารถของผู้ตัดสิน ให้อยู่ในอันดับที่เหมาะสมกับการปฏิบัติ หน้าที่

4.2 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และมาตรฐานของผู้ตัดสินให้ดียิ่งขึ้น

4.3 เพื่อเป็นกำลังใจแก่ผู้ตัดสินให้มีโอกาสสอบเลื่อนอันดับ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต

5. ให้คณะกรรมการผู้ตัดสินกำหนดและจัดให้มีการสอบเลื่อนอันดับปีละ 1 ครั้ง โดยการ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการ วางข้อกำหนดต่าง ๆ แล้วประกาศให้สมาชิกผู้ตัดสินทราบ ล่วงหน้า

6. การนับปริมาณงานการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหลักเกณฑ์ดังนี้

6.1 ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อนับปริมาณงานในรอบปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึง 30 กันยายน ของปีถัดไปทุก ๆ ปี

6.2 การปฏิบัติหน้าที่ที่นับเป็นปริมาณงานนั้น จะต้องไปปฏิบัติหน้าที่โดยการแต่งตั้ง หรือมอบหมายโดยคณะกรรมการผู้ตัดสิน หรือสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ยกเว้นการแข่งขัน ฟุตบอลหญิงการแข่งขันที่มีผู้เล่นบางประเภท ที่คณะกรรมการผู้ตัดสินพิจารณาแล้วไม่สมควรรับ เป็นปริมาณให้

6.3 ผู้ตัดสินที่ไปปฏิบัติหน้าที่เสร็จแล้ว จะต้องนำเสนอรายงานของการแข่งขันแต่ละคู่ตามแบบของสมาคมฟุตบอล หรือตามแบบที่คณะกรรมการผู้ตัดสินกำหนด ส่งต่อนายทะเบียนภายใน 7 วัน

6.4 การจัดผู้ตัดสินไปปฏิบัติหน้าที่ การพิจารณาผู้ตัดสินที่มีสิทธิสอบเลื่อนอันดับ กำหนดวันสอบ และการพิจารณาเกณฑ์การตัดสินคะแนนภาคปฏิบัติเป็นสิทธิของคณะกรรมการผู้ตัดสิน

7. คุณสมบัติของผู้ตัดสินอันดับที่ 3 ที่มีสิทธิสอบเลื่อนขึ้นเป็นอันดับที่ 2

7.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินเป็นเวลาติดต่อกัน 3 ปี โดยในปีแรกปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 8 ครั้ง และในปีที่ 2 จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่าปีละ 8 ครั้งติดต่อกันทั้ง 3 ปี

7.2 ผ่านการสอบสมรรถภาพประจำปี

7.3 ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีไม่น้อยกว่า 75% หรือตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

7.4 มาร่วมประชุมประจำเดือนไม่น้อยกว่า 6 ครั้งของแต่ละปี

7.5 มาร่วมฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 23 ครั้งของแต่ละปี

7.6 ชำระเงินค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

8. คุณสมบัติของผู้ตัดสินอันดับที่ 2 ที่มีสิทธิเลื่อนขึ้นเป็นอันดับ 1

8.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่าปีละ 15 ครั้ง เป็นเวลาติดต่อกัน 2 ปี

8.2 ผ่านการสอบสมรรถภาพ

8.3 ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีไม่น้อยกว่า 75% หรือตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

8.4 มาร่วมประชุมประจำเดือนไม่น้อยกว่า 6 ครั้งของแต่ละปี

8.5 มาร่วมฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 23 ครั้งของแต่ละปี

8.6 ชำระเงินค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

9. คุณสมบัติของผู้ตัดสินอันดับที่ 1 ที่มีสิทธิสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตัดสินนานาชาติ (ฟีฟ่า) แทนตำแหน่งที่ว่างลง

9.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่าปีละ 16 ครั้ง ทั้งนี้เป็นการตัดสินฟุตบอลถ้วยพระราชทาน ก. หรือฟุตบอลรองชิงชนะเลิศ ที่สมาคมเป็นผู้จัดอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน

9.2 ผ่านการสอบสมรรถภาพ

9.3 ผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีไม่น้อยกว่า 75%

9.4 มาร่วมประชุมประจำเดือนไม่น้อยกว่า 6 ครั้งของแต่ละปี

9.5 มาร่วมฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 23 ครั้งของแต่ละปี

9.6 ชำระเงินค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

10. คุณสมบัติผู้ตัดสินนานาชาติ (ฟีฟ่า) ปัจจุบันที่มีสิทธิสอบขึ้นทะเบียนต่อไป

10.1 ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินไม่น้อยกว่า 18 ครั้ง ทั้งนี้เป็นการตัดสินทั้งต่างประเทศและภายในประเทศ ตัดสินฟุตบอลถ้วยพระราชทานประเภท ก. หรือฟุตบอลชิงชนะเลิศ ที่สมาคมเป็น ผู้จัดไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง

10.2 ผ่านการสอบสมรรถภาพ

10.3 ได้คะแนนภาคปฏิบัติจากผู้ตรวจสอบไม่น้อยกว่า 75%

10.4 มาร่วมประชุมประจำเดือนไม่น้อยกว่า 6 ครั้งของแต่ละปี

10.5 มาร่วมฝึกซ้อมประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 23 ครั้งของแต่ละปี

10.6 ชำระเงินค่าบำรุงสมาชิกภาพประจำปีแล้ว

ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล

1. ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย

ประโยค สุทธิสง่า (2542) กล่าวว่าปัจจุบัน สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์มีสภาพกรรมการในการบริหาร โดยมีนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์เป็นประธาน และได้มีการบริหารแบ่งเป็นฝ่ายต่าง ๆ ดังเช่น ผ่านตัดสินฟุตบอลจะประกอบไปด้วยคณะกรรมการผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แต่งตั้งโดยนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมีวาระ 2 ปี และได้มีระเบียบวาระการดำเนินการของคณะกรรมการผู้ตัดสิน พ.ศ. 2515 โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมดำเนินการด้านการตัดสินเป็นไป โดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

2. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับสถาบันที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล

3. ส่งเสริมให้ผู้ตัดสินมีความสามารถและมาตรฐานการตัดสิน

4. ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างผู้ตัดสิน

5. เผยแพร่วิธีการเกี่ยวกับการตัดสินและกติกาฟุตบอล

6. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิธีการตัดสินกติกาฟุตบอล

7. ควบคุมดูแลผู้ตัดสินให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดี

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึง การจัดอันดับความสามารถของผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มี 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. เครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะพิจารณามอบให้แก่ผู้ตัดสิน โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งมีมารยาทอันดีงาม และเคยได้นับเครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 2 มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยการปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกัน

2. เครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 2 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะพิจารณามอบให้แก่ผู้ตัดสิน โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งมีมารยาทอันดีงาม และเคยได้รับเครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 3 มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. เครื่องหมายเกียรติคุณชั้น 3 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์จะพิจารณามอบให้แก่ผู้ตัดสินโดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย พร้อมทั้งมีมารยาทอันดีงาม ความสามารถและความร่วมมือในกิจกรรมของการตัดสินเป็นอย่างดี ทั้งนี้โดยการเสนอของ คณะกรรมการผู้ตัดสิน และมีการพิจารณาเป็นประจำทุกปี

ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น (2542; 2) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคคลที่เป็นผู้ตัดสินหรือในการสอบเลื่อนชั้นของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ ว่าจะต้องมีการทดสอบความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎกติกา ซึ่งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ได้ใช้ข้อสอบวัดความรู้ (Knowledge Test) ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดเช่นเดียวกันกับสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ได้ใช้ข้อสอบของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA Test) สำหรับการวัดสมรรถภาพทางกายของผู้ตัดสินฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International De Football Association) ได้นำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของ คูเปอร์ (Cooper) ซึ่งเรียกว่า แบบทดสอบคูเปอร์ (Cooper test) การปฏิบัติ คือ วิ่ง 2,700 เมตร ภายในเวลา 12 นาที วิ่ง 200 เมตร ภายในเวลา 32 วินาที วิ่ง 50 เมตร ภายในเวลา 7.5 วินาที มาใช้ทดสอบการเป็นผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ส่วนการวัดด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ การแต่งกาย ความคล่องแคล่ว ความกระตือรือร้น ความมั่นใจ การตัดสินใจและการปฏิบัติในการเป็นผู้ตัดสิน เป็นการวัดพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งภายนอกและภายใน รวมทั้งด้านเทคนิค กลวิธีในการดำเนิน การตัดสิน มีแนวปฏิบัติ และขั้นตอนในการดำเนินการมากมาย กล่าวคือ ตำแหน่งการยืน เมื่อลูกบอลอยู่ภายนอกการเล่น ทิศทาง และการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสินในสถานการณ์ต่าง ได้แก่ การทุ่ม การเตะ จากมุม การเตะจากประตู การเตะลูกโทษ และสิ่งสำคัญที่สุดในการตัดสินก็คือ การวินิจฉัยและควบคุมเกมการแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตาม กฎกติกา บทลงโทษ ได้แก่ พิจารณาการละเมิดกติกา การพิจารณาบทลงโทษ การควบคุมการแข่งขัน ซึ่งในการวัดผลรายการต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้ตัดสินหรือสอบเลื่อนชั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันโดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและการปฏิบัติของผู้ตัดสินตลอดจากการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในขณะที่ตัดสิน ตามหลักของการวัดผลจะใช้ แบบประเมินเป็นเครื่องมือในการวัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว

ในส่วนกรมพลศึกษา ได้มีการกำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรพลศึกษาและการกีฬา พ.ศ.2553 ไว้ดังนี้ (กรมพลศึกษา, 2553)

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐาน

1. อายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปก่อนเริ่มการฝึกอบรม
2. มีความสนใจในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา
3. มีร่างกายแข็งแรง สามารถที่จะฝึกภาคปฏิบัติและสาธิตให้นักกีฬาได้
4. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือมีคุณสมบัติพิเศษที่ได้รับการพิจารณาแล้วแต่กรณี
5. มีความยินดีที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาของประเทศ

คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมการอบรมตามหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐาน

1. อายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ก่อนเริ่มการฝึกอบรม
2. มีความสนใจในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา
3. มีร่างกายแข็งแรงไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเป็นผู้ตัดสินกีฬานั้น
4. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า หรือมีคุณสมบัติพิเศษที่จะได้รับการพิจารณาแล้วแต่กรณี
5. ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินกีฬา (ขั้นพื้นฐาน) ของกรมพลศึกษาหรือสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ หรือผ่านการอบรมจากหน่วยงานอื่นที่สมาคมหรือจากกีฬาแห่งประเทศไทยรับรอง
6. มีความยินดีที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาของประเทศ

2. ระบบจัดการผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในต่างประเทศ

สหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย (Football Federation Australia, 2015) ได้กล่าวถึง การอบรม และข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลียไว้ ดังนี้

ตาราง 7 ข้อกำหนดของการเป็นผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลออสเตรเลีย

ระดับที่ได้รับการรับรอง	รายละเอียดหลักสูตร	ข้อกำหนดเบื้องต้น
-------------------------	--------------------	-------------------

ประกาศนียบัตรการอบรม กติกาฟุตบอล (Laws of the Game Certificate) (ผู้ตัดสิน ระดับ 4 เดิม ส่วนที่ 1)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสิน กีฬาฟุตบอลจำนวน 8 ชั่วโมง ดำเนินการโดยสมาคมสาขา หรือผ่านการอนุมัติออนไลน์ โดยสหพันธ์ฟุตบอล ออสเตรเลีย	ไม่มี
ผู้ตัดสินระดับ 4 (Level 4 Junior Referee) (ผู้ตัดสิน ระดับ 4 เดิม ส่วนที่ 2)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสิน กีฬาฟุตบอลจำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและ การแข่งขันที่จัดทำโดยสมาคม สาขา	อายุไม่ต่ำกว่า 13 ปี และได้รับ ประกาศนียบัตรการอบรม กติกาฟุตบอลมาไม่เกิน 2 ปี
ผู้ตัดสินระดับ 3 (Level 3 Adult Referee)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสิน กีฬาฟุตบอลจำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและ การแข่งขันที่จัดทำโดยสมาคม สาขา	อายุไม่ต่ำกว่า 16 ปีและได้รับ การรับรองเป็นผู้ตัดสินระดับ 4
ผู้ตัดสินระดับ 2 (Level 2 Senior Referee)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสิน กีฬาฟุตบอลจำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและ การแข่งขันที่จัดทำโดยสมาชิก ของสหพันธ์ฟุตบอล ออสเตรเลีย	อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และได้รับ การรับรองเป็นผู้ตัดสินระดับ 3
ผู้ตัดสินระดับ 1 (Level 1 Elite Referee)	หลักสูตรด้านทฤษฎีการตัดสิน กีฬาฟุตบอลจำนวน 8 ชั่วโมง และหลักสูตรการปฏิบัติและ การแข่งขันที่จัดทำโดยสมาชิก ของสหพันธ์ฟุตบอล ออสเตรเลียหรือสหพันธ์ฯ	อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และได้รับ การรับรองเป็นผู้ตัดสินระดับ 2

ที่มา: Football Federation Australia, 2014

สมาคมฟุตบอลอังกฤษ (The Football Association) ได้กล่าวถึงการคัดเลือกผู้ตัดสิน การฝึกอบรม การสอน และการจัดระดับผู้ตัดสิน ไว้ในข้อกำหนดสำหรับการลงทะเบียนและการควบคุมของผู้ตัดสินของสมาคมฟุตบอลอังกฤษไว้ดังนี้

การคัดเลือกผู้ตัดสิน การฝึกอบรมและการสอบ

1. สมาคมและสมาคมในเครือจะต้องรับผิดชอบในการคัดเลือก การฝึกอบรมและการสอบผู้ตัดสิน

2. ข้อกำหนดและมาตรฐานสำหรับการฝึกอบรมผู้ตัดสินและการตรวจสอบจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาคม

3. ค่าธรรมเนียมในการฝึกอบรมผู้ตัดสินเบื้องต้นจะถูกกำหนดโดยสมาคมสำหรับ

3.1 การฝึกอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐาน

3.2 สมอลไซด์ฟุตบอล

3.3 มินิฟุตบอล

3.4 ฟุตบอลคนพิการ

4. ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานผู้สมัครทั้งหมดจะถูกตรวจสอบความเหมาะสมในการเป็น ผู้ตัดสินเบื้องต้นจาก 3 โมดูล การสอบเบื้องต้นจะรวมถึงองค์ประกอบในการเขียนและหรือแบบฟอร์ม อื่น ๆ ที่กำหนดโดยสมาคม

5. รูปแบบอื่น ๆ ทั้งหมดของการอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานจะทำสอบในช่วงสุดท้ายของการอบรม

6. อายุขั้นต่ำของผู้ที่จะสมัครในการตรวจสอบเบื้องต้นสำหรับฝึกอบรมผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน 14 ปี

7. ผู้สมัครที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการตรวจสอบเบื้องต้นที่กำหนดโดยสมาคม สามารถสมัครใหม่ได้เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคนตามที่กำหนดโดยสมาคมและสมาคมในเครือ

การจัดระดับของผู้ตัดสิน

1. สมาคมและสมาคมในเครือจะต้องจัดการจัดระดับผู้ตัดสินด้วยตนเอง โดยระยะเวลาในการจัดระดับจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน ในแต่ละปีหลังจากวันที่การตรวจสอบเบื้องต้นสิ้นสุดลงในวันที่ 31 พฤษภาคม ซึ่งในวันที่ 1 มิถุนายนในแต่ละปี ผู้ตัดสินจะได้รับการจัดระดับดังนี้

ระดับนานาชาติ-ผู้ตัดสินของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA List Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 1 (Level 1 National List Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 2 (Level 2 Panel List Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 3 (Level 3 Contributory League Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 4 (Level 4 Supply League Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 5 (Level 5 Senior County Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 6 (Level 6 County Referee)

ผู้ตัดสินระดับ 7 (Level 7 Junior County Referee) อายุ 16 ปีขึ้นไป

ผู้ตัดสินระดับ 8 (Level 8 Youth Referee) อายุ 14-15 ปี

ผู้ตัดสินระดับ 9 (Level 9 Trainee Referee) เป็นผู้ลงทะเบียนเข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้ตัดสินฟุตบอลเบื้องต้นกับสมาคมฟุตบอลในท้องถิ่น

ผู้ตัดสินระดับ 10 (Level 10 Non-Active or Referee Workforce) เป็นผู้ที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนเป็นผู้ตัดสินฟุตบอล เช่น ครู โค้ช เป็นต้น

สหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา (U.S.Soccer Federation) ได้กำหนดระดับของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินในสหรัฐอเมริกาโดยแบ่งเป็นระบบเกรดไว้ดังนี้

เกรด 12 – ผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลสหรัฐอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ	ไม่มี (สมาคมฟุตบอลประจำรัฐอาจกำหนดอายุขั้นต่ำ)
B. ตราสัญลักษณ์	ผู้ช่วยผู้ตัดสินของสหพันธ์ฯของปีปัจจุบัน
C. ระดับอำนาจหน้าที่	ผู้ช่วยผู้ตัดสินในเกมระดับเยาวชนและผู้ใหญ่ทุกเกม
D. หมายเหตุ	ต้องมีอายุขั้นต่ำ 17 ปี สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในเกม

ระดับผู้ใหญ่

เกรด 9 – ผู้ตัดสินฟุตบอลนันทนาการของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ	ไม่มี
B. ตราสัญลักษณ์	ผู้ตัดสินฟุตบอลนันทนาการของสหพันธ์ฯของปีปัจจุบัน
C. ระดับอำนาจหน้าที่	ผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินในเกมระดับนันทนาการในรุ่น

เยาวชนอายุไม่เกิน 14 ปี

เกรด 8 – ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ	ไม่มี
B. ตราสัญลักษณ์	ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฯของปีปัจจุบัน
C. ระดับอำนาจหน้าที่	ผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินในระดับรุ่นเยาวชนทั้งหมด

เกรด 7 – ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ	17 ปี
B. ตราสัญลักษณ์	ผู้ตัดสินฟุตบอลของสหพันธ์ฯของปีปัจจุบัน
C. ระดับอำนาจหน้าที่	ผู้ตัดสินในระดับเยาวชนและลีกผสมทั้งหมด และผู้ช่วย

ผู้ตัดสินในระดับผู้ใหญ่ทั้งหมดที่ต่ำกว่าดิวิชันสูงสุด

เกรด 6 – ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ	18 ปี
B. ตราสัญลักษณ์	ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ฯของปีปัจจุบัน
C. ระดับอำนาจหน้าที่	ผู้ตัดสินในระดับเยาวชนทั้งหมด และเกมระดับสมัครเล่น

ของผู้ใหญ่ในดิวิชันรอง และผู้ช่วยผู้ตัดสินในเกมระดับสูงสุดผู้ใหญ่ และถ้วยสมัครเล่น

เกรด 5 – ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ	19 ปี

B. ตราสัญลักษณ์ ผู้ตัดสินฟุตบอลรัฐของสหพันธ์ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่ ผู้ตัดสินในระดับเยาวชนและผู้ใหญ่ทั้งหมด รวมถึงดิวิชันหนึ่ง และผู้ช่วยผู้ตัดสินในลีกอาชีพ และเกมฟุตบอลถ้วยระดับนานาชาติ

เกรต 4 - ผู้ตัดสินฟุตบอลแห่งชาติของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ 23 ปี

B. ตราสัญลักษณ์ ผู้ตัดสินฟุตบอลแห่งชาติของสหพันธ์ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่ ผู้ตัดสินในทุกเกม ยกเว้นแมตช์การแข่งขันอย่างเป็นทางการในระดับนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) และผู้ช่วยผู้ตัดสิน ในแมตช์ระดับนานาชาติ

เกรต 3 - ผู้ตัดสินฟุตบอลระดับเชี่ยวชาญของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ 23 ปี

B. ตราสัญลักษณ์ ผู้ตัดสินระดับเชี่ยวชาญและผู้ตัดสินฟุตบอลแห่งชาติของสหพันธ์ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่ ผู้ตัดสินในทุกเกม ยกเว้นแมตช์การแข่งขันอย่างเป็นทางการในระดับนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

D. ต้องเป็นพลเมืองหรืออยู่อาศัยถาวรในสหรัฐอเมริกา

E. ได้รับการเชิญจากสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

เกรต 2 - ผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ 23 ปี

B. ตราสัญลักษณ์ ผู้ช่วยผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ของปีปัจจุบัน ในแมตช์ระดับนานาชาติ

C. ระดับอำนาจหน้าที่ ผู้ช่วยผู้ตัดสินในทุกเกม

D. ต้องเป็นพลเมืองสหรัฐอเมริกา

E. ได้รับการเสนอจากคณะกรรมการบริหารฟุตบอลสหรัฐอเมริกาและรับรองโดยสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

เกรต 1 - ผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติของสหพันธ์ฟุตบอลอเมริกา

A. อายุขั้นต่ำ 25 ปี

B. ตราสัญลักษณ์ ผู้ตัดสินฟุตบอลสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ของปีปัจจุบัน

C. ระดับอำนาจหน้าที่ ผู้ตัดสินในทุกเกม

D. ต้องเป็นพลเมืองสหรัฐอเมริกา

E. ได้รับการเสนอจากคณะกรรมการบริหารฟุตบอลสหรัฐอเมริกาและรับรองโดยสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

เทคนิคเดลฟาย

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) หรือ Delphi เป็นชื่อของสถาบันที่อันศักดิ์สิทธิ์ในสมัยกรีกโบราณและเป็นที่อยู่ของเทพพยากรณ์ซึ่งมีความหมายในการทำนายอนาคตหรือเหตุการณ์สำคัญได้คำว่า “เดลฟาย” จึงถูกนำมาใช้เป็นชื่อของเทคนิคการวิจัยที่ใช้ทำนายเหตุการณ์ต่างๆ หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (Consensus) ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ประยูรศรีประสาธน์, 2523: 49-50)

เทคนิคเดลฟายเริ่มอย่างมีระบบใน ปี ค.ศ. 1952 แต่ได้ถูกปิดเป็นความลับมาตลอดเนื่องจากกองทัพอากาศอเมริกัน ใช้เทคนิคนี้ในการศึกษาและวิจัยสิ่งต่างๆ ต่อมาได้มีการพัฒนาและเปิดเผย เป็นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1962 โดยโอลาฟเฮลเมอร์ (Olaf Hemer) และนอร์แมนดัลกี (Norman Dalkey) ซึ่งทั้งคู่เป็นนักวิจัยของบริษัทแรนด์ (Rand Cooperation) ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เขียนบทความเรื่อง “An Experimental Application of the Delphi Method to the Use of Experts” ลงในวารสาร Management Science ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนเมษายน 1997 ได้มีการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายประมาณ 1,000 เรื่อง (ขนิษฐาวิทยานุมาส, 2530: 24)

- ความหมายของเทคนิคเดลฟาย

ประยูรศรีประสาธน์, (2523: 49-50) อ้างอิงจาก ดูแคนนิสDucanis(1970) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ว่า “เป็นการทำนายเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆที่จะเป็นไปในอนาคตเทคนิคนี้มุ่งที่จะลดผลกระทบหรืออิทธิพลจากบุคคลอื่นในกรณีที่ต้องมีการเผชิญหน้ากันขณะเดียวกันก็เป็น การ ลดผลกระทบทางด้านความคิดระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน”

ประยูรศรีประสาธน์ (2523: 49) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายโดยสรุปว่า “เทคนิคเดลฟายคือขบวนการที่จะเสาะแสวงหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตในเรื่องเกี่ยวกับเวลาปริมาณและ หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะเป็นทั้งนี้ โดยใช้วิธีการเสาะหาความคิดเห็นด้วยการใช้แบบสอบถามแทนการเรียกประชุม”

จู๊ด (Judd 1971: 2) กล่าวถึงการวิจัยแบบเดลฟายว่า “เมื่อไรก็ตามที่ต้องการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือเมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าความสอดคล้องต่อเนื่องกันระหว่างเป้าหมาย (Goal) และวัตถุประสงค์ (Objective) เป็นสิ่งที่สำคัญแล้วเมื่อนั้นควรใช้เทคนิคเดลฟายและในด้านการศึกษานั้นเทคนิคเดลฟายยังอาจใช้ประโยชน์การหาค่านิยมที่สอดคล้องต้องกันในการประเมินผลสิ่งใดๆ”

การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายมีลักษณะสำคัญดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540 : 165-166)

1. เป็นการศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริงที่อาศัยวิธีระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในปัญหาการวิจัยนั้น ๆ
2. การรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจะให้แสดงความคิดเห็นซ้ำหลายๆ ครั้ง ด้วยการเว้นระยะเวลาในแต่ละครั้งอย่างเหมาะสมโดยยึดถือเอาคำตอบความคิดเห็นครั้งสุดท้ายเป็นหลัก

3. การแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีเขียนตอบในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งไปให้
4. การวิเคราะห์ข้อมูลมักใช้สถิติวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยทั่วไปมักใช้ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อสรุปผลและแปลผลวิจัย

กระบวนการเดลฟาย

1. การไม่เปิดเผยชื่อของผู้ให้ข้อมูล
2. การเก็บข้อมูลซ้ำ
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับการควบคุมจากผู้ดำเนินการ
4. การสรุปคำตอบของกลุ่มด้วยวิธีการทางสถิติ (Kerree,2001)

ผู้เชี่ยวชาญ

เนื่องจากเทคนิคเดลฟายเป็นการรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องที่จะศึกษา คือ ผลการวิจัยจะมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความเข้าใจในเรื่องที่จะศึกษาเป็นอย่างดี สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ที่เหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายควรมีตั้งแต่ 17 คนขึ้นไปเนื่องจากอัตราการลดลง ของความคลาดเคลื่อนมีน้อยมาก (เกษม บุญอ่อน,2522; 27-28; อ้างอิงจาก Mcmillan,1971)

ตาราง 8 แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ
(เกษม บุญอ่อน.2522: 27-28 อ้างอิงจาก Mcmillan,1971)

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	การลดลงของความคลาดเคลื่อน	การคลาดเคลื่อนที่ลดลง
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย จะใช้แบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ ที่มีโครงสร้างทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 รอบหรือมากกว่า ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้กลั่นกรองความคิดเห็นของตนอย่างละเอียดรอบคอบและมั่นใจ ในการตัดสินใจ การเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละรอบมีลักษณะดังนี้

รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำกรอบความคิดในการวิจัยที่ได้กำหนดไว้มาสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นคำตอบแบบปลายเปิดหรือแบบสัมภาษณ์ มีโครงสร้างเพื่อรวบรวมความคิดเห็นกว้าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 นี้จะใช้การสัมภาษณ์ พูดคุย สทนากับผู้เชี่ยวชาญ

รอบที่ 2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 1 ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาทำการวิเคราะห์โดยการตัดข้อความที่ซ้ำซ้อนกัน ข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยออกไป นำข้อความที่มีสาระและความคิดเห็นลักษณะเดียวกันมารวมเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนข้อความเพื่อความเหมาะสมแต่ยังคงความหมายเดิมที่เน้นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นำข้อความที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาทำเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จากนั้นส่งแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจัดลำดับความสำคัญหรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ของข้อคำถามแต่ละข้อ

รอบที่ 3 และรอบต่อ ๆ ไป สำหรับรอบที่ 3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้ในรอบที่ 2 มาทำการวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อคำถามที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน จากนั้นส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทราบเกี่ยวกับค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อคำถามที่วิเคราะห์ได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญและที่วิเคราะห์ได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญนั้น ๆ รวมทั้งคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างคำตอบของตนเองและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สำหรับนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาทำการตัดสินใจยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบของตน หากผู้เชี่ยวชาญยังยืนยันคำตอบเดิมแต่เป็นคำตอบที่มีค่าอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นต้องให้เหตุผลประกอบด้วย ส่วนรอบต่อ ๆ ไป ก็กระทำเช่นเดียวกันกับรอบที่ 3

แต่จากผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า คำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม รอบที่ 3 และรอบที่ 4 มีความแตกต่างกันน้อยมาก จึงมักตัดการดำเนินการในรอบที่ 4 ออกไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละรอบ ผู้วิจัยต้องใช้เวลาแก่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญอย่างเหมาะสม ไม่เร่งรัดเกินไป และไม่ควรทิ้งช่วงเวลายาวนานไปในการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการถามครั้งสุดท้ายเป็นผลของข้อมูลที่รวบรวมได้นำไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป ซึ่งมักจะวิเคราะห์ด้วยมัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์

ข้อดีของเดลฟาย (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548: 239-240)

1. เป็นเทคนิคที่ไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสามารถเก็บเป็นความลับได้
2. สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากได้ โดยไม่ต้องเสียเวลาจัดการประชุม ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ลดข้อจำกัดด้านการเดินทาง
3. ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญน่าเชื่อถือ เพราะผู้เชี่ยวชาญสามารถคิดเห็นได้อย่างอิสระ ไม่ถูกครอบงำทางความคิด
4. ข้อสรุปที่ได้จากเทคนิคเดลฟาย เป็นคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ เพราะผ่านการไตร่ตรองรอบคอบหลายขั้นตอน

5. เป็นกระบวนการกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์ทางความคิดเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์แม้จะไม่มีการเผชิญหน้า

6. สามารถกำหนดระดับสอดคล้องทางความคิด โดยอธิบายด้วยสถิติ

ข้อจำกัดของเดลฟาย

1. การใช้เวลาตอบแบบสอบถามหลายรอบ ทำให้ผู้เชี่ยวชาญถูกรบกวนมากเกินไป และไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามรอบต่อไป

2. การปิดกั้นมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ โดยการจำกัดกรอบความคิดผู้เชี่ยวชาญให้อยู่ภายในกรอบความคิดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเท่านั้น

3. ผู้วิจัยอาจขาดความรอบคอบหรือมีความลำเอียงในการพิจารณาวิเคราะห์คำตอบที่ได้ในแต่ละรอบ

4. มีความเป็นไปได้ที่แบบสอบถามที่ส่งไปสูญหายระหว่างทางหรือไม่ได้รับคำตอบกลับมาครบในแต่ละรอบ

5. คำตอบอาจมีความลำเอียง หากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญถูกกำหนดโดยไม่เป็นตัวแทนของประชากร

6. การวิเคราะห์เนื้อหาและการนำเสนอผลโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นงานที่ยุ่งยากและใช้เวลามากกว่ากระบวนการกลุ่มอื่น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยต่างประเทศ

วิลเลียม (Williams,2003) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Recreation educators' and practitioners' regarding program accreditation and certification เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักนันทนาการและได้รายงานมาว่า มาตรฐานวิชาชีพ เป็นเครื่องบ่งบอกถึงคุณภาพ และความมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และการให้คำแนะนำตามคุณภาพแห่งวิชาชีพนั้นๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ ก็เพื่อให้เกิดคุณภาพตามหลักการซึ่งพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านปฏิบัติการ และมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ซึ่งมาตรฐานด้านปฏิบัติการนั้นมีข้อพิจารณาในองค์ประกอบด้านประสบการณ์ ด้านความเชี่ยวชาญ และด้านกระบวนการในการทำหน้าที่ย่างเป็นขั้นเป็นตอน ส่วนมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ก็มีข้อพิจารณาในด้านการได้รับการศึกษาในระดับปริญญาเป็นหลัก ซึ่งทั้งสองมาตรฐานที่จะได้รับการรับรองนั้น ได้กำหนดระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับการมีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา
2. ระดับการมีความเข้าใจในหลักการ
3. ระดับการมีความสามารถในการนำไปปฏิบัติ

กระแสแห่งความต้องการในคุณภาพและมาตรฐานของวิชาชีพนั้นหนทางการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น ผลักดันให้มีการพิจารณาและทบทวนเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพ นักนันทนาการ ด้วยการสร้างแรงผลักดันให้เกิดการรับรองโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลว่าผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้น มีคุณสมบัติ ความรู้ และโดยเฉพาะในด้านของความสามารถในการบริหารจัดการในวิชาชีพนั้นหนทางการได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งวิชาชีพนันทนาการเป็นสาขาวิชาชีพที่มีรูปแบบการรับรองความสามารถที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่นๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้นหนทางการถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ
2. มาตรฐานด้านการศึกษา

นอกจากนี้วิลเลียมได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีวิชาชีพ คือ การมีใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพ ในสาขาวิชาชีพนั้น ซึ่งการรับรองและออกใบอนุญาตเพื่อนำไปใช้ให้เกิดการยอมรับนั้น ใบอนุญาตนั้นต้องได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานหลัก อันได้แก่ องค์กรภาครัฐ สมาชิวิชาชีพ และสถาบันการศึกษา

บาร์ทเลต และ แม็คคินนี (Bartlett and McKinney, 2004) ทำการศึกษาเรื่อง A Study of role of professional development, job attitudes, and turnover among public park and recreation employees. เพื่อศึกษาการพัฒนาบทบาทของนักวิชาชีพเกี่ยวกับทัศนคติในงานและผลการทำงาน ของผู้ที่อยู่ในสาขาอาชีพนันทนาการ โดยงานวิจัยชิ้นนี้มีกรอบแนวคิดในการศึกษาที่มาจากทฤษฎี ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และโอกาสในความก้าวหน้าทางอาชีพ ทำการศึกษาด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบอาชีพด้านนันทนาการ จำนวน 458 คน จากบริษัทตัวแทนนันทนาการจำนวน 229 แห่ง ทั่วเมืองอริโนยล์ ผลการศึกษาร้อยละ 35 ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบวิชาชีพด้านนันทนาการนั้นมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบที่หลากหลายภายใต้การควบคุมของหัวหน้างาน และร้อยละ 65 ตอบว่า ในการทำงานกับนายจ้างที่เป็นบริษัทตัวแทนนันทนาการนั้นมีอายุการทำงานโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ปี เป็นเพศหญิงร้อยละ 57 โดยร้อยละ 65 มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 85 ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพจากหัวหน้างาน โดยการสนับสนุนเข้าอบรมเพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพ ซึ่งร้อยละ 75 มีความพอใจในการได้รับการพัฒนาตามความคาดหวัง และอีกร้อยละ 15 ยอมที่จะต้องออกจากงาน แม้ว่าจะไม่มีงานรองรับก็ตามซึ่งผลสรุปของรายงานการวิจัยเรื่องนี้ได้อธิบายว่าคนส่วนใหญ่รู้สึกพอใจที่มีโอกาสได้รับการพัฒนาด้วยการอบรมเพิ่มเติม แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าบางส่วนก็เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อข้อบังคับต่างๆ ที่อาจเป็นข้อกีดขวาง ของความก้าวหน้าทางอาชีพ

ฟาง (Fang, 2004) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The reparation of New Mexico reoreationrofessional for 21st century. เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการพัฒนานักนันทนาการวิชาชีพ ในรัฐนิวเม็กซิโกให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสมาคมนันทนาการและสวนแห่งชาติ ด้วยวิธีการ สุ่มแบบสอบถามถึงผู้ที่ประกอบวิชาชีพนักนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโก เพื่อสำรวจสภาพทั่วไปในการประกอบวิชาชีพ

นักนันทนาการในปัจจุบันพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74 ในงานในวิชาชีพ นักนันทนาการแบบเต็มเวลา มีอายุการทำงานมากกว่า 9 ปีและมีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย นอกจากนี้ ผลการศึกษพบว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพนันทนาการแบบมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น มีเพียง ร้อยละ 38 ซึ่งเป็นเพศชายร้อยละ 58 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 42 และจากผลการวิจัยในครั้งนี้ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพนันทนาการในรัฐนิวเม็กซิโก นั้น มีคุณวุฒิการศึกษาด้านนันทนาการที่ตรงตามสาขาอันเป็นองค์ความรู้พื้นฐานจำเป็นในการประกอบวิชาชีพ และต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อเป็นการแสดงมาตรฐานความเป็นมืออาชีพให้เกิดการยอมรับจากผู้รับบริการและสังคมวงกว้าง

นอกจากนี้ยังพบว่าในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการนั้น มีหน่วยงานและนักวิชาการด้านนันทนาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการกำหนดมาตรฐานและคุณสมบัติด้านต่างๆ ของนักนันทนาการวิชาชีพไว้ตรงกันกับข้อกำหนดที่องค์กรนันทนาการและสวนแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (National Recreation and Park Association – NRPA) ได้กำหนดมาตรฐานเข้าสู่วิชาชีพนักนันทนาการไว้ดังนี้

1. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขานันทนาการที่ได้รับการรับรองหลักสูตรจาก NRPA หรือหากมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ในสาขานันทนาการ ที่ไม่ได้รับการรับรองหลักสูตร NRPA ต้องมีประสบการณ์ทำงานเต็มเวลาในสาขานันทนาการตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไปหรือถ้ามีวุฒิการศึกษา ในระดับมัธยมปลายต้องมีประสบการณ์การทำงานด้านนันทนาการแบบเต็มเวลาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

2. สอบผ่านการทดสอบการรับรองวิชาชีพตามที่องค์กรกำหนด เพื่อได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนันทนาการ

3. เป็นสมาชิกของ NRPA

เฮิร์ด (Hurd, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Competency Development For Entry Level Public Parks And Recreation Professionals. เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถสำหรับนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ โดยใช้เทคนิค เดลฟาย 3 รอบ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ซึ่งโดยทั่วไปหลักการวิจัยแล้วอาจดูน้อยไป แต่สำหรับเทคนิคเดลฟายนั้นสามารถยอมรับได้ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป โดยเริ่มรอบแรกด้วยแบบสอบถามด้วยข้อคำถามปลายเปิด โดยการให้กลุ่มตัวอย่างเขียนรายการความสามารถ ที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น รู้สึกว่ามีความสำคัญต่อการเป็นนักนันทนาการ และจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จ และในรอบถัดไปนำรายการคำตอบที่ได้จากรอบแรกมาพัฒนาเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเฉพาะเจาะจงด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นดังนี้คือ

- มีอายุงานไม่เกิน 5 ปี
- ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- เริ่มงานครั้งแรกด้วยตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประสานงาน หรือ หัวหน้างาน

ซึ่งการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้รับความร่วมมือจากองค์กรนันทนาการระหว่างรัฐในการส่งรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดมาให้จำนวน 50 คน และผู้วิจัยทำการส่งหนังสือเชิญได้รับการตอบกลับมา 16 คน ซึ่งยอมรับได้ รอบแรก ผู้วิจัยได้ทำรายการความสามารถของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ ที่จะช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานโดยเรียงลำดับความสำคัญตามกรอบแนวคิด แล้วทำการส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 16 ท่าน ได้ระบุรายการความสามารถรวม 181 รายการ ผู้วิจัยทำการทำการตัดคำซ้ำออกเหลือเพียง 81 รายการ แล้วทำการพัฒนาแบบสอบถามในรอบที่สอง ส่งกลับไปให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมแสดงความคิดเห็น ผลการศึกษาอธิบายว่า นักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ต้องมีความสามารถตามกรอบแนวคิด Entry Level Competency Framework : ELCF ซึ่งประกอบไปด้วยความเชี่ยวชาญ 3 ระดับด้วยความสามารถพื้นฐาน 15 ข้อ และความสามารถพิเศษอีก 53 ข้อ ซึ่งตัวอย่างความสามารถที่เป็นความสำคัญพื้นฐานของนักนันทนาการวิชาชีพหน้าใหม่ควรต้องมีประกอบด้วย

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการรับฟัง
3. ความสามารถในการประสานงาน
4. ความสามารถในการจัดการที่หลากหลาย
5. การวางตัวแบบมืออาชีพ

แอนเดอร์สัน และสโตน (Anderson And Stone, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Cultural Competencies of Park And Recreation Professionals: a Case Study of North Carolina. เพื่อศึกษาความสามารถทางวัฒนธรรมของนักนันทนาการวิชาชีพในรัฐนอร์ทแคโรไลนา อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสังคมที่มีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจำนวนผู้สูงอายุ และนอกจากนี้จำนวนของผู้ไร้ความสามารถยังเพิ่มขึ้นสูงอยู่ในระดับ 1 ต่อ 5 ซึ่งผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นักนันทนาการวิชาชีพจึงมีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องเร่งการพัฒนาความรู้และความสามารถแล้ว ความเข้าใจในวัฒนธรรมยังเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา เพราะในประเทศสหรัฐนั้นประกอบด้วยคนหลากหลายเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ และที่สำคัญตั้งอยู่บนสิทธิแห่งความเท่าเทียมกัน แต่การศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมนั้น ยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน โดยเฉพาะรัฐนอร์ทแคโรไลนา ที่มีประชากรที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมอยู่มากที่สุด ผลจากการศึกษาพบว่า เพศชายและเพศหญิง ต่างมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

โทมัสและวาร์เรน(Thomas Reilly and Warren Gregson, 2006). ได้ทำการศึกษาเรื่อง Special Populations: The Referee. เพื่อศึกษาผู้ตัดสินทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติของผู้เล่นตลอดระยะเวลาการแข่งขัน ผู้ตัดสินและผู้ช่วยทั้งสองต้องควบคุมและดูแลผู้เล่นเท่าที่สามารถจะทำได้ ผู้ตัดสินต้องวิ่งบนสนามแข่งขันด้วยระยะทางกว่า 10,000 เมตร ในระหว่างการแข่งขันแต่ละแมตช์โดยมีอัตราการเต้นของหัวใจประมาณ 160-165 ครั้งต่อนาที และหายใจเอาออกซิเจนประมาณร้อยละ 80 VO2 max และผู้ช่วยผู้ตัดสินจะวิ่งประมาณร้อยละ 75 ของระยะทางทั้งหมด

โดยมีอัตราการเต้น ของหัวใจประมาณ 140 ครั้งต่อนาที และหายใจเอาออกซิเจนประมาณร้อยละ 65 VO2 max กลุ่มผู้ตัดสินและกลุ่มผู้ช่วยผู้ตัดสินทั้งสองกลุ่มแสดงให้เห็นถึงความเหนื่อยและล้า เมื่อจบการแข่งขัน การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ทำการวิเคราะห์ด้านโภชนาการอาหาร พลังงานที่ผู้ตัดสิน ใช้ไปตลอดการแข่งขันสูงถึงทั้งหมดคือ 5600 กิโลจูล ผลของการวิจัยพบว่าทั้งผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินจะใช้พลังงานเพิ่มขึ้น เมื่อมีการเคลื่อนที่ที่ผิดตำแหน่ง ดังนั้นผู้ตัดสินมืออาชีพควรมีสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรงและมีความเตรียมความพร้อมก่อนการตัดสิน

ยูจิจิโร (Yukihiro Aoba, Masafumi yoshimura,Thakayuki miyamori and Shigeo Suzuki ,2010). ได้ทำการศึกษาเรื่อง Assessment of Soccer Referee Performance During Games. เพื่อศึกษาการประเมินสมรรถภาพของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลทั้งหมด 6 ด้าน คือ การเคลื่อนไหว ระหว่างการแข่งขัน ระยะทางการเคลื่อนที่ ความเร็วในการเคลื่อนที่ ระดับการเต้นของหัวใจ การเคลื่อนที่ ออกจาก สิ่งกีดขวาง และระยะทางจากจุดฟลาร์ การทดลองครั้งแรกได้ทำการประเมิน การกรรมการตัดสินฟุตบอล ของสมาคมฟุตบอลประเทศญี่ปุ่น การทดลองครั้งที่สองได้ประเมินทั้งผู้ตัดสินระดับนานาชาติ และผู้ตัดสินจากสมาคมฟุตบอลประเทศญี่ปุ่น และทำการประเมินระยะทาง จากจุดฟลาร์กับการกรรมการตัดสินฟุตบอล การทดลองครั้งที่ 1 ได้ศึกษาประวัติ ระยะทาง ความเร็ว ในการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน และการเต้นของหัวใจ ของผู้ตัดสิน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 14 คน (7 คนอยู่ระดับ คลาส 1 และ 7 คน อยู่ระดับ คลาส 2) อายุ ส่วนสูงและน้ำหนักของ คลาส 1 คือ 33 ปี ประสบการณ์ 12 ปี ส่วนสูง 172 และน้ำหนัก 65 กก ส่วน คลาส 2 อายุ 23 ปี ประสบการณ์ 5 ปี ส่วนสูง 175 และน้ำหนัก 66 กก การทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการแข่งขัน ทั้งหมด 14 รายการ การทดลองที่ 2 ระยะทางระหว่างกรรมการตัดสินฟุตบอลและจุดฟลาร์ กลุ่ม ตัวอย่างมีทั้งหมด 45 คน (15 คนเป็นกรรมการตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ ในปี 2006 15 คน อยู่ในคลาสที่ 1) ผลของการศึกษาพบว่า ความแตกต่างระหว่าง คลาส 1 และ คลาส 2 ของ กรรมการตัดสินฟุตบอลประเทศญี่ปุ่น แตกต่างอย่างมีนัยสัมพันธ์ด้านการหลบหลีกจากสิ่งกีดขวาง และระยะทางจากจุดฟลาร์กับจุดที่กรรมการตัดสินฟุตบอลยืน

ทาเมอร์ คาราเดอเมอร์ (Tamer Karademir,2012) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความ เหนื่อยล้าในการทำงานของกรรมการตัดสินฟุตบอลในเมือง ผลการศึกษา พบว่า การเป็นกรรมการ กีฬานอกจากมีความสามารถด้านกายภาพและความรู้เกี่ยวกับกฎของกีฬานั้น ยังต้องมีการ แสดงออกทางด้านจิตใจ และความสามารถในการปฏิบัติตลอดการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย นี้คือ กรรมการฟุตบอลภายใต้สมาคมฟุตบอลของตุรกี ทั้งหมด 272 คน โดยใช้การเลือกแบบสุ่ม ตัวอย่างเพื่อที่จะประเมินอิทธิพลของระดับความเหนื่อยล้าในการทำงานจากข้อมูลพื้นฐานทั่วไป จากการศึกษพบว่า สถานภาพ อายุของกรรมการ การพูดเย้ยหยันของคนดู ระดับการศึกษา ความสำคัญของรายได้ ความสุขของการเป็นกรรมการ และความสำคัญของการระดับการแข่งขัน ฟุตบอล มีผลต่อความเหนื่อยล้าในการทำงานของกรรมการ นอกจากนี้ การแลกเปลี่ยนความรู้จาก เพื่อนร่วมงานที่มีประสบการณ์แก่กรรมการรุ่นน้องและกรรมการรุ่นใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการรับมือ กับปัญหาในระยะยาว

ปิโรซ และคณะ (Pirooz Sayfollahpour, Farideh Ashraf Ganjooee and Reza Nikbakhsh, 2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Relationship Between Personality And Performance of Football Referees. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล งานวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัวตน 5 ระดับ คือ (extraversion) การประนีประนอม (Agreeableness) ยึดมั่นในหลักการ (Conscientiousness) มองโลก ในแง่ร้าย (Neuroticism) เปิดใจในการเรียนรู้ (Openness To Experience) และ ลักษณะของผู้ตัดสิน (Performance of Referees) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม 60 ชุด แบ่งออก 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างมาก และไม่เห็นด้วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอ้างอิง ค่าเฉลี่ย ความถี่ SD ร้อยละ และความสัมพันธ์ One Sample T-test ใช้สำหรับประเมินตัวแปร Pearson correlation ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าลักษณะบุคลิกภาพและคุณภาพการตัดสิน ของกรรมการตัดสินฟุตบอลมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางด้านการมองโลกในแง่ร้าย บุคลิกภาพการแสดงออกตัวตน การประนีประนอมและคุณภาพของกรรมการตัดสินฟุตบอล ข้อจำกัด ในการศึกษาครั้งนี้ คือ การศึกษา วัฒนธรรม ความซื่อสัตย์และความพร้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ฮัสสันต์ อิบราฮิม อาลี ฮัสสันต์ (Hassan Ibrahim Ali Hassan, 2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Using a Proposed Form For The Technical Observation To Evaluate The Performance of Football Referees During Matches. เพื่อศึกษาการใช้แบบฟอร์มสังเกตเพื่อประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินในระหว่างการแข่งขัน การศึกษาครั้งนี้เพื่อประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินระหว่างการแข่งขัน เสนอเทคนิคการสังเกตโดยขึ้นอยู่กับลักษณะของการประเมินและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกัน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านฟุตบอลและกรรมการจากสมาคมฟุตบอลอียิปต์ทั้งหมด 11 คน และ 18 ผู้เชี่ยวชาญผู้ช่วยผู้ประเมินผู้ตัดสินจากสมาคมฟุตบอลอียิปต์ เพื่อทำการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินฟุตบอลทั้ง 41 คนตลอดฤดูกาลแข่งขันและการแข่งขันรุ่นเยาวชนปี 2012 และ 2013 ผู้สังเกตได้รับแบบฟอร์มการประเมินหลังจากได้ทำการสัมภาษณ์กับผู้ช่วยผู้ประเมินผู้ตัดสิน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าแบบฟอร์มการสังเกตสามารถนำไปใช้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ทั้ง 4 แบบ คือ กฎและ กติกา สมรรถภาพ ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ ของกรรมการ และการสื่อสารระหว่างผู้ตัดสินและการควบคุมเกม ระดับชั้นของผู้ตัดสินมีความแตกต่างอย่างมีนัยสัมพันธ์

2. งานวิจัยในประเทศ

ชูชัย บัวบูชา (2536) ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลฟิฟา ตามทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะที่เป็นจริง และพึงประสงค์จกการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผนเตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ด้านบุคลิกภาพ แบบสอบถามเป็นมาตรา

ส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักฟุตบอลจำนวน 60 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 30 คน ผู้จัดการทีมจำนวน 30 คน และผู้สื่อข่าว จำนวน 30 คน จากทีมที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันและติดต่อผลการแข่งขันฟุตบอลยูคอม เอฟเอคัพ ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ.2536 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ด้านคุณสมบัติส่วนตัวที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุดเรียงตามลำดับได้แก่

1.1 เป็นผู้มีความยุติธรรมขณะตัดสิน

1.2 มีความสามารถในการตัดสินเป็นที่ยอมรับด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลใด ๆ

2. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ด้านความรู้กติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอลที่เป็นจริงมากที่สุดและที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ มีความรู้เรื่องกติกาฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ

3. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่าด้านการวางแผนการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอลที่พึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอลของตัวเองล่วงหน้า

4. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานที่พึงประสงค์มากที่สุดเรียงตามลำดับได้แก่

4.1 มีอัธยาศัยไมตรีกับคนทั่วไป

4.2 ยกย่องชมเชยผู้ร่วมงานด้วยความจริงใจ

4.3 มีความเอื้ออารี สุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัว

5. นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ตัดสินฟุตบอลฟีฟ่า ด้านบุคลิกภาพที่เป็นจริงมากที่สุดและพึงประสงค์มากที่สุด ได้แก่ พูดจาฉะฉาน ใช้ภาษาได้ อย่างถูกต้องตามกาลเทศะของบุคคลและสังคม

ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น (2542) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินชั้น 1 โดยแบ่งการประเมินเป็น 5 ด้านได้แก่ด้านบุคลิกภาพด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ ด้านการตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและควบคุมการแข่งขันด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่ด้านความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอลประจำปี 2542 จำนวน 20 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 มีค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 แสดงว่าแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในเกณฑ์ดีมากสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการจะศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าความเที่ยงตรงดังนี้

1.1 ด้านบุคลิกภาพมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.90 แสดงว่าด้านบุคลิกภาพมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

1.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 1.0 แสดงว่าการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ มีความเที่ยงตรง

1.3 ด้านการตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.81 แสดงว่าการตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีความเที่ยงตรง

1.4 ด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่มีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.90 แสดงว่าความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่มีความเที่ยงตรง

1.5 ด้านความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.86 แสดงว่าความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีความเที่ยงตรง

2. ความเชื่อมั่นแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 มีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ

0.82 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในเกณฑ์ดี

2.1 ด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 แสดงว่าด้านบุคลิกภาพมีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์ดี

2.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 แสดงว่าการดำเนินการขณะตัดสินและการใช้สัญญาณต่าง ๆ มีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์ดี

2.3 ด้านการตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 แสดงว่าด้านการตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีความเชื่อมั่นในเกณฑ์ดี

2.4 ด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 แสดงว่าความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่ มีความเชื่อมั่นในเกณฑ์ดี

2.5 ด้านความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 แสดงว่า

ด้านความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์ดี

3. ค่าความเป็นปรนัยแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 มีค่าความเป็นปรนัยรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.63 – 0.70 แสดงว่ามีค่าความเป็นปรนัยในเกณฑ์ต่ำ - เกณฑ์ยอมรับ

3.1 ด้านบุคลิกภาพมีค่าความเป็นปรนัยระหว่าง 0.73–0.86 แสดงว่าด้านบุคลิกภาพมีค่าความเป็นปรนัยในเกณฑ์ยอมรับ - เกณฑ์ดี

3.2 ด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่างๆมีค่าความเป็นปรนัยระหว่าง 0.69 – 0.75 แสดงว่าด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่างๆมีค่าความเป็นปรนัยในเกณฑ์ต่ำ- เกณฑ์ยอมรับ

3.3 ด้านการตัดสินตามกฎหมายกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีค่าความเป็นปรนัยระหว่าง 0.58 – 0.84 แสดงว่าด้านการตัดสินตามกฎหมายกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีค่าความเป็นปรนัยในเกณฑ์ต่ำ – เกณฑ์ดี

3.4 ด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางการรับผิดชอบในพื้นที่มีค่าความเป็นปรนัยระหว่าง 0.56 – 0.67 แสดงว่าความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบ ในพื้นที่มีค่าความเป็นปรนัยในเกณฑ์ต่ำ

3.5 ด้านความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเป็นปรนัยระหว่าง 0.30 – 0.42 แสดงว่าความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเป็นปรนัยในเกณฑ์ต่ำ

ไพบุลย์ เลิศวิมลรัตน์ (2543) ทำการศึกษาบุคลิกภาพผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 46 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบทดสอบอีพีพีเอส

ผลการศึกษาพบว่า

บุคลิกภาพของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีคะแนนเฉลี่ย จัดอันดับได้ดังนี้ ด้านการพึ่งตัวเอง ด้านความอดทน ด้านคบเพื่อนต่างเพศ ด้านความเป็นระเบียบ ด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการแสดงออกด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความก้าวร้าว และด้านเป็นผู้ตาม ตามลำดับ

มงคล อ่อนศรี (2548) คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีมและผู้ชมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา 100 คน ผู้ควบคุมทีม 40 คน และผู้ชม 125 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.78 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านความรู้ทั่วไปของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทฤษฎีของนักกีฬา ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 21 รอบคัดเลือก ภาค 5 ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ด้านความรู้ทั่วไปของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และด้านความสามารถในการตัดสินของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

มนตรี พิมพ์แพง (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 เป็นผู้ควบคุมทีม 15 คน นักกีฬารายวัน 160 ผู้สื่อข่าวกีฬาประจำหนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 15 คน และผู้ชมจำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ความรู้กฎกติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสินฟุตบอล ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และด้านบุคลิกภาพ ของอาจารย์ชูชัย บัวบุชา ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของกลุ่มคนตัวอย่างทั้งหมดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอล ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านความรู้กฎกติกาฟุตบอล และกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านมนุษยสัมพันธ์

ในการทำงานของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพของผู้ตัดสิน ด้านความรู้กฎกติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล ด้านคุณสมบัติส่วนตัว และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเอง

ด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเองคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากเหมือนกัน และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับ 5 จาก 5 ด้านเหมือนกัน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ ดังนี้

1. ผู้ควบคุมทีม มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกด้าน

2. กลุ่มนักกีฬาฟุตบอล มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงเหมือนกันทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านคุณสมบัติส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. กลุ่มผู้สื่อข่าวกีฬา มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันในด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน แต่ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้กติกาฟุตบอลและกีฬาฟุตบอล และด้านการวางแผน – เตรียมการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตนเองคุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่ในด้านบุคลิกภาพ ของผู้ตัดสิน คุณลักษณะที่เป็นจริงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด

4. กลุ่มผู้ชม มีทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกัน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานของผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก

พิศาล เพลาจันทร์ (2548) การสร้างแบบทดสอบพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิดระเบียบสำหรับผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้วยวิธีทัศน.

การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบการพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิดระเบียบสำหรับผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้วยวิธีทัศน เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวัดผลการพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิดระเบียบในการตัดสินกีฬาบาสเกตบอล โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบทดสอบขึ้นจำนวน 50 ข้อ แล้วทำการหาคุณภาพของแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือได้มาโดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชาการเป็นผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินบาสเกตบอลมาแล้ว จำนวน 30 คน โดยจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ โรวินลลี และ แสมเปิลตัน หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ความสอดคล้องภายในโดยใช้วิธีของคูเดอร์ –

ริชาร์ดสัน 20 ดัชนีค่าความยากง่าย ดัชนีค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน โดยวิธีของเพียร์สันผลการศึกษาคพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบทดสอบรายข้อระหว่างเนื้อหา กับแบบทดสอบ โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ โรวินลลี และ แอมเบิลตัน โดยผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 มีค่าเฉลี่ยที่ 0.93

2. ดัชนีค่าความยากง่ายของแบบทดสอบรายข้อ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำฟาล์ว จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.07 ถึง 0.97 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำผิดระเบียบ จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.93 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทั้งฉบับ 50 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.97 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44

3. ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำฟาล์ว จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ - 0.10 ถึง 0.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.15 ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำผิดระเบียบ จำนวน 25 ข้อ มีค่าตั้งแต่ - 0.40 ถึง 0.50 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งฉบับ 50 ข้อ มีค่าตั้งแต่ - 0.40 ถึง 0.05 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14

4. ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ความสอดคล้องภายใน โดยใช้วิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน 20 ของแบบทดสอบกลุ่มการกระทำฟาล์ว การกระทำผิดระเบียบ และทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.960.99 และ 0.89 ตามลำดับ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการพิจารณาการกระทำฟาล์วกับกลุ่มการพิจารณาการกระทำผิดระเบียบ มีค่าเท่ากับ 0.966 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภศิษฐ์ ชัยสาร (2548) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ชาติกีฬามวยไทยสมัครเล่นตาม ทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ชาติ นักมวย ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 การศึกษาวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ชาติกีฬามวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ชาติ นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับ สมรรถนะ 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคม และด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น ผู้ควบคุมทีม 50 คน ผู้ชู้ชาติ 20 คน นักมวย 60 คน ผู้สื่อข่าวกีฬา 20 คน และผู้ชม 150 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชู้ชาติมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ชาติ นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากและทักษะของผู้ชมก็อยู่ในระดับมากที่สุด

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชู้ชาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ชาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับมากที่สุด

3. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ชาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ชาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชู้ชาดมวยไทยสมัครเล่นตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชู้ชาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินอยู่ในระดับมากที่สุด

ประสาธ โนพันธ์ (2548) ได้ศึกษาการสร้างแบบประเมินการตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอลกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลจากสมาคมกีฬาจังหวัดขอนแก่นและผู้ตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 40 คนที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอลประจำปี 2547 ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยวิธี ของโนวินेलลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) หาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคหาค่าความเป็นปรนัย โดยใช้ผู้ประเมินจำนวน 3 คนคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและใช้แบบประเมินในการเก็บรวบรวมข้อมูลนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อหาความเที่ยงตรงความเชื่อมั่นและความเป็นปรนัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมรายข้อ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพบว่า

2.1 ด้านบุคลิกภาพในการปฏิบัติหน้าที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8658

2.2 ด้านการดำเนินการและการใช้สัญญาณมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8504

2.3 ด้านการตัดสินตามกฎหมายกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8524

2.4 ด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8730

2.5 ด้านความสัมพันธ์การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8682

2.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8622

3. ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินพบว่า

3.1 ด้านบุคลิกภาพในการปฏิบัติหน้าที่มีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าเท่ากับ 0.899, 0.850 และ 0.894 ตามลำดับ

3.2 ด้านการดำเนินการและการใช้สัญญาณมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 มีค่าเท่ากับ 0.867, 0.830 และ 0.832 ตามลำดับ

3.3 ด้านการตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 มีค่าเท่ากับ 0.845, 0.824 และ 0.899 ตามลำดับ

3.4 ด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 มีค่าเท่ากับ 0.887, 0.875 และ 0.825 ตามลำดับ

3.5 ด้านความสัมพันธ์การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 มีค่าเท่ากับ 0.804, 0.857 และ 0.801 ตามลำดับ

3.6 แบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลทั้งฉบับมีค่าความเป็นปรนัยระหว่างผู้ประเมินคนที่ 1 กับคนที่ 2 คนที่ 1 กับคนที่ 3 และคนที่ 2 กับคนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าเท่ากับ 0.862, 0.855 และ 0.852 ตามลำดับ

มนตรี เตียนพลกรัง (2551) ทำการศึกษา และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จำนวน 200 คน และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติไค-สแควร์ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.49 ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเยาวชนของชาติ คิดเป็นร้อยละ 67.74

1.2 ด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.12 ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ทำให้เป็นผู้ที่มีการตัดสินใจในเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 67.20

1.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.70 ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปปฏิบัติหน้าที่ตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 68.82

1.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 49.64 ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุดคือ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับวงศ์ตระกูลและตนเอง คิดเป็นร้อยละ 73.66

1.5 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.24 ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ทำให้มีโอกาสดำเนินการหน้าที่ในระดับนานาชาติ คิดเป็นร้อยละ 55.91

1.6 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.79 ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ มีผู้แนะนำให้เป็นผู้ตัดสินของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เนื่องจากเห็นว่ามีความรู้ความสามารถที่จะเป็นผู้ตัดสินสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการได้ คิดเป็นร้อยละ 58.06

2. เปรียบเทียบหาค่าความสัมพันธ์ของแรงจูงใจในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

2.1 แรงจูงใจระหว่างผู้ตัดสินฟุตบอลที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษาที่มีต่อการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และโดยรวมแตกต่างกัน ทุกฐาน

2.2 แรงจูงใจระหว่างผู้ตัดสินฟุตบอลที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ตัดสิน 1-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ที่มีต่อการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต และโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน

ดาร์ณี มีสมมนต์ (2551) การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติจำนวน 12 คนซึ่งได้รับคัดเลือกจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์กลุ่มทดลองได้รับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบการฝึกอบรมโดยใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์ จำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แผนการฝึกอบรมจำนวน 5 แผนแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังพูดและเขียนก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการทดลองผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองเป็น 29.92 และ 43.08 ตามลำดับจากคะแนนเต็ม 60 คะแนน

2. หลังการฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.63

ปิยะพงศ์ กุฬพงศ์พันธ์ (2553) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์”

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” กลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 คน แบ่งเป็นนักกีฬา 215 คน และผู้ควบคุมทีม 52 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 หลังจากตรวจสอบแล้วได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับมาเป็นจำนวน 267 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ค่าที่ กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ อยู่ในระดับมาก ส่วนคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่เป็นจริงตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.58 ด้านความรู้คิดเป็นร้อยละ 52.70 ด้านความสามารถคิดเป็นร้อยละ 51.57 ด้านคุณธรรมจริยธรรมคิดเป็นร้อยละ 48.01

4. ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โถมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 68.95 ด้านความรู้ คิดเป็นร้อยละ 68.76 ด้านความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 71.84 และด้านคุณธรรมจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 73.07

5. นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินด้านบุคลิกภาพ และด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความสามารถและด้านคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทัศนะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ภัทรารุณ ขาวสนิท (2554) ได้ศึกษา การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินของกรมพลศึกษา โดยเทคนิควิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย จำนวน 20 คน มีการดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และใช้แบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรฐาน ส่วนค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลของรอบที่ 3 โดยการหาค่ามัธยฐาน (Median : Md) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) และค่าสมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานค่านิยม ($|Md-Mo|$) ซึ่งมีการกำหนดว่าข้อความที่นำไปใช้ต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.50 และมีค่าสมบูรณ์ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนียมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00

ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาฐานวิชาชีพผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษา 3 ด้าน มีรายละเอียดคือ 1) มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($Md=4.53, |Md-Mo|=0.47, IR=1.48$) โดยต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยไม่จำกัดสาขาวิชา ผ่านการอบรมและทดสอบผ่านในเรื่องกฎ กติกา สมรรถภาพทางกาย การฝึกและการสอบปฏิบัติ คุณธรรมจริยธรรม จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสิน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอล และโภชนาการ โดยการอบรมควรมีผู้เข้าอบรมประมาณ 21-30 คน ในระดับมากที่สุด และปริมาณ 31-40 คน ในระดับมาก ในการอบรมแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา 7 วัน 2) มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก ($Md=4.30, |Md-Mo|=0.70, IR=1.49$) ในการรักษาสถานภาพนอกจากงานตัดสิน ต้องผ่านการฝึกซ้อมร่วมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ต้องตัดสินรายการของกรมพลศึกษา ปีละ 21-30 ครั้ง ควรมีการเลื่อนระดับการกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่กีฬามวลชลโดยต้องผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ มีประสบการณ์ตัดสิน 1 ปี มีการบันทึกและประเมินการตัดสินอยู่ ในเกณฑ์ดีและผ่านการทดสอบสมรรถภาพ 3) มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($Md=4.47, |Md-Mo|=0.26, IR=0.95$) โดยต้องมีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดียู่เสมอ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา มีความเด็ดขาด มีระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ ไม่

กลุ่มหลงอบายมุข มีความรับผิดชอบ ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย มีภาวะผู้นำ ศึกษาหาความรู้ อยู่เสมอ มีวิจารณ์ญาณ มีความสนุกสนาน ในการปฏิบัติหน้าที่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดีและมีสมาธิ

อรรถกร เวชการ (2554) ได้ศึกษาการสร้างมาตรวัดประมาณค่าสมรรถนะสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content- Validity) โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยวิธี

ทดสอบซ้ำ (Test-Retest) ห่างกัน 1 สัปดาห์และหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) โดยใช้ ผู้ประเมิน (Evaluator) 2 คนกับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 20 คน

ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพของมาตรวัดประมาณค่าสมรรถนะสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 4 ชุดมีดังนี้ 1) การดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่างๆมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหามีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.92 และมีความเป็นปรนัย 2) การตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหามีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.91 และมีความเป็นปรนัย 3) ความสมบูรณ์ของร่างกาย ตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหามีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.90 และมีความเป็นปรนัย 4) ความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 2 ผู้ตัดสินที่ 4 และประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่พื้นที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหามีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.90 และมีความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.91

กวิน บุญประโคน (2554) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก ในทัศนะของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาในสโมสรฟุตบอลต่างๆ ในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก จำนวน 224 คน แบ่งเป็นผู้ควบคุมทีมจำนวน 48 คน และนักกีฬาจำนวน 176 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)และการทดสอบค่าที (t-test)กำหนดค่า ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะของผู้ควบคุมทีม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}$ =2.58) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.78)

2. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะของนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.88$) และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33$)

3. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะของผู้ควบคุมทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะของนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะของผู้ควบคุมทีมที่มีอยู่ในอันดับ 1-4 และ 13-16 ไม่แตกต่างกัน

6. คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะของนักกีฬาที่มีอยู่ในอันดับ 1-4 และ 13-16 ไม่แตกต่างกัน

กฤษฎี มีมุข (2555) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อกำหนดสมรรถนะกรรมการ ผู้ตัดสินกีฬา (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมในการเสริมสร้างสมรรถนะกรรมการผู้ตัดสินกีฬา (3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้น (4) เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบการฝึกอบรมที่ต้องการพัฒนาขึ้นไปใช้

ขั้นตอนในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1: การกำหนดสมรรถนะสำหรับการปฏิบัติอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา ระยะที่ 2: การพัฒนารูปแบบเพื่อฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา ระยะที่ 3: การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 คนเป็นนักกอล์ฟจากสมาคมกอล์ฟ ชมรมกอล์ฟต่างๆ ภายในประเทศ และศึกษาในภาควิชาการบริหารจัดการธุรกิจกีฬากอล์ฟ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 69 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 37 คนและกลุ่มทดลอง 32 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกอบรมตามรูปแบบ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระยะที่ 4: การวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการนำรูปแบบการฝึกอบรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ต้องการพัฒนาขึ้นไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะของกรรมการผู้ตัดสินกีฬาประกอบด้วย (1) สมรรถนะทางความรู้ 3 ด้าน คือ ความรู้ทั่วไปด้านกีฬาของประเภทที่ต้องตัดสิน ความรู้ด้านกฎ กติกาข้อบังคับของกีฬาที่ต้องตัดสินและความรู้ด้านอำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬา (2) สมรรถนะด้านทักษะ 3 ด้าน คือ การสื่อสาร การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การทำงานเป็นทีม (3) ทัศนคติ 3 ด้าน คือ ความสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ความฉลาดทางอารมณ์และการควบคุมตนเอง

2. รูปแบบการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนานั้นประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) กระบวนการ โดยขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬาจากกิจกรรมการเรียนรู้ 19 ขั้นตอนของผนวกแนวทางการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่ง

3. ผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นของผู้วิจัยสามารถเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับกรรมการผู้ตัดสินกีฬาได้จริงโดยกลุ่มทดลองมีระดับคะแนนสูงกว่าหลังจากฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้ประกอบด้วย (1) ปัจจัยส่งเสริมของการฝึกอบรมมี 4 ด้าน คือ ความต้องการเข้าสู่อาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ วิทยาการ และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ (2) ปัญหาของการจัดฝึกอบรม มี 2 ด้านคือ การประเมิน และวิทยาการผู้ช่วย (3) อุปสรรคของการฝึกอบรมมี 2 ด้านคือ ผู้เรียน สถานที่และวัสดุอุปกรณ์

วัฒนา ชนชนะกุล (2556) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้ตัดสินที่มีต่อการแข่งขันฟุตบอลลีกระดับดิวิชัน 2 โซนกรุงเทพและปริมณฑล 2555 กลุ่มประชากรเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ตัดสินระดับชั้นฟีฟ่า(FIFA) จำนวน 15 คน ผู้ตัดสินระดับชั้น 1 จำนวน 76 คน ผู้ตัดสินระดับชั้น 2 จำนวน 23 คน และผู้ตัดสินระดับชั้น 3 จำนวน 111 คน รวมทั้งสิ้น 225 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

ความคิดเห็นของผู้ตัดสินที่มีต่อการแข่งขันฟุตบอลลีกระดับดิวิชัน 2 โซนกรุงเทพและปริมณฑล 2555 โดยจำแนกออกเป็น 7 ด้าน

1. ด้านความปลอดภัยของสนามแข่งขัน ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.59

2. ด้านความปลอดภัยของผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.96

3. ด้านนักกีฬา ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.18

4. ด้านหัวหน้าผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.58

5. ด้านกองเชียร์ ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.98

6. ด้านการเมือง ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.26

7. ด้านค่าตอบแทนผู้ตัดสิน ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ผู้ตัดสินที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ผู้ตัดสินชั้นฟีฟ่า (FIFA) ชั้น 1 ชั้น 2 และชั้น 3 ทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.57

ตาราง 9 (ต่อ)

ผู้แต่ง/ปี	ผู้ ตัดสิน	ผู้ ฝึกสอน	กีฬา	สถาบัน	ตัวแปรต้น/สมรรถนะ												
					การ สื่อสาร	ยุติธรรม	บุคลิก ภาพ	การ ตัดสินใจ	สมรรถภาพ	ประสบการณ์	คุณธรรม	ปฏิบัติ หน้าที่	ความรู้ กติกากา	จรรยาบรรณ	เจต คติ	team work	มนุษย สัมพันธ์
ชิตชนกศรีสวัสดิ์ 56	✓		บาสเกตบอล	มศว		✓	✓				✓	✓	✓	✓			
ชูชัย บัวบูชา 36	✓		ฟุตบอล	มศว			✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓
กวิณ บุญประโคน 54			ฟุตบอล	มศว			✓		✓		✓	✓		✓	✓		
มนัสภูมิศาสนศาสตร์ 50		✓	รักบี้	มศว							✓		✓	✓	✓		
มนตรี พิมพ์แพง 48	✓		ฟุตบอล	มศว			✓		✓		✓		✓	✓	✓		✓
อรรภากร เวชการ 54	✓		ฟุตบอล	ม.เกษตร			✓		✓			✓	✓		✓	✓	✓
ประสาธ โนนพันธ์ 48	✓		ฟุตบอล	ม.ขอนแก่น			✓		✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
ทวีทรัพย์เขยฝักแฉ่น 42	✓		ฟุตบอล	ม.ราม			✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ภาณุพงษ์ จำปา 54		✓	ฟุตบอล	จุฬา							✓	✓	✓	✓	✓		
ภัทรารุณชาวสนธิ 54	✓		ฟุตบอล	จุฬา		✓			✓		✓	✓	✓	✓	✓		
Pirooz Sayfollahpour et al 2013	✓		ฟุตบอล	International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences			✓				✓	✓		✓			

ตาราง 9 (ต่อ)

ผู้แต่ง/ปี	ผู้ ตัดสิน	ผู้ ฝึกสอน	กีฬา	สถาบัน	ตัวแปรต้น/สมรรถนะ												
					การ สื่อสาร	ยุติธรรม	บุคลิก ภาพ	การ ตัดสินใจ	สมรรถภาพ	ประสบการณ์	คุณธรรม	ปฏิบัติ หน้าที่	ความรู้ กติกากา	จรรยาบรรณ	เจต คติ	team work	มนุษย สัมพันธ์
Thomas Reilly <i>et al</i>	✓		ฟุตบอล	Liverpool John Moore's University					✓			✓					
Yukihiro Aoba 2010	✓		ฟุตบอล	Technical Analysis					✓								
Alexander Henderson 2014	✓		ฟุตบอล	Procedia Engineering									✓				
Jose Antonio Casajus 2007	✓		ฟุตบอล	Journal of Science and Medicine in Sports					✓								
Przemysław Pietraszewski et al 2014	✓		ฟุตบอล				✓	✓				✓					
Hassan Ibrahim et al 2013	✓			Journal of American Science								✓					

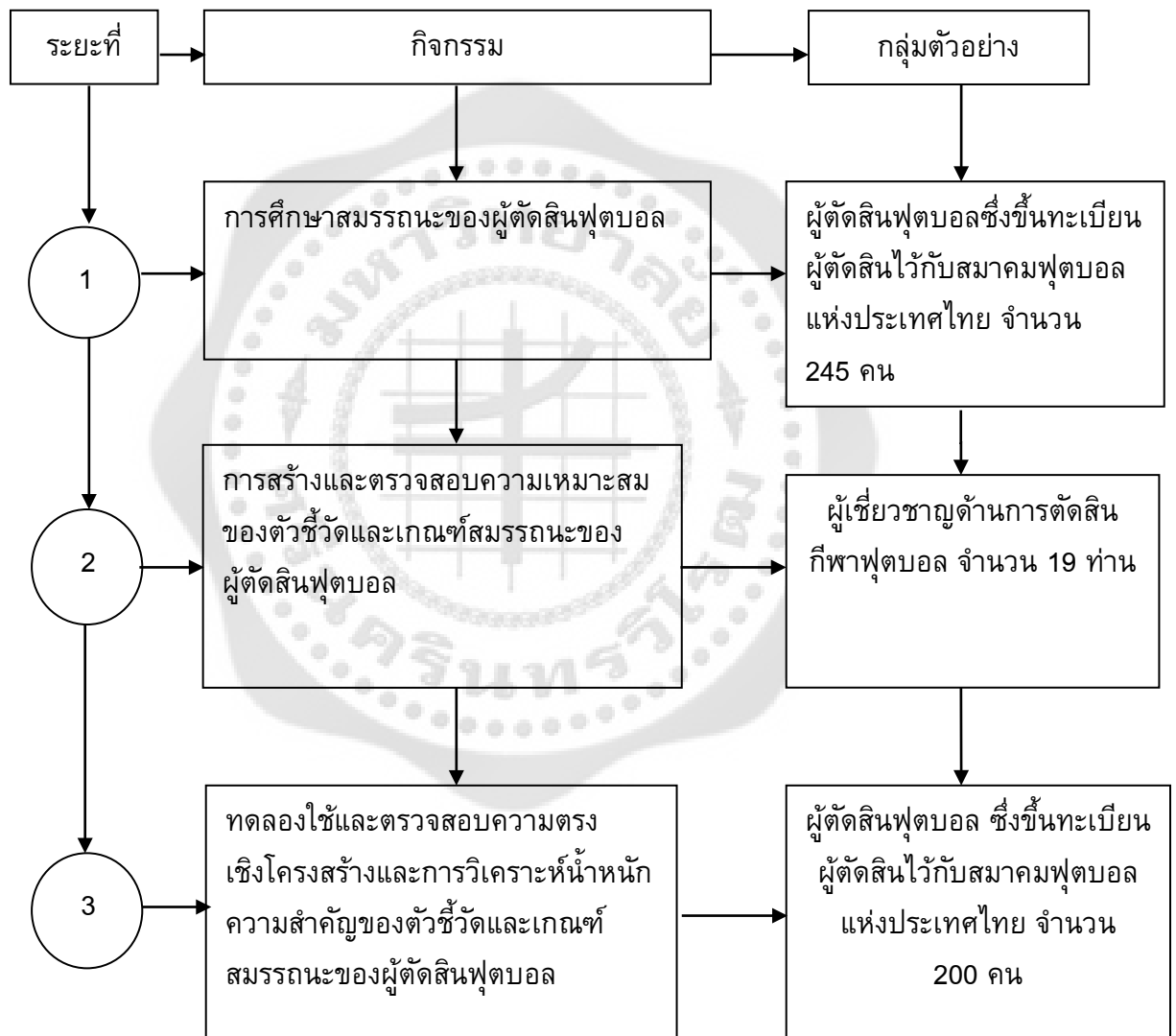
จากตารางวิเคราะห์และสังเคราะห์สมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬา สรุปได้ว่า สมรรถนะที่สำคัญของผู้ตัดสินประกอบด้วย การมีความรู้ในกติกากาการตัดสิน มีจรรยาบรรณในการทำหน้าที่และมีบุคลิกภาพที่ดีเพื่อให้มีความน่าเชื่อถือขณะปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก รองลงมา คือ การปฏิบัติหน้าที่ควรทำอย่างเต็มความสามารถ และมีสมรรถภาพที่ดีพร้อมสำหรับทำการตัดสิน มีคุณธรรมในการตัดสินและต้องรู้จักการทำงานเป็นทีม ความยุติธรรมไม่เข้าข้างทีมใดทีมหนึ่ง ตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลในครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development) แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ซึ่งแต่ละขั้นดำเนินการดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

การวิจัยในระยะนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้กรอบความคิดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 6 ด้าน มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนกลาง 290 คน ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 113 คน ส่วนภาคเหนือ 65 คน ส่วนภาคใต้ 62 คน จำนวน 530 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ ได้จำนวน 245 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม กลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สืบหาจำนวนผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ มีผู้ตัดสินฟุตบอลรวมทั้งสิ้นประมาณ 530 คน
2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (ปกรณ์ ประจันบาน. 2552: 117 – 118) ที่จำนวนประชากร 530 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 คน และวางแผนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยเพิ่มจำนวนตัวอย่างประมาณร้อยละ 10 – 25 ได้กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้นจำนวน 245 คน
3. การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยทำการจำแนกออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้
4. ดำเนินการสุ่มผู้ตัดสินฟุตบอลจำแนกตามสัดส่วนของแต่ละส่วนโดยการจับสลาก ส่วนกลาง ได้ 105 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 70 คน ภาคเหนือ ได้ 35 คน และภาคใต้ ได้ 35 คน ได้ผู้ตัดสิน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 245

ตาราง 10 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสัดส่วน

รายการ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ส่วนกลาง	290	105
2. ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	113	70
3. ส่วนภาคเหนือ	65	35
4. ส่วนภาคใต้	62	35
รวม	530	245

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สร้างแบบสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184) สร้างขึ้นโดยใช้กรอบความคิดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย
2. ด้านบุคลิกภาพ
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่มีต่อสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลเพิ่มเติมจากตอนที่ 1

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัด

3.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184) จากเอกสารและตำราทางด้านการศึกษา และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ผู้วิจัยทำการศึกษาและกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้กรอบความคิดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย
2. ด้านบุคลิกภาพ
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่
5. ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.3 ผู้วิจัยทำการนิยามความหมายของสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลซึ่งใช้กรอบความคิดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 183 – 184)

3.4 สร้างข้อคำถามในแบบวัดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอล ทั้ง 6 ด้านตามประเด็น ที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกายจำนวน 16 ข้อ
2. ด้านบุคลิกภาพจำนวน 19 ข้อ
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรมจำนวน 13 ข้อ
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่จำนวน 23 ข้อ
5. ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินจำนวน 14 ข้อ
6. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวน 13 ข้อ

3.5 ผู้วิจัยนำแบบวัดที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ระหว่าง 0.6 – 1.0

3.6 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดทำแบบวัดขึ้นใหม่เพื่อนำไปทดลองใช้ (Try out)

3.7 นำแบบวัดของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินไปทดลองใช้กับผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ(Reliability) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.9595

3.8 ปรับปรุงข้อคำถาม ตรวจสอบคุณภาพและจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษасรรณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งได้จากสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินฟุตบอลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจรายชื่อผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคเหนือ และส่วนภาคใต้

2. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการสุ่มได้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

3. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมการวิจัยพร้อมแบบสอบถามสรณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลจัดส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์

4. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานไปยังสมาคมฟุตบอลเพื่อขอความอนุเคราะห์การตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้ตัดสินฟุตบอลจัดส่งแบบวัดกลับคืนประมาณ 1 เดือน ซึ่งหากล่าช้าหรือยังไม่สามารถจัดส่งแบบวัดกลับคืนให้แก่ผู้วิจัยได้ ผู้วิจัยจะทวงถามทางไปรษณีย์อีก 1 รอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษасรรณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งได้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินฟุตบอลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

1.1 ให้คะแนน 1 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

1.2 ให้คะแนน 2 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อย

1.3 ให้คะแนน 3 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.4 ให้คะแนน 4 คะแนนเมื่อตอบว่ามีความคิดเห็นในระดับมาก

1.5 ให้คะแนน 5 คะแนนเมื่อตอบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

2. ผู้วิจัยรวมคะแนนทั้งหมด แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้
(บุญชมศรีสาธา, 2540: 100)

- 3.1 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
- 3.2 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 ถึง 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
- 3.3 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 3.4 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 ถึง 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
- 3.5 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 ถึง 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ระยะที่ 2 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาฟุตบอล จำนวน 19 คน จำแนกเป็น

1. ผู้ตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน
2. ผู้ตัดสินฟุตบอลในประเทศ ระดับชั้น 1 จำนวน 12 คน

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 1.1 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสมรรถภาพทางกาย
 - 1.2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องบุคลิกภาพ
 - 1.3 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคุณธรรมจริยธรรม
 - 1.4 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการปฏิบัติหน้าที่
 - 1.5 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
 - 1.6 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในข้อ 1 เพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการ

วิจัย

3. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีในข้อ 1 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่จำเป็น ของผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 6 ด้านในระยะที่ 1 มาดำเนินการสังเคราะห์ร่วมกันเพื่อยกร่างตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

4. นำร่างตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลในประเทศไทยที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 19 ท่าน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นโดยการตอบแบบสอบถามซึ่งผู้เชี่ยวชาญ มีคุณสมบัติ ดังนี้

4.1 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ (FIFA) โดยมีประสบการณ์เป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า 3 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 7 ท่าน

4.2 เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินฟุตบอล ระดับชั้น 1 โดยมีประสบการณ์ เป็นผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศ ไม่น้อยกว่า 5 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 12 ท่าน

5. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาสรุปและนำไปปรับปรุงแก้ไขร่างตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

6. นำร่างตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

7. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) และค่าผลสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยมนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อตัดสินผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญว่าตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยเกณฑ์ค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50

8. ปรับปรุงแก้ไขตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีก 1 รอบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์

9. จัดพิมพ์เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสินของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปทดลองใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลซึ่งทำการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
จำแนกออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเก็บรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะ
ของผู้ตัดสินฟุตบอล

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสิน
ฟุตบอล แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด
เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

แบบประเมินที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทั้ง 2 ตอน มีขั้นตอนการสร้าง
ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ลัวัน สายยศ และอังคณา
สายยศ, 2538: 183 – 184) จากเอกสาร และตำราทางด้านการวิจัยทางการศึกษา และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง

1.2 ผู้วิจัยทำการศึกษาร่างตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล เพื่อ
กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 ผู้วิจัยลงมือสร้างข้อคำถามตามรายการของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้
ตัดสินฟุตบอล จำนวน 23 ข้อ คำถามมีลักษณะเป็นข้อความที่ใช้ประกอบคำตอบของแบบมาตรา
ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสม
น้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด ครอบคลุมเนื้อหาตามนิยามศัพท์เฉพาะของตัวชี้วัดและเกณฑ์
สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

1.4 นำข้อคำถามพร้อมแบบประเมินความเหมาะสมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการ
วิจัยทางพลศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการ
คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยคัดเลือก
ข้อคำถาม ในแบบประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลเพื่อ
นำไปใช้ต่อไป

1.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 จัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะนำไปใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยรวมคะแนนทั้งหมด แล้วนำค่ามัธยฐาน (Median: Md) และค่าฐานนิยม (Mode : Mo) คำนวณหาค่าเฉลี่ย ที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้ (ศุภกร ประทุมถิ่น. 2551: อ้างอิงจาก. Best.1970)

1.1 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

1.2 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

1.3 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

1.4 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย

1.5 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างมัธยฐาน (Median : Md) กับค่าฐานนิยม (Mode : Mo) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาข้อความได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (เทวิล ศรีสองเมือง. 2551: อ้างอิงจาก Dalkey and Helmer. 1963.)

4. ในกรณีคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยจะดำเนินการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Synthesis)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการนำตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลไปทดลองใช้ประเมินผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลจริง โดยนำผลการประเมินมาเพื่อใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ส่วนภาคใต้ จำนวน 400 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคใต้ และส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจำนวน 200 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ คือ แบบประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล จำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามการรับรู้ของผู้ตัดสินฟุตบอล แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 183 – 184) จำแนกเป็น 6 สมรรถนะประกอบด้วย

1. สมรรถนะที่ 1 สมรรถภาพทางกาย
2. สมรรถนะที่ 2 บุคลิกภาพ
3. สมรรถนะที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม
4. สมรรถนะที่ 4 การปฏิบัติหน้าที่
5. สมรรถนะที่ 5 ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
6. สมรรถนะที่ 6 จรรยาบรรณวิชาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลเพิ่มเติมจากตอนที่ 1 อย่างอิสระ จำนวน 1 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมิน

2.1 ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 183 – 184) จากเอกสาร และตำราทางด้านการวิจัยทางการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ผู้วิจัยนำเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยจำแนกออกเป็น 6 ด้าน มาสร้างเป็นแบบประเมิน ได้แก่

1. สมรรถนะที่ 1 สมรรถภาพทางกาย
2. สมรรถนะที่ 2 บุคลิกภาพ
3. สมรรถนะที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม

4. สมรรถนะที่ 4 การปฏิบัติหน้าที่
5. สมรรถนะที่ 5 ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
6. สมรรถนะที่ 6 จรรยาบรรณวิชาชีพ

2.3 ผู้วิจัยทำการนิยามความหมายเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิด ของลิเคิร์ท (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538: 183 – 184)

2.4 สร้างข้อคำถามในแบบประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ทั้ง 6 ด้านตามประเด็นที่กำหนดไว้

2.5 ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินฟุตบอล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ

2.6 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดทำแบบประเมินขึ้นใหม่พร้อมที่จะนำไปทดลองใช้

2.7 นำแบบประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลไปทดลองใช้ประเมินกับผู้ตัดสินฟุตบอล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน เพื่อคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้งฉบับด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.9761

2.8 ปรับปรุงข้อคำถามและจัดทำแบบประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการประเมินตามเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมการประเมินเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลพร้อมแบบประเมินจัดส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์
3. ผู้วิจัยจะใช้เวลาในการรอการส่งแบบประเมินกลับคืนประมาณ 1 เดือน ซึ่งหากล่าช้าหรือยังไม่สามารถจัดส่งแบบประเมินกลับคืนให้แก่ผู้วิจัยได้ ผู้วิจัยจะทวงถามทางไปรษณีย์อีก }
1 รอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อใช้ในการคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

- 1.1 ให้คะแนน 1 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อเกณฑ์สมรรถนะนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 1.2 ให้คะแนน 2 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อเกณฑ์สมรรถนะนั้นในระดับน้อย
- 1.3 ให้คะแนน 3 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อเกณฑ์สมรรถนะนั้นในระดับปานกลาง
- 1.4 ให้คะแนน 4 คะแนนเมื่อตอบว่ามีการรับรู้ต่อเกณฑ์สมรรถนะนั้นในระดับมาก
- 1.5 ให้คะแนน 5 คะแนนเมื่อตอบว่า มีการรับรู้ต่อเกณฑ์สมรรถนะนั้นในระดับมากที่สุด

2. ผู้วิจัยรวมคะแนนทั้งหมด แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2540: 100)

- 3.1 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 ถึง 1.49 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามสมรรถนะนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 3.2 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 ถึง 2.49 หมายถึงผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามสมรรถนะนั้นในระดับน้อย
- 3.3 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 ถึง 3.49 หมายถึง ผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามสมรรถนะนั้นในระดับปานกลาง
- 3.4 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 ถึง 4.49 หมายถึงผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามสมรรถนะนั้นในระดับมาก
- 3.5 ได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 ถึง 5.00 หมายถึงผู้ตัดสินมีผลการประเมินตามสมรรถนะนั้นในระดับมากที่สุด

4. นำผลการประเมินตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวโดยใช้วิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment)

5. ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 144)

- 5.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .81 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- 5.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .61-.80 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

5.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .41-.60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

5.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .20-.40 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

5.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และวิเคราะห์ เพื่อกำหนดน้ำหนักความสำคัญของมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อการประเมินตัวชี้วัด และเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

การศึกษา สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนภาคกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 245 คน จำแนกสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ไว้จำนวน 6 ด้าน ผลเป็นดังนี้

ตาราง 11 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้าน สมรรถภาพทางกาย (N = 245)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย			
1. เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย	4.36	0.65	มาก
2. เป็นผู้มีการวางแผนฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายของตนเอง	4.24	0.68	มาก
3. เตรียมวัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกายและ การตัดสินฟุตบอลของตนเองไว้ล่วงหน้า	4.38	0.66	มาก
4. เป็นผู้มีการออกกำลังกายทุกวันอย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.67	มาก
5. เป็นผู้มีการฝึกด้วยน้ำหนักเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้ออย่างสม่ำเสมอ	4.09	0.77	มาก
6. รู้จักยืดหยุ่นแบบฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกายและการตัดสิน ฟุตบอลของตนเองให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง	4.35	0.68	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. มีการทดสอบจับเวลาในการวิ่งทุกสัปดาห์	4.00	0.93	มาก
8. ตรวจสอบสภาพของวัสดุอุปกรณ์ก่อนและหลังการฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกายและการตัดสินใจฟุตบอลเสมอ	4.24	0.75	มาก
9. เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความทนทาน ของระบบไหลเวียนของโลหิต	4.16	0.75	มาก
10. เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านพลังของกล้ามเนื้อ	4.09	0.80	มาก
11. เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความเร็วและ ความว่องไว	4.20	0.74	มาก
12. เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านการใช้ออกซิเจน สูงสุด	4.09	0.79	มาก
13. เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านการไม่ใช้ออกซิเจน	3.82	0.95	มาก
14. เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องตัว	4.23	0.68	มาก
15. เป็นผู้มีสมรรถภาพทางด้านจิตใจที่มั่นคงแน่วแน่	4.37	0.61	มาก
16. เป็นผู้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว	4.42	0.61	มาก
รวม	4.21	0.10	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้ตัดสินใจฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของ ผู้ตัดสินใจฟุตบอล ด้านสมรรถภาพทางกาย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินใจต้องเป็นผู้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการตัดสินใจ อย่างรวดเร็ว ค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.61) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินใจต้องเตรียม วัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกายและการตัดสินใจฟุตบอลของตนเองไว้ล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.66) และผู้ตัดสินใจต้องเป็นผู้มีสมรรถภาพทางด้านจิตใจ ที่มั่นคงแน่วแน่ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.61)

ตาราง 12 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านบุคลิกภาพ (N = 245)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ			
1. วางตนได้อย่างเหมาะสมทั้งในและนอกสนามแข่งขัน	4.47	0.61	มาก
2. เป็นผู้มีการแต่งกายเรียบร้อยในการปฏิบัติหน้าที่ทั้งในสนามและนอกสนาม	4.49	0.58	มาก
3. เป็นผู้มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด	4.47	0.62	มาก
4. เป็นผู้มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวอยู่ตลอด	4.42	0.57	มาก
5. เป็นผู้ใช้สายตาแสดงความเป็นมิตร และสุภาพ	4.43	0.65	มาก
6. เป็นผู้มีรูปร่างสมส่วนไม่อ้วนหรือผอมเกินไป	4.18	0.76	มาก
7. เป็นผู้แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน	4.41	0.59	มาก
8. เป็นผู้มีความมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทุกคน	4.58	0.58	มากที่สุด
9. เป็นผู้แสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย ทางกาย วาจา และจิตใจ	4.53	0.56	มากที่สุด
10. เป็นผู้สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี	4.46	0.55	มาก
11. เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการเป็นผู้ตัดสิน	4.56	0.56	มากที่สุด
12. เป็นผู้มีความมั่นใจอย่างสูงในขณะที่ทำการตัดสิน	4.47	0.57	มาก
13. เป็นผู้มีความร่าเริงแจ่มใส ทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน	4.46	0.60	มาก
14. เป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินฟุตบอล	4.58	0.54	มากที่สุด
15. เป็นผู้มีลักษณะท่าทางสง่างามทั้งขณะตัดสินและนอกเวลาการตัดสิน	4.35	0.62	มาก
16. เป็นผู้มีความสุขและรอบคอบ	4.32	0.60	มาก
17. เป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนทั้งในและนอกสนาม	4.53	0.56	มากที่สุด
18. เป็นผู้มีความเอื้ออารี	4.51	0.58	มากที่สุด
19. เป็นผู้มีความสุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัว	4.51	0.58	มากที่สุด
รวม	4.46	0.05	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทุกคน และเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินฟุตบอล ค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.58) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบในการเป็นผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.56) และ ผู้ตัดสิน ต้องเป็นผู้แสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย ทางกาย วาจา และจิตใจ และเป็นผู้มีความอ่อนน้อม ถ่อมตนทั้งในและนอกสนาม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.56)

ตาราง 13 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณธรรมจริยธรรม (N = 245)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม			
1. เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม	4.67	0.50	มากที่สุด
2. เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้	4.65	0.56	มากที่สุด
3. เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน	4.56	0.57	มากที่สุด
4. เป็นผู้ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่	4.57	0.57	มากที่สุด
5. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.63	0.55	มากที่สุด
6. เป็นผู้มีความใจเสียสละและให้ความช่วยเหลือต่อส่วนรวม	4.58	0.55	มากที่สุด
7. เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ	4.56	0.58	มากที่สุด
8. เป็นผู้รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน	4.58	0.56	มากที่สุด
9. เป็นผู้ระเบียบวินัยในตนเอง	4.51	0.61	มากที่สุด
10. เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสมาคมอย่างเคร่งครัด	4.45	0.64	มาก
11. เป็นผู้มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค	4.49	0.56	มาก
12. เป็นผู้มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง	4.62	0.53	มากที่สุด
13. เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา	4.58	0.58	มากที่สุด
รวม	4.57	0.03	มากที่สุด

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่ามีสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.50) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.56) และผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.55)

ตาราง 14 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านการปฏิบัติหน้าที่ (N = 245)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่			
1. เป็นผู้มีการวินิจฉัยและประยุกต์ใช้กติกาเป็นอย่างดี	4.48	0.58	มาก
2. เป็นผู้มีการตรวจสอบความพร้อมของสนามและอุปกรณ์การแข่งขัน ได้อย่างเหมาะสม	4.49	0.58	มาก
3. เป็นผู้มีความสามารถในการตัดสินเป็นที่ยอมรับของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม	4.34	0.63	มาก
4. มีการประชุมและมอบหมายหน้าที่ก่อนการตัดสิน	4.47	0.59	มาก
5. เป็นผู้มีการใช้คำพูดได้ชัดเจน เด็ดขาดและน่าเชื่อถือ	4.41	0.62	มาก
6. เป็นผู้มีความรู้ในทักษะและวิธีการผู้เล่น	4.39	0.62	มาก
7. ดำเนินการลงโทษและตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสม	4.43	0.61	มาก
8. ศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.44	0.60	มาก
9. เป็นผู้ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิน	4.39	0.65	มาก
10. เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาทางกายได้ถูกต้อง	4.41	0.61	มาก
11. เข้าใจพื้นฐานของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีมเป็นอย่างดี เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสิน	4.45	0.58	มาก
12. เป็นผู้มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินได้ดี	4.40	0.62	มาก
13. สนใจและเข้มงวดต่อการใช้กติกา	4.42	0.60	มาก
14. นำความรู้มาประกอบการตัดสินใจมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสิน	4.51	0.57	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
15. เมื่อทำการตัดสินผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับความผิดพลาดนั้น	4.58	0.59	มากที่สุด
16. เป็นผู้มีการพิจารณาอนุญาตในการปล่อยให้ได้เปรียบของการเล่น	4.41	0.61	มาก
17. เป็นผู้มีการดูแลและเอาใจใส่นักกีฬาทั้งสองฝั่ง	4.50	0.61	มากที่สุด
18. สามารถปรับตัวในการร่วมงานกับผู้ช่วยผู้ตัดสิน	4.50	0.56	มากที่สุด
19. มีการแจ้งสัญญาณมือได้ถูกต้องและชัดเจน	4.53	0.55	มากที่สุด
20. มีทิศทางกริ่งและระบบกริ่งแยงมุมในการตัดสินได้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติ	4.41	0.64	มาก
21. สัญญาณการใช้นกหวีดที่ถูกต้อง ทันทุกเหตุการณ์ และสามารถหยุดเกมการแข่งขันได้ทันที	4.49	0.62	มาก
22. เป็นผู้มีการเคลื่อนไหวด้วยความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง ทันต่อเหตุการณ์	4.45	0.60	มาก
23. สามารถควบคุมเกมการแข่งขันให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี	4.47	0.60	มาก
รวม	4.45	0.03	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินเมื่อทำการตัดสินผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับความผิดพลาดนั้น มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.59) รองลงมา ได้แก่ ผู้ตัดสินต้องมีการแจ้งสัญญาณมือได้ถูกต้องและชัดเจน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) และผู้ตัดสินต้องนำความรู้มาประกอบการตัดสินใจมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.57)

ตาราง 15 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน (N = 245)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน			
1. เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องกฎกติกาฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ	4.41	0.64	มาก
2. เป็นผู้ที่จบการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี	4.41	0.88	มาก
3. เป็นผู้ที่ควรจบการศึกษาทางพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.27	0.91	มาก
4. เป็นผู้มีความรู้และความสามารถเป็นวิทยากรการตัดสินฟุตบอลได้ แนะนำกติกาฟุตบอลแก่ผู้อื่นได้ มีหลักการและอุดมคติที่ดีต่อการตัดสินฟุตบอล	4.33	0.72	มาก
5. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขันที่มีได้ระบุไว้ในกติกาอย่างชัดเจนโดยยึดกติกาเป็นหลัก	4.40	0.65	มาก
6. เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขัน	4.27	0.70	มาก
7. เป็นผู้ติดตามความเคลื่อนไหวในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ	4.43	0.62	มาก
8. เป็นผู้สนใจและศึกษาความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการตัดสิน	4.38	0.66	มาก
9. เป็นผู้ศึกษาสภาพภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของสนามก่อนที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ตัดสิน	4.28	0.71	มาก
10. เป็นผู้ศึกษาและทบทวนกฎกติกาและเกมการเล่นอยู่เสมอ	4.39	0.66	มาก
11. เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการและดำเนินการแข่งขัน	4.36	0.67	มาก
12. เป็นผู้ศึกษาเทคนิคการเล่นของนักกีฬาและทีมเพื่อประโยชน์ต่อการตัดสิน	4.31	0.69	มาก
13. เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องโภชนาการ	4.07	0.74	มาก
14. เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บ	4.05	0.74	มาก
รวม	4.31	0.08	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่ามีสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.08) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.62) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องกฎกติกาฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ และเป็นผู้ที่จบการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.64) และผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขัน ที่มีได้ระบุไว้ในกติกาอย่างชัดเจนโดยยึดกติกาเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.65)

ตาราง 16 สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N = 245)

รายการ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ			
1. เป็นผู้ที่มีจิตใจที่แน่วแน่มั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.54	0.62	มากที่สุด
2. เป็นผู้ประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ	4.55	0.58	มากที่สุด
3. เป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	4.58	0.61	มากที่สุด
4. ยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ	4.58	0.59	มากที่สุด
5. เป็นผู้ที่เคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด	4.53	0.62	มากที่สุด
6. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.63	0.55	มากที่สุด
7. เป็นผู้มีความสามัคคีกับผู้ร่วมวิชาชีพ	4.54	0.58	มากที่สุด
8. มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ	4.46	0.65	มาก
9. เป็นผู้ให้ความเคารพครูบาอาจารย์ในวิชาชีพ	4.67	0.56	มากที่สุด
10. เป็นผู้มีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพ	4.65	0.54	มากที่สุด
11. คงฐานะวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม	4.55	0.60	มากที่สุด
12. เป็นผู้มีความตระหนักถึงวิชาชีพของตนเองเป็นอย่างดี	4.51	0.61	มากที่สุด
13. เป็นผู้มีความเคารพและนับถือในวิชาชีพของตนเอง	4.60	0.54	มากที่สุด
14. เป็นผู้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้ดีที่สุด	4.63	0.56	มากที่สุด
รวม	4.57	0.03	มากที่สุด

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่ามีสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.03) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ให้ความเคารพครูบาอาจารย์

ในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.56) รองลงมาได้แก่ ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.54) และผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นผู้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.55)

ระยะที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์

สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล เป็นดังนี้

2.1 การสร้างและพัฒนาความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน โดยผลการประเมินความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ดังต่อไปนี้

ตาราง 17 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย

สมรรถนะของผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
สมรรถนะผู้ตัดสิน ด้าน สมรรถภาพทางกาย	เปลี่ยนเป็นสมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย	สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย
1 มีความรู้ความเข้าใจ หลักการฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกาย	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 1.1 มีความรู้ ความเข้าใจหลักการฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกาย	1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความ เข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกาย การอบอุ่น ร่างกาย ต้องมีการวางแผน
2 มีการวางแผนฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกายของ ตัวเอง	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.1 มีการวางแผนฝึกซ้อมสมรรถภาพ ทางกาย	ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกาย

ตาราง 17 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
3 เตรียมวัสดุอุปกรณ์ การฝึกซ้อม สมรรถภาพ ทางกายและการตัดสิน ฟุตบอลของตัวเองไว้ ล่วงหน้า	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.1 และตัดคำเพื่อให้กระชับ	
6 รู้จักยืดหยุ่นแบบฝึกซ้อม สมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของ ตัวเองให้เข้ากับสภาพ ความเป็นจริง	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.1 เพิ่มการอบอุ่นร่างกายเข้าไป	
8 ตรวจสอบสภาพของวัสดุ อุปกรณ์ก่อนและหลังการ ฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย และการตัดสินฟุตบอลเสมอ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.1 มีการวางแผน ตรวจสอบสภาพ วัสดุฝึกซ้อม	
4 เป็นผู้มีการออกกำลัง กายทุกวันอย่างสม่ำเสมอ	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 1.2 ผู้ตัดสิน ต้องเป็นผู้ออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ ตามความ เหมาะสมของสภาพร่างกาย	1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออก กำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพ ร่างกาย และมีการทดสอบ การจับเวลาทุก 1 เดือน
7 มีการทดสอบจับเวลา ในการวิ่งทุกสัปดาห์	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.2 เปลี่ยนเป็นจับเวลาทุก 1 เดือน	

ตาราง 17 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
5 เป็นผู้มีการฝึกด้วย น้ำหนักเพื่อเสริมสร้าง สมรรถภาพความแข็งแรง ของกล้ามเนื้ออย่าง สม่ำเสมอ	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 1.3 มีการฝึกด้วยน้ำหนัก เพื่อเพิ่ม สมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์	1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วย น้ำหนัก ความทนทาน พลัง ของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกาย ให้สมบูรณ์
9 เป็นผู้มีการฝึก สมรรถภาพทางกาย ด้านความทนทานของระบบ ไหลเวียนของโลหิต	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.3 มีการฝึกสมรรถภาพทางกาย ด้านความทนทาน	
10 เป็นผู้มีการฝึก สมรรถภาพทางกาย ด้านพลังของกล้ามเนื้อ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.3 มีการฝึกสมรรถภาพทางกาย ด้านพลังของกล้ามเนื้อ	
11 เป็นผู้มีการฝึก สมรรถภาพทางกายด้าน ความเร็วและความว่องไว	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.3 มีการฝึกสมรรถภาพทางกาย ด้านความเร็วและความว่องไว	
12 เป็นผู้มีการฝึก สมรรถภาพทางกาย ด้านการใช้ออกซิเจนสูงสุด	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.3 มีการฝึกสมรรถภาพทางกาย ด้านการใช้ออกซิเจน	
13 เป็นผู้มีการฝึก สมรรถภาพทางกาย ด้านการไม่ใช้ออกซิเจน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.3 มีการฝึกสมรรถภาพทางกาย ด้านการไม่ใช้ออกซิเจน	

ตาราง 17 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
14 เป็นผู้มีการฝึก สมรรถภาพทางกาย ด้านความคล่องตัว	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.3 ฝึกสมรรถภาพด้านความคล่องตัว	
15 เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพ ทางด้านจิตใจที่มั่นคงแน่นอน	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 1.4 มีสมรรถภาพทางด้านจิตใจที่มั่นคง	
16 เป็นผู้ปฏิบัติ ตอบสนองต่อการตัดสินใจ ได้อย่างรวดเร็ว	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 1.4 มีปฏิกริยาตอบสนองต่อการ ตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และให้ เพิ่มคำว่า ถูกต้อง เข้าไปด้วย	1.4 ผู้ตัดสินต้อง มีสมรรถภาพด้านจิตใจ ที่มั่นคงและตอบสนอง ต่อการตัดสินใจได้อย่าง รวดเร็วและถูกต้อง

จากตาราง 17 แสดงว่า สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ภายหลังการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน พบว่า สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

ตาราง 18 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
สมรรถนะผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพ	เปลี่ยนเป็นสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ	สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ
17 วางตนได้อย่าง เหมาะสมทั้งในและนอก สนามแข่งขัน	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 2.1 วางตน ได้อย่างเหมาะสมทั้งในและนอก สนามแข่งขัน	2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่าง เหมาะสมและแสดงออกถึง ความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งใน และนอกสนาม
18 เป็นผู้มีการแต่งกาย เรียบร้อยทั้งในการปฏิบัติ หน้าที่ในสนามและนอก สนาม	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.1 มีการแต่งกายเรียบร้อย และเพิ่ม คำว่า มีกิริยา มารยาท เข้าไป ด้วย	
23 เป็นผู้แสดงออก ถึงความคิดและพูดอย่างมี เหตุผลทั้งขณะทำการตัดสิน และนอกเวลาตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.1 เปลี่ยนเป็น แสดงออกถึงความคิด อย่างมีเหตุผล	
25 เป็นผู้แสดงออกถึง ความสุภาพเรียบร้อย ทางกาย วาจา และจิตใจ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.1 แสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย	
31 เป็นผู้ที่มีลักษณะท่าทาง สง่างามทั้งขณะตัดสิน และนอกเวลาการตัดสิน	ตัดออก เพราะซ้ำซ้อนกับข้ออื่นๆ	

ตาราง 18 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
21.เป็นผู้ใช้สายตาแสดง ความเป็นมิตร และสุภาพ	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 2.2 ตัดคำว่าสุภาพแล้วเปลี่ยนคำใหม่	2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็น มิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริง แจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารีและอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม
24 เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับ เพื่อนร่วมงานทุกคน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2	
26 เป็นผู้สามารถปรับตัวเข้า กับผู้อื่นและเพื่อนร่วมงานได้ เป็นอย่างดี	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2	
29 เป็นผู้มีความร่าเริง แจ่มใส ทั้งขณะทำการตัดสิน และนอกเวลาตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2	
32 เป็นผู้มีความสุข และรอบคอบ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2	
33 เป็นผู้มีความอ่อนน้อม ถ่อมตนทั้งในและนอกสนาม	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2	
34 เป็นผู้มีความเอื้ออารี	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2	2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความ เชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด ในขณะการทำ หน้าที่ตัดสิน
35 เป็นผู้มีความสุภาพ อ่อนโยนไม่ถือตัว	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.2 เปลี่ยนเป็นอ่อนน้อมถ่อมตน	
19 เป็นผู้มีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 2.3	
28 เป็นผู้มีความมั่นใจอย่าง สูงในขณะทำการตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.3 เปลี่ยนจาก มั่นใจ เป็น เชื่อมั่น	

ตาราง 18 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
20 เป็นผู้มีความกระตือรือร้น และตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 2.4 ตัดคำว่าตื่นตัวออก และเพิ่มคำว่า ตลอดเวลา	2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความ รับผิดชอบและกระตือรือร้น ในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา
27 เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ในการเป็นผู้ตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.4 เปลี่ยนจากคำว่า ในการเป็น ผู้ตัดสิน เป็น ในการทำหน้าที่	
30 เป็นผู้มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน ฟุตบอล	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 2.4 มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติ หน้าที่	
22 เป็นผู้มีรูปร่างสมส่วน ไม่อ้วนหรือผอมเกินไป	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 2.5 เพิ่มท่าทางสง่างามและส่วนสูง เข้าไปด้วย	2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะ ท่าทางสง่างาม มีรูปร่าง ส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน

จากตาราง 18 แสดงว่า สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ภายหลังการปรับปรุงแก้ไข
ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน พบว่า สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ
ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการ
วางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม

ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ
เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม

ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะการทำ
หน้าที่ตัดสิน

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่
อยู่ตลอดเวลา

ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน

ตาราง 19 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
สมรรถนะผู้ตัดสิน ด้านคุณธรรมจริยธรรม	เปลี่ยนเป็นสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม
36 เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความยุติธรรม	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติ และไม่แสวงหาผลประโยชน์ จากการตัดสิน	3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความ ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหา ผลประโยชน์จากการตัดสิน
37 เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดย ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใสและสามารถ ตรวจสอบได้	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ปราศจาก อคติ ”	
39 เป็นผู้ไม่แสวงหา ผลประโยชน์จากการ ปฏิบัติหน้าที่	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ไม่แสวงหา ผลประโยชน์จากการปฏิบัติ หน้าที่ ”	
40 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริต	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.1 โดยใช้คำสำคัญ คือ “ ซื่อสัตย์สุจริต ” เป็นตัวเชื่อม	
47 เป็นผู้มีความเที่ยง ธรรมในการตัดสิน ไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง	ตัดออก เพราะว่า จะใช้คำซ้ำกัน	

ตาราง 19 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
38 เป็นผู้มีความ ขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 3.2 โดยใช้ คำสำคัญคือ “ ขยันหมั่นเพียร ”	3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความ ขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้น ต่อสภาพแรงกดดันได้ดี
46 เป็นผู้มีความอดทนอด กลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.2 โดย ใช้คำสำคัญคือ “ อดทนอดกลั้น ” เป็นตัวเชื่อมคำ	
42 เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติ ตนได้ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับ	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 3.3 โดยใช้ คำสำคัญคือ “ ระเบียบข้อบังคับ ”	
44 เป็นผู้มีระเบียบวินัย ในตนเอง	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ระเบียบวินัย ”	
45 เป็นผู้ปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ของสมาคม อย่างเคร่งครัด	ตัดออก เพราะใช้คำซ้ำซ้อน	
48 เป็นผู้มีความตรงต่อ เวลา	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ตรงต่อเวลา ”	3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบ วินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับ กฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อ เวลา
41 เป็นผู้มีน้ำใจเสียสละ และให้ความช่วยเหลือต่อ ส่วนรวม	สร้างเป็นสมรรถนะที่ 3.4 โดยใช้ คำสำคัญคือ “ มีน้ำใจเสียสละ ”	
43 เป็นผู้รับฟังความ คิดเห็นของผู้ร่วมงาน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 3.4 โดยใช้คำสำคัญคือ “ รับฟังความ คิดเห็นของผู้ร่วมงาน ”	
		3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจ เสียสละและยอมรับฟัง ความคิดเห็นของส่วนรวม

จากตาราง 19 แสดงว่า สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ภายหลังจากปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน พบว่า สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม

ตาราง 20 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
สมรรถนะผู้ตัดสิน ด้านการปฏิบัติหน้าที่	เปลี่ยนเป็นสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติ หน้าที่
49 เป็นผู้มีการวินิจฉัยและ ประยุกต์ใช้กติกาเป็น อย่างดี	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 4.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ประยุกต์ใช้ กติกาเป็นอย่างดี ”	4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่าง เหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้ กติกา ควบคุมเกมการแข่งขัน ได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษ ผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสีย มารยาทและมีการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี
51 เป็นผู้มีความสามารถ ในการตัดสินเป็นที่ยอมรับ ของนักกีฬาและผู้ควบคุม ทีม	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.1 โดยใช้คำสำคัญ คือ “ มีความสามารถในการตัดสิน ” เป็นคำเชื่อม	
55 ดำเนินการลงโทษ และตักเตือนนักกีฬา อย่างเหมาะสม	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.1 แต่เปลี่ยนคำ คือ มีการลงโทษผู้ เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาท	

ตาราง 20 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
60 เป็นผู้มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินได้ดี	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี ”	
61 สนใจและเข้มงวดต่อการใช้กติกา	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ เข้มงวดต่อกติกา ”	
70 เป็นผู้มีการเคลื่อนไหวด้วยความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง ทันต่อเหตุการณ์	ตัดออก	
71 สามารถควบคุมเกมการแข่งขันให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.1 โดยใช้การเชื่อมคำให้เหมาะสม	
50 มีการตรวจสอบความพร้อมของสนามและอุปกรณ์การแข่งขันได้อย่างเหมาะสม	ตัดออก	
52 มีการประชุมและมอบหมายหน้าที่ก่อนการตัดสิน	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 4.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ประชุมและมอบหมายหน้าที่ก่อนการตัดสิน ”	4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์ และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน
53 มีการใช้คำพูดได้ชัดเจน เด็ดขาดและน่าเชื่อถือ	ตัดออก	

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
54 เป็นผู้มีความรู้ในทักษะ และวิธีการเล่น	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.2 เปลี่ยนเป็นคำว่า วิธีการของผู้เล่น	
56 ศึกษารูปแบบวิธีการ ตัดสินและปรับปรุงให้ ทันสมัยอยู่เสมอ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.2 โดย ใช้คำสำคัญคือ “ มีการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี ”	
59 เข้าใจพื้นฐานของ นักกีฬาและผู้ควบคุมทีม เป็นอย่างดี เพื่อนำมาเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.2 โดย ใช้คำสำคัญคือ “ มีความเข้าใจ พื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุม ทีม ”	
62 นำความรู้มา ประกอบการตัดสินใจ มากกว่าใช้อารมณ์ในการ ตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.2	
58 เป็นผู้มีความสามารถ ในการใช้ภาษาทางกาย ได้ถูกต้อง	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 4.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ใช้สัญญาณ นกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณ ท่าทาง ” และเพิ่มการใช้ภาษา สื่อสารที่ถูกต้อง เข้าไป	4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้ สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้อง และชัดเจนมีวิจารณ์ญาณ ในการปล่อยให้ได้เปรียบ
64 เป็นผู้มีความวิจารณ์ญาณ ในการปล่อยให้ได้เปรียบ ของการเล่น	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ วิจารณ์ญาณ ในการปล่อยให้ได้เปรียบ ”	ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจน และทันต่อเหตุการณ์
67 มีการแจ้งสัญญาณมือ ได้ถูกต้องและชัดเจน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ แจ้งสัญญาณ มือได้ถูกต้อง ”	

ตาราง 20 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
68 มีทิศทางการวิ่ง และระบบวิ่งที่แย่งมุม ในการตัดสินได้ถูกต้อง ตามหลักปฏิบัติ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “แจ้งสัญญาณ มือได้ถูกต้อง”	
69 สัญญาณการใช้นกหวีด ที่ถูกต้อง ทันทุกเหตุการณ์ และสามารถหยุดเกมการ แข่งขันได้ทันที	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ สัญญาณการ ใช้นกหวีดที่ถูกต้อง ”	
57 เป็นผู้ไม่อ่อนไหว ต่อแรงกดดันภายนอก ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิน	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 4.4 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ไม่อ่อนไหว ต่อแรงกดดันภายนอก ”	4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุม ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้ กติกา มีการพิจารณาการ กระทำผิดและลงโทษในลักษณะ ที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็น มาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรง กดดันภายนอกและเมื่อทำ หน้าที่ผิดพลาดพร้อม ที่จะยอมรับ
63 เมื่อทำการตัดสิน ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ ความผิดพลาดนั้น	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.4 โดยใช้คำสำคัญคือ “ เมื่อทำหน้าที่ ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ ”	
65 เป็นผู้มีการดูแลและเอา ใจใส่นักกีฬาทั้งสองฝั่ง	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 4.4 แล้วเปลี่ยนเป็นคำให้ชัดเจน	
66 สามารถปรับตัวในการ ร่วมงานกับผู้ช่วยผู้ตัดสิน	ตัดออก	

จากตาราง 20 แสดงว่า สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ภายหลังจากปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน พบว่า สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี

ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการ ของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการ ใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์

ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ

ตาราง 21 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
สมรรถนะผู้ตัดสิน ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสิน	เปลี่ยนเป็นสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับการตัดสิน	สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน
72 เป็นผู้มีความรู้ในเรื่อง กฎกติกาฟุตบอล อย่างถูกต้องและแม่นยำ	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 5.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “รู้ในเรื่องกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง ”	5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ในกฎกติกาฟุตบอลอย่าง ถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยในการตัดสิน
73 เป็นผู้ที่ควรจบ การศึกษาไม่น้อยกว่า ปริญญาตรี	ตัดออก	มีความสามารถแนะนำกติกา ให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถ วินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกา อยู่เสมอ
74 เป็นผู้ที่ควรจบ การศึกษาทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา	ตัดออก	
75 เป็นผู้มีความรู้ และความสามารถเป็น วิทยากรการตัดสินฟุตบอล ได้ แนะนำกติกาฟุตบอลแก่ ผู้อื่นได้ มีหลักการและอุดม คติที่ดีต่อการตัดสินฟุตบอล	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ มีความสามารถแนะนำกติกา ให้ผู้อื่นได้ ”	

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
76 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขันที่มีได้ระบุไว้ในกติกาอย่างชัดเจนโดยยึดกติกาเป็นหลัก	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.1 แต่เปลี่ยนคำ คือ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา	
78 เป็นผู้ศึกษาและทบทวนกฎกติกาและเกมการเล่นอยู่เสมอ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ ”	
81 เป็นผู้ติดตามความเคลื่อนไหวในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.1	
83 ศึกษาเทคนิคการเล่นของนักกีฬาและทีมเพื่อประโยชน์ต่อการตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.1	
77 เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขัน	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 5.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ”	
79 เป็นผู้สนใจและศึกษาความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการตัดสิน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ จิตวิทยาการกีฬา ”	

ตาราง 21 (ต่อ)

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
84 เป็นผู้มีความรู้ในเรื่อง โภชนาการ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “โภชนาการ”	5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการ โภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการ บาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำ หน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล
85 เป็นผู้มีความรู้ในเรื่อง เวชศาสตร์ฟื้นฟูการ บาดเจ็บ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “เวชศาสตร์ ฟื้นฟูการบาดเจ็บ ”	
80 เป็นผู้ศึกษาสภาพภูมิ ประเทศและสิ่งแวดล้อม ต่าง ๆ ของสนามก่อน ที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ตัดสิน	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 5.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ศึกษาสภาพ ภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของ สนามแข่งขัน ”	5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ จัดการการแข่งขันและต้อง ศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขัน นั้นๆ
82 เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับ การจัดการและดำเนินการ แข่งขัน	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 5.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ มีความรู้ เกี่ยวกับการจัดการและดำเนินการ แข่งขัน”	

จากตาราง 21 แสดงว่า สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ภายหลังการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน พบว่า สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาบททบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ

ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บ เพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล

ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ

ตาราง 22 ผลการปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของตัวชี้วัดสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
สมรรถนะผู้ตัดสิน ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	เปลี่ยนเป็นสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ
86 เป็นผู้มีความตั้งใจที่แน่วแน่ มั่นคงต่อจรรยาบรรณ วิชาชีพ	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 6.1	6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม
87 เป็นผู้ประพฤติ ปฏิบัติ ตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อ วิชาชีพ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “เป็น แบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ ”	เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ และมีความมั่นคงต่อ จรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง
95 เป็นผู้มีความรักและ ความศรัทธาในวิชาชีพ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.1	
96 มาตรฐานวิชาชีพให้ได้รับ การยอมรับ ยกย่องจาก สังคม	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ นับถือใน วิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในสังคม ”	
97 เป็นผู้มีความตระหนัก ถึงวิชาชีพของตนเองเป็น อย่างยิ่ง	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.1 โดยใช้คำสำคัญคือ “ตระหนักถึง วิชาชีพของตนเอง ”	
98 เป็นผู้มีความเคารพและ นับถือในวิชาชีพของตนเอง	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.1 เชื่อมคำให้กระชับ	
88 เป็นผู้มีความเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 6.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “เป็นผู้มี เกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ”	6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มี เกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ

สมรรถนะผู้ตัดสิน (จากระยะที่ 1)	ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 19 คน	สมรรถนะ (ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ)
89 ยกย่องและให้เกียรติ ผู้ร่วมวิชาชีพ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ยกย่อง และให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ ”	มีความเคารพ ครูบาอาจารย์ และมีความสามัคคีเพื่อสร้าง ความมั่นคงในอาชีพ
92 เป็นผู้มีความสามัคคี กับผู้ร่วมวิชาชีพ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.2	
93 มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้าง ความมั่นคงในวิชาชีพ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ สร้างความ มั่นคงในวิชาชีพ ”	
94 เป็นผู้ให้ความเคารพ ครูบาอาจารย์ในวิชาชีพ	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.2 โดยใช้คำสำคัญคือ “ มีความ เคารพครูบาอาจารย์ ”	
90 เป็นผู้ที่เคารพต่อ กฎระเบียบข้อบังคับอย่าง เคร่งครัด	สร้างใหม่เป็น สมรรถนะที่ 6.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ เคารพต่อ กฎระเบียบข้อบังคับ ”	6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความ เคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ ความสามารถที่มีอยู่สร้าง มาตรฐานในวิชาชีพของตนเอง ให้ดียิ่งขึ้น
91 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริต	ตัดออก	
99 เป็นผู้ใช้ความรู้ ความสามารถที่มีอยู่ให้ ดีที่สุด	นำมารวมกับสมรรถนะที่ 6.3 โดยใช้คำสำคัญคือ “ ใช้ความรู้ ความสามารถที่มีอยู่สร้าง มาตรฐานในวิชาชีพ ”	

จากตาราง 22 แสดงว่า สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ภายหลังจากปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน พบว่า สมรรถนะที่ 6 จรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง

ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ

ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ผลการประเมินความเหมาะสมตัวชี้วัดของ เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล เป็นดังต่อไปนี้

ตาราง 23 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย (N=19)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย					
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจ ที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 23 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีฉันทามตัวชี้วัดด้าน สมรรถภาพทางกายผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน [Mo-Mdn] ไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสม ของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไว และความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจ ที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์

ตาราง 24 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ (N=19)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ					
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบ และกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน	4.00	4.00	0	0	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 24 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีมติเห็นว่าตัวชี้วัดด้านบุคลิกภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน [Mo-Mdn] ไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบ และกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์

ตาราง 25 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม (N=19)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม					
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทน อดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีความใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 25 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีมติเห็นชอบว่าตัวชี้วัดด้านคุณธรรมจริยธรรมผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน [Mo-Mdn] ไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีความใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์

ตาราง 26 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ (N=19)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่					
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขัน ได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกา และเสียมารยาท และมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอก และเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 26 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติหน้าที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน [Mo-Mdn] ไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษ ผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการ

ตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจน มีวิจารณ์งานในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์

ตาราง 27 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน (N=19)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน					
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโฆษณาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล	4.00	4.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ	4.00	4.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 27 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน [Mo-Mdn] ไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถ

วินิจฉัยการตัดสินใจได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยา การกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูอาการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขัน และต้องศึกษา สภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์

ตาราง 28 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N=19)

รายการ	ผลการศึกษา				
	Median	Mode	[Mo-Mdn]	IR	แปลผลวิเคราะห์
สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ					
ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ และมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ	5.00	5.00	0	1.00	ผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น	5.00	5.00	0	0	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 28 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน (Median) 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน [Mo-Mdn] ไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์

และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) = 0 ผ่านเกณฑ์

2.3 ผลการพัฒนาและสังเคราะห์ตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ได้เกณฑ์การพิจารณา และเกณฑ์การตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามตัวชี้วัดของผู้ตัดสินฟุตบอล เป็นดังต่อไปนี้

ตาราง 29 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 1
ด้าน สมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4

สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย	1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการฝึกซ้อมทางด้านสมรรถภาพทางกาย	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสินตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการอบอุ่นร่างกาย ก่อนและหลัง การทำหน้าที่	เหมือน 1.1.1
	1.1.3 มีการวางแผนการฝึกซ้อมและรู้จักประยุกต์วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเอง	เหมือน 1.1.1

สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตาม ความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน	1.2.1 มีการออกกำลังกาย หนักสลับเบา ตามความ เหมาะสมของสภาพร่างกาย	เหมือน 1.1.1
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการ ฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ ออกซิเจน ไม่ใช่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความ คล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพ ทางกายให้สมบูรณ์	1.2.2 มีการทดสอบการ จับเวลาทุก 1 เดือน 1.3.1 มีการฝึก สมรรถภาพ ทางกายด้านต่าง ๆ โดยใช้ หลักการของวิทยาศาสตร์ การกีฬา เพื่อเสริมสร้าง สมรรถภาพให้แข็งแรง	ผลการทดสอบ สมรรถภาพทางกายผ่าน เกณฑ์ของสมาคมกีฬา ฟุตบอลฯ (เกณฑ์ของ สมาคมฟุตบอลฯ) 1) ผลของการทดสอบ ความแข็งแรงของ ร่างกายด้านต่าง ๆ โดยใช้ เครื่องมือทาง วิทยาศาสตร์ในการ ทดสอบ มีค่าเฉลี่ย จากการประเมินตนเอง ไม่ต่ำกว่า 3.50 จาก คะแนนเต็ม 5.00

ตาราง 29 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง	1.4.1 มีจิตใจที่มั่นคงแน่วแน่ ไม่วิตกกังวลต่อการตัดสินใจ	เหมือน 1.3.1
	1.4.2 มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการตัดสินใจและตัดสินใจอย่างรวดเร็วและถูกต้อง	ผลของการทดสอบ ปฏิกิริยาการตอบสนองของการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง ไม่ต่ำกว่า 3.50 จาก คะแนนเต็ม 5.00

จากตาราง 29 แสดงว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 8 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 8 ข้อ

ตาราง 30 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5

สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม	2.1.1 พุดจาสุภาพ และสร้างสรรค์	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	2.1.2 มีการแต่งกายเรียบร้อย ทั้งในสนามและนอกสนาม	เหมือน 2.1.1

ตาราง 30 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตรมีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตนทั้งในและนอกสนาม	2.1.3 มีกิริยา มารยาท และมีการวางตัวอย่างเหมาะสม	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	2.1.4 แสดงออกถึงความคิด และพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน	เหมือน 2.1.1
	2.2.1 แสดงออกอย่างเป็นมิตรกับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งทางกิริยาท่าทาง และสายตา	เหมือน 2.1.1
	2.2.2 แสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและไม่ถือตัว	เหมือน 2.2.1
	2.2.3 มีความร่าเริงแจ่มใส และมีความสุขและรอบคอบ	เหมือน 2.2.1
	2.2.4 มีความเอื้ออารีต่อมิตรและบุคคลอื่น	เหมือน 2.2.1
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน	2.3.1 มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจในขณะปฏิบัติหน้าที่	เหมือน 2.2.1

ตาราง 30 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบ และกระตือรือร้นในการทำ หน้าที่อยู่ตลอดเวลา	2.4.1 มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติหน้าที่	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน ตนเอง และการประเมินโดย ผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	2.4.2 มีความตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน	เหมือน 2.4.1
ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมี ลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างสูงเหมาะสม และสมส่วน	2.5.1 มีรูปร่างสมส่วน และมีบุคลิกภาพดี	เหมือน 2.4.1
	2.5.2 มีส่วนสูงเหมาะสม	มีความสูงไม่ต่ำกว่า 160 เซนติเมตร

จากตาราง 30 แสดงว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ
ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 13 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน
จำนวน 13 ข้อ

ตาราง 31 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4

สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน	3.1.1 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทน อดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี	3.2.1 มีความขยันหมั่นเพียร	เหมือน 3.2.1
	3.2.2 มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยมีประชาธิปไตยเป็นหลัก	เหมือน 3.2.1
	3.2.3 มีความอดทนต่อสภาพแรงกดดัน อุปสรรคและปัญหา	เหมือน 3.2.1
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา	3.3.1 เคารพและประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคม	เหมือน 3.2.1
	3.3.2 มีวินัย และตรงต่อเวลา	เหมือน 3.2.1
ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีความใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม	3.4.1 มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	เหมือน 3.2.1

จากตาราง 31 แสดงว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 7 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 7 ข้อ

ตาราง 32 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.4

สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี	4.1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎ กติกา ในกีฬาฟุตบอลทั้งในอดีตปัจจุบันและก้าวทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	4.1.2 มีการนำกติกามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	เหมือน 4.1.1
	4.1.3 มีการควบคุมการแข่งขัน มารยาทนักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม และเข้มงวดต่อการใช้กติกาได้เป็นอย่างดี	เหมือน 4.1.1
	4.1.4 มีการลงโทษและคาดโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและมีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ทั้งในและนอกสนาม	เหมือน 4.1.1

สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน	4.2.1 มีการศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและวิธีการตัดสินฟุตบอลให้ทันสมัยอยู่เสมอ	เหมือน 4.1.1
	4.2.2 ศึกษาข้อมูลของสโมสรฟุตบอล ผู้ฝึกสอน นักฟุตบอล และวิธีการเล่นของนักฟุตบอล	เหมือน 4.1.1
	4.2.3 นำองค์ความรู้ที่มีมาประกอบการตัดสินใจมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ	เหมือน 4.1.1
	4.2.4 มีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน	เหมือน 4.1.1
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทาง และการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจน มีวิจรรย์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์	4.3.1 มีการใช้สัญญาณมือ สัญญาณนกหวีดอย่างถูกต้อง	เหมือน 4.1.1
	4.3.2 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาฟุตบอลอย่างถูกต้อง	1) ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการเขียน เทียบเท่าผลคะแนน IELTS ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 (สามารถใช้ภาษาในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาได้บางส่วนและเข้าใจความหมายกว้างในสถานการณ์ส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อผิดพลาดบ่อยๆ แต่ก็สามารถสื่อสารในระดับพื้นฐานในเรื่องที่ตนถนัดได้ดี)

สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกัน ทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ	4.3.3 มีการพิจารณาในการปล่อยให้ได้เปรียบและมีทิศทางที่วิ่งที่ดี มีมุมมองที่ชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์	2) มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	4.4.1 มีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ในกติกา	เหมือน 4.3.3
	4.4.2 มีการพิจารณาการกระทำและลงโทษผู้เล่นทั้งสองฝั่งในลักษณะที่เหมือนกัน	เหมือน 4.3.3
	4.4.3 ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ	เหมือน 4.3.3

จากตาราง 32 แสดงว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 14 ข้อ และเกณฑ์ การตัดสิน จำนวน 14 ข้อ

ตาราง 33 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้
ของกติกาฟุตบอล ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.3

สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับการตัดสิน	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎกติกาอยู่เสมอ	5.1.1 มีความรู้ในกฎ กติกา และมารยาทของฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	5.1.2 มีความรู้ความเข้าใจการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน	เหมือน 5.1.1
	5.1.3 สามารถนำด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินไปถ่ายทอดและแนะนำให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง	เหมือน 5.1.1
	5.1.4 มีการติดตามความรู้ใหม่ๆทันสมัยต่อกฎ กติกาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	เหมือน 5.1.1
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโฆษณาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและเวชศาสตร์ฟื้นฟูอาการบาดเจ็บ เพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล	5.2.1 มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อใช้ในการทำหน้าที่ทั้งในและนอกสนาม	เหมือน 5.1.1

สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับการตัดสิน	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ	5.3.1 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันและสภาพภูมิประเทศสภาพแวดล้อมของสนามแข่งขัน	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00

จากตาราง 33 แสดงว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.3 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 6 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 6 ข้อ

ตาราง 34 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.1 – 6.3

สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพ และนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง	6.1.1 มีความศรัทธา เคารพ และนับถือในวิชาชีพของตน ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	6.1.2 ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	เหมือน 6.1.1

สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล	
	เกณฑ์การพิจารณา	เกณฑ์การตัดสิน
ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์ และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ	6.2.1 มีเกียรติและศักดิ์ศรีในวิชาชีพของตนเองและให้เกียรติครูบาอาจารย์ เพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยผู้ประเมินผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00
	6.2.2 มีความสามัคคีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพของตนเอง	เหมือน 6.2.1
ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น	6.3.1 นำความรู้ความสามารถในวิชาชีพสร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ผู้อื่นเคารพและศรัทธา	เหมือน 6.2.1

จากตาราง 34 แสดงว่าเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.1 – 6.3 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 5 ข้อ และเกณฑ์การตัดสินจำนวน 5 ข้อ

ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้ตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ผลการทดลองใช้เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตัดสินฟุตบอล ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 200 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นดังนี้

ตาราง 35 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย (N=200)

สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย			
1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการฝึกซ้อมทางด้านสมรรถภาพทางกาย	4.27	0.67	มาก
1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจในหลักการอบอุ่นร่างกายก่อนและหลังการทำหน้าที่	4.31	0.66	มาก
1.1.3 มีการวางแผนการฝึกซ้อมและรู้จักประยุกต์วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเอง	4.25	0.69	มาก
ภาพรวม	4.27	0.59	มาก
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน			
1.2.1 มีการออกกำลังกายหนักสลับเบา ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย	4.30	0.72	มาก
ภาพรวม	4.30	0.72	มาก
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทานพลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์			

สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.3.1 มีการฝึก สมรรถภาพทางกายด้านต่างๆ โดยใช้หลักการของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพให้แข็งแรง	4.09	0.78	มาก
ภาพรวม	4.09	0.78	มาก
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง			
1.4.1 มีจิตใจที่มั่นคงแน่วแน่ ไม่วิตกกังวลต่อการตัดสินใจ	4.41	0.63	มาก
ภาพรวม	4.41	0.63	มาก

จากตาราง 35 แสดงว่าผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเองในสมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะพบว่าตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีจิตใจที่มั่นคงแน่วแน่ ไม่วิตกกังวลต่อการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D.= 0.72) และตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.59)

ตาราง 36 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ (N=200)

สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม			
2.1.1 พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์	4.46	0.63	มาก
2.1.2 มีการแต่งกายเรียบร้อยทั้งในสนามและนอกสนาม	4.54	0.62	มากที่สุด
2.1.3 มีกิริยา มารยาท และมีการวางตัวอย่างเหมาะสม	4.53	0.60	มากที่สุด
2.1.4 แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน	4.43	0.63	มาก

สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ภาพรวม	4.49	0.53	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม			
2.2.1 แสดงออกอย่างเป็นมิตรกับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งทางกิริยา ท่าทาง และสายตา	4.46	0.57	มาก
2.2.2 แสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและไม่ถือตัว	4.49	0.63	มาก
2.2.3 มีความร่าเริงแจ่มใส และมีความสุขและรอบคอบ	4.53	0.57	มากที่สุด
2.2.4 มีความเอื้ออารีต่อมิตรและบุคคลอื่น	4.49	0.57	มาก
ภาพรวม	4.49	0.49	มาก
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาดในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน			
2.3.1 มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจในขณะปฏิบัติหน้าที่	4.54	0.63	มากที่สุด
ภาพรวม	4.54	0.63	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้น ในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา			
2.4.1 มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	4.62	0.56	มากที่สุด
2.4.2 มีความตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน	4.60	0.59	มากที่สุด
ภาพรวม	4.61	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่าง ส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน			
2.5.1 มีรูปร่างสมส่วน และมีบุคลิกภาพดี	4.44	0.64	มาก
ภาพรวม	4.44	0.64	มาก

จากตาราง 36 แสดงว่าผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเองในสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.51)

รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะที่ทำหน้าที่ตัดสินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.63) และตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้อง มีความสุขภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$,S.D. = 0.53)

ตาราง 37 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม (N=200)

สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน			
3.1.1 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	4.61	0.63	มากที่สุด
ภาพรวม	4.61	0.63	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้น ต่อสภาพแรงกดดันได้ดี			
3.2.1 มีความขยันหมั่นเพียร	4.46	0.59	มาก
3.2.2 มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยมีประชาธิปไตยเป็นหลัก	4.52	0.60	มากที่สุด
3.2.3 มีความอดทนต่อสภาพแรงกดดัน อุปสรรคและปัญหา	4.52	0.64	มากที่สุด
ภาพรวม	4.50	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับ กฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา			
3.3.1 เคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคม	4.63	0.54	มากที่สุด
3.3.2 มีวินัย และตรงต่อเวลา	4.61	0.59	มากที่สุด
ภาพรวม	4.62	0.51	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีความใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม			
3.4.1 มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม	4.56	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.56	0.56	มากที่สุด

จากตาราง 37 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ในสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติ และไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.63) และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.56)

ตาราง 38 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ (N=200)

สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกาควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี			
4.1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎ กติกา ในกีฬาฟุตบอลทั้งในอดีตปัจจุบัน และก้าวทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต	4.47	0.59	มาก
4.1.2 มีการนำกติกามาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.45	0.60	มาก
4.1.3 มีการควบคุมการแข่งขัน มารยาทนักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและเข้มงวดต่อการใช้กติกาได้เป็นอย่างดี	4.47	0.59	มาก
4.1.4 มีการลงโทษและคาดโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและมีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทั้งในและนอกสนาม	4.41	0.63	มาก
ภาพรวม	4.45	0.50	มาก
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัย อยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์ และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน			

ตาราง 38 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4.2.1 มีการศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและวิธีการตัดสินฟุตบอลให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.39	0.67	มาก
4.2.2 ศึกษาข้อมูลของสโมสรฟุตบอล ผู้ฝึกสอน นักฟุตบอล และวิธีการเล่นของนักฟุตบอล	4.27	0.65	มาก
4.2.3 นำองค์ความรู้ที่มีมาประกอบการตัดสินใจมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ	4.40	0.61	มาก
4.2.4 มีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน	4.41	0.76	มาก
ภาพรวม	4.37	0.52	มาก
ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจน มีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์			
4.3.1 มีการใช้สัญญาณมือ สัญญาณนกหวีดอย่างถูกต้อง	4.43	0.70	มาก
4.3.2 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาฟุตบอลอย่างถูกต้อง	4.19	0.77	มาก
4.3.3 มีการพิจารณาในการปล่อยให้ได้เปรียบและมีทิศทางการวิ่งที่ดี มีมุมมองที่ชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์	4.40	0.63	มาก
ภาพรวม	4.34	0.55	มาก
ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ			
4.4.1 มีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ในกติกา	4.42	0.58	มาก
4.4.2 มีการพิจารณาการกระทำและลงโทษผู้เล่นทั้งสองฝั่งในลักษณะที่เหมือนกัน	4.45	0.59	มาก
4.4.3 ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ	4.46	0.63	มาก
ภาพรวม	4.44	0.51	มาก

จากตาราง 38 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ในสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอก และเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.51) และตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์ และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.52)

ตาราง 39 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน (N=200)

สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ			
5.1.1 มีความรู้ในกฎ กติกาและมารยาทของฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ	4.42	0.58	มาก
5.1.2 มีความรู้ความเข้าใจการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน	4.31	0.60	มาก
5.1.3 สามารถนำด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินไปถ่ายทอดและแนะนำให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง	4.42	0.61	มาก
5.1.4 มีการติดตามความรู้ใหม่ๆทันสมัยต่อกฎ กติกาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	4.43	0.67	มาก
ภาพรวม	4.39	0.50	มาก

ตาราง 39 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล			
5.2.1 มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อใช้ในการทำหน้าที่ทั้งในและนอกสนาม	4.27	0.70	มาก
ภาพรวม	4.27	0.70	มาก
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ			
5.3.1 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันและสภาพภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมของสนามแข่งขัน	4.39	0.63	มาก
ภาพรวม	4.39	0.63	มาก

จากตาราง 39 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเองในสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$,S.D.=0.50)รองลงมาก็คือ ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D.= 0.63) และตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.70)

ตาราง 40 ผลการประเมินตนเองของผู้ตัดสินฟุตบอลตามเกณฑ์สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (N=200)

สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ	ผลการศึกษา		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง			
6.1.1 มีความศรัทธา เคารพและนับถือในวิชาชีพของตน ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม	4.50	0.57	มากที่สุด
6.1.2 ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	4.63	0.55	มากที่สุด
ภาพรวม	4.56	0.50	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ			
6.2.1 มีเกียรติและศักดิ์ศรีในวิชาชีพของตนเองและให้เกียรติครูบาอาจารย์ เพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น	4.62	0.55	มากที่สุด
6.2.2 มีความสามัคคีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพของตนเอง	4.65	0.54	มากที่สุด
ภาพรวม	4.63	0.48	มากที่สุด
ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น			
6.3.1 นำความรู้ความสามารถในวิชาชีพสร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ผู้อื่นเคารพและศรัทธา	4.67	0.54	มากที่สุด
ภาพรวม	4.67	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 40 แสดงว่า ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเองในสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัดจะพบว่า ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความ

เคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.54) รองลงมา คือ ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) และตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.50)

ตาราง 41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลทุกด้าน

(N=200)

ตัวแปร	สมรรถนะที่ 1	สมรรถนะที่ 2	สมรรถนะที่ 3	สมรรถนะที่ 4	สมรรถนะที่ 5	สมรรถนะที่ 6
สมรรถนะที่ 1	1					
สมรรถนะที่ 2	.658**	1				
สมรรถนะที่ 3	.513**	.782**	1			
สมรรถนะที่ 4	.681**	.700**	.717**	1		
สมรรถนะที่ 5	.625**	.532**	.539**	.818**	1	
สมรรถนะที่ 6	.572**	.611**	.653**	.724**	.684**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตที่ศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง .513 ถึง .818 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ และสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ($r = .818$, $p < .01$) รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ และสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .782$, $p < .01$)

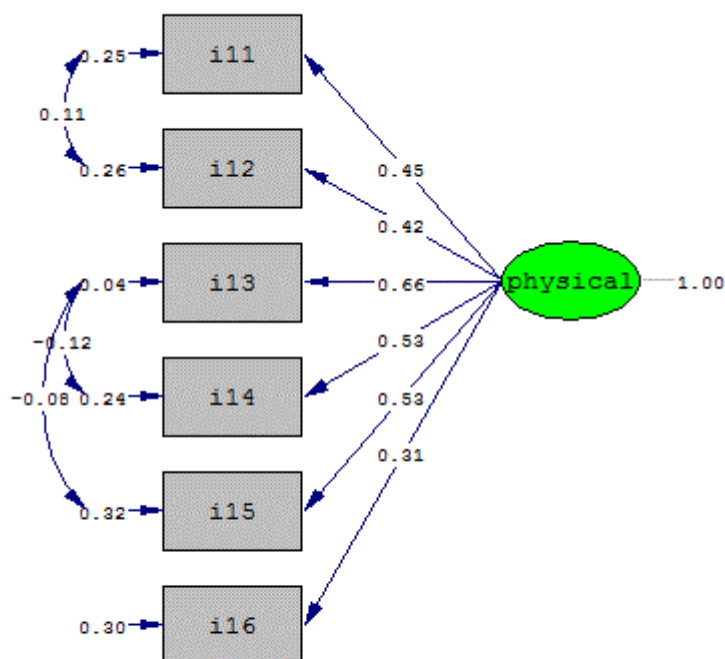
ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง

ในขั้นตอนนี้ เป็นผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม LISREL โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแต่ละองค์ประกอบ เป็นดังนี้

องค์ประกอบของสมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้าน สมรรถภาพทางกาย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดเคลื่อนในการวัด ไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบทำให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้าน สมรรถภาพทางกาย ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 5 และตารางที่ 42 ดังนี้

Chi-Square=6.65, df=6, P-value=0.35428, RMSEA=0.023

ภาพประกอบ 5 แบบจำลององค์ประกอบด้าน สมรรถภาพทางกาย

ตาราง 42 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านสมรรถภาพทางกาย'

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	i11	0.45**(0.05)	0.45	0.05
2	i12	0.42**(0.04)	0.41	0.04
3	i13	0.66**(0.05)	0.91	1.10
4	i14	0.53**(0.05)	0.55	0.45
5	i15	0.45**(0.06)	0.47	0.22
6	i16	0.31**(0.04)	0.24	0.04
Chi-square = 6.65		df = 46		p = 0.354
GFI = 0.99		AGFI = 0.96		RMSEA = 0.023

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

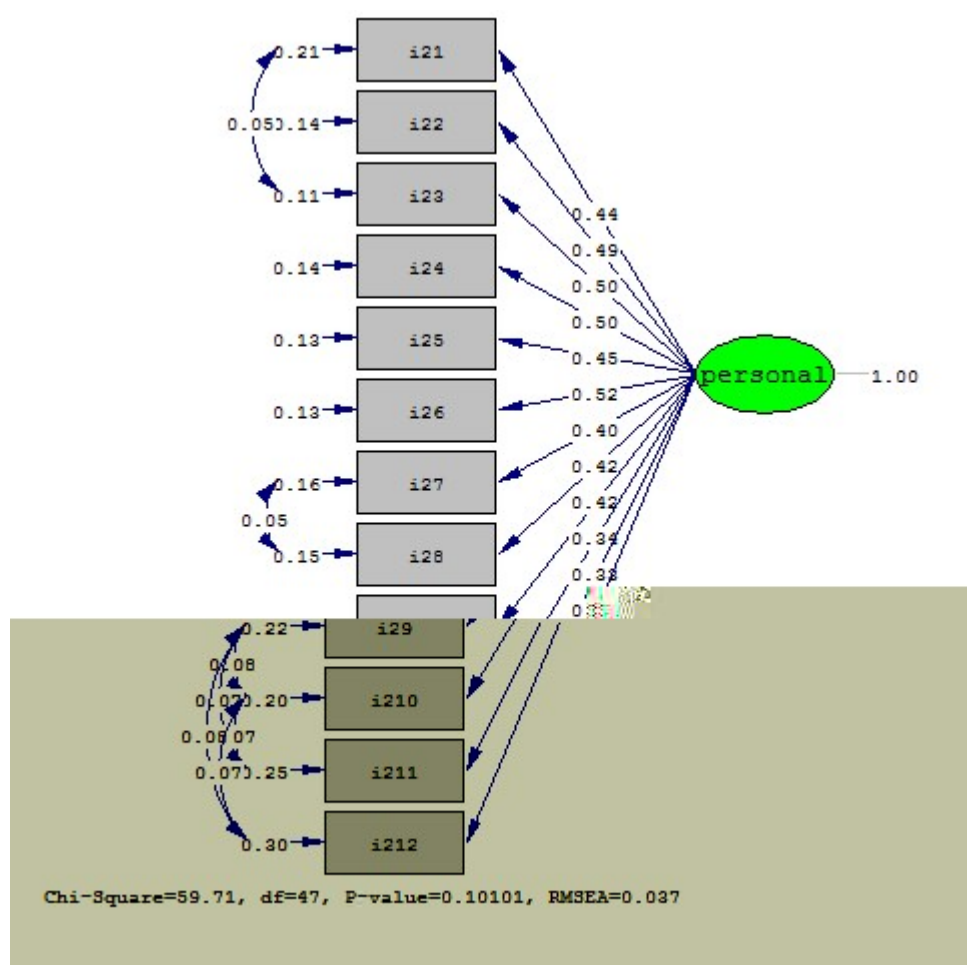
จากภาพ 5 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 42 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางกาย มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 6.65 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้ จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.354 ($p = 0.354$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 6 ($df = 6$) นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.96 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบด้านสมรรถภาพทางกายมีความตรงเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 6 ตัวชี้วัด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.66 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบด้าน สมรรถภาพทางกาย โดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด i13 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 รองลงมาคือตัวชี้วัด i14 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.53 และตัวชี้วัด i11 และ i15 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.45 เท่ากัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.91 0.55 และ 0.47 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดที่ i13 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้าน สมรรถภาพทางกาย ได้ร้อยละ 91 ในขณะที่ตัวชี้วัด i14 และ i15 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้าน สมรรถภาพทางกาย ได้ร้อยละ 55 และ 47

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้าน สมรรถภาพทางกายที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ i13 ตัวชี้วัดที่ i14 และตัวชี้วัด i15 ตามลำดับ

องค์ประกอบของสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านบุคลิกภาพ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดเคลื่อนในการวัด ไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัย จึงปรับรูปแบบทำให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 6 และตารางที่ 43 ดังนี้

ภาพประกอบ 6 แบบจำลององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ

ตาราง 43 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านบุคลิกภาพ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	i21	0.44**(0.04)	0.48	0.08
2	i22	0.49**(0.04)	0.63	0.26
3	i23	0.50**(0.04)	0.70	0.31
4	i24	0.50**(0.04)	0.63	0.26
5	i25	0.45**(0.04)	0.60	0.25
6	i26	0.52**(0.04)	0.68	0.30
7	i27	0.40**(0.04)	0.50	0.14
8	i28	0.42**(0.04)	0.54	0.17
9	i29	0.42**(0.04)	0.45	0.09

ตาราง 43 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
10	i210	0.34**(0.04)	0.36	0.05
11	i211	0.33**(0.04)	0.30	0.06
12	i212	0.32**(0.04)	0.26	0.04
Chi-square = 59.71		df = 47		p = 0.101
GFI = 0.95		AGFI = 0.92		RMSEA = 0.037

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากภาพ 6 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 43 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพมีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 59.71 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักความเป็นจริงเท่ากับ 0.101 ($p = 0.101$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 47 ($df = 47$) นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพมีตรงเชิงโครงสร้าง

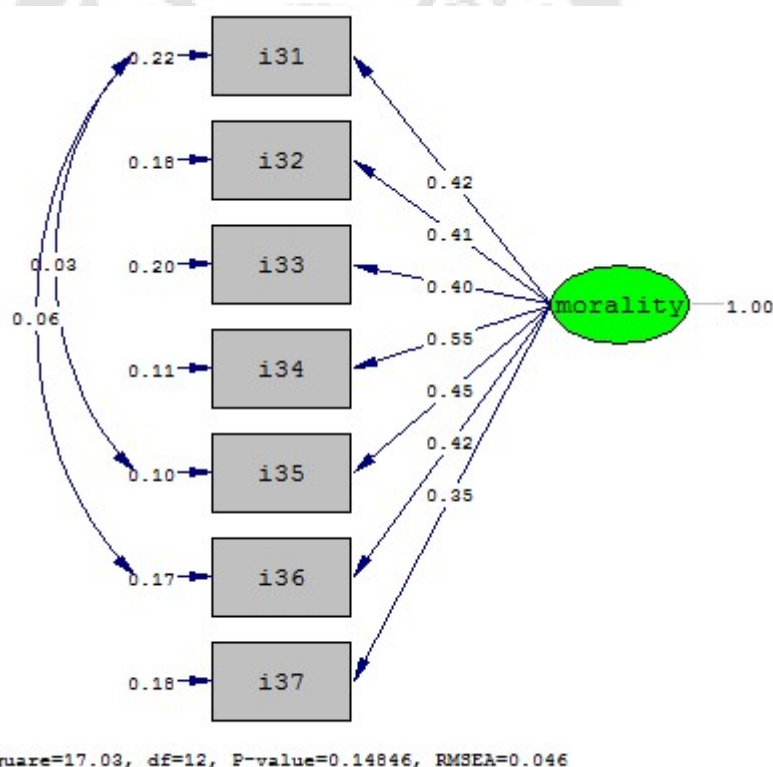
เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 12 ตัวชี้วัด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ โดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด i26 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.52 รองลงมาคือตัวชี้วัด i23 และ i24 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.50 เท่ากัน และตัวชี้วัด i22 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.49 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.68 0.70 และ 0.63 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดที่ i26 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบ

ด้านบุคลิกภาพ ได้ร้อยละ 52 ในขณะที่ตัวชี้วัด i23 และ i24 ตัวชี้วัดที่ i22 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพได้ร้อยละ 50 และ 49

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ i23 ตัวชี้วัดที่ i26 ตัวชี้วัดที่ i22 และตัวชี้วัด i24 ตามลำดับ

องค์ประกอบของสมรณะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านคุณธรรมจริยธรรม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดเคลื่อนในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบทำให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรมที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 7 และตารางที่ 44 ดังนี้

ภาพประกอบ 7 แบบจำลององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม

ตาราง 44 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านบุคลิกภาพ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	i31	0.42**(0.04)	0.45	0.08
2	i32	0.41**(0.04)	0.48	0.24
3	i33	0.40**(0.04)	0.44	0.21
4	i34	0.55**(0.04)	0.73	0.53
5	i35	0.45**(0.03)	0.67	0.47
6	i36	0.42**(0.04)	0.51	0.24
7	i37	0.35**(0.04)	0.41	0.37
Chi-square = 17.03		df = 12	p = 0.148	
GFI = 0.98		AGFI = 0.94	RMSEA = 0.046	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากภาพ 7 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 44 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบ ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 17.03 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น ถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.148 ($p = 0.148$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 12 ($df = 12$) นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.94 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.046 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม มีตรงเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 7 ตัวชี้วัด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด i34 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ

0.55 รองลงมาคือตัวชี้วัด i35 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.45 และตัวชี้วัด i31 และ i36 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.42 เท่ากัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R2) เท่ากับ 0.73 0.45 และ 0.42 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดที่ i34 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้ร้อยละ 55 ในขณะที่ตัวชี้วัด i35 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้ร้อยละ 45 ตัวชี้วัดที่ i31 และ i36 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้ร้อยละ 42 เท่ากัน

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม ที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ i34 ตัวชี้วัดที่ i35 และตัวชี้วัด i37 ตามลำดับ

องค์ประกอบของสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดเคลื่อนในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบทำให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่ ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 8 และตารางที่ 45 ดังนี้

ตาราง 45 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านการปฏิบัติหน้าที่

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	i41	0.39**(0.04)	0.43	0.01
2	i42	0.39**(0.04)	0.42	0.01
3	i43	0.36**(0.04)	0.38	0.06
4	i44	0.47**(0.04)	0.57	0.01
5	i45	0.56**(0.04)	0.69	0.77
6	i46	0.38**(0.04)	0.33	0.07
7	i47	0.42**(0.04)	0.48	0.29
8	i48	0.47**(0.05)	0.39	0.08
9	i49	0.45**(0.04)	0.40	0.03
10	i410	0.35**(0.05)	0.21	0.02
11	i411	0.44**(0.04)	0.48	0.22
12	i412	0.41**(0.04)	0.51	0.32
13	i413	0.45**(0.04)	0.59	0.29
14	i414	0.46**(0.04)	0.52	0.34
Chi-square = 77.71		df = 60	p = 0.061	
GFI = 0.95		AGFI = 0.91	RMSEA = 0.039	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากภาพ 8 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 45 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 77.71 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.061 ($p = 0.061$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 60 ($df = 60$) นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.91 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ

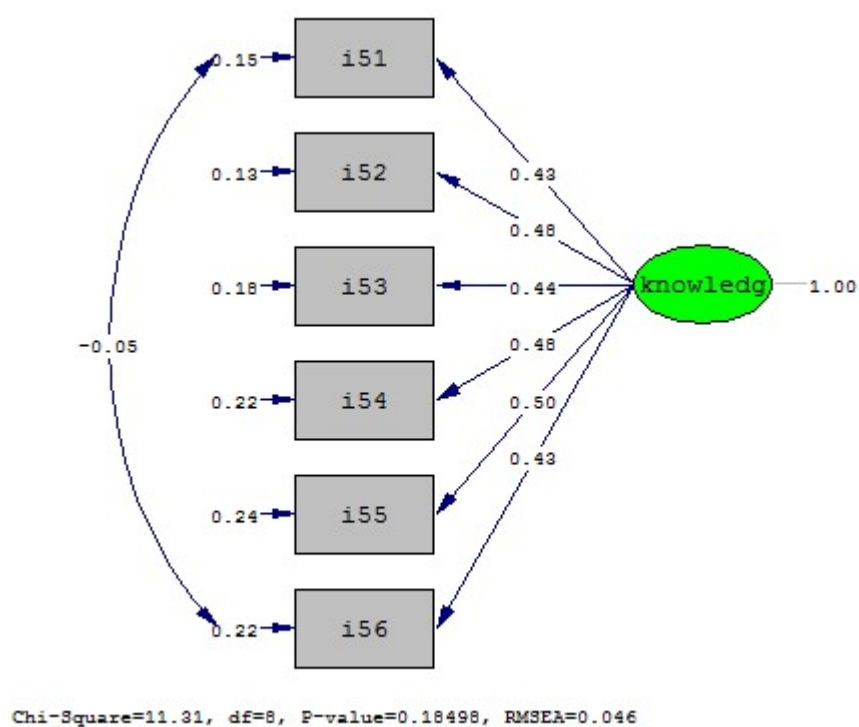
0.039 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่มีตรงเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 14 ตัวชี้วัด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่โดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด i45 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.56 รองลงมาคือตัวชี้วัด i44 และตัวชี้วัด i48 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.47 เท่ากัน และตัวชี้วัด i414 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.46 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.69 0.59 และ 0.57 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดที่ i45 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่ได้ร้อยละ 69 ในขณะที่ตัวชี้วัด i413 ตัวชี้วัดที่ i44 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่ ได้ร้อยละ 59 และ 57

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้านการปฏิบัติหน้าที่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ i45 ตัวชี้วัดที่ i414 และตัวชี้วัดที่ i412 ตามลำดับ

องค์ประกอบของสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดหวังในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยจึงปรับรูปแบบให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 9 และตารางที่ 46 ดังนี้

ภาพประกอบ 9 แบบจำลององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ตาราง 46 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านความรู้ของกติกาสีบอล

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	i51	0.43**(0.04)	0.56	0.43
2	i52	0.48**(0.04)	0.64	0.42
3	i53	0.44**(0.04)	0.52	0.28
4	i54	0.48**(0.04)	0.51	0.24
5	i55	0.50**(0.04)	0.51	0.24
6	i56	0.43**(0.04)	0.46	0.32
Chi-square = 11.31		df = 8	p = 0.184	
GFI = 0.98		AGFI = 0.95	RMSEA = 0.046	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

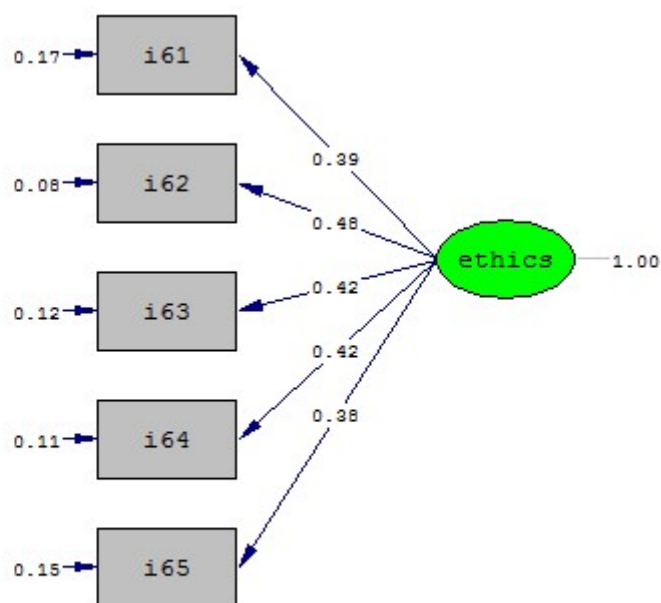
จากภาพ 9 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 46 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบ ด้านความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 11.31 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น ถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.184 ($p = 0.184$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 8 ($df = 8$) นอกจากนี้ ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจ ที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.0046 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมีความตรงเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 6 ตัวชี้วัด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด i55 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.50 รองลงมาคือตัวชี้วัด i52 และตัวชี้วัด i54 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.48 เท่ากัน และ i53 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.44 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.51 0.64 และ 0.52 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดที่ i52 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้ร้อยละ 64 ในขณะที่ตัวชี้วัด i51 และ i53 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้ร้อยละ 56 และ 52

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้านด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ i51 ตัวชี้วัดที่ i52 และตัวชี้วัด i56 ตามลำดับ

องค์ประกอบของสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดหวังในการวัด ไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยจึงปรับรูปแบบทำให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 10 และตารางที่ 47 ดังนี้

Chi-Square=4.08, df=5, P-value=0.53729, RMSEA=0.000

ภาพประกอบ 10 แบบจำลององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตาราง 47 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	i61	0.39**(0.04)	0.47	0.26
2	i62	0.48**(0.03)	0.75	0.70
3	i63	0.42**(0.03)	0.60	0.41
4	i64	0.42**(0.03)	0.61	0.42
5	i65	0.38**(0.04)	0.49	0.28
Chi-square = 4.08		df = 5	p = 0.537	
GFI = 0.99		AGFI = 0.98	RMSEA = 0.0	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากภาพ 10 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 47 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 4.08 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.537 ($p = 0.537$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 5 ($df = 5$) นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนี

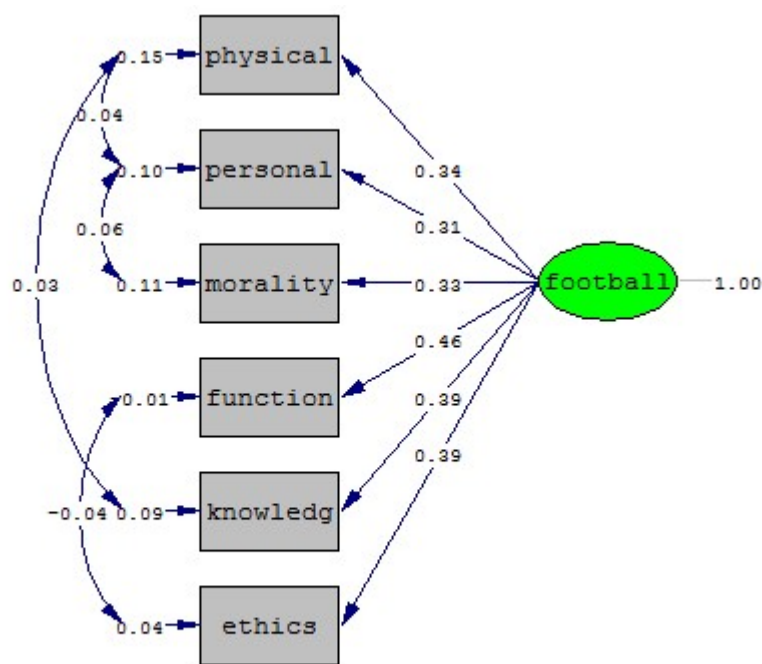
วัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.98 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.0 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพมีตรงเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 5 ตัวชี้วัด พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.48 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด i62 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือตัวชี้วัด i63 และ i64 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.42 เท่ากัน และตัวชี้วัด i61 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.39 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.75 0.60 และ 0.61 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดที่ i62 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพได้ร้อยละ 75 ในขณะที่ตัวชี้วัด i64 และ i63 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพได้ร้อยละ 61 และ 60

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ i62 ตัวชี้วัดที่ i64 และตัวชี้วัด i63 ตามลำดับ

องค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน

จากการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองฯ กับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อกำหนดว่าความคาดเคลื่อนในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบจำลองฯ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยจึงปรับรูปแบบทำให้ได้แบบจำลององค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 11 และตารางที่ 48 ดังนี้

Chi-Square=4.36, df=5, P-value=0.49917, RMSEA=0.000

ภาพประกอบ 11 แบบจำลององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน

ตาราง 48 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน

ลำดับ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ b (SE)	R^2	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ
1	physical	0.34**(0.03)	0.43	0.43
2	personal	0.31**(0.03)	0.47	0.42
3	morality	0.33**(0.03)	0.50	0.28
4	function	0.46**(0.02)	1.06	0.24
5	knowledge	0.39**(0.03)	0.63	0.24
6	ethics	0.39**(0.03)	0.78	0.32
Chi-square = 4.36		df = 5	p = 0.499	
GFI = 0.99		AGFI = 0.97	RMSEA = 0.0	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากภาพ 11 และผลการวิเคราะห์ตามตาราง 48 พบว่า แบบจำลององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 4.36 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.499 ($p = 0.499$) ที่องศาอิสระเท่ากับ 5 ($df = 5$) นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี GFI ไม่ต่ำกว่า .90 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.97 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้คือ รูปแบบที่มีความกลมกลืนควรมีค่าดัชนี AGFI ไม่ต่ำกว่า .90 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.0 ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์การตัดสินใจของที่กำหนด คือแบบจำลองที่มีความกลมกลืนควรมีค่า RMSEA ไม่เกินกว่า .05 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านมีตรงเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ของตัวชี้วัดทั้ง 6 สมรรถนะ พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.46 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านโดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด function มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.46 รองลงมาคือตัวชี้วัด knowledge และ ตัวชี้วัด ethics มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.39 เท่ากัน และตัวชี้วัด physical มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.34 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 1.06 0.63 0.78 และ 0.43 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัด function สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ได้ร้อยละ 100 ในขณะที่ตัวชี้วัด ethics และตัวชี้วัด knowledge สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ได้ร้อยละ 78 และ 63

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัด physical ตัวชี้วัด personal และตัวชี้วัด ethics ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาการตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ในครั้งนี้ มีข้อสรุปดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1

1. ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลทั้ง 6 ด้าน พบว่า
 - 1.1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก
 - 1.2 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก
 - 1.3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด
 - 1.4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก
 - 1.5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก
 - 1.6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด

ระยะที่ 2

- 2.1 ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลประกอบด้วย 6 สมรรถนะ 23 ตัวชี้วัด ดังนี้
 - 2.1.1 ตัวชี้วัดในสมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่นวิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน ตัวชี้วัดที่ 1.3

ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์ ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

2.1.2 ตัวชี้วัดในสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสินตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบ และกระตือรือร้น ในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน

2.1.3 ตัวชี้วัดในสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติ และไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตาม ข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม

2.1.4 ตัวชี้วัดในสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ ใช้อกติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกัน ทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อม ที่จะยอมรับ

2.1.5 ตัวชี้วัดในสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้

ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการศึกษา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ

2.1.6 ตัวชี้วัดในสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพ และนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคง ต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ทั้ง 6 สมรรถนะมีดังนี้

2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คน มีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านสมรรถภาพทางกายผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน ไม่เกิน 1 พบว่า ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกาย ให้สมบูรณ์ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์

2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คนมีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านบุคลิกภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน ไม่เกิน 1 พบว่า ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ราเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งใน

และนอกสนาม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์

2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คน มีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านคุณธรรมจริยธรรมผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน ไม่เกิน 1 พบว่า ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์

2.2.4 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คน มีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติหน้าที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน ไม่เกิน 1 พบว่า ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์

2.2.5 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คน มีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน ไม่เกิน 1 พบว่า ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกา

ฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโฆษณาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูอาการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์

2.2.6 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คน มีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทุกตัวได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่ามัธยฐาน 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับ ค่ามัธยฐาน ไม่เกิน 1 พบว่า ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคง ต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์ และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1 ผ่านเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0 ผ่านเกณฑ์

2.3. ผลการพัฒนาและสังเคราะห์ตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล พบว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

2.3.1 ตัวชี้วัดผู้ตัดสินฟุตบอล ของสมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัด ที่ 1.1 – 1.4 จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 8 ข้อ

2.3.2 ตัวชี้วัดผู้ตัดสินฟุตบอล ของสมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัด ที่ 2.1 – 2.5 จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 13 ข้อ

2.3.3 ตัวชี้วัดผู้ตัดสินฟุตบอล ของสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ตัวชี้วัด ที่ 3.1 – 3.4 จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 7 ข้อ

2.3.4 ตัวชี้วัดผู้ตัดสินฟุตบอล ของสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัด ที่ 4.1 – 4.4 จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 14 ข้อ

2.3.5 ตัวชี้วัดผู้ตัดสินฟุตบอล ของสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.3 จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 6 ข้อ

2.3.6 ตัวชี้วัดผู้ตัดสินฟุตบอล ของสมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัด ที่ 6.1 – 6.3 จำแนกเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 5 ข้อ

ระยะที่ 3

3.1 ผลการทดลองใช้เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล พบว่า ในเกณฑ์สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเองทุกตัวชี้วัด มีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกณฑ์สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดมีการประเมิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกณฑ์สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ตัดสินฟุตบอล 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เกณฑ์สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินฟุตบอล 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกณฑ์สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินผู้ตัดสินฟุตบอล 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดมีการประเมิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเกณฑ์สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีผลการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดมีการประเมินไม่ต่ำกว่า 3.50 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตที่ศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง .513 ถึง .818 พบว่าสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ และสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน มีความสัมพันธ์ในระดับสูงรองลงมาคือ สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ และสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

3.3 จากการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างทั้ง 6 ด้าน พบว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 4.36 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.499 ที่องศาอิสระเท่ากับ 5 นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้ และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้วพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.97 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.0 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านมีตรงเชิงโครงสร้าง และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดทั้ง 6 สมรรถนะ พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.46 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านโดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด ด้านการปฏิบัติหน้าที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.46 รองลงมาคือ ตัวชี้วัด ด้านความรู้ของกติกาฟุตบอล และ ตัวชี้วัด ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.39 เท่ากัน ตัวชี้วัด ด้านสมรรถภาพทางกาย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ

0.34 ตัวชี้วัด ด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.33 และตัวชี้วัด ด้านบุคลิกภาพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.31 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 1.06 0.63 0.78 0.43 0.50 และ 0.47 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติหน้าที่ สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ได้ร้อยละ 100 ในขณะที่ตัวชี้วัด ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัด ด้านความรู้ของกติกาสport ตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและจริยธรรม ตัวชี้วัดด้านบุคลิกภาพและตัวชี้วัดด้านสมรรถภาพทางกาย สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ได้ร้อยละ 78 63 50 47 และ 43

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัด ด้านบุคลิกภาพ และตัวชี้วัด ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ที่ผู้วิจัยค้นพบและพัฒนาขึ้นมีประเด็นนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นต่อผู้ตัดสินฟุตบอล พบว่า ผู้ตัดสินฟุตบอลซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำแนกเป็นส่วนกลางส่วนภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนภาคใต้ จำนวน 245 คน ได้จำแนกสมรรถนะที่จำเป็นของผู้ตัดสินฟุตบอลไว้ 6 ด้าน คือ 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย 2) ด้านบุคลิกภาพ 3) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม 4) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ 5) ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน 6) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทศพล ธาณี (2558: 145) คือ คุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำนวน 170 คน มีคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลไว้จำนวน 6 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลิกภาพ 2) ด้านทักษะการสื่อสาร 3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 4) ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ 5) ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน และ 6) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของของมนตรี พิมพ์แพง (2548) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อทราบคุณลักษณะที่เป็นจริง และที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนะของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยลีก ครั้งที่ 8 ทั้งนี้สมรรถนะทั้ง 6 ด้านภาพรวม ของแต่ละด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดด้านสมรรถภาพทางกาย มีผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ด้านบุคลิกภาพ มีผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่สมรรถนะของผู้ตัดสิน

ฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน มีผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คนมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมาก ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีผู้ตัดสินฟุตบอลจำนวน 245 คนมีความคิดเห็นว่า สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทศพล ธาณี (2558: 148) คุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล พบว่า ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลของประเทศไทย ซึ่งขึ้นทะเบียนผู้ตัดสินไว้กับสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำแนกออกเป็น 6 ภูมิภาค จำแนกเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียง และภาคใต้ จำนวน 170 คน จำแนกคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ไว้จำนวน 6 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 2) ด้านทักษะการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย ในภาพรวมระดับมาก 3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 4) ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด 5) ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากและ 6)ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับมากที่สุด

ผลจากสร้างและการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลได้ 6 สมรรถนะ และ 23 ตัวชี้วัด ซึ่งสมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย มีตัวชี้วัด 4 ตัวประกอบไปด้วย ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่นวิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์ ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยูจิโร (2010). ได้ทำการศึกษาเรื่องการแข่งขันสมรรถภาพของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลทั้งหมด 6 ด้าน คือ การเคลื่อนไหวระหว่างการแข่งขัน ระยะทางการเคลื่อนที่ ความเร็วในการเคลื่อนที่ ระดับการเต้นของหัวใจ การเคลื่อนที่ออกจากสิ่งกีดขวาง และระยะทางจากจุดฟลาร์ การทดลองครั้งแรกได้ทำการประเมินกรรมการตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลประเทศญี่ปุ่น การทดลองครั้งที่สองได้ประเมินทั้งผู้ตัดสินระดับนานาชาติและผู้ตัดสินจากสมาคมฟุตบอลประเทศญี่ปุ่น และทำการประเมินระยะทางจากจุดฟลาร์กับกรรมการตัดสินฟุตบอล การทดลองครั้งที่ 1 ได้ศึกษาประวัติ ระยะทาง ความเร็วในการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน และการเต้นของหัวใจ ของผู้ตัดสิน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 14 คน (7 คนอยู่ระดับคลาส 1 และ 7 คนอยู่ระดับ คลาส 2) อายุ ส่วนสูงและน้ำหนักของ คลาส 1 คือ 33 ปี ประสพการณ์ 12 ปี ส่วนสูง 172 และน้ำหนัก 65 กก ส่วน คลาส 2 อายุ 23 ปี ประสพการณ์ 5 ปี ส่วนสูง 175 และน้ำหนัก 66 ปี การทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการแข่งขันทั้งหมด 14 รายการ การทดลองที่ 2

ระยะทางระหว่างกรรมการตัดสินฟุตบอลและจุดฟลาร์ กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 45 คน (15 คนเป็นกรรมการตัดสินฟุตบอลระดับนานาชาติ ในปี 2006 15 คน อยู่ในคลาสที่ 1) ผลของการศึกษาพบว่าความแตกต่างระหว่าง คลาส 1 และ คลาส 2 ของกรรมการตัดสินฟุตบอลประเทศญี่ปุ่น แตกต่างอย่างมีนัยสัมพันธ์ด้านการหลบหลีกจากสิ่งกีดขวาง และระยะทางจากจุดฟลาร์กับจุดที่กรรมการตัดสินฟุตบอลยืนและยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของทาเมอร์ คาราเดอเมอร์ (2012) ที่ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความเหนื่อยล้าในการทำงานของกรรมการตัดสินฟุตบอลในเมือง ผลการศึกษา พบว่า การเป็นกรรมการกีฬานอกจากมีความสามารถด้านกายภาพและความรู้เกี่ยวกับกฎของกีฬานั้น ยังต้องมีการแสดงออกทางด้านจิตใจ และความสามารถในการปฏิบัติตลอดการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้คือ กรรมการฟุตบอลภายใต้สมาคมฟุตบอลของตุรกี ทั้งหมด 272 คน โดยใช้การเลือกแบบสุ่มตัวอย่างเพื่อที่จะประเมินอิทธิพลของระดับความเหนื่อยล้าในการทำงานจากข้อมูลพื้นฐานทั่วไป จากการศึกษาพบว่า สถานภาพ อายุของกรรมการ การพูดเย้ยหยันของคนดู ระดับการศึกษา ความสำคัญของรายได้ ความสุขของการเป็นกรรมการ และความสำคัญของการระดับการแข่งขันฟุตบอล มีผลต่อความเหนื่อยล้าในการทำงานของกรรมการ นอกจากนี้การแลกเปลี่ยนความรู้จากเพื่อนร่วมงานที่มีประสบการณ์แก่กรรมการรุ่นใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการรับมือกับปัญหาในระยะยาว

สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ มีตัวชี้วัด จำนวน 5 ตัวชี้วัด ประกอบไปด้วย ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุขภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ราเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วนได้สอดคล้องกับงานวิจัยของทวีทรัพย์ เขยผักแว่น (2542) ที่ได้ทำการศึกษากการสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินชั้น 1 โดยแบ่งการประเมินเป็น 5 ด้านได้แก่ด้านบุคลิกภาพด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ ด้านการตัดสินตามกฎหมายกติกาบทลงโทษและควบคุมการแข่งขันด้านความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่ด้านความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินกรรมการผู้ตัดสินคนที่ 4 การควบคุมอารมณ์การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการพิจารณาเกมโดยรวมโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ตัดสินฟุตบอลประจำปี 2542 จำนวน 20 คนซึ่งผลการวิจัยพบว่าค่าความเที่ยงตรงแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 มีค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 แสดงว่าแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอลระดับชั้น 1 มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในเกณฑ์ดีมากสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะพฤติกรรมที่ต้องการจะศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าความเที่ยงตรงคือด้านบุคลิกภาพมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.90 แสดงว่าด้านบุคลิกภาพมีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ด้านการดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ มีค่าความเที่ยงตรงตาม

[illegible]

ในเกณฑ์ต่ำและยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของไพบุลย์ เลิศวิมลรัตน์ (2543) ที่ได้ทำการศึกษา บุคลิกภาพผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 46 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบอีฟี่พีเอส ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีคะแนนเฉลี่ยจัดอันดับได้ดังนี้ ด้านการพึ่งตัวเอง ด้านความอดทน ด้านคบเพื่อนต่างเพศ ด้านความเป็นระเบียบ ด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านผูกมิตรไมตรีกับผู้อื่น ด้านการยอมรับโทษ ด้านการแสดงออก ด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความก้าวร้าว และด้านเป็นผู้ตามตามลำดับ

สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีตัวชี้วัด 4 ตัวประกอบไปด้วย ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะพงศ์ กุฬพงศ์พันธ์ (2553) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” กลุ่มตัวอย่างจำนวน 267 คน แบ่งเป็นนักกีฬา 215 คน และผู้ควบคุมทีม 52 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 หลังจากตรวจสอบแล้วได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับมาเป็นจำนวน 267 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ค่าที่ กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ อยู่ในระดับมาก ส่วนคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับรายด้านพบว่า ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน มีคุณลักษณะที่เป็นจริงตามทัศนะของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดม

เกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.58 ด้านความรู้คิดเป็นร้อยละ 52.70 ด้านความสามารถคิดเป็นร้อยละ 51.57 ด้านคุณธรรมจริยธรรมคิดเป็นร้อยละ 48.01 ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่เสนอของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 68.95 ด้านความรู้ คิดเป็น ร้อยละ 68.76 ด้านความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 71.84 และด้านคุณธรรมจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 73.07 นักกีฬาและผู้ควบคุมทีม มีทักษะต่อคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ตัดสินทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน นักกีฬาและผู้ควบคุมทีม มีทักษะต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสิน ด้านบุคลิกภาพและด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความสามารถและด้านคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักกีฬาและผู้ควบคุมทีมมีทักษะต่อคุณลักษณะ ที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน โดยรวมทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีตัวชี้วัด 4 ตัวประกอบไปด้วย ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เช่น งดการใช้อาวุธ การควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาท และมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสารที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์งานในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮัลสันต์ อีปราชิม อาลี ฮัลสันต์ (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่องประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินในระหว่างการแข่งขัน การศึกษาครั้งนี้เพื่อประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินในระหว่างการแข่งขัน เสนอเทคนิคการสังเกตโดยขึ้นอยู่กับลักษณะของการประเมินและลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกัน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านฟุตบอลและกรรมการจากสมาคมฟุตบอลอาชีพทั้งหมด 11 คน และ 18 ผู้เชี่ยวชาญผู้ช่วยผู้ประเมินผู้ตัดสินจากสมาคมฟุตบอลอาชีพ เพื่อทำการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินฟุตบอลทั้ง 41 คนตลอดฤดูกาลแข่งขันและการแข่งขันรุ่นเยาวชนปี 2012 และ 2013 ผู้สังเกตได้รับแบบฟอร์มการประเมินหลังจากได้ทำการสัมภาษณ์กับผู้ช่วยผู้ประเมินผู้ตัดสิน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าแบบฟอร์มการสังเกตสามารถนำไปใช้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ทั้ง 4 แบบ คือ กฎและกติกา สมรรถภาพ ตำแหน่งและการเคลื่อนที่ของกรรมการ และการสื่อสารระหว่างผู้ตัดสินและการควบคุมเกม ระดับชั้นของผู้ตัดสินมีความแตกต่างอย่างมีนัยสัมพันธ์และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภศิษฐ์ ชัยสาร (2548) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดกีฬามวย

ไทยสมัครเล่นตาม ทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าว และผู้ชมในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 การศึกษาวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดกีฬามวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา และผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับ สมรรถนะ 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคม และด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น ผู้ควบคุมทีม 50 คน ผู้ชี้ขาด 20 คน นักมวย 60 คน ผู้สื่อข่าวกีฬา 20 คน และผู้ชม 150 คน ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากและทักษะของผู้ชมก็อยู่ในระดับมากที่สุด คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬา ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ด้านบุคลิกภาพส่วนตัวและการปฏิบัติตัวในสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดมวยไทยสมัครเล่นตามทักษะของผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ด้านความรู้และความสามารถในการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีตัวชี้วัด 3 ตัวประกอบไปด้วยตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสินใจ มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูอาการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการ การแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิลเลียม (Williams, 2003) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักนันทนาการและได้รายงานมาว่า มาตรฐานวิชาชีพ เป็นเครื่องบ่งบอกถึงควมมีคุณภาพ และควมมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และการให้คำแนะนำตามคุณภาพแห่งวิชาชีพนั้นๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการ ก็เพื่อให้เกิดคุณภาพตามหลักการซึ่งพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านปฏิบัติการ และมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ซึ่งมาตรฐานด้านปฏิบัติการนั้นมีข้อพิจารณาในองค์ประกอบด้านประสบการณ์ ด้านความเชี่ยวชาญ และด้านกระบวนการในการทำหน้าที่ย่างเป็นขั้นเป็นตอน ส่วนมาตรฐานด้านการเข้าสู่วิชาชีพ ก็มีข้อพิจารณาในด้านการได้รับการศึกษาในระดับปริญญาเป็นหลัก ซึ่งทั้งสองมาตรฐานที่จะได้รับการรับรองนั้น ได้กำหนดระดับความสามารถออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับการมีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา 2) ระดับการมีความเข้าใจในหลักการ 3) ระดับการมีความสามารถในการนำไปปฏิบัติกระแสแห่งความต้องการในคุณภาพและมาตรฐานของวิชาชีพนันทนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น ผลักดันให้มีการ

พิจารณาและทบทวนเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนักนันทนาการ ด้วยการสร้างแรงผลักดันให้เกิดการรับรองโดยองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแล ว่าผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพนั้นมีคุณสมบัติ ความรู้ และโดยเฉพาะในด้านของความสามารถในการบริหารจัดการในวิชาชีพ นันทนาการได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งวิชาชีพนันทนาการเป็นสาขาวิชาชีพที่มีรูปแบบ การรับรองความสามารถที่แตกต่างจากวิชาชีพอื่นๆ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพนันทนาการถูกแบ่ง ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ 2) มาตรฐานด้านการศึกษา นอกจากนี้ วิลเลียมได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีวิชาชีพ คือ การมีใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพนั้น ซึ่งการรับรองและออกใบอนุญาตเพื่อนำไปใช้ให้เกิดการยอมรับนั้น ใบอนุญาตนั้นต้องได้รับการ รับรองโดยเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานหลัก อันได้แก่ องค์กร ภาครัฐ สภาวิชาชีพ และสถาบันการศึกษา

สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีตัวชี้วัด 3 ตัวประกอบไปด้วย ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพ ครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความ เคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพ ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทศพล ธาณี (2558 : 146) มาตรฐาน และตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสิน ต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย ตรงต่อเวลา มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น ตัวชี้วัดที่ 5.4 ผู้ตัดสินต้องเคารพและประพฤติปฏิบัติตน ตามกฎระเบียบข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคมวอลเลย์บอลและสังคมอย่างเคร่งครัด

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลทั้ง 6 สมรรถนะ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 คน มีฉันทามติว่าตัวชี้วัดด้านสมรรถภาพทางกายผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพ ทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์ และตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

ตัวชี้วัดด้านบุคลิกภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิด อย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลาและตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน ตัวชี้วัดด้านคุณธรรม จริยธรรมผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสิน ต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสิน ต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา และตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้อง มีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม ตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติหน้าที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การ ประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขัน ได้เป็นอย่างดี มี การลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความ เข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการ ประชุมก่อนและหลังการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์และตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่น ทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิด และลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ ตัวชี้วัดด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอล อย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการ ตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยา การกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำ หน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล มีค่าพิสัย และตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ ตัวชี้วัด ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่าง ที่ดีต่อวิชาชีพและมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคี เพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ และตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ

และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ภัทรารุช ขาวสนิท (2554) ที่ได้ศึกษา การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินของกรมพลศึกษา โดยเทคนิควิจัยแบบเดลฟาย ซึ่งได้รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการตัดสินกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย จำนวน 20 คน มีการดำเนินการ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 และใช้แบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรฐาน ส่วนค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลของรอบที่ 3 โดยการหาค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าสมมาตรของความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐาน ค่านิยม ซึ่งมีการกำหนดว่าข้อความที่นำไปใช้ต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.50 และมีค่าสมมาตรของความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยมน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.00 ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาฐานวิชาชีพผู้ตัดสินฟุตบอลของกรมพลศึกษา 3 ด้านมีรายละเอียดคือ 1) มาตรฐานด้านความรู้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($Md=4.53, |Md-Mo|=0.47, IR=1.48$) โดยต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า โดยไม่จำกัดสาขาวิชา ผ่านการอบรมและทดสอบผ่านในเรื่องกฎ กติกา สมรรถภาพทางกาย การฝึกและการสอบปฏิบัติ คุณธรรมจริยธรรม จิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสิน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฟุตบอลและโภชนาการ โดยการอบรมควรมีผู้เข้าอบรมประมาณ 21-30 คน ในระดับมากที่สุด และประมาณ 31-40 คน ในระดับมาก ในการอบรมแต่ละครั้งควรมีระยะเวลา 7 วัน 2) มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก ($Md=4.30, |Md-Mo|=0.70, IR=1.49$) ในการรักษาสถานภาพนอกจากงานตัดสิน ต้องผ่านการฝึกซ้อมร่วมกันสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ต้องตัดสินรายการของกรมพลศึกษา ปีละ 21-30 ครั้ง ควรมีการเลื่อนระดับการกีฬาขึ้นพื้นฐานไปสู่กีฬามวลชลโดยต้องผ่านการทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ มีประสบการณ์ตัดสิน 1 ปี มีการบันทึกและประเมินการตัดสินอยู่ในเกณฑ์ดีและผ่านการทดสอบสมรรถภาพ 3) มาตรฐานด้านการปฏิบัติตน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($Md=4.47, |Md-Mo|=0.26, IR=0.95$) โดยต้องมีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา รักษาสมรรถภาพทางกายให้ดีอยู่เสมอ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา มีความเด็ดขาด มีระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ รู้จักกาลเทศะ ไม่ลุ่มหลงอวยมุข มีความรับผิดชอบ ให้เกียรติและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แต่งกายสะอาดเรียบร้อย มีภาวะผู้นำ ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ มีวิจรรย์ญาณ มีความสนุกสนานในการปฏิบัติหน้าที่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดีและมีสมาธิ

จากผลการพัฒนาและสังเคราะห์ตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลพบว่า เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอลมีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน ได้แก่ สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 8 ข้อคือ 1) ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่นวิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย 2) ผู้ตัดสินผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน 3) ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่สถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา (2551: 4-7) กล่าวไว้ว่า มีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง มีการฝึกซ้อมออกกำลังกายและบริหารร่างกายเป็นประจำมีสายตาดี ความจำดี รู้จักสังเกต มีสติปัญญาไหวพริบดี รู้จักพักผ่อนให้เพียงพอ และยังสามารถปฏิบัติงานวิจัยของวิจิตร เกตุแก้ว (2533: 10) อ่างไนมนตรี เตียนพลกรัง 2551) กล่าวว่า ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง ต้องหมั่นฝึกซ้อมอยู่เป็นประจำเพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมการแข่งขัน และ 4) ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคง และตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ในเรื่องนี้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับด้านบุคลิกภาพประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 13 ข้อคือ 1) ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม 2) ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม 3) ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจ ที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน 4) ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา และ 5) ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของสถาบันพัฒนาบุคลากร (2551) ได้อธิบายถึงคุณสมบัติที่ดีในด้านบุคลิกภาพที่ดี แต่งกายเรียบร้อยทั้งในการปฏิบัติหน้าที่และนอกสนาม มีกิริยา มารยาทเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ รู้กาลเทศะ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ตัวชี้วัดที่เหมาะสมด้านนี้ประกอบไปด้วย 4 ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4 มีเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 7 ข้อ 1) ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน 2) ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี 3) ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา และ 4) ผู้ตัดสินต้องมีความใส่ใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจิตร เกตุแก้ว (2533: 10) ต้องมีความยุติธรรม ทำหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ในด้านนี้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.4 มีเป็นเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 4 ข้อ 1) ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี 2) ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน 3) ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้

ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ และ4) ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ สอดคล้องกับแนวคิดของซัลท์ ภิรมย์ (2545: 96) รู้เท่าทันกลยุทธ์ของผู้เล่น (Tactical awareness) รู้และเข้าใจวิธีการเล่นของผู้เล่นและสามารถพิจารณาได้เป็นอย่างดีกรณีผู้เล่นแก่งเล่ห์กลในลักษณะต่างๆ สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ตัวชี้วัดที่เหมาะสมของสมรรถนะด้านนี้ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.3 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 6 ข้อ 1) ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาบทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ 2) ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสิน กีฬาฟุตบอล และ3) ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขัน และต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร เกตุแก้ว (2533: 10) อ่างในมนตรี เติยนพลกรัง (2551) กล่าวว่า ผู้ตัดสินต้องมีความรู้เรื่องกติกาอย่างถ่องแท้และหาความรู้ใหม่ๆที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้ทันต่อปัจจุบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของมนตรี พิมแพง (2548) ผู้ตัดสินฟุตบอลที่ดีต้องมีความแม่นยำในกฎกติกาฟุตบอลและมีความรอบรู้กติกาอย่างถูกต้องแท้จริง สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ในด้านนี้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่ 6.1 – 6.3 มีเกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 5 ข้อ 1) ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ และมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง 2) ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทศพล ธานี (2548 : 158) คือมาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพ ผู้ตัดสิน เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 4.1.1 มีความรู้สึกภาคภูมิใจ รักและศรัทธาในวิชาชีพผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพผู้ตัดสิน เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 4.2.1 ผดุงเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ เกณฑ์การพิจารณา ได้แก่ 4.3.1 ยกย่องและให้เกียรติเพื่อนร่วมวิชาชีพ เกณฑ์การตัดสินได้แก่ มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง และการประเมินโดยหัวหน้าผู้ตัดสิน ไม่ต่ำกว่า 3.50 จากคะแนนเต็ม 5.00 และ 3) ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้นและทั้งหมดยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทศพล ธานี (2558 : 147) เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำแนกเป็น เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์การตัดสิน มีเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 1

ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 1.1 – 1.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 12 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 12 ข้อ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 2 ด้านทักษะการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2.1 – 2.5 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 8 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 12 ข้อ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 3 ด้านทักษะการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 – 3.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 10 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 11 ข้อ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 4 ด้านเจตคติต่อการเป็นผู้ตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 4.1 – 4.3 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 3 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 3 ข้อ เกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล มาตรฐานที่ 5 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 5.1 – 5.4 จำแนกออกเป็นเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 7 ข้อ และเกณฑ์การตัดสิน จำนวน 7 ข้อ ทั้งนี้เกณฑ์การพิจารณาและเกณฑ์ตัดสินของสมาคมฟุตบอลในด้านสมรรถภาพและด้านอื่นๆ ยังนำมาประกอบในการพิจารณาผู้ตัดสินฟุตบอลในการปฏิบัติหน้าที่ การคงสภาพการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลและเป็นการประเมินเพื่อเลื่อนระดับกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอลด้วย

การทดลองใช้เกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล พบว่า ในเกณฑ์สมรรถนะที่ 1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกณฑ์สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกณฑ์สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ตัดสินฟุตบอล 200 คน มีการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เกณฑ์สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ตัดสินฟุตบอล 200 คน มีการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เกณฑ์สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ผู้ตัดสินฟุตบอล 200 คน มีการประเมินตนเอง ทุกตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเกณฑ์สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้ตัดสินฟุตบอล จำนวน 200 คน มีการประเมินตนเองทุกตัวชี้วัดในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถกร เวชการ (2554) ที่ได้ศึกษาการสร้างมาตรวัดประมาณค่าสมรรถนะสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์โดยใช้ผู้ประเมิน 2 คนกับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพ ของมาตรวัดประมาณค่าสมรรถนะสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 4 ชุดมีดังนี้ 1) การดำเนินการขณะตัดสินและใช้สัญญาณต่าง ๆ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.92 และมีความเป็นปรนัย 2) การตัดสินตามกฎกติกาบทลงโทษและการควบคุมการแข่งขันมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.91 และมีความเป็นปรนัย 3) ความสมบูรณ์ของร่างกายตำแหน่งทิศทางและความรับผิดชอบในพื้นที่ที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.90 และมีความเป็นปรนัย 4) ความสัมพันธ์กับผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ 2 ผู้ตัดสินที่ 4 และประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่พื้นที่ที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.90 และมีความเป็นปรนัยเท่ากับ 0.91

ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตที่ศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง .513 ถึง .818 พบว่าสมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ และสมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน มีความสัมพันธ์ในระดับสูง รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ และสมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิโรส (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Relationship Between Personality And Performance of Football Referees. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล งานวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัวตน 5 ระดับคือ การประนีประนอม ยึดมั่นในหลักการ มองโลกในแง่ร้าย เปิดใจในการเรียนรู้ และลักษณะของผู้ตัดสิน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม 60 ชุด แบ่งออก 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างมากและไม่เห็นด้วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอ้างอิง ค่าเฉลี่ย ความถี่ SD ร้อยละ และความสัมพันธ์ One Sample T-test ใช้สำหรับประเมินตัวแปร Pearson correlation ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าลักษณะบุคลิกภาพและคุณภาพการตัดสินของกรรมการตัดสินฟุตบอลมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางด้านการมองโลกในแง่ร้าย บุคลิกภาพการแสดงออกตัวตน การประนีประนอมและคุณภาพของกรรมการตัดสินฟุตบอล ข้อจำกัดในการศึกษาครั้งนี้ คือ การศึกษา วัฒนธรรม ความซื่อสัตย์และความพร้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างทั้ง 6 สมรรถนะ พบว่า มีความตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ที่มีค่าเท่ากับ 4.36 และมีค่าความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นถ้าสมมติฐานหลักเป็นจริงเท่ากับ 0.499 ที่องศาอิสระเท่ากับ 5 นอกจากนี้ยังพิจารณาความสอดคล้องของแบบจำลองได้จากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ซึ่งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ของแบบจำลองนี้มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์การตัดสินใจที่นิยมใช้ และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.97 รวมทั้งเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.0 เป็นการยืนยันว่าแบบจำลององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านมีตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวชี้วัดทั้ง 6 สมรรถนะ พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก โดยมีน้ำหนักตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.46 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านโดยตัวชี้วัดที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวชี้วัด ด้านการปฏิบัติหน้าที่ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.46 รองลงมาคือตัวชี้วัด ด้านความรู้ของกติกาฟุตบอลและตัวชี้วัด ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.39 เท่ากัน ตัวชี้วัด ด้านสมรรถภาพทางกาย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.34 ตัวชี้วัด ด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.33 และตัวชี้วัดด้านบุคลิกภาพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.31 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ

1.06 0.63 0.78 0.43 0.50 และ 0.47 ตามลำดับ หมายความว่าตัวชี้วัดตัวชี้วัดด้านการปฏิบัติหน้าที่ สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ได้ร้อยละ 100 ในขณะที่ตัวชี้วัดด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัด ด้านความรู้ของกติกากอล์ฟ ตัวชี้วัดด้านคุณธรรมและจริยธรรม ตัวชี้วัดด้านบุคลิกภาพและตัวชี้วัดด้านสมรรถภาพทางกาย สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ได้ร้อยละ 78 63 50 47 และ 43

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ พบว่า ตัวชี้วัดมีอิทธิพลและตัวชี้วัดในองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน ที่มีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตัวชี้วัดด้านสมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัด ด้านบุคลิกภาพ และตัวชี้วัด ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎี มีมุข (2555) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อกำหนดสมรรถนะกรรมการผู้ตัดสินกีฬา (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมในการเสริมสร้างสมรรถนะกรรมการผู้ตัดสินกีฬา (3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้น (4) เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบการฝึกอบรมที่ต้องการพัฒนาขึ้นไปใช้ขั้นตอนในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ ระยะที่ 1 การกำหนดสมรรถนะสำหรับการปฏิบัติอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบเพื่อฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 คนเป็นนักกอล์ฟจากสมาคมกอล์ฟ ชมรมกอล์ฟต่างๆ ภายในประเทศและศึกษาในภาควิชาการบริหารจัดการธุรกิจกอล์ฟ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 69 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 37 คนและกลุ่มทดลอง 32 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกอบรมตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระยะที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการนำรูปแบบการฝึกอบรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ต้องการพัฒนาขึ้นไปใช้ ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของกรรมการผู้ตัดสินกีฬาประกอบด้วย (1) สมรรถนะทางความรู้ 3 ด้าน คือ ความรู้ทั่วไป ด้านกีฬาของประเภทที่ต้องตัดสิน ความรู้ด้านกฎ กติกาข้อบังคับของกีฬาที่ต้องตัดสินและความรู้ด้านอำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬา (2) สมรรถนะด้านทักษะ 3 ด้าน คือ การสื่อสาร การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การทำงานเป็นทีม (3) ทศนคติ 3 ด้าน คือ ความสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ความฉลาดทางอารมณ์และการควบคุมตนเอง รูปแบบการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนานั้นประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) กระบวนการ โดยขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของอาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬามาจากกิจกรรมการเรียนรู้ 19 ขั้นตอนของผนวกแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพจริงเป็นฐานและซูปเปอร์เลิร์นนิ่ง ผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นของผู้วิจัยสามารถเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับกรรมการ

ผู้ตัดสินกีฬาได้จริงโดยกลุ่มทดลองมีระดับคะแนนสูงกว่าหลังจากฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบการฝึกอบรมไปใช้ประกอบด้วย (1) ปัจจัยส่งเสริมของการฝึกอบรมมี 4 ด้าน คือ ความต้องการเข้าสู่อาชีพกรรมการผู้ตัดสินกีฬา กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ วิทยาการ และแหล่งทรัพยากรเรียนรู้ (2) ปัญหาของการจัดฝึกอบรมมี 2 ด้านคือ การประเมิน และวิทยาการผู้ช่วย (3) อุปสรรคของการฝึกอบรมมี 2 ด้าน คือ ผู้เรียน สถานที่และวัสดุอุปกรณ์

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ใช้เพื่อคัดเลือกกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอล
2. ใช้เพื่อปลดกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอลออกจากสมาคม
3. ใช้เพื่อการคงสภาพกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอล
4. ใช้เพื่อเลื่อนระดับกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอล
5. ใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานของกรรมการผู้ตัดสินฟุตบอล
6. สถาบันที่ผลิตนักศึกษาสาขาพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาคควรนำไปใช้

ในการเรียนการสอนในรายวิชาการตัดสินหรือการเป็นเจ้าหน้าที่กีฬาฟุตบอล

ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ประกอบและเกณฑ์ มาตรฐานของกีฬาฟุตบอลและกีฬาประเภทอื่น

บรรณานุกรม

- กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 4. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2557
เข้าถึงได้จาก <http://www.mots.go.th/>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2539). คู่มือการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ : กองกีฬากรมพลศึกษา.
กรมพลศึกษา. (ม.ป.ป.). ปรินซ์นิพนธ์ (วท.ม.) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2539). การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ระดับอายุ 10-12 ปี. กรุงเทพฯ:
ต้นอ้อ.
- _____. (2540). สมรรถภาพทางกาย. สำนักงานพัฒนาการพลศึกษาสุขภาพและนันทนาการ
กรมพลศึกษา.
- _____. (2553). ระเบียบกรมพลศึกษาว่าด้วยการจัดอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร การพลศึกษา
และการกีฬา พ.ศ. 2553. (อัสสนา) กรมพลศึกษา.
- กวิน บุญประโคน. (2554). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลใน
การแข่งขันฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีกในทัศนะคติของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬา. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กิตติพันธ์ รุจิกรกุล. (2529). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- บุญศรี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและ การแนะแนว
คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกษม บุญอ่อน, (2522). เดลฟาย: เทคนิคการวิจัย. ครุปริทัศน์. 4(10), 26-28.
- _____. (2522, 10). เดลฟาย : เทคนิคในการวิจัย. วารสารครุปริทัศน์. : หน้า 26 – 28.
- เกศินี สุทธาวารกุล. (2543). อัจฉริยะจิตมนุษย์. กรุงเทพฯ: ริดเดอร์สไดเจสท์.
- โกศล มีคุณ. (2524). การวิจัยทดลองฝึกอบรมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและทักษะการสวม
บทบาทของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2539). การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกีฬาบาสเกตบอล
สำหรับนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กฤษฎี มีมุข. (2555). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาตามสภาพ
จริงเป็นฐาน และซูเปอร์เลิร์นนิ่งเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับอาชีพกรรมการ
ผู้ตัดสินกีฬา. ปรินซ์นิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- คึกฤทธิ์ ปราโมช,ม.ร.ว.(2530). คำกล่าวประธานพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ ประมวลพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคำกล่าวโอวาท, สารณ,คำขวัญเกี่ยวกับนายกรัฐมนตรืและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาระหว่าง พ.ศ.2511-2530. รวบรวมโดยห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์กีฬา กองวิจัยและแผนงานการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2523). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.กรุงเทพมหานคร. ชม ภูมิภาค. (2551). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา.กรุงเทพ:ประสานมิตร.
- ชาญ ชมมณฑา. (2539) การสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินบาสเกตบอล.วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูชัย บัวบูชา.(2536).คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอลฟ้ฟ่า ตามทัศนะของ นักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา. ปริญญานิพนธ์ กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้นท์.
- จันทร์ ยัยยืน (2550). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาออกกั้ตามทัศนะของ ผู้ควบคุมทีม นักกีฬา และผู้ตัดสิน ในการแข่งขันออกกั้ลีกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดารณี มีสมมนต์ (2551). การฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารเบื้องต้นของผู้ตัดสินกีฬา ฟุตบอลระดับนานาชาติ. ปริญญานิพนธ์ กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2524). การพัฒนาจริยธรรม :ตำราจิตวิทยา.กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2542). ทฤษฎีองค์การ.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ตุลา มหาพสุธานนท์.(2547). หลักการจัดการและหลักการบริหาร.กรุงเทพ: พ.ศ.พัฒนา.
- ถาวร เขียนเสมอ. (2540). การสร้างแบบประเมินค่าทักษะยิมนาสติก สำหรับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพิษณุโลก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทศพล ธาณี. (2558). การพัฒนาองค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. (2542). การสร้างแบบประเมินผู้ตัดสินฟุตบอล ระดับชั้น 1.ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

- เทพฤทธิ์ สิทินพพันธ์.(2555). การพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวการทดสอบสมรรถภาพทางกายของคณะกรรมการนานาชาติเพื่อจัดมาตรฐาน การทดสอบความสมบูรณ์ทางกาย (ICSPFT). กรุงเทพฯ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทวิล ศรีสองเมือง. (2551). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธร สุนทรายุทธ.(ม.ป.ป.) หลักการและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- นเรศ ชันธะรี (2542) คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นนชัย ศานติบุตร. (2551). การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย. (ค.ด.) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2529). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ.
- นวลศรี เปาโรหิตย์. (2545). จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี แท่นแก้ว.(2536). ปรัชญา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์. (2540). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ ; เจริญผล.
- ปรีชา เผือกขวัญดี. (2531). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติ ตามทัศนะคติของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าวกีฬา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปกรณ ประจันบาน. (2552). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประมะ สตะเวทิน.(2529). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองศาสนการพิมพ์.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. (2530). “พฤติกรรมสุขภาพ”.เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษาหน่วยที่4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2523). “เทคนิคการวิจัยเดลฟาย”, วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 4 (14) (เมษายน – พฤษภาคม 2523), 49 – 60.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2523).จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน.กรุงเทพฯ : กราฟิการ์ต.
- ประสาธ โนพันธ์. (2548). การสร้างแบบประเมินการตัดสินของผู้ตัดสินฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ศศม. (พลศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. (อัดสำเนา).
- ประโยค สุทธิสง่า. (2528). ตำราการฝึกและการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- _____. (2537). การพัฒนาแบบทดสอบทักษะฟุตบอล ระดับอุดมศึกษาไทย.ชลบุรี:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- _____. (2542). ตำราการฝึกและการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประไพพรรณ ธงอินเนตร(2542).การพัฒนาบุคลิกภาพในการประชาสัมพันธ์. นครปฐม:
คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- ปิยะพงศ์ กุฬพงศ์พันธ์ (2553). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของกีฬาแบดมินตัน
ตามทัศนคติของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์” ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล.กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ผุสดี พุกกะวัน. (2547). การพัฒนาบุคลิกภาพ.กรุงเทพฯ : พัฒนาวิชาการ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
(พิมพ์ครั้งที่ 7) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิศาล เลาจันท์. (2548) การสร้างแบบทดสอบพิจารณาการกระทำฟาล์วและการกระทำผิด
ระเบียบ สำหรับผู้ตัดสินบาสเกตบอลด้วยวีดีทัศน์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2523). การสอนค่านิยมและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: พิมพ์.
- พระมหาสวंग จตุตมโล. (อุณกระโทก). (2554). การศึกษาเจตคติ และความเข้าใจเกี่ยวกับ
เบญจกัลยาณธรรม ในพระพุทธศาสนา ศึกษาเฉพาะกรณี : ชุมชนวัดโพธิ์เรียง เขตบางกอก
น้อย กรุงเทพมหานคร (๒๕๕๔). พุทธศาสนมหามัณฑิต(การบริหารจัดการคณะสงฆ์).
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เพิ่มศักดิ์ สุริยจันทร์. (2536). การสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไก สำหรับนักเรียนระดับก่อน
ประถมศึกษา.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2544). ความรู้คู่คุณธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบุลย์ เลิศวิลรัตน์. (2543). บุคลิกภาพของผู้ตัดสินสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรม
ราชูปถัมภ์.กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรจน์ บาลัน. (2551). หนังสือแปลและเรียบเรียงจาก *Negotiation* โดย Michael Watkins.
กรุงเทพฯ :เอ็กซ์เปอร์เนท.
- ภณิตา เจริญสุข. (2549). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนานุสัยสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาเฝ้าม่วง.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภิรมย์ อันประเสริฐและชลัช ภิรมย์. (2534). กติกาการแข่งขันฟุตบอล.กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- ภัทรารุช ขาวสนิท. (2554). การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา
ปริญญาานิพนธ์ว.ม กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- มงคล อ่อนศรี (2548). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ตามทัศนคติของนักวอลเลย์บอล ผู้ควบคุมทีม ผู้ชม ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 21 รอบคัดเลือกภาค 5 ประโยชน์พนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงคลชัย เพชรศรี. (2549). แรงจูงใจในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. ประโยชน์พนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี เตียนพลกรัง. (2551). แรงจูงใจในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสำนักพัฒนาการกีฬาและ นันทนาการกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ปี พ.ศ.2550. ประโยชน์พนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี พิมพ์แพง. (2548). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนคติของผู้ควบคุมทีม นักกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม ในการแข่งขันฟุตบอลไทย ลีก ครั้งที่ 8 . ประโยชน์พนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มานพ พ่วงสร. (2547). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามทัศนคติของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม. ประโยชน์พนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มัลลิกาวิชชุกรังสรรค์. (2553). การศึกษาการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูเทศบาลสังกัดเทศบาล เมืองชลบุรี. ประโยชน์พนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2542). การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- เรืองเดช เชิดพุทธ. (ม.ป.ป.). การฝึกและการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลานามัย คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิจิตร เกตุแก้ว. (2533). เทคนิคการตัดสินและระเบียบการจัดแข่งขันฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิตร อาวะกุล. (2525). เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: พิมพ์เศ.
- วิทยา วงษ์สมาน. (2532). คู่มือการตัดสินฟุตบอล. กองกีฬา กรมพลศึกษา กรุงเทพฯ.
- วิภาพร มาพบสุข. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิวัช ธิโสภา. (2539). การฝึกฟุตบอล. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- วิไลวรรณ ศรีสงครามและคณะ. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ลกรุ๊ป.

- วัฒนา ชนชนะกุล. (2556). *ความคิดเห็นของผู้ตัดสินที่มีต่อการแข่งขันฟุตบอลลีกระดับดิวิชัน 2 โซนกรุงเทพและปริมณฑล 2555*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2526). *กติกาและเทคนิคการตัดสินฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศุภศิษฐ์ ชัยสาร (2548) *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ชี้ขาดกีฬามวยไทยสมัครเล่น ตามทัศนะคติของ ผู้ควบคุมทีม ผู้ชี้ขาด นักมวย ผู้สื่อข่าวกีฬาและ ผู้ชม ในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 20* ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงบ ลักษณะ. (2535). *จากหลักสูตร...สู่แผนการสอน*. กรุงเทพฯ : อรุณสกลาดพร้าว.
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. *จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สมพร สุทัศน์ย์. (2544). *จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อย ตระกูล (จิตยานนท์) อรรถมานะ. (2547). *พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2544). *การพัฒนาศิลปะภาพ*. กรุงเทพฯ : ธเนศวรพรินต์ (1999).
- _____. (2544). *การพัฒนาศิลปะภาพ*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น(1977),
- สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2555). *ประวัติฟุตบอลในประเทศไทย*. วันที่ค้นข้อมูล 8 ตุลาคม 2557, เข้าถึงได้จาก <http://www.fat.or.th/>
- สุชา จันทรโณม. (2544) *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ :ฉบับแก้ไขปรับปรุงไทยวัฒนาพานิช.
- _____. และสุรางค์จันทร์โณม (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: แพร่วิทยา.
- สุนันทา เลาพันธ์ (2551). *การพัฒนาองค์การ*. กรุงเทพฯ: ดี.ดี.บุกสโตร.
- สุพนธ์ มณีธีรกุล (2537). *การติดตามผลการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล ของกรมพลศึกษา ปรินซ์นิพนธ์ (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- สุพิตร สมาชิกโต . (2548). *แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับ สุขภาพสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี*. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพในสถาบันการศึกษาสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพ (สสส.).
- สุเมธ แสงนิมโนล. (2540). *หลายลีลาศิลปะการพูด*. กรุงเทพฯ: บัณฑิต.
- สุริพร พึ่งพุทธคุณ (2550). *การบริหารจัดการทีมงาน*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล.(2545). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.

- สุนทร พลวงค์ (2551). *การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรในสังกัดกองการศึกษาเทศบาลตำบลท่าสะอาด อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาสารคาม มหาวิทยาลัยสารคาม.*
- อวยชัย ชบาและคณะ. (2541). *พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ .*กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2542). *คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.*
- อรรถกร เวชการ. (2554). *การสร้างมาตรฐานวัดประมาณค่าสมรรถนะสำหรับผู้ตัดสินฟุตบอลชั้น 1 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- อดิสร สืบสุข. (2547). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินรักบี้ฟุตบอลกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 ในทัศนะของนักรักบี้ฟุตบอลผู้ควบคุมทีมผู้สื่อข่าวกีฬาและผู้ชม. การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- Baron, Robert A.; & Byrne, Donn.(2000). *Social Psychology*. 9th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Brown, R. (1968). *Social Psychology*. New York: The Free Press.
- Brown.R.;Gilson.T.Q.;&Odiorne,G.S.(1962).*Executive Skills: Their Dynamics and Development*.Englewood Cliffs. NJ: Prentice Hall.
- Bucher, Charles A. (1978). *Foundation of Physical Education*. St. Louis : C.V. Mosey.
- Corbin, C.B., R.P. Pangrazi and B.D. Franks.(2000). *"Definitions: Health, Fitness, and Physical Activity".Physical Activity and Fitness Research.*
Available: <http://www.indiana.edu/~preschal/resource/digests/march/march00/digestmarch00.html>, 9 October 2002.
- Cronbach,L.J. (1970). *Essential of Psycholocal Testing*.(5rd ed). New York: Harper & Row.
- Evereth M. Rogers.(1976). *Social Change in Rural Society*.New York: Appletan Century Crafts.Football Federation Australia, (2014).*Australia Officiating Development Schedule*.สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2557เข้าถึงได้จาก <http://www.footballaustralia.com.au/>
- Good, Carter. (1973). *Dictionary of Education*.Education.Edited by Carter V. Good. New York: McGraw – Hill book Company, Inc.

- Hassan Ibrahim Ali Hassan. (2013). Using a proposed form for the technical observation to evaluate the performance of football referees during matches. *Journal of American Science* 2013;9(5).“Instruction.(1994).” FIFA NEWS. F.I.F.A. WORLD CUP USA,.
- Judd, Robert C. (1971). “Delphi Application for Decision Making”, *Planning and Changing-Higher Education*.2 (October 1971), 151-156.
- Kohlberg, L. (1976). “*Moral Stege and Moralization : The Cognitive Developmental Approach.*”In T.Likona (Ed.) *Moral Development and Behavior*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Krejcie, R.V., and D.W. Mongan.(1970). Determining Size for Research Activities. *Education and Psychological Measurement*, 30(3). 607-610.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and personality*. 2ed ed. New York: Harper & Row.
- Mayo Elton.(1933). *The human problems of anthdustrial civilization*. Massachusetts Haravrd University press.
- Parker.G.M. (1990). *Team players and team work: the naw competitive business strategy*. San Francisco, Calif.:Jossey-Bass.
- Piaget. J. (1960). *The Moral Judgment of the Child*. Glencoe, Milionis : Free Press.
- PiroozSayfollahpour,Farideh Ashraf Ganjooee, Reza Nikbakhsh.(2013). *The relationship between personality and performance of football referees*. International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences.
- Rest, james R. (1976).“ *New Approach in Assesing Moral Judgement,*”In *Moral Development and Behavior*. p. 254-279 .Edited by Thomas Lickona.New York : Holt Rinehart and Winston Co.
- Richard J. Hackman.(2002). *Leading teams : setting the stage for great performances*. Massachusetts. : Harvard business school press.
- Spector.(2000). *Personal health traditions of a unique culture being*.Boston : Little .Brown.
- Tamer Karademir.(2012) *The factors that influence the burn-out condition of cityfootball referees*.Journal of Physical Education and Sports Management. University of KahramanmarasSutcu Imam, Turkey.
- Thomas Reilly and Warren Gregson.(2006). *Special populations: the Referee*. Research Institute for Sport and Exercise Sciences Liverpool John Moores University, Henry Cotton Campus, 15-21 Webster Street, Liverpool L3 2ET.

- Tritschler, K. (2000). *Practical Measurement and Assessment*. (5th ed.). Philadelphia: Lippincott William & Wilkins.
- Werner helsen and jean-baptistbultynck.(2003). *Physical and perceptual-cognitive demands of top- class refereeing in association football*. Department of Kinesiology, Katholieke Universiteit Leuven Belgium.
- Wilbur ,Schramm. (1973). *Channels and Audience: Handbook of Communication*. Chicago: Ran McNally College Publishing Company.
- William E. Prentice.(1999). *The Effect of changes in the Elementary School Physical Education Program On Selected Variables of Motor Fitness, Self- Concept, and Academic Achievement*.Dissertation Abstracts Internatiol.
- University of Missouri - Rolla.(2002). "The Definition of Physical Fitness".*Physical Fitness*. Available: http://web.UMR.edu/~UMRSHS/physical_fitness/physical_fitness.html, 29 September 2002.
- Yukihiro aobaMasafumiyoshimuraThakayukimiyamori and Shigeo Suzuki.(2010). *Assessment of Soccer Referee Performance during Games*.School of health and sportsscience,JuntendoUniversity Japan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	สถานะ
1	นายศิวกร ภูอุดม	ระดับนานาชาติ
2	นายมงคลชัย เพชรศรี	ระดับนานาชาติ
3	นายสุเปรม นนทะวงษ์	ระดับนานาชาติ
4	นายทีริชัย นวลจันทร์	ระดับนานาชาติ
5	นายมานพ ปานสาคร	ระดับนานาชาติ
6	นายเกรียงศักดิ์ เกียรติสงคราม	ระดับนานาชาติ
7	นายวินทร สัสดี	ระดับนานาชาติ
8	นายศักดิ์ ปานสุด	ระดับ 1
9	นายวัฒนา ชนชนะกุล	ระดับ 1
10	นายสุวัฒน์ วงษ์สุวรรณ	ระดับ 1
11	นายคมชัช เลขาวิจิตร	ระดับ 1
12	นายสรารุท พรหมศรีโรจน์	ระดับ 1
13	สิบเอกภัทรารุท พลสำราญ	ระดับ 1
14	นายราวุธ นาคฤทธิ์	ระดับ 1
15	นายพิสิทธิ์ บุญทองแพง	ระดับ 1
16	นายปรเมศวร์ ภาชา	ระดับ 1
17	นายสหภาพ ศรีบุญลือ	ระดับ 1
18	นายอภิรักษ์ ศรีภา	ระดับ 1
19	นายนคร สะอาด	ระดับ 1
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินฟุตบอล	
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภิรมย์ อันประเสริฐ	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัช ภิรมย์	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์ธร เพิ่มพานิช	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชัย บัวบูชา	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมเพชร โชติก	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
6	ดร.พูนศักดิ์ วิเศษแก้ว	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
7	นายณัฐ ศรีเสาวลักษณ์	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	สถานะ
8	นายอรรถกร เวชการ	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
9	นายนิวัฒน์ ธรรมมา	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
10	นายสมเกียรติ เครื่องวิชา	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
11	นายกิตติ คนรู้	ผู้ประเมินผู้ตัดสิน
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางพลศึกษา	
1	ดร.พิมพ์า ม่วงศิริธรรม	ประธานหลักสูตรปริญญาเอก
2	นายเทเวศน์ จันทรหอม	อาจารย์ประจำภาคพลศึกษา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม เรื่อง สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล
2. แบบประเมินสอบถามความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะผู้ตัดสินฟุตบอล
3. แบบประเมินตนเองตามตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

แบบสอบถาม
เรื่อง สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินสอบถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับ
สมรรถนะ ของผู้ตัดสินฟุตบอล
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับของ
ความคิดเห็น ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ช่อง 5 เมื่อเห็นว่าสมรรถนะนั้นๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 2.2 ช่อง 4 เมื่อเห็นว่าสมรรถนะนั้นๆ มีความเหมาะสมมาก
 - 2.3 ช่อง 3 เมื่อเห็นว่าสมรรถนะนั้นๆ มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 2.4 ช่อง 2 เมื่อเห็นว่าสมรรถนะนั้นๆ มีความเหมาะสมน้อย
 - 2.5 ช่อง 1 เมื่อเห็นว่าสมรรถนะนั้นๆ ไม่เหมาะสม
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

อริญชัย พรหมเทพ
ผู้วิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย					
2	เป็นผู้มีการวางแผนฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย ของตัวเอง					
3	เตรียมวัสดุอุปกรณ์การฝึกซ้อม สมรรถภาพทางกาย และการตัดสินฟุตบอลของตัวเองไว้ล่วงหน้า					
4	เป็นผู้มีการออกกำลังกายทุกวันอย่างสม่ำเสมอ					
5	เป็นผู้มีการฝึกด้วยน้ำหนักเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้ออย่างสม่ำเสมอ					
6	รู้จักยืดหยุ่นแบบฝึกซ้อมสมรรถภาพทางร่างกาย และการตัดสินฟุตบอลของตัวเองให้เข้ากับสภาพความ เป็นจริง					
7	มีการทดสอบจับเวลาในการวิ่งทุกสัปดาห์					
8	ตรวจสอบสภาพของวัสดุอุปกรณ์ก่อนและหลังการ ฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายและการตัดสินฟุตบอล เสมอ					
9	เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความทนทาน ของระบบไหลเวียนของโลหิต					
10	เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านพลัง ของกล้ามเนื้อ					
11	เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความเร็ว และความว่องไว					
12	เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านการใช้ ออกซิเจนสูงสุด					
13	เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านการไม่ใช้ ออกซิเจน					
14	เป็นผู้มีการฝึกสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องตัว					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
15	เป็นผู้มีสมรรถภาพทางด้านจิตใจที่มั่นคงแน่วแน่					
16	เป็นผู้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสารตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว					
17	สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ วางตนได้อย่างเหมาะสมทั้งในและนอกสนามแข่งขัน					
18	แต่งกายเรียบร้อยทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามและนอกสนาม					
19	มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด					
20	มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา					
21	ใช้สายตาแสดงความเป็นมิตร และสุภาพ					
22	เป็นผู้มีรูปร่างสมส่วนไม่อ้วนหรือผอมเกินไป					
23	แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน					
24	มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานทุกคน					
25	แสดงออกถึงความสุภาพเรียบร้อย ทางกาย วาจา และจิตใจ					
26	ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี					
27	มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบในการเป็นผู้ตัดสิน					
28	มีความมั่นใจอย่างสูงในขณะทำการตัดสิน					
29	มีความร่าเริงแจ่มใส ทั้งขณะทำการตัดสินและนอกเวลาตัดสิน					
30	มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินฟุตบอล					
31	มีลักษณะท่าทางสง่างามทั้งขณะตัดสินและนอกเวลาการตัดสิน					
32	เป็นผู้มีความสุขุมและรอบคอบ					
33	มีความอ่อนน้อมถ่อมตนทั้งในและนอกสนาม					
34	มีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการทำหน้าที่ตัดสิน					
35	มีความเอื้ออารี					
36	มีความสุภาพอ่อนโยนไม่ถือตัว					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
37	สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม					
38	ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้					
39	มีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน					
40	ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่					
41	เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต					
42	มีน้ำใจเสียสละและให้ความช่วยเหลือต่อส่วนรวม					
43	ประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ					
44	รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน					
45	มีระเบียบวินัยในตนเอง					
46	ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสมาคมอย่างเคร่งครัด					
47	มีความอดทนอดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรค					
48	มีความเที่ยงธรรมในการตัดสินไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง					
49	เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา					
50	สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีการวินิจฉัยและประยุกต์ใช้กติกาเป็นอย่างดี					
51	มีการตรวจสอบความพร้อมของสนามและอุปกรณ์การแข่งขัน ได้อย่างเหมาะสม					
52	มีความสามารถในการตัดสินเป็นที่ยอมรับของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม					
53	มีการประชุมและมอบหมายหน้าที่ก่อนการตัดสิน					
54	มีการใช้คำพูดได้ชัดเจน เด็ดขาดและน่าเชื่อถือ					
55	มีความรู้ในทักษะและวิธีการผู้เล่น					
56	ดำเนินการลงโทษและตักเตือนนักกีฬาอย่างเหมาะสม					
57	ศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
58	ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิน					
59	มีความสามารถในการใช้ภาษาทางกายได้ถูกต้อง					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
60	เข้าใจพื้นฐานของนักกีฬาและผู้ควบคุมทีมเป็นอย่างดีเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ					
61	มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำการตัดสินใจได้ดี					
62	สนใจและข้มงวดต่อการใช้กติกา					
63	นำความรู้มาประกอบการตัดสินใจมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ					
64	เมื่อทำการตัดสินใจผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับความผิดพลาดนั้น					
65	การปล่อยให้ได้เปรียบของการเล่น					
66	การดูแลและเอาใจใส่นักกีฬาทั้งสองฝั่ง					
67	สามารถปรับตัวในการร่วมงานกับผู้ช่วยผู้ตัดสิน					
68	การแจ้งสัญญาณมือได้ถูกต้องและชัดเจน					
69	ทิศทางการวิ่ง ระบบวิ่งทะแยงมุมในการตัดสินใจถูกต้องตามหลักปฏิบัติ					
70	สัญญาณการใช้นกหวีดที่ถูกต้อง ทันทุกเหตุการณ์ และสามารถหยุดเกมส์การแข่งขันได้ทันที					
71	เคลื่อนไหวด้วยความคล่องแคล่วว่องไวกระฉับกระเฉงทันต่อเหตุการณ์					
72	สามารถควบคุมเกมการแข่งขันให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี					
73	สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีความรู้ในเรื่องกฎกติกาฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ					
74	เป็นผู้ที่ควรจบการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี					
75	เป็นผู้ที่ควรจบการศึกษาทางพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา					
76	มีความรู้และความสามารถเป็นวิทยากรการตัดสินใจฟุตบอลได้ แนะนำกติกาฟุตบอลแก่ผู้อื่นได้ มีหลักการและอุดมคติที่ดีต่อการตัดสินใจฟุตบอล					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
77	มีความรู้ความสามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะแข่งขันที่มีได้ระบุไว้ในกติกาอย่างชัดเจนโดยยึดกติกาเป็นหลัก					
78	มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อนักฟุตบอลได้รับบาดเจ็บขณะแข่งขัน					
79	ติดตามความเคลื่อนไหวในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ					
80	ศึกษาและสนใจจิตวิทยาการกีฬาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการตัดสิน					
81	ศึกษาสภาพภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของสนามก่อนที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ตัดสิน					
82	ศึกษาและทบทวนกฎกติกาและเกมการเล่นอยู่เสมอ					
83	มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการและดำเนินการแข่งขัน					
84	ศึกษาเทคนิคการเล่นของนักกีฬาและทีมเพื่อประโยชน์ต่อการตัดสิน					
85	เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องโภชนาการ					
86	เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บ					
	สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ					
87	มีจิตใจที่แน่วแน่มั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ					
88	ประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ					
89	มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ					
90	ยกย่องและให้เกียรติผู้ร่วมวิชาชีพ					
91	เคารพต่อกฎระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด					
92	มีสัมพันธภาพกับผู้ร่วมวิชาชีพ					
93	มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพ					
94	ให้ความเคารพครูบาอาจารย์ในวิชาชีพ					
95	มีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพ					
96	คงฐานะวิชาชีพให้ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม					
97	มีความตระหนักถึงวิชาชีพของตนเองเป็นอย่างดี					
98	มีความเคารพและนับถือในวิชาชีพของตนเอง					
99	ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้ดีที่สุด					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

แบบประเมินความเหมาะสมตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะผู้ตัดสินฟุตบอล

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินสอบถามความเหมาะสมของตัวชี้วัดของเกณฑ์สมรรถนะผู้ตัดสินฟุตบอล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับของความคิดเห็น ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ช่อง 5 เมื่อเห็นว่าตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 2.2 ช่อง 4 เมื่อเห็นว่าตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมมาก
 - 2.3 ช่อง 3 เมื่อเห็นว่าตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 2.4 ช่อง 2 เมื่อเห็นว่าตัวชี้วัดนั้นๆ มีความเหมาะสมน้อย
 - 2.5 ช่อง 1 เมื่อเห็นว่าตัวชี้วัดนั้นๆ ไม่เหมาะสม
3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินตามความเหมาะสมในครั้งนี้

อริญชัย พรหมเทพ

ผู้วิจัย

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่น ร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุ ฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่น วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพ ทางกาย					
2	ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน					
3	ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความ คล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์					
4	ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจ ที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง					
5	สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกาย เรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่าง เหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม					
6	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษย สัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม					
7	ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการ ตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน					
8	ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบ และกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา					
9	ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างส่วนสูงเหมาะสมและสมส่วน					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน					
11	ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้นต่อสภาพแรงกดดันได้ดี					
12	ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้องมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา					
13	ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีความใจเสียสละและยอมรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม					
14	สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าขณะทำหน้าที่ได้ดี					
15	ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินให้ทันสมัยอยู่เสมอ รู้วิธีการของผู้เล่น มีความเข้าใจพื้นฐานของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่าการใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน					
16	ตัวชี้วัดที่ 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสารที่ถูกต้องและชัดเจนมีวิจารณญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบ ทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอก และเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ					
18	สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกา ฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ					
19	ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยาการกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และเวชศาสตร์ฟื้นฟูการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล					
20	ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ					
21	สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพ และมีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง					
22	ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ					

ที่	รายการ	ความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
23	ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อ จรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพ ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น					
	ภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

แบบประเมินตนเองตามตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินตนเองของตัวชี้วัดและเกณฑ์สมรรถนะของผู้ตัดสินฟุตบอล ตามความคิดเห็นของผู้ตัดสิน

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับของความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

2.1 ช่อง 5 เห็นว่าตนเองมีความสามารถหรือมีการปฏิบัติตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด

2.2 ช่อง 4 เห็นว่าตนเองมีความสามารถหรือมีการปฏิบัติตามรายการนั้นในระดับมาก

2.3 ช่อง 3 เห็นว่าตนเองมีความสามารถหรือมีการปฏิบัติตามรายการนั้นในระดับปานกลาง

2.4 ช่อง 2 เห็นว่าตนเองมีความสามารถหรือมีการปฏิบัติตามรายการนั้นในระดับน้อย

2.5 ช่อง 1 เห็นว่าตนเองมีความสามารถหรือมีการปฏิบัติตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด

3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้ตัดสินทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินตนเองในครั้งนี้

อริญชัย พรหมเทพ

ผู้วิจัย

ตัวชี้วัด		รายการ	ระดับความสามารถหรือระดับการปฏิบัติ				
			5	4	3	2	1
สมรรถนะที่ 1 ด้าน สมรรถภาพทางกาย							
ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย การอบอุ่นร่างกาย ต้องมีการวางแผน ตรวจสอบสภาพวัสดุฝึกซ้อม และรู้จักยืดหยุ่นวิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกาย							
1	มีความรู้ความเข้าใจในหลักการฝึกซ้อมทางด้านสมรรถภาพทางกาย						
2	มีความรู้ความเข้าใจในหลักการอบอุ่นร่างกายก่อนและหลังการทำหน้าที่						
3	มีการวางแผนการฝึกซ้อมและรู้จักประยุกต์วิธีการฝึกซ้อมสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตนเอง						
ตัวชี้วัดที่ 1.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย และมีการทดสอบการจับเวลาทุก 1 เดือน							
4	มีการออกกำลังกายหนักสลับเบา ตามความเหมาะสมของสภาพร่างกาย						
ตัวชี้วัดที่ 1.3 ผู้ตัดสินต้องมีการฝึกด้วยน้ำหนัก ความทนทาน พลังของกล้ามเนื้อ การใช้ออกซิเจน ไม่ใช้ออกซิเจน ความเร็ว ความว่องไวและความคล่องตัว เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์							
5	มีการฝึก สมรรถภาพทางกายด้านต่างๆ โดยใช้หลักการของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพให้แข็งแรง						
ตัวชี้วัดที่ 1.4 ผู้ตัดสินต้องมีสมรรถภาพด้านจิตใจที่มั่นคงและตอบสนองต่อการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง							
6	มีจิตใจที่มั่นคงแน่วแน่ ไม่วิตกกังวลต่อการตัดสินใจ						
สมรรถนะที่ 2 ด้านบุคลิกภาพ							
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผู้ตัดสินต้องมีความสุภาพ แต่งกายเรียบร้อย มีกิริยา มารยาท มีการวางตัวอย่างเหมาะสม และแสดงออกถึงความคิดอย่างมีเหตุผล ทั้งในและนอกสนาม							

ตัวชี้วัด	รายการ	ระดับความสามารถหรือระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
7	พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์					
8	มีการแต่งกายเรียบร้อยทั้งในสนามและนอกสนาม					
9	มีกิริยา มารยาท และมีการวางตัวอย่างเหมาะสม					
10	แสดงออกถึงความคิดและพูดอย่างมีเหตุผลทั้งขณะทำการตัดสินใจและนอกเวลาตัดสินใจ					
ตัวชี้วัดที่ 2.2 ผู้ตัดสินต้องมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ ร่าเริงแจ่มใส สุขุม รอบคอบ เอื้ออารี และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งในและนอกสนาม						
11	แสดงออกอย่างเป็นมิตรกับบุคคลอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งทางกิริยา ท่าทาง และสายตา					
12	แสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและไม่ถือตัว					
13	มีความร่าเริงแจ่มใส และมีความสุขและรอบคอบ					
14	มีความเอื้ออารีต่อมิตรและบุคคลอื่น					
ตัวชี้วัดที่ 2.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเชื่อมั่นและมีการตัดสินใจที่เด็ดขาด ในขณะการทำหน้าที่ตัดสิน						
15	มีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจในขณะปฏิบัติหน้าที่					
ตัวชี้วัดที่ 2.4 ผู้ตัดสินต้องมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา						
16	มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่					
17	มีความตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อการทำงาน					
ตัวชี้วัดที่ 2.5 ผู้ตัดสินต้องมีลักษณะท่าทางสง่างาม มีรูปร่างสูงเหมาะสมและสมส่วน						
18	มีรูปร่างสมส่วน และมีบุคลิกภาพดี					
สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม						
ตัวชี้วัดที่ 3.1 ผู้ตัดสินต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอคติและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการตัดสิน						
19	ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ไม่ลำเอียง ปราศจากอคติ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้					
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ผู้ตัดสินต้องมีความขยันหมั่นเพียร อดทน อดกลั้นต่อสภาพแรงกดดัน ได้ดี						

ตัวชี้วัด	รายการ	ระดับความสามารถหรือระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
20	มีความขยันหมั่นเพียร					
21	มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยมีประชาธิปไตยเป็นหลัก					
22	มีความอดทนต่อสภาพแรงกดดัน อุปสรรคและปัญหา					
ตัวชี้วัดที่ 3.3 ผู้ตัดสินต้อง มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตาม ข้อบังคับกฎเกณฑ์ และมีความตรงต่อเวลา						
23	เคารพและประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา กฎเกณฑ์ของสมาคม					
24	มีวินัย และตรงต่อเวลา					
ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ตัดสินต้องมีน้ำใจเสียสละและยอมรับฟัง ความคิดเห็นของส่วนรวม						
25	มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น และเสียสละต่อส่วนรวม					
สมรรถนะที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่						
ตัวชี้วัดที่ 4.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ความสามารถในการทำ หน้าที่ การประยุกต์ใช้กติกาอย่างเหมาะสม เข้มงวดต่อการ ใช้กติกา ควบคุมเกมการแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการลงโทษ ผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและเสียมารยาทและมีการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้าที่ขณะทำหน้าที่ได้ดี						
26	มีความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับ กฎ กติกา ในกีฬาฟุตบอลทั้งในอดีตปัจจุบัน และก้าว ทันเปลี่ยนแปลงในอนาคต					
27	มีการนำกติกามาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม					
28	มีการควบคุมการแข่งขัน มารยาทนักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและเข้มงวดต่อการใช้กติกาได้เป็นอย่างดี					
29	มีการลงโทษและคาดโทษผู้เล่นที่ทำผิดกติกาและมีการ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ทั้งในและนอกสนาม					
ตัวชี้วัดที่ 4.2 ผู้ตัดสินต้องศึกษารูปแบบวิธีการตัดสิน ให้นักกีฬาและผู้ควบคุมทีม มีความเข้าใจพื้นฐาน ของนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม นำความรู้มาตัดสินมากกว่า การใช้อารมณ์และมีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน						

ตัวชี้วัด	รายการ	ระดับความสามารถหรือระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
30	มีการศึกษารูปแบบวิธีการตัดสินและวิธีการตัดสินฟุตบอลให้ทันสมัยอยู่เสมอ					
31	ศึกษาข้อมูลของสโมสรฟุตบอล ผู้ฝึกสอน นักฟุตบอล และวิธีการเล่นของนักฟุตบอล					
32	นำองค์ความรู้ที่มีมาประกอบการตัดสินใจมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ					
33	มีการประชุมก่อนและหลังการตัดสิน					
ตัวชี้วัด 4.3 ผู้ตัดสินต้องมีการใช้สัญญาณนกหวีด สัญญาณมือ สัญญาณท่าทางและการใช้ภาษาสื่อสาร ที่ถูกต้อง และชัดเจนมีวิจารณ์ญาณในการปล่อยให้ได้เปรียบทิศทางการวิ่ง มีมุมมองชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์						
34	มีการใช้สัญญาณมือ สัญญาณนกหวีดอย่างถูกต้อง					
35	มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการตัดสินกีฬาฟุตบอลอย่างถูกต้อง					
36	มีการพิจารณาในการปล่อยให้ได้เปรียบและมีทิศทางการวิ่งที่ดี มีมุมมองที่ชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์					
ตัวชี้วัดที่ 4.4 ผู้ตัดสินต้องมีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ภายใต้กติกา มีการพิจารณาการกระทำผิดและลงโทษในลักษณะที่เหมือนกันทั้ง 2 ทีม ให้เป็นมาตรฐาน ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ						
37	มีการควบคุมผู้เล่นทั้งสองฝ่ายให้อยู่ในกติกา					
38	มีการพิจารณาการกระทำและลงโทษผู้เล่นทั้งสองฝั่งในลักษณะที่เหมือนกัน					
39	ไม่อ่อนไหวต่อแรงกดดันภายนอกและเมื่อทำหน้าที่ผิดพลาดพร้อมที่จะยอมรับ					

ตัวชี้วัด	รายการ	ระดับความสามารถหรือระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน						
ตัวชี้วัดที่ 5.1 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ในกฎ กติกาฟุตบอลอย่างถูกต้อง มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน มีความสามารถแนะนำกติกาให้ผู้อื่นได้ มีความรู้สามารถวินิจฉัยการตัดสินได้ตามกติกา และศึกษาทบทวนกฎ กติกาอยู่เสมอ						
40	มีความรู้ในกฎ กติกาและมารยาทของฟุตบอลอย่างถูกต้องและแม่นยำ					
41	มีความรู้ความเข้าใจการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการตัดสิน					
42	สามารถนำด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินไปถ่ายทอดและแนะนำให้ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง					
43	มีการติดตามความรู้ใหม่ๆทันสมัยต่อกฎ กติกาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ					
ตัวชี้วัดที่ 5.2 ผู้ตัดสินต้องรู้ในด้านการโภชนาการ จิตวิทยา การกีฬา การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและเวชศาสตร์ฟื้นฟูอาการบาดเจ็บเพื่อไปปรับใช้ในการทำหน้าที่ตัดสินกีฬาฟุตบอล						
44	มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อใช้ในการทำหน้าที่ทั้งในและนอกสนาม					
ตัวชี้วัดที่ 5.3 ผู้ตัดสินต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการแข่งขันและต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศสิ่งแวดล้อมของสนามแข่งขันนั้นๆ						
45	มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันและสภาพภูมิประเทศสภาพแวดล้อมของสนามแข่งขัน					
สมรรถนะที่ 6 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ						
ตัวชี้วัดที่ 6.1 ผู้ตัดสินต้อง มีความรัก ความศรัทธา มีความตระหนัก เคารพและนับถือในวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อวิชาชีพและ มีความมั่นคงต่อจรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง						

ตัวชี้วัด	รายการ	ระดับความสามารถหรือระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
46	มีความศรัทธา เคารพและนับถือในวิชาชีพของตน ให้เป็นที่ยอมรับในสังคม					
47	ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น					
ตัวชี้วัดที่ 6.2 ผู้ตัดสินต้องเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ยกย่องให้เกียรติ มีความเคารพครูบาอาจารย์ และมีความสามัคคีเพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพ						
48	มีเกียรติและศักดิ์ศรีในวิชาชีพของตนเองและให้เกียรติครูบาอาจารย์ เพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้อื่น					
49	มีความสามัคคีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงในวิชาชีพของตนเอง					
ตัวชี้วัดที่ 6.3 ผู้ตัดสินต้องมีความเคารพต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่สร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น						
50	นำความรู้ความสามารถในวิชาชีพสร้างมาตรฐานในวิชาชีพของตนเองให้ผู้อื่นเคารพและศรัทธา					
	ภาพรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

อริญชัย พรหมเทพ

วัน เดือน ปี เกิด

23 มีนาคม 2526

ที่อยู่ปัจจุบัน

680/19 หมู่ที่ 11 ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง
สกลนคร

ที่ทำงานปัจจุบัน

สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548

วท.บ. (พลศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2550

กศ.ม. (พลศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2559

กศ.ด. (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ